דבר

היום בדבר

בל"ל / יואב יצחק, ניבה לניר. „לביא" / אמיר אורן, טלי ילינגר, [illegible] מלמן, חיים ביאור. שב"ב / x, לשעבר מראשי קהילית [illegible]. מדיניות / חגי אשד, שלמה שפיר, עדי פרוים, אבנר [illegible]. נשק כימי / ד"ר תמרי, ברוך בן־אריה. רשימות / חיים גורי, טובה צימוקי, נח זבולוני, נעה גל, אוריאל בן־עמי, עירית נחמני, אבירמה גולן. „משא" לספרות ולאמנות. „דבר השבוע"

יום שישי, ח' בטבת תשמ"ז, 9 בינואר 1987 • גליון 19012

היום 64 עמודים כולל „דבר־השבוע" • המחיר 1.20 ש"ח, באילת 1.04 ש"ח

בנק ישראל ידרוש כי יבדקו תנאי הפרישה של הבכירים בכל הבנקים

כל הסניפים של בנק לאומי ובנק אגוד יהיו סגורים היום העובדים דורשים התפטרותם של כל חברי הדירקטוריון התפטר מיכה אפרתי, גולדנברג שוקל גם הוא התפטרות

מאת יואב יצחק
ומרדיה אבנימלך,
סופרי „דבר"

בעקבות הסערה סביב תנאי פרישתו של יו"ר הנהלת בלאל עומד בנק ישראל לדרוש גם משאר הבנקים שבבעלותם פרשו על פי דוח ועדת ביסקי – המעולים, רשקנבוים ומזרחי – כי יקימו ועדות לבדיקת תנאי הפרישה של בכיריהם. כך נודע ל„דבר".

נגיד בנק ישראל פרופסור מיכאל ברנו יעביר, כפי שנודע, בימים הקרובים מכתב להנהלות הבנקים דנו „המלצת" דומות לאלה שהעביר לבל"ל, ואשר בעקבותיה מונתה בליל רביעי ועדה לבדיקת תנאי הפרישה והשכר של הצמרת הבנקאית בנק לאומי. בכוונת בנק ישראל לבחון בכך האם בשאר הבנקים שולמו תנאים דומים לפורשים.

מבנק ישראל נמסר כי מכתבים כאלה לא נשלחו, כמו כן נמסר כי בנק ישראל לא מוכן לאשר את הדיעה.

סערת הדרוות סב"ב בנק לאומי עדיין רחוקה מרגיעה. נודע כי גם עו"ד אמנון גולדנברג המכהן כדירקטור בבנק לאומי שוקל להתפטר, וזאת כדי לרצות את המערכת הציבורית הפוליטית. לגבי גולדנברג הועלה חשש שפעל בבנק לאומי תוך ניגוד אינטרסים.

מיכה אפרתי, הדירקטור השלישי, בנוסף ליוסף פקר ולישראל סדרוב, בוועדה המצומצמת שקבעה את הסכם הפרישה של ארנסט יפת, התפטר אתמול אף הוא. במכתב ההתפטרות ששלח ליו"ר מועצת המנהלים, אלי הורביץ, הוא מנמק את התפטרותו ב„טומת הבנק".

אפרתי, כשונה מפקר שקרם לו בהתפטרות אינו מזכיר אחריות אישית כנימוק להתפטרותו, ומציין כי „חיוני" שיו"ר הדירקטוריון אלי הורביץ, ומנכ"ל הבנק, מרדכי אינהורן ימשיכו בתפקידם.

בינתיים גוברים הלחצים הציבוריים על שאר חברי הדירקטוריון, לרבות יו"ר הדירקטוריון, אלי הורביץ, להתפטר. בעקבות הדיעה שוועה של שלושה דירקטורים, בראשות אלי הורביץ ובהשתתפות המשפטן אמנון גולדנברג ופרופ' פנחס (סקו) וסמן, קבעה את הסכם הפנסיה, וכי כל חברי הדירקטוריון ידעו על פרטי ההסכם. ח"כ וירשובסקי, הגדיל לעשות ודרש מנגיד בנק ישראל להפעיל את סמכותו ולפזר את הדירקטוריון, וכן להטיל על הדירקטוריון הדש לבחון את תנאי ההעסקה והסדרי הפרישה בבנק.

יו"ר הדירקטוריון אלי הורביץ חזר אתמול לאוסטריה להמשך

(המשך בעמ' 2)

אלי הורביץ חזר אל הקור באוסטריה

מיכה אפרתי, השלישי שהתפטר

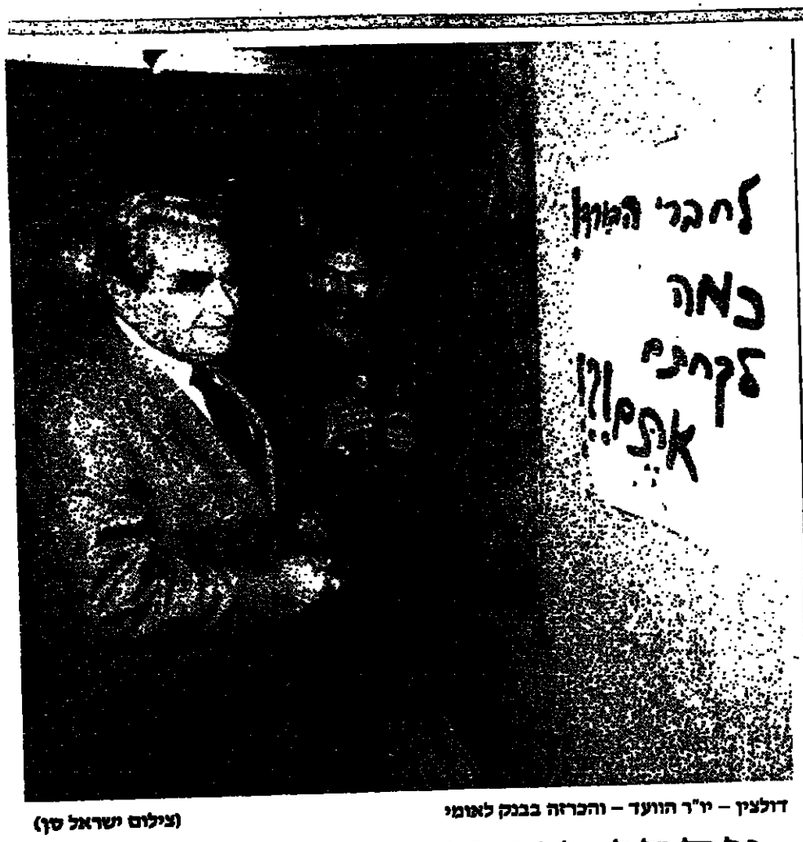

דולצין – יו"ר הוועד – והכרזה בבנק לאומי (צילום ישראל סן)

המשטרה חוקרת פרשת גניבות ושוחד בחברות־בנות של סו"ב

מאת נתן רדוי, סופר „דבר" לענייני משטרה

מעשי שחיתות וגניבה של עובדים ב„סולל בונה" במרכז הארץ, בשיתוף עם סגנים ובעלי חברות הנלה של חומרי בניה נחשפו בשבועות האחרונים עלידי צוות מקידה משטרתי בראשותו של הבלש יעקב נאל מחוזי השלה.

בפרשה זו עצורים פקיד בכיר מהסניף האיזורי של „סולל בונה" החשוד בקבלת שוחד ושוחות הנאה כדי להעדיף חברות הנלה מסויימות; פקיד של אחת מהחברות־הבנות של „סולל בונה" החשוד בכך שקיבל טובות הנאה חומריות וכספיות כדי להעלים עין מהגניבות בסמפלים של „סולל בונה"; שני בעלי חברת הנלה ונהג שעסק מטעם „סולל בונה" בהובלת חומרי בנין. החשודים יובאו הבוקר בפני שופט השלום בדיונות להארכת מעצרם.

אתמול הודה לפרסום כי במאי 1986 הגישה מחלקת הביקורת של „סולל בונה" תלונה וחומר למשטרה שממנו עלה החשד לעבירות של גניבה ואי־סדרים במחצבות של חברת „אבן וסיד" – חברת „אספלט פלנט", חברת־בת של „סולל בונה" באיזור מודיעין וסירת הודה.

הנובת „סולל בונה"

הנהלת „סולל בונה" מסרה אמש את התגובה הבאה: בעקבות מידע מחשיד לכאורה על קיומו הנטען של „מרי מארי" עם ישראל ועל הפקיד חשוב, שמילא לדבריו, בתיקון השלום בדמה למנרים, „מפרתי היא לשרת את האמרשות".

אני מאמין שראיפשר להילחם בישראל – זה אוכזן של זמן וכסף. החלטתו של סאראת לפתוח בדיאלוג עם ישראל היתה החלטה אמיצה. אני שיחקתי את תפקיד חשוב מאוד וההסטוריה עוד תספר עליכם.

מרפי יעביר מסרים בין ישראל ובין המלך חוסין

שמיר קורא למלך ירדן להפגש פנים אל פנים

מאת יהודי מלמן
כתבת המדיני של „דבר"

הדיפלומט האמריקאי, ריצ'ארד מרפי, יעביר מסרים בין ראש הממשלה למלך ירדן, במהלך ביקורו הנוכחי באזור. כך נקבע אמש בשיחה שהיתה למרפי, שהוא תת שר החוץ של ארה"ב, עם ראש הממשלה יצחק שמיר ועם מזכיר המלוכה שמעון פרס.

בשיחות אלה דיווח מרפי על שיחתו עם המלך חוסין בדבר עמון. הדיפלומט האמריקאי הדגיש כי הוא בא בשליחותם של נשיא ארה"ב ושר החוץ שלו. הוא הסכים עם יצחק שמיר כי מוטב לנקוט בדרכים שלו דיפלומטיה שקטה כדי לקדם את תהליך השלום, וסוכם כי יש לישראל לאחר שיזעיר פעם נוספת עם מלך ירדן.

ראש הממשלה הדגיש כי ישראל מעוניינת בחידוש תהליך השלום.

שמיר קרא לחוסין מלך ירדן להיפגש עימו פנים אל פנים כדי להביא לקידום תהליך השלום. בדברו אמש בפני חברי המכון הדמוקרטי מארצות הברית שיתכנסו במלון מוריה על שפת ים המלח, אמר ראש הממשלה „אני ניצב בצד זה של ים המלח ופונה למלך חוסין שלו הנמצא מעברו השני ומזמין אותו להיפגש פנים אל פנים ולהידבר על השלום בין שתי המדינות".

ראש הממשלה הדגיש כי לישראל ולירדן יש בעיות משותפות בתחומים הבאים: חלוקת מי הירדן, בעיות אקולוגיות, שכנות בגמלי הדרום של אילת ועקבה, תעשיית תיירות. כל הנושאים האלה לדברי ראש הממשלה יכולים לשמש אבני דרך לשלום כלתי פורמלי, שממנו ניתן יהיה לפתח שלום רשמי.

ליאון צ'רני מנסה להסדיר את גירושו של פולארד לישראל

מאת אמנון דנקנר,
סופר „דבר" בארה"ב
ומרים פוקס, כתבת
„דבר" בניו־יורק

ניו־יורק וושינגטון (מיוחד ל„דבר") – עו"ד ליאון צ'רני שהחל בימים האחרונים לגלות מעורבות במרשה פולארד אמר אתמול ל„דבר", כי „מצד מדינת ישראל קיימת נכונות להגיע לעיסקה פוליטית עם ממשלת ארה"ב באשר לגורלו של פולארד, אולם לא מדוד עדיין מהי עמדתה של ארה"ב בנושא".

צ'רני, עו"ד יהודי מניו־יורק, שהיה מעורב לנשיא קארטר ושיש לו קשרים טובים עם מנהיגים ישראליים, החל מגלה מעורבות בפרשה בשבועיים האחרונים בעקבות פניה מבני משפחת פולארד כי יטול חלק בהגנה.

הוא אמר כי העיסקה הפוליטית הנוראית לו תהיה שיחרורו של פולארד, נטילת האזרחות האמריקאית ממנו וגירושו לישראל, שם יקבל אזרחות ישראלית.

פקידים בממשל אמרו באחרונה ל„דבר" כי עיסקה כזאת אינה באה בחשבון והביעו ספק אם ממשלת

(המשך בעמ' 2)

חאשוגי מגלה: שש שנים של קשרים הדוקים עם ישראל

טוען כי מילא תפקיד חשוב בכינון השלום בין ישראל ומצרים

מאת נדעון קרן,
כתב „דבר" בצרפת

פאריס (מיוחד ל„דבר") – המיליארדר הסעודי עדנאן חאשוגי, מגיבורה המרכזיים של פרשת הנשק לאיראן מספר בראיון לשבועון „פרי מאץ" על קשריו עם ישראל ועל תפקיד חשוב, שמילא לדבריו, בקידום השלום בינה למצרים. „מפרתי היא לשרת את האמרשות".

אני מאמין שראיפשר להילחם בישראל – זה אוכזן של זמן וכסף. החלטתו של סאראת לפתוח בדיאלוג עם ישראל היתה החלטה אמיצה. אני שיחקתי את תפקיד חשוב מאוד וההסטוריה עוד תספר עליכם.

חאשוגי אינו מכחיש כי מזה שש שנים הוא מקיים „קשרים הדוקים" עם מנהיגי ישראל. על תפקידה של ישראל בפרשת אספקת הנשק לאיראן הוא אומר: „האמריקאים לא יכלו לפעול לבד. הם היו זקוקים לישראל שעליה ניתן היה לסמוך והם עצמם לא רצו להיות נקי הראשון. לא היה כל רע בכך. אילו הפכה איראן לקומוניסטית, היו הישראלים הראשונים לסבול מכך. אבל מה שעשו הקולונל אוליבר נורט וכל האנשים סביבו זה פשע", אומר חאשוגי. „אילו הייתי נשיא או ריקסטור, הייתי מוציא אותם לדרג במקום", וחאשוגי מודה בכמה קשרים פיננסים בעת האחרונה אבל לדבריו הוא גילה במאלי את „מכרות שלמה המלך" האגדיים ובריית הזהב והיהלומים שם תבליט לו בקרוב 300 מיליארד דולר.

טיסת המבחן השניה של ה„לביא" עברה אתמול, במזג אויר נוח, בהצלחה מליאה

המטוס עלה לגובה של 20 אלף רגל וטס במהירות 450 קמ"ש

מאת אריה אבר,
סופר „דבר"

ה„לביא" ביצע אתמול טיסת־מיבחן שניה, הטעם עם גלגלים מורמים. מי בזמן הדגע אתמול לראשונה המנוע של הנאה השני של ה„לביא".

טיסת־המיבחן השניה של ה„לביא" נערכה שעה קלה לאחר שעזרת־שר הנגנה האמריקאי בר קוריר יצא מהארץ בתום שיחותיו על החלופות שהא מציע ל„לביא". טיסה זו היתה אמורה להיערך כבר בראשית השבוע, אך נדחתה בשל תנאי מזג־אויר לא מתאימים. הטיסות יימשכו מעתה, כפי שמוג־האויר יאפשר זאת.

כטיסת־הכנה, גם אתמול לוה ה„לביא" במטוס „כפיר" ובמטוס „אסטרה". ה„לביא" נסק הפעם לגובה של 20 אלף רגל והגיע למהירות של 300 קשר (540 קמ"ש). לבד מקיפול כני הנסע והרמת הגלגלים, נערכו גם ניסויים בתיפעולי המנוע ובביצוע תימרונים שונים.

בתום הטיסה אמר הטייס מנחם שמול, שביצע גם את טיסת־הכנה, כי „תאוצות המטוס היו טובות ותגובותיו מדויקות". כללית, אמר, עד כה הוכח, כי המטוס עונה על הציפיות שתלו בו.

גם דגם־האב השני של ה„לביא" נועד לשמש לבחינת מערכות ההנעה והחיגרי של המטוס. הנעת המנוע עברה בהצלחה ומצפים, כי במטוס זה יגיע לראשונה לקראת הקיץ. רק שני המטוסים הבאים, שיבנו לקראת השנה הבאה, אמורים להכיל את האוויוניקה החדישה, שמתכננים ל„לביא". תיכנון האוויוניקה מתעכב במתכונן, כדי שתהיה מעודכנת ככל האפשר מול אמצעי נ.מ. שיוכאו לזירה עד כניסת ה„לביא" לשירות מיבצעי. הכוונה היא לנצל את „הנגישות הישראלית הפפורסמת" בעידכון האוויוניקה של ה„לביא".

בקשר לכך מציינים, כי בעוד שה„פאנטום", שיצא מקו הייצור בסוף שנות החמישים, תוכנן על יסוד לקחי מלחמת העולם השניה והנסיון שנצבר במלחמת קוריאה מטוס זה יגיע לראשונה לקראת הקיץ. רק שני המטוסים הבאים, שיבנו לקראת השנה הבאה, אמורים להכיל את האוויוניקה החדישה, שמתכננים ל„לביא". תיכנון האוויוניקה מתעכב במתכונן, כדי שתהיה מעודכנת ככל האפשר מול אמצעי נ.מ. שיוכאו לזירה עד כניסת ה„לביא" לשירות מיבצעי.

בתום הטיסה אמר הטייס מנחם שמול, שביצע גם את טיסת־הכנה, כי „תאוצות המטוס היו טובות ותגובותיו מדויקות". כללית, אמר, עד כה הוכח, כי המטוס עונה על הציפיות שתלו בו.

גם דגם־האב השני של ה„לביא" נועד לשמש לבחינת מערכות ההנעה והחיגרי של המטוס. הנעת המנוע עברה בהצלחה ומצפים, כי

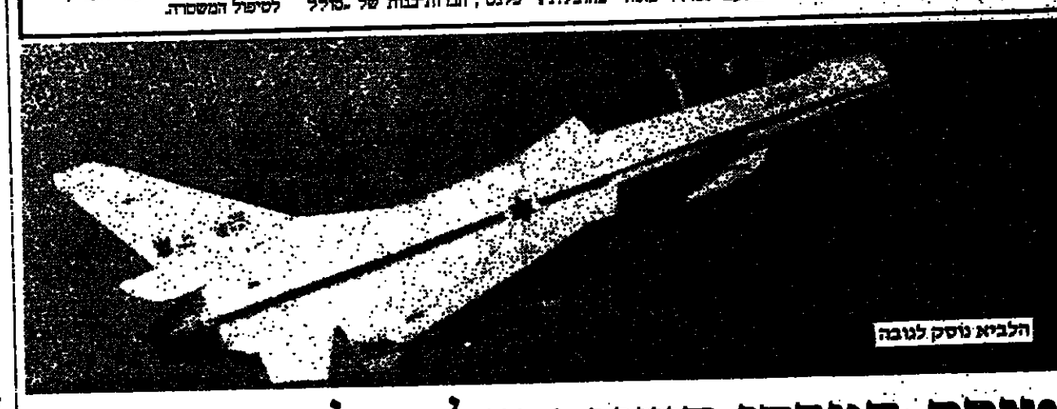

הלביא נוסק לגובה

תהלוכה ועצרת גדולה בביר־זית לציון יום הקמת ארגון אל־פתח

תמיכה גלויה בארגון בראש חוצות; צה"ל לא התערב

מאת דני רובינשטיין, סופר „דבר"

תהלוכה ועצרת המונית ליום הפת"ח שהיתה גלויה ופומבית שכמותה לא נראתה בשכחים, התקיימה אתמול ברחבת הקמפוס החדש של מכללת בירזית.

מקחת המטוח לא הגנרבו.

אלפי כרוזים, דגלי אש"ף, סטמאות צבעוניות מוכת המאבק המזוין, מאות תמונות של יאסר ערפאת ושורה של נאומים מוכה הפת"ח נראו אתמול בעצרת שקיימו הסטודנטים של בירזית לציון יום הפת"ח.

כל בנייני הקמפוס הדש קישטו בסיסמאות ענק, למשתתפים חולקו חוברות של הפת"ח ומנשרים על המלחמה באויב הציוני. „יחד בקבוק תבערה, יחד אבנים והפגנות", נאמר בכרוזים שנשאו כולם את סיסמת הפתח, „מחמה עד לנצחון".

בדוכנים מיוחדים אפשר היה לקנות מחזיקי מפתחות עם מפות פלשתין, עם הסמל „ר", וכל הקמפוס היה מלא בתמונות שני הסטודנטים שנורגו בהפגנות בבירזית לפני למעלה מחודש. הארוע כולו אורגן ע"י קבוצת „השביבה", שהיא ארגון הסטודנטים המזוהה עם הפת"ח והוא הוקדש ליום השנה ה־22 להקמת הפת"ח, שחל ב־1 בינואר.

בדוד צופים המוערון המוסלמי של רמאללה צעד כשהוא נושא לפידים ובראשו דגל פלשתיני ענק. מאות סטודנטים השתתפו בעצרת שהתקיימה אח"כ ברחבה בין בנייני הקמפוס כאשר בעליהם סיסמא גדולה „מעילבון עד מגדשה נשמתנו הדרוכה בירזית".

נציגי הסטודנטים נשאו נאומים גלובים מזכות הפת"ח אולם חלק ניכר מהסטודנטים שהם אחרי „חיית הסרוב" ו„הגוש המוסלמי" לא לקחו חלק בארועים. כמה מהם אף אסרו שהכינוס הגדול אדגן סתעמולת בחירות לקראת הבחירות הסרוטות לועד הסטודנטים של בירזית.

הנהלת המכללה, שלא השתתפה אף היא בארועים, הסכימה להשבית את הלימודים בבירזית הכמה שעות כדי לאפשר את התהלוכה העצרת.

חלק ניכר מהסיסמאות והחוברות שחולקו למשתתפים הם פרסומים של הפת"ח מחו"ל שהועתקו והודפסו בשטחים. בינתם הוברת של אסטרטגית המאבק בישראל הכוללת התקפות חריפות גם על ירדן ובעמה הסיסבא „הדרך ולשחרור לרבת־עמון עוברת בתל־אביב".

בכל האזור לא נראו כוחות של צה"ל מלבד כמה תצפיות הרוקות. נראה כי במערכת המשחק תתקבלה החלטה שלא להתערב בנעשה בתוך הקמפוס.

ארגון הסטודנטים של בירזית לא הסתיר את כוונתו לקיים את הארוע, ואף הזמין עתונאים רבים, זרים וישראלים. ש. ו למשק.

סטודנטים מפגינים באוניברסיטת בירזית (צילום הדרי)

התקדמות בשיחות הכלכליות

מסתמנת „רפורמה־זוטא" בלי ביטולם של הפטורים

מאת סופרי הכלכלי של „דבר" בירושלים
חיים ביאור, סופר „דבר" לענייני עבודה

מ"מ ראש הממשלה שמעון פרס ושר האוצר משה נסים הגיעו בליל אמש לנגב את פרטי הרפורמה הכלכלית הדרושה, השונה באופיה מהחיתי מהתקנית, ומקורית שתגיש האוצר לממשלה.

הרפורמה אינה כוללת ביטול פטורי מס כלשהם, ביטול הפטורים יהי מעל הפרק בשל הרגישות הגבוהה של הציבור הרחב.

לדעת אנשי מרכזון שר האוצר לשעבר, אמר מס הכנסה במסגרת „רפורמה זוטא" ולבטל את מדרגת המס הקיימת של 60 אחוז המס־השולי הגבוה ביותר כגראה 49 או 50 אחוז.

הסדר זה מסתמן לאור שראשי הסתדרות מרגו להסכים לביטול הביטול של הפטורים לגבי השכירים בלבד, ולדשו כי הפטורים יישארו בתוקפם גם לגבי הנכים, הקלגנות הגיבלאים.

קדיין אין הסדר ביחס לאגרות הבראות שמבחינת הסתדרות הכלתו אינה באה בחשבון, אולם משתתפי הפגישה המרובעת שלשום ציינו כי יש להם יחוד לצפות להתקדמות גם בעניין זה.

אבל אומנם יושג הסכם בכל הסעיפים, תהיה ההסתדרות מוכנה להתחשב בצורך לשמור על היציבות ולתרום את הלקח נכך במסגרת הסכמי השכר הדשים, אך לא בעניין הנוכחי הזוקר.

בשבוע הבא תיערך פגישה נוספת בין פרס נסים לבין ראשי ההסתדרות, וכנראה גם התעשיינים. מסתבר כי „רפורמה־זוטא" בסם הכנסה תבוא בבקשם הקמתה של ועדה מיוחדת בעניין המס, הבנה שדיבה בן הפרק.

פרס נסים דנו אמש גם בקיצוץ הוצאות הממשלה.

הסכנה קיימת לגבי שני סעיפים המבשרים הכבדה על הציבור הסובסידיה לתחבורה ציבורית, לחלב ולחם ומקצץ ויוקר „תשלום הורים" על כל „חדר" תלמידים במרינה. שר האוצר כבר הקטין את דרישתו לקצץ בתקציב הביטחון מ־160 מיליון שקל ל־80 מיליון. בתחליף לקיצוץ בביטחון דנים כעת בהטלת מס על קבוצות הילדים של הביטוח הלאומי עד יולד שליש.

שמעון פרס יוצא הבוקר לביקור ברומא

מאת יוסי מלמן סופרו המדיני של „דבר"

ממלא מקום ראש הממשלה ושר החוץ שמעון פרס יוצא הבוקר לרומא ויוער שם בין השאר גם עם ראש ממשלת איטליה בטיגו קראקסי. שמעון פרס שם במטוס פרטי שמעמידה לרשותו המפלגה הסוציאל דמוקראטית, שהמיגנה אותו כאורח הכבוד של ועידתה השנתית.

מנגלה חי וקיים וחופשי בפרגוואי

מאת נתן רדוי, סופר „דבר" לענייני משטרה

ד"ר יוזף מנגלה מתגורר בחזה הקלאית, שנושאת את שמו של נשיא פרגוואי, סטרוסנר, ונמצאת 50 קילומטרים מאסונסיון פרגוואי בכיוון לעיר הנמל, סטרוסנר.

בידע זה נמסר בעת האחרונה לשידורי הבוקר במערב, על ידי מקורות מוסמכים העוסקים בחקירת העלמו של „הופא הבזות" מאושוויץ.

מקורות בישראל טענו בשיחה עם סופר „דבר" כי ד"ר יוזף מנגלה, שנערך אחריו מצוד בשנת 1960 על ידי סוכני „המוסד" הישראליים שיצאו לחטוף את אייכמן, מחזק מרצונו מחזה זו, שבה הוא ממשיך את עבודתו הנפואית, ההא זוכה לגיבוי של שלטונות פרגוואי.

לדבריהם אין כל אמת במידע כי ד"ר יוזף מנגלה הלך לעולמו והבדיקות שנערכו בסאו־פאולו, ברזיל, בגופה שנמצאה בתוך הים, הן מפוברקות.

איתן מקורות הבהירו כי מדינת ישראל לא רודפת אחרי ד"ר יוזף מנגלה בגלל החלטה שנתקבלה בנושא זה מיד לאחר פרישתו של איסר הראל מפיקוד על שירותי הבטחון הישראלים.

בעת האחרונה פנו גורמים רשמיים בישראל לשרים הנוגעים בקבינט הבטחוני ותבעו להביא את ד"ר יוזף מנגלה לדין־צדק עד פי החוק לעשיית דין בנאצים ובעוזריהם.

בשבועות הקרובים יפורסמו באוסטרליה ובקנדה מסקנות ועדות החקירה הממלכתיות שם להעמיד לדין נאצים, ועדות החקירה הללו הוקמו בעקבות לחץ של מרכז ויזנטל בקנדה ובאוסטרליה. אם הוועדות תחלטנה שלא להעמיד לדין את הפושעים הנאצים לדין יפתח מרכז ויזנטל במערכה להעמדתם לדין של הפושעים הנאצים באמצעות המרכזים הנקומים והמרכז העולמי.

هكذا من الأصل

איך אפשר לבטל את התנאים בהסכם הפרישה

מאת מוריה אבנימלך
מפורת „דבר"

פרופ' אהרן יורן, מהפקולטה למשפטים באוניברסיטה העברית, חיווה דעתו, בתשובה על שאלת „דבר" לגבי הדרכים והאיומות בשוק לביטול התנאים הכספיים הכלולים בהסכם הפרישה של הד"ר הפורש של בנק לאומי, ארנסט יפת, ובכירים אחרים.

הדרך הראשונה היא שימוש בסעיף 8 בפקודת הבנקאות. סעיף 8א' בפקודה קובע כי אם המפקח על הבנקים סבור שבנק פעל בדרך העלולה לפגוע בניהול התקין של עסקיו, יכול המפקח לדרוש מהבנק לתקן את הפגם ולאחר שנתן לבנק הזדמנות לעשות כן הוא רשאי להוציאו. סעיף 8ג' לפקודה קובע שאם מוצא נגיד בנק ישראל שהבנק לא תיקן, הוא רשאי, לאחר התייעצות עם ועדת הרשיונות, לאסור על מתן הטבות לחברי הדירקטוריון, למנהלים ולבעלי זכויות חתימה בבנק. הנגיד יכול איפוא לגרום את ביטול ההסכם.

הדרך השניה הינה הגשת „תביעה נגזרת" של הבנק נגד דירקטור על ידי בעל מניות. בעל מניות יכול להגיש תביעה כזאת כאשר שליטת הדירקטורים בחברה אינה מאפשרת לחברה לתבוע אותם. בארה"ב „תביעה נגזרת" מפותחת משום שאם בעל המניות התובע זוכה, חלק מכספי התביעה מגיע לכיסו. בארץ אין לבעל מניות תמריץ להגיש „תביעה נגזרת" משום שאם יזכה בה, ילך כל הסכום לחברה, במקרה זה לבנק.

גם אם הדרך שבה נקבע הסכם היא חוקית, קיימת דרך שלישית להביא לביטול ההסכם את הסכום הנקוב בהסכם לא סביר ומהווה מכסה. בארה"ב פיתחו בתי משפט, באמצעות תחיקה, כללים אלה ויש סיכוי שגם בארץ תתאפשר דרך זו על ידי תחיקה של בתי משפט.

איראן במגעים עם צרפת על השלמת בניית כורים גרעיניים

מדובר בשני כורים שבנייתם הופסקה עם עליית חומייני

מאת גרשון קיץ,
מפר „דבר" בצרפת

איראן מכוונת משא ומתן חשאי עם צרפת על השלמת בנייתם של שני כורים גרעיניים צרפתיים באיראן, שהקמתם הופסקה עם מהפכת חומייני.

השבועון הצרפתי „ל.ס.ר." מסר, כי סגן ראש ממשלת איראן רזה אמרהלי קיים בחודש שעבר שיחות חשאיות בנושא זה בפאריז וכי משלחת מומחים צרפתית יצאה לאיראן ובדקה את אתר ההקמה בקארון ליד הגבול העיראקי.

צרפת, ששילמה כבר לאיראן 350 מיליון דולר על חשבון החוב שנוצר עם פרישת איראן מן התוכנית הגרעינית האירופית „ארוזיף", אינה מסוגלת לעמוד בתשלום נוסף של מיליארד דולר במזומן, אומר מקיד צרפתי שמצטט העתון, ואיראן תבעה לחילופין את השלמת בניית הכורים.

„ל.מ.ר." אומר עם זאת, שאיראן עשוייה לדרוש מצרפת אספקת אורניום מועשר לשני כורים שבונה מערב־גרמניה ממזרח לבאשיר במפרץ־הפרסי, שבנתיים תסתיים בסוף 1987.

תנאי נוסף שהציבו האיראנים, שצרפת לא תשקם את הכור הגרעיני העיראקי „תמוז" שנהרס על־ידי חיל האוויר הישראלי ב־1981.

משלחת ה„ירוקים" מגרמניה באה במאמץ לשפר תדמית

המשלחת ביקרה ביד ושם והניחה זר לקרבנות השואה

מאת שלמה שפיר מפר „דבר"

מאמץ לשיפור תדמיתם של „הירוקים" בעיני הציבור בארץ עשתה כאן השבוע משלחת קטנה של מפלגה זו, בראשותו של חבר הפרלמנט ד"ר יואכים מילר.

המשלחת ביקרה ב„יד ושם" והניחה זר לזכר קדושי השואה. כן ביקרה במפעלים „אדמס" ו„ארגמן" העוסקים בניצול ובשימוש אנרגיית השמש.

בשיחות המדיניות עם יצחק הוכנו, מסגן כ"ל משרד החוץ המכונה על אירופה, הבליטו הנציגים הגרמניים את שלילת הכיבוש כסכנה לחברה דמוקרטית ואת הצורך למצוא הסדר הוגן לעם הפלשתיני, אך ד"ר מילר הסעים שנושא זה לא עמד במרכז ביקורו כאן, שהיה מוקדש, בראש ובראשונה, לחתמודות עם העבר.

מילר, יליד 1945, הביע את דאגתו נוכח הגמגמה הגוברת בארצו להסיר מהפרק את פשעי העבר וגם נוכח גילויים של אנטישמיות מתחזקת. בהקשר לחילוקי הדעות המדיניים העיר, שישראל היא חברה דמוקראטית פלוראליסטית שבה נמתחת ביקורת רבה יותר על הממשלה מאשר במדינות אירופיות.

פרט לשיחות עם ענוג ועם יעקב ספיר, מנכ"ל משרד המדע, נועדו חברי המשלחת עם הח"כים מרדכי וירשובסקי ושולמית אלוני, עם פרופסור יהודה באואר מהמרכז לחקר האנטישמיות ליד האוניברסיטה העברית ועם אחרים.

משאל־דעת הקהל האחרונים בגרמניה מנבאים ל„ירוקים" תוספת קולות נכבדה בבחירות הכלליות בעוד שבועיים. בסיעות בבונדסטאג מוסיפות להתרוצץ סנמות שונות מבחינת מדיניות הפנים והחוץ וגם מבחינת היחס לישראל. מילר עצמו, שהיה חבר האגודה הפרלמנטרית גרמניה־ישראל, לא יכוון בפרלמנט החדש בגלל החילופים הנהוגים בסיעה זו.

שוב אווירה של מתח, חשדות והאשמות בתנועת ה„חירות"

אין הסכמה על בחירת ממלא מקום ליו"ר התנועה

מאת עליזה רוך,
מפורת „דבר" לענייני מפלגות

יממה אחת אחרי שהשתררה ב„חירות" אופטימיות לקראת האפשרות שהשגה תחילתה של הסכמה על סדריים לבושב השני של הועידה, שוב יש מתיחות ואווירה של חשדות והאשמות בין המחנות השונים.

מקורבי השר שרון לא שבעו נחת מהחודעות של השר קצב, יו"ר נציאות הועידה, כאילו הביע שרון הסכמה לסדר־היום שהציע קצב. הערות בקנה אחד עם מאורי הסר לוי שייחבר לממלא־מקום יו"ר התנועה במשרד.

לדעתם, כאן הודעות אלה לאותת שנסללה הדרך לועידה ולהדרים את סקרנותם של הבירים שהזמנו לכינוס שרון ושנועד ליום א' הקרוב.

מקורבי השר לוי, שישוב היום מחו"ל וייפגש עם השר קצב רק בסבוע הבא, הביעו אתמול פליאה על מה שכינו כסתירה בין דברים שאמר להם, לדבריהם, שמיר בפגישתם עמו ובין הכחשותיו עליהם בפורומים שונים. לדברי מקורבי לוי, שטען משמיר שבועידה ייבחר שמיר ליו"ר התנועה ואילו לוי ייבחר למ"מ יו"ר התנועה (אגב, יש לציין, שלא כל מקורבי לוי טוענים ששמעו הבטחה כזאת משמיר). מקורבי שמיר, לעומת זאת, טוענים ששמיר לא התחייב להסדר כזה וכך הודיע, שאם תהיה לכך הסכמה הוא לא יתנגד לה.

שמיר מצדו מתח אתמול ביקורת על שרון, אף שלא כינה אותו בשמו, בגלל מודת־הרוח שהביע. בפגישה עם קבוצה של צעירי „חירות" אתמול אחרי־הצהריים אמר שמיר ש„צריך להגיד לאישים הראים את חוזות הכל בהבלטת עצמם, כי אם ישימו כך לא תהיה תנועת חירות".

שמיר אמר עוד, כי המאמץ הנעשה בימים אלה לכינוס הועידה מתוך מינימום הסכמה, „אינו תורגיל". לדבריו, צריך להבטיח „שלא תהיה התחרשות על סדר־היום ותהיה זו סדרייה אם לא נוכל לזוז מדרגע הראשון".

אתמול שוחח שמיר עם קצב על התרשמותיו מהשיחות שניהל עם השרים שרון וארנס שלשום, וגם היום ייחדו השניים שיחה בנושאי הועידה. בינתיים גובר הבחתה לקראת הבינוס של שרון ביום א'. מקורבי לוי, מבין החוג המצומצם שעמו הוא מתייעץ, לא שתתפו בי.

ליאון צ'רני מנסה

(המשך מעמ' 1)

הם אמרו כי אם תבקש ישראל לעזור לפולארד, כדרך שברה"מ מתעניינת בגורל פרגליה בארה"ב, ייגרם בכך נזק עצום לתדמית ישראל בארה"ב והם מתקשים להאמין כי ישראל אינה מודעת לכך.

עוה"ד של ינותן פולארד, ריצ'ארד הייבי אמר אתמול ל„דבר" כי עד כמה שידוע לו ליאון צ'רני אינו מעורב בהגנה על פול פרד.

שלטון הוגש בבית המשפט בוואשינגטון מסכך של החביעה המבקשת להסיל על אשתו של ג'נתן פולארד, אן הנדרסון פולארד מאסר של „מספר שנים" בשל שותפות בסיוע לבעלה בפעולותה ריגול שלו.

מן המסכך עולה כי תת־אלוף אביעם סלע ניסה לסייע לאן פולארד כשפנתה אליו והודיעה לו כי פעילותם שלה ושל בעלה התגלתה.

דבר
DAVAR דאבר
מאוחד עם לשחר
העורכת חנה זמר
מנהל לשון דוד פדהצור
מנהל מערכת מרדכי בדקאי
עורך „דבר" השבוע
טוביה מנדלסון
מנהל כללי אהרון קראוס
הוצאת „דבר" בע"מ
נדפס בדפוס „דבר" בע"מ
המערכת והמנהלה: תל־אביב, רח' שינקין 45, ת.ד. 199, מיקוד 61001
טלפון 286141 (6 קווים)
מחלקת הפרסומת: טלפונים ישירים 286156, 281860, 298032
פרסום: תל־אביב, בית „דבר" רח' שינקין 45 טלפון 286141, מיקוד 65233
ירושלים: המערכת: רח' המלך גורג 16 בית מאיר קומה ב' טלפון 242203 מ. 94229
חיפה: רח' הנביאים 27 טלפונים 64211־2־3, מ. 33104

ח"כ רמון התנצל בפני אמנון גולדנברג

מאת מפורת „דבר"

ח"כ חיים רמון (המערך) שטען השבוע בלהט – מעל דוכן הכנסת – כי עו"ד אמנון גולדנברג, שהוא דירקטור בבנק לאומי, ייצג את ארנסט יפת כשהלה התדיין עם הבנק על פיצויי הפרישה שקבל. גולדנברג, טען רמון, „הלך" עם יפת ולא עם הבנק שהוא אחד מיועציו המשפטיים.

רמון, שרצה ככל הנראה להתריע על כפל התפקידים שבהם אוחז גולדנברג, יועץ ודירקטור – לא שקר במקרה זה על שיעורי הבית שלו, ואתמול טילפן למשרדו של גולדנברג להתנצל בפניו.

עו"ד אמנון גולדנברג לא ענה. לאחר ישיבת הדירקטוריון ביום ד' בלילה, טס גם הוא לחו"ל.

התנגדות למסירת זכיון חב' מדים לידי ישראל

מאת דני רובינשטיין, מפר „דבר"

קריאות נגד ויתור על חלק מזכיון חברת החשמל הערבית של מזרח ירושלים לטובת החברה הישראלית הושמעו אתמול בכינוס גדול במזרח ירושלים לציון יום ה־40 למותו של אנור נוסייבה.

ויתור על חלק מזכיון החברה הערבית כלול בסיוטת ההסכם שמכינים עתה נציגי החברה הערבית ונציגי ממשלת ישראל. את הקריאות נגד הוויתור השמיע נציג ועד העובדים של החברה המזרח ירושלמית וקריאה זו הוקראה במברק ששלח לכינוס וחיה המואלה מעבאא שיש נגוד צו הגבלת תנועה, שמנע את בואו לכינוס.

על במת תאטרון הכוואתי ישבו אתמול שורה של אישים מראשי הציבור של מזרח ירושלים כאשר מעליהם פרוסים שני דגלי אש"ף. בין הנאמים היו השיח' סעד אדין ואל־אלמי ראש המועצה המוסלמית העליונה עה"ד פאיז אבו־רחמה מעזה וחבר הכנסת מוחמד מיעארי.

הדוברים התייחסו ל„מלחמת המחנות" בלבנון והספידו את נוסיבה כדברי שבח רבים.

חה"כ מוחמד מיעארי ייצג באזכרה את ערבי ישראל ותאר את מאבק הפלסטינים שבתוך ישראל. מיעארי והעתונאי אבו־ריאש ממזרח ירושלים קראו להקמת מדינה פלשתינית.

בכינוס לקחו חלק מאות אישים וכן קונסולים זרים המכהנים בירושלים.

אל־באז מציע לערפאת פגישת פיוס עם חוסיין

מאת דן אביר, מפר „דבר" לענייני ערבים

אוסאמה אל־באז, יועצו של הנשיא מובארק, נועד אתמול בתוניסיה עם ערפאת. מקורות ערביים מסרו כי בשיחה הועלתה הצעה מצרית לקיים פגישת פיוס בין ערפאת לחוסיין בשולי הפסגה האיסלאמית האמורה להיערך במוף החודש בכוויית.

באחרונה אמר שר החוץ המצרי בהודעה בפני הפרלמנט כי ללא התפייסות בין ערפאת לחוסיין א־אפשר יהיה לקדם את התהליך המדיני במזרח־התיכון. משקיפים ערביים מעריכים כי למרות התנגדותה של איראן לערוך את הפסגה האיסלאמית בכוויית, היא תיערך בטופו של דבר כמתוכנן גם אם איראן תחרים אותה.

סוחר נשק מארה"ב מכר נשק לאיראן

מאת מרים מוקב, בוויורק

(מיוחד ל„דבר"). – שלטונות המכס האמריקאים עצרו בשבוע שעבר סוחר נשק, סלומון שוורץ ממנסיי שבמדינת ניו־יורק, והאשימו אותו בקשירת קשר למכירת ספינה וחלקי חילוף למטוסים לאיראנים.

בית המשפט הפדראלי בברוקלין, אליו הובא שוורץ, סעבה התביעה שהוא גם הפר את הסדרי שחרורו בערבות משנת 1985. אז הואשם במעורבות לא חוקית בעסקות נשק בין־לאומיות. לפי ההסדר עם בית־המשפט נלקח ממנו דרכונו ונאסר עליו לעזוב את איזור ניו־יורק; אך לדברי התביעה, למרות האיסור טס שוורץ לישראל ושוהה בה ימים אחדים. עוד סען דובר התביעה הפדראלית כי מודיע מוסמך גילה לשלטונות ששוורץ היה בקשר עם נציג איראני שעסק ברכישת חלקי חילוף למטוסים אמריקאיים מדגם „הרקולס" ו„פנטום".

לאחר בדיקה התברר שלא היה לשוורץ אישור מגורם ממשלתי מוסמך לסחור בנשק וחלקי חילוף עם איראן.

סניגורו של שוורץ דחה את ההאשמות נגד מרשו, אך סירב להתייחס לביקורו בישראל.

סנגורו מציע לקשר: יהודי נרצח בכלא

מאת טובה צימוקי, מפורת „דבר" בירושלים

סנגורו של ויליאם נקש, עו"ד רונלד רוס, טען כי הגיע אליו מידע לפיו אסיר ישראלי נרצח לפני שנתיים וחצי בצרפת והעניין הרשתק.

רוס פנה אתמול ליועץ המשפטי לממשלה יוסף חריש וביקש ממנו לברוק את העניין ללא דיחוי.

לדברי רוס מדובר על ישראלי מזולון בשם וידל.

הכלא הצרפתי דיווח לקונסוליה הישראלית בפאריז, כי האסיר התאבד, אך לא הוזרז למסור את הדו"ח הפתולוגי.

רוס טען כי כאשר נמסר הדו"ח התברר כי האסיר מת מחנק לאחר הצתת מזרונו. „זו שיטת התאבדות מוזרה ואני סבור שהוא לא התאבד", אמר רוס.

רוס תובע שמשרד החוץ בירושלים יעביר את הדו"ח הפתולוגי למכון באבו־כביר כדי שזה יאשר שהאסיר אכן נרצח.

עוד טען רוס, כי ידוע לו שלאחר ההפצצה הישראלית בטוניס ניסו אסירים ערבים להזיק לאסירים ישראלים.

בידוד

סחף אה לה מאסיאס

מאת מירי מז

ההתלהבות שבה סחף אנריקו מאסיאס את הקהל האוהד בהיכל התרבות הצדיקה את הכרזתו „אני מרגיש כאן בבית", למן השיר הראשון היה הקהל התל־אביבי שלו, במילות השירים שאותן הכיר על פה, בלחנים שלצלילים פרצו כמה מעריצות בריקוד סוער אל הבמה.

במחצית הראשונה של תוכניתו שר מאסיאס שירי געגועים לשמש, לעיר הבתים הלבנים שבה נולד, קונסטאנטין, לנערותיה היפות של אלג'יר, שירים שהוציאו לו מוניטין כזוכרם של המהגרים בצרפת, הארץ שאימצה אותו לא פחות משאימץ הוא אותה. בהכרת תודה שר בסוף חלק זה של תוכניתו גם שיר אהבה לפארים. „אני מרגיש טוב בזרועותיך, פאריס".

הפשטות – הן של המלים הן של הלחנים – היא הכובשת את מעריציו הרבים. שירים מלאים תום על אהבה, אחווה, שלום, בצרפתית, בעברית, בערבית ומנגינות שמהרהורות בצלילי חזנות ופלאמנקו ספרדי וגם בצלילי אקורדיון של שאנסון צרפתי.

את מאסיאס מלוה תזמורת מצויינת בת תשעה נגנים (כולל חליל, גיטארות, פסנתר), בהופעה מקצועית מאד.

אהבתו של מאסיאס אינם זקוקים להמלצות, אך גם לאלה שאינם מכירים אותו על הבמה, המופע מוכלץ מאד.

זכו בפיס

בהגרלה הרגילה ובהגרלת כדור המזל זכה כרטיס מס. 452259 בסך כולל של 580,000 ש"ח.

מקסימום פרס ראשון בשבוע הבא יהיה 280,000 ש"ח.

בסך 12,000 ש"ח זכה המספר: 868456.

בסך 6,000 ש"ח זכו המספרים: 121471: 480397.

בסך 300 ש"ח זכו המספרים:
003432: 022519: 043007:
061017: 062591: 107178:
188819: 198291: 267463:
272732: 324555: 372298:
379290: 384299: 438231:
457897: 459304: 471087:
484094: 526504: 567809:
571408: 648509: 674762:
683288: 732166: 747842:
758021: 793089: 800498:
821812: 830280.

בסך 150 ש"ח זכו הכרטיסים שמספריהם מסתיימים ב: 3183: 9498.

בסך 25 ש"ח זכו הכרטיסים שמספריהם מסתיימים ב: 480: 589.

בסך 16 ש"ח זכו הכרטיסים שמספריהם מסתיימים ב: 031: 216: 274.

כל הכרטיסים שבספריהם מסתיימים בספרה 8 זכו בסך של 2.50 ש"ח.

בסך 5 ש"ח זכו המספרים התלת־ספרתיים: 047: 123: 154: 247: 259: 288: 312: 340: 362: 374: 436: 480: 481: 602: 726: 729: 804: 877: 895: 911: 914: 959: 965: 974: 976: 999.

בסך 2.50 ש"ח זכו המספרים הדו־ספרתיים: 02: 05: 20: 28: 30: 31: 34: 39: 41: 42: 43: 53: 58: 64: 65: 68: 69: 72: 76: 77: 78: 81: 82: 83: 89.

בצער רב אנו מודיעים על פטירתו של חברנו
משה (מוסה) אמיני ז"ל
רזקה וחיק במחנו
ומשתתפים בצער המשפחה
קיבת חולים מרחב תל־אביב
ההנהלה, ועד העובדים
ועובדי מרפאת קרית שלום

קבוצה בלתי ידועה – „הכוחות לנקמת דם באשיר", טוענת כי התנקשה בשמעון

בשכונות הנוצריות בבירות היתה אתמול שביתת מחאה של נוצרים

בירות (רויטר ופיס) – קבוצת מחתרת נוצרית בלתי ידועה עד כה הודיעה אתמול, כי היא מצעה את הנסיון לרצוח את נשיא לבנון לשעבר כמיל שמעון הנוצרי.

הקבוצה שלנו העמידה מכונית ממלכתית בסריקות נאחד, אך למזלו של כמיל שמעון הוא לא נפגע, הודיעו הכוחות הלבנוניים – „הכוחות המתפשים לנקמת בשיר", בהודעה שפורסמה בעתוני בירות.

„א – נהאר" וא – ספיריים.

שלושה משמרי ראשו של שמעון וארבעה עוברי אורח נהרגו וכארבעים נפצעו שלשום, כאשר מכונית ממלכתית התפוצצה כאשר עברה במקום שיירת המכונית של הפולישקאי בן ה־86.

בתי הספר והאוניברסיטאות בשכונות הנוצריות קיימו אתמול שביתה במחאה על ניסיון ההתנקשות בשמעון, שביצל ורק ידי נשרטה.

השביתה אורגנה ע"י המיליציה הנוצרית הנמפלגה הליבראלית הלאומית של שמעון, שבראשה עומד בנו רני.

הארגון שטען לאחריות לפיצוץ גם הבטיח „לחסל את כל אלה שבגדו בעקרונות של בשיר (ג'מאייל) וביחוד אמין ג'מאייל (הנשיא הנוכחי) וסמיר ג'עג'ע (מנהיג המיליציה הנוצרית), הטרען כי הוא נוהג על פי עקרונותיו של בשיר.

בשיר ג'מאייל שייסד את המיליציה הנוצרית נבחר בשלהי 1982 כנשיא לבנון, אך נהרג בהתפוצצות בסרם הספיק להכנס לתפקידו.

אמין ג'מאייל, שנבחר לתפקיד אחר מות אחיו, חש ביום רביעי לביה הזולים בו אושפז שמעון לאחר הפיצוץ (ע"ר)

מטוס בוער בשדה התעופה של בירות אחרי שוך הקרבות (ראה עמ' 4)

ועדת החקירה של „איראן־גייט" בארה"ב תבקש לזמן לחקירה גם ראשי ממשלות

ראש הוועדה סבור כי הדבר דרוש בשל מעורבות מדינות זרות בפרשה

מאת אמנון דנקנר,
מפר „דבר" בארה"ב

וואשינגטון (מיוחד ל„דבר"). – ועדת החקירה של הסנאט לבדיקת הפרשה האיראנית מבקשת לגבות עדויות מראשי מדינות זרות ביניהם גם ממנהיגי ממשלת ישראל.

כך אמר אתמול לכתבים יו"ר הועדה, הסנאטור הרטשרי וניאל אינוי.

הוא אמר כי הוועדה תסיור את גביית העדויות בשיתוף פעולה עם מחלקת המדינה ורשויות אחרות.

אינוי אמר כי נכון שגביית עדויות מראשי מדינות זרות איבה מקבלת והיא אף חמרת תקרים אך הוא ציין כי החליך נוחץ בשל הזיהויים על מעורבותן של מדינות זרות בפרשה האיראנית.

בסנאט נמשכה אתמול מחלוקת על הבטחות שבתן הנשיא מרוח ממכרים על פי בקשת בית הלבן.

חברים בסנאט טוענים כי ראשי ביניהם גם ממנהיגי ממשלת ישראל.

הוועדה הניחו לנציגים של בית הלבן לעדוק את הדו"ח בעוד חברים אחרים אומרים כי הדו"ח נכתב על פי המקובל בקרים בהם מעורבים בו ממכרים רגישים הנוגעים ליחסי הזרע של ארה"ב. שני הממכרים נוגעים לישראל.

האחד הוא מכתב שכתב ראש הממשלה לשעבר שמעון פרס לנשיא רייגן השני הוא הד"ח על פגישה שקיים בקיץ שעבר סגן הנשיא בוש, בבישרון בישראל, עם יוצץ ראש הממשלה לענייני מרוד עמרם ניר.

הפגישה בעדכה עלו הפרטים של הקולונל אוליבר נורת.

הקולונל נורת' עומד בימים האחרונים בסרכמו של האשמות שמקורן בבית הלבן כי שיקר וחיבה מסמכים. נורת' סרב אמש להגיב על ההאשמות. פרשנים פוליטיים הערכו אתמול כי הנחת המעורבב לנשיא רייגן וחולים כי קו הגנה אשמה על נורת' ועל פרנקסטר תוך ספיגת הנוק שייגרם מכך שהנשיא לא ידע מה שנעשה מתחת לחוטמו.

זאת על מנת להימנע מהנזק הגדול יותר של עדוק שמו בארשות הסכמה לפעולות לא חוקיות.

הבית הלבן מסיק לדרוש מרכזו המרכזי של הסנאט לפרסם את הד"ח שלה כיון שהא סבור כי הד"ח אינו כולל שום האשמות ישירות כלפי הנשיא.

אולם רוב חברי הועדה סרבים לפרסם את הד"ח בטענה כי הוא חולקי בלבו, בשל חוסר האפשרות לגבות עדויות מעדים מרכזיים כמו נורת', פרנקסטר והנורא סיקרד.

הם טוענים כי פרסום הד"ח עלול ליצור רושם לא נכון כאילו הנשיא היה יוף מכל אשמה בעוד שנקודה זו עדיין לא ותוכרה די צורכה.

אהרון גבע חבר מערכת „דבר" – איננו

אהרן („רולפי") גבע חבר מערכת „דבר" נפטר אתמול בירושלים לאחר התקף לב שלישי. בן 64 היה במותו.

אהרן גבע נולד בצ'כיה שם היה חבר בתנועת הנוער הציונית „בלאו ויס", עלה ארצה ב־1940 באונית המעפילים הראשונה שהגיעה לחופי עתלית. הצטרף לאפיקים ושרת בצבא הבריטי. בצעירותו היה חבר במפלגה הקומוניסטית הציונית בארץ. הוא למד באוניברסיטה העברית וב־1980 קיבל דוקטורט על מחקר היסטורי שעסק ביחס המפלגות בארץ – ישראל לתבוית פיל.

אהרן גבע היה מראשוני עתון „למרחב". הוא שימש בין השאר כתובתו של השר ישראל גלילי במלחמת ששת הימים והצטרף לעתון „דבר" לאחר איחודו עם „למרחב". הוא עסק בכתיבתו בעיקר בנושאים חברתיים. הוא הגיע לגיל 50 הוא הצטרף לשורת המתגדבים ולימד עברית את עולי צפון־אפריקה במושבי פרוזדור ירושלים. הירבה להרצות בצה"ל בנושאי חברה, דת ומדינה.

גבע השאיר אשה, מיקה, שני בנים, הצייר חזדי גבע ואורי גבע ושלושה נכדים. הלוויתו תיערך במוצאי־שבת.

חבריו ב„דבר" ירושלים, שלמה ניצוסר, דני רובינשטיין ואוריאל כדעמי מספרים כי התכונה הבולטת ביותר אצלו היתה רגישות חברתית ורגישה עשוקה בשכבה דקה של המוור נבון, נעדר ארס ו„מפרגן". שילוב נדיר זה שלט הן במעגיו של גבע עם „יעדים" תקשורתיים, הן בשיחות חברותיה והן בכתיבתו. רולפי היה „חכם שקט", לא נדחף, לא מתמרפק, אבל גם לא מחזור על שום אמירה בנושאים חברתיים־פוליטיים, הוא מגג לעשות את בסגנון של „גורדסטיינגס" ספג בתרמות מרכז ארזפיה.

גבע היה אחד העתונאים המשכילים ביותר שהתלכו בינינו, אך שוב לא משכילך להכעיס. ארבה, כמעט בכל הוא טרח להצניע את הואר הדוקטור שלו שקיבל רק לפני שנים מעטות, ומעולם לא נתפר בו בטשת ויכוח או בסתיבה.

לחבריו בסניף „דבר" בירושלים יחסר רולפי בעיקר בשל רוחו הטובה ובניעותו ובשל ההתמד נעדר הבינות שלו.

בשנים עברו שימש כתב כלכלי פרלמנטרי אבל נושאי חברה נתפר לבבו יותר מכל. רגישותו לשכונות המצוקה לשכבות חברתיות מקופחות הטיאות אותו להתעקר בתחום זה. הבעיות הירושלמים, „המגרים השחורים", מהם שנים לבא למערכת „דבר" בירושלים ותעניד רבו רק אדם אחד: את גבע, רק הוא הבין אותנו דק איתו אפשר לדבר". רגישותו לקיומם חברתיים לקיפוח ולאפליה ולמה את הליכות חיים, את יחסו ואת טוב ליבו. גבע היה אדם „שגישל ממנו כל רע".

בנק ישראל ידרוש

(המשך מעמ' 1)

חופשה עם המשפחה, ויחזור בראשית השבוע הקרוב.

עזרי בנק לאומי ובנק איגוד משבתים היום את סניפי הבנקים „למען תרמית הבנק" הנדרדים. הם דורשים ששכל חברי הדירקטוריון יתפטרו, וכן לבטל הסכמים הסדיים וסדיים, להפסיק תשלומים חדגים לבכירים, ולהחזיר כספים ששולמו על־פי הסכמים חריגים. ועד עובדי בל"ל קרא לציבור לא למנור חשבונות בבנק, אך ביתרים הודרה חברת „אוקלבון תעשיות 84" להודיע על חיסול חשבונותיה בבנק לאומי, כאות מחאה על הנעשה בצמרת הבנק.

ועדת הכספים של הכנסת החליטה היום להזמין את יו"ר מועצת המנהלים של בנק לאומי לישראל ואת אלה שקבעו את שכרו של ארנסט יפת (מיכה אפרתי, ישראל סחרוב ויוסף מקר), לישיבה שתתקיים ביום שלישי בשבוע הבא. נגיד בל"ל אריה דולצין יזומן לישיבה נוספת שבוע לאחר מכן.

הצוות הכלכלי של כפ"ם דרש שהאחראים לשערוריית יפת יתפטרו מיד. כן מציע הצוות תיקונים דלקמן: בחוק רשות ני"ע, בחוק החברות הממשלתיות אשר יחייב את רשות החברות הממשלתיות לפרסם את השכר של המנהלים חברי מועצת המנהלים באמור לעיל. תיקון לחוק מבקר המדינה אשר לפיו יחוייב המבקר לפרסם את המשכורות ההבטחות והתשלומים ההסכמות והסכמי הפרישה הכוללים מכל סוג שהוא של הנופים המבוקרים. מפ"ם תובעת מהמפתרות הציבוריות לבחון באמור לעיל לגבי כל המנהלים. הוברות והחאגידים אשר בבעלותה.

כל סניפי בל"ל ובנק איגוד משבתים היום. העובדים דורשים התפטרות כל הדירקטוריון והחזרת כספים ששולמו על־פי הסכמים חריגים.

בצלאל – אקדמיה לאמנות ולעיצוב, ירושלים
מודיעה על
פתיחת ההרשמה
לשנה"ל תשמ"ח 1987/88
במחלקות
● אמנות ● צורפות
● עיצוב גרפי ● צילום (לא תתקיים הרשמה להשמ"ח)
● עיצוב סביבתי ● עיצוב קרמי
● עיצוב תעשייתי
ההרשמה תתקיים בחודשים יוניאר־מבוראר 1987 .
בימים א־ה' בין השעות 09.00-16.00.
חוברות מידע, טפסים והרשמה בקמפוס בצלאל הר־הצופים,
טלפון 822181, 02-822191
או באמצעות הדואר: ת.ד. 7341 ירושלים, 91071

250 חברי המועצה הליבראלית באו לכינוס שיזמו השרים שריר־פת־נסים

שריר חשף מעורבות של מודעי בנסיון להשתלט על נכסי המפלגה הליברלית

מאת עליזה הלר, מומחית „דבר" לענייני מפלגות

„בעיני הוא לא כל כך זקן", היתה הכותרת היחידה שזכה לה אתמול יצחק מודעי, מפי עמיתו־יריבו אברהם שריר, בכינוס של המחנות היריבים לו במפלגה הליברלית. הערת־אגב זו הבליע שריר אחרי שסיפר כי לפני שבועות אחדים, לא בפעם הראשונה, ביקש ממנו מודעי: „תן לזקן הזה, לי, שלטון יחיד לחצי שנה".

השרים שריר־פת־נסים הח"כים בעלי בריתם החליטו לכנס אתמול את נאמניהם במועצה הארצית על אף שבית הדין של המפלגה פסק שלשום בלילה שיש לבטל את שני כינוסי המועצה, שקבעו בנפרד המחנות היריבים, לאתמול וליום א'. בית הדין החליט שהמועצה הארצית תכנס בתוך חודש וסדר יומה יכלול את הסעיפים של שני המחנות, שיועלו בה לדיון לסירוגין.

על אף פסיקת בית הדין, מתכוננים השרים שריר־פת־נסים לעיתור אליו שוב נגד חוקיות והצעות של אנשי מודעי, שחכליתן לדבריהם השתלטותו. על מוסרות התנועה, בטענה שהן מנוגדות להחלטות הועידה. אם תידחה עתירתם זו, לא יהסס לפנות לבית המשפט המחוזי. אגב, בית־הדין בדק ומצא שלא היו בידי אנשי מודעי חתימות של 20 אחוז מחברי המועצה, שבהסתכלות עליהם זימן יו"ר המועצה, יצחק קעסבי, את כינוסה ליום א'.

לכינוס שיזמו שריר־פת־נסים, כפעולת גמול לכינוס שיזם מודעי לפני עשרה ימים, התקבצו כ־250 חברי המועצה הארצית – יותר ממחצית חבריה. הדוברים חזרו וסקרו את מסכת יחסיהם העכורה עם מודעי, שמגעה כל מאמץ להפעיל את המפלגה ולשקמה.

את ההאשמה המרה ביותר נגד מודעי השמיע שריר. לדבריו, התגלגל לעיניו לפני שבוע, באקראי, מסמך שהבהיר לו כי נעשה מאוד שהחלט על כינוס מועצה ועל קידוש מלחמה ומאבק. אחרי שמתוך ביקורת נוקבת, בכעס, על צערו של יו"ר המועצה ועל התארגנות של אנשי מודעי, המנוגדים להסדרים רמוקרסיים במפלגה, אמר נסים ש„אין עוד אפשרות לנהל את ענייני המפלגה על־ידי שרים וח"כים בלבד, כי בכל הפסיונות לכך בעבר כשלנו והמפלגה נדחקה או הורדמה. נגרנו אומר שהמפלגה תופעל על־ידי צוות שתחליט עליו המועצה, והמפלגה לא תהיה עוד כבית־קברות".

פתח מי ייקר לעזאזל

גרעון פת „היכה על חטא" ההבלגה על „גידופים, השמצות ודברי רכיה" שהופנו אל השרים שריר־פת־נסים בעבר לא אחת. „כמה דפים חרשים פתחנו", הדגיש, „ספרות שלמות. כל פעם אמרו לנו 'הא נפתח דף חדש' והיה הדף הזה פתוח לפנינו לתקופה קצרה עד שבא איזשהו שיגיון והדף הוכתם מלוי.

הכינוס אתמול, ציין פת, נועד „לומר שהדוב הדזמם אינו מוכן עוד להיות מוכל על־ידי חברים בלתי אותיים המבקשים את מוחם בלבד, ושהמפלגה תלך לעזאזל. אם מישהו צריך ללכת לעזאזל אז אלה שפוגעים במפלגה".

גרופר: „דבריו נמרידי"

ח"כ פסח גרופר דיבר בכינוס כנציגו של מודעי הודות להשתייכותם בעבר לאותה סיעה. הוא סיפר איך השהה מודעי בכוונה את תהליך האיחוד עם „חרות" בטענה ש„אם נעצור את זה עוד כמה חודשים, נקבל אולי תנאים יותר טובים" וכך הוחמצה שעת הרצון.

גרופר גם סיפר, שלפני זמן לא רב כפה על השרים שריר־פת־נסים הסכמה שמודעי יהיה „ראשון מבין ראשונים" ויוצב בראש הרשימה בבחירות לכנסת הבאה בלי בחירות, ובתמורה מסלסל מודעי את המפלגה הליברלית למשברים חדשים.

גרופר ציטט גם חברים ב„חרות", שהמהומה במפלגה הליברלית מפחידה אותם והם אומרים „לא רי לנו מהצרות שלנו שאנחנו צריכים להביא עוד אלף משוגעים".

הכוונה לכנס את תומכי מודעי ולהחתימם כדי להביא לכינוס המועצה, קבע פגישה עם מודעי ואמר לו ששמע, כי „יש מצדו או מצד חבריו כוונה לפלג את המפלגה". לכן הציע למודעי שתכונס החטיבה בכנסת כדי לחדש בה את רוח ההידברות שנוצרה בין כל המחנות באוקטובר 1985 ועלתה בינתיים על שרטון. אלא שמודעי, שנתן את הסכמתו להצעה, כינס בכל זאת את אנשיו ושם לאל את המאמץ לפיוס.

„אני מתכוון להגיב על הביטויים שנשמעו", הדגיש נסים, „אך צר לי מאוד שהחלט על כינוס מועצה ועל קידוש מלחמה ומאבק. אחרי שמתוך ביקורת נוקבת, בכעס, על צערו של יו"ר המועצה ועל התארגנות של אנשי מודעי, המנוגדים להסדרים רמוקרסיים במפלגה, אמר נסים ש„אין עוד אפשרות לנהל את ענייני המפלגה על־ידי שרים וח"כים בלבד, כי בכל הפסיונות לכך בעבר כשלנו והמפלגה נדחקה או הורדמה. נגרנו אומר שהמפלגה תופעל על־ידי צוות שתחליט עליו המועצה, והמפלגה לא תהיה עוד כבית־קברות".

פתח מי ייקר לעזאזל

גרעון פת „הכה על חטא" ההבלגה על „גידופים, השמצות ודברי רכיה" שהופנו אל השרים שריר־פת־נסים בעבר לא אחת. „כמה דפים חרשים פתחנו", הדגיש, „ספרות שלמות. כל פעם אמרו לנו 'הא נפתח דף חדש' והיה הדף הזה פתוח לפנינו לתקופה קצרה עד שבא איזשהו שיגיון והדף הוכתם מלוי.

הכינוס אתמול, ציין פת, נועד „לומר שהדוב הדזמם אינו מוכן עוד להיות מוכל על־ידי חברים בלתי אותיים המבקשים את מוחם בלבד, ושהמפלגה תלך לעזאזל. אם מישהו צריך ללכת לעזאזל אז אלה שפוגעים במפלגה".

גרופר: „דבריו נמרידי"

ח"כ פסח גרופר דיבר בכינוס כנציגו של מודעי הודות להשתייכותם בעבר לאותה סיעה. הוא סיפר איך השהה מודעי בכוונה את תהליך האיחוד עם „חרות" בטענה ש„אם נעצור את זה עוד כמה חודשים, נקבל אולי תנאים יותר טובים" וכך הוחמצה שעת הרצון.

גרופר גם סיפר, שלפני זמן לא רב כפה על השרים שריר־פת־נסים הסכמה שמודעי יהיה „ראשון מבין ראשונים" ויוצב בראש הרשימה בבחירות לכנסת הבאה בלי בחירות, ובתמורה מסלסל מודעי את המפלגה הליברלית למשברים חדשים.

גרופר ציטט גם חברים ב„חרות", שהמהומה במפלגה הליברלית מפחידה אותם והם אומרים „לא רי לנו מהצרות שלנו שאנחנו צריכים להביא עוד אלף משוגעים".

דמות היהודי בספרי הלימוד בגרמניה היא של קרבן סובל לאורך ההיסטוריה

מי שחורגים מהדימוי הזה אינם מוצגים בספרים באיזכור מצאם היהודי

מאת יגאל פרשבייה, מומחית „דבר" לענייני חינוך

היהודים מוצגים בספרי הלימוד הגרמניים בנרדפים, כמובלים וכקרבנות לאורך כל ההסטוריה. לקומות זאת דמויות יהודיות, הסותרות את דימוי הקרבן, כמו הפרטיזנים, או רזה להסמבורג, אין יהודותן מוצגת בספרי התלמידים.

ביקורת עצמית נוקבת ברוח זו מתוח אתמול נציגי ארגון המורים הגדול ביותר בגרמניה, ג.א.ו.ו, בפגישת סיכום עם ראשי הסתדרות המורים הישראלית, ד"ר שלום לוין ויצחק וולבר, בתום סמינר משותף של שני הארגונים שדן בשאלה כיצד צריכות מערכות החינוך בשתי המדינות להתמודד עם תופעות של גזענות ואנטישמיות.

...נציגים הגרמנים, דיסר מנגרד מייהולל הארין דגעריד הירץ, מסרו כי למרות שהביקורת על ספרי הלימוד נמסרה. למערכות החינוך הגרמניות כבר לפני שנה, עדיין לא החל בכתיבת ספרי לימוד חדשים שבהם יוקנו דימוי היהודי. עם זאת ובעבר הביקורת לידיעת המחברים והם התבקשו לתקן את המעוות ביחמתם.

הנציגים הגרמנים הסיפו כי הם נלחמים בתופעות של אנטישמיות המתגלות במערכת החינוך הגרמנית. מורה, שהעמיד בספק את השאלה אם אומנם הגיע מספר היהודים שנטבח בשואה לששה מיליון, הושעה מהארגון וכמוהו מורה שערך השוואה בין תכונות היהודים לתכונות התודכים הנחשבים למיעוט נחות בגרמניה של היום. מורה אחר, שערך עם תלמידיו טקס אזכרה בבית קברות נאצי, סולק מהוראה והועבר לתפקיד מנהלי שאינו כרוך במגע עם תלמידים.

מסקרים שנערכו בגרמניה מתברר שרוב התלמידים סבור שנושא השואה מסופל בצורה אינטנסיבית מדי בבית הספר. לא פעם מטיזים תלמידים כפני מוריהם שהם עייפים מלשמוע כל הזמן על נושא זה. לרוב הנוער יש עמדות המניסיות, אולם יש מיעוט הישבה אחרת. לדעת ראשי ארגון המורים הגרמני קיימת סכנה שמיעוט זה יגדל נוכח העובדה שפוליטיקאים גרמנים כמו פרנץ יוזף שטראוס או הלמוט קוהל מטיפים לשכחת התקופה הנאצית כדי לזכות בקולות הבוחרים מהימין.

עוד אמרו ראשי הארגון הגרמני כי על ישראל לתבוע ממשלת גרמניה לסבסד משלחות תלמידי תיכון גרמניים לסיורים בישראל כחלק מתוכנית חינוכית כוללת. המצב כיום הוא שמשלחות הנוער הגרמניות מורכבות רק מבני נוער עובר בגלל העלות הגבוהה של הנסיעות לישראל.

ד"ר לוין ויצחק וולבר מסרו כי ארגונם רואה לעצמו חובה לקיים קשר רצוף עם הארגון הגרמני מפני שהוא חותר לעמדות הומניסטיות ליברליות ומחוזה מחסום כפני נטיות ניאו־נאציות.

ראש אכ"א מתריע על סכנת „דעיכה מתמדת" בצבא הקבע

(ע). – צבא הקבע כבר נמצא שנים בדעיכה מתמדת, המסכנת את מדינת ישראל – אמר ראש אכ"א, אלוף מתן וילנאי, בהרצאה לקציני פרש.

הדעיכה, לדברי אלוף וילנאי, אינה רק תוצאה של תנאי השכר והשירות. „הכיסא מתחיל לבעוד לאנשים שמתעממת אצלם ההכרה בחשיבות השירות". מאז אפריל 84 עזבו את צבא הקבע כמה אלפי אנשים. „לגבי רובם, אמר, „יחסית אני רגוע, אבל היו בהם גם הרבה טובים והתוצאה: כרגע יש לנו הרבה מאוד חורים פתוחים ואנחנו קרובים מאוד לקו האדום". דברי וילנאי מובאים בגליון „במחנה".

האלוף משווה את בריחת הכוחות מצה"ל לבנין „שמוציאים ממנו כל הזמן עוד ועוד לבנים מכל הסמות ולבסוף „הוא יפרוס".

על הסיולים לחו"ל שניתנו באחרונה לקצינים ונגדים, הוא אומר: „סענו נגדנו שזה 'שוחד' כדי שהאנשים האלו יאריכו את התעתמות. זה בפירוש לא נכון. הסיולים הם ציפר, גמול על עבודה קשה ומסורה. כמובן שנשמח אם האנשים יחליטו להישאר, אבל לא זאת המטרה".

ראש אכ"א אומר עוד, כי אין קשר בין השכר בצבא לבין תקציב הביטחון. „לא צה"ל קובע את גובה המשכורת, אלא הערכת השכר במשק. המאבק הגדול שלנו הוא להפריד בין המערכת הצבאית האיזורית כדי שנוכל להחליט בעצמנו על חלוקת השכר לפי תפיסת העולם שלנו והחשיבות שאנו מייחסים לתפקידים שונים".

378,495

תודות

מבצע "נוסעים באגד" – הסתיים.

תודה אישית לכל 378,495 המשתתפים, ולך-על שוסעת, נהנת והשתתפת במבצע "נוסעים באגד" תודה על התגובות החמות, על שיתוף הפעולה !... להתראות בנסיעה הבאה!

אגד משתלם לך בכל דרך.

פרסום על ידי אגד

יורם שפטל הסכים להצטרף לסניגוריה על דמיאניוק

(ע). – עו"ד יורם שפטל יהיה הסניגור הישראלי של ג'ון דמיאניוק. הוא הודיע על כך שלשום לבית המשפט המחוזי בירושלים.

בהודעתו כותב עו"ד שפטל כי קיבל הסכם התום ממארק אוקונור, הסניגור האמריקאי של דמיאניוק, המפרט את תנאי הצטרפותו לסניגוריה.

בישיבה האחרונה של בית המשפט אמר עו"ד שפטל, כי יסכים להצטרף להגנתו של דמיאניוק רק אם זהה בעובדות כתב האישום, למעט שאלת זיהויו כ„איוואן האיום" מטרבלינקה. שפטל אמר באותה ישיבה של בית המשפט, כי ההגנה תודה בקיומו של „איוון האיום" המעשים האכזריים שביצע, אך יטענו כי הנאשם לא היה אותו „איוואן האיום" מטרבלינקה.

עו"ד שפטל ציין, כאמור בהודעתו לבית המשפט, כי תנאים אלה שעליהם סוכם בעל פה, בלוחים בהסכם התום בידי אוקונור שהגיע לידיו שלשום. כן הגיע לידיו גם יפוי כוח חתום שניתן יהיה להגישו לתיק בית המשפט.

הדיון הראשון במשפטו של דמיאניוק ייפתח ב־16 בפברואר בבנייני האומה.

רובינשטיין מבקש משמיר להחזיר לשירות אנשי השב"כ

(עש"ת). – שר התקשורת, אמנון רובינשטיין, ביקש מראש הממשלה, יצחק שמיר, להפעיל את סמכותו האחרי של שירותי הביטחון ולהחזיר לשירות את אנשי השב"כ, שחשפו מעשים לא חוקיים וכן לתת להם ריהביליטציה מלאה פומבית ומוסמכת. השר רובינשטיין אומר עוד כי מדובר באנשי ביטחון בעלי עבר מפואר ועתידי זכויות הראויים להגנה לא פחות מכל אדם אחר בדרגות הביטחון. הענשתם על סגילו נאבנות גם לחוקי המדינה, נוסף על נאמנותם הבלתי מסויגת לבטחונה, מקוממת ובלתי נסבלת.

השר מציין בבקשתו, כי יש להגן על עובדי ציבור החושפים מעשים לא חוקיים במוסדותיהם ולמנוע התנכלות להם. הוא מדגיש כי בשירות הביטחון הכללי נותרו אנשים שקברו במהלך הפרשה עבירות פליליות חמורות, קיבלו חגינה מהנשיא ואילו חושפי הפרשה הודחו למעשה.

נאטמו חדרים בבתי שלושה מחבלים בשועפט

(ע). – כוחות הביטחון אטמו אתמול חדרים בבתיהם של שלושה מחבלים במתנה הפליטים שועפאט שמצפון לירושלים.

האיטום נעשה בשעות הבוקר תחת אבטחה כבדה של שוטרים ומשמר הגבול ועברה ללא תקלות. בביתו של חמדי מוחמד חסן ג'בריו נאטמו שני חדרים ומטבח. בביתו של אצל חסן מוחמד אבו זיניב נאטם חדר וכן נאטם חדר בביתו של מוחמד אחמד אבו סלח.

האיטום נעשה לאחר שהמשפחות הוציאו את כל הפציהם.

שלושת המחבלים השתייכו לחוליה שהבריח ביצעו שורה של פיגועים בחודשים מארס ואפריל אשתקד. בין השאר השליכו בקבוקי תבערה לעבר כלי רכב שנסעו בכביש ירושלים נווה יעקב. ב־8 באפריל 1986 פגע אחד הבקבוקים באוטובוס 25 וכתוצאה מהתלקחותו נפצעו 10 נוסעים. כן השליכו ריימון יד על מכונית ישראלית ליד צומת פיסגת זאב. בכביש החדש במעלה ארומים, אך איש לא נפגע.

צוות חקירה מיוחד חוקר העלמו של ריינר

מאת מריב מוקב, ניו־יורק

(מיוחד ל„דבר"). – צוות החקירה הוקם במסטרת סורונסו לחקירת נסיבות העלמו של אמנון ריינר (24) חבר מסק צרעה. לצוות זה יש סמכות לחקור בכל קנדה וארה"ב – על כך מסר מוסי ארד, נציג הקיבוצים בניו־יורק, שחזר אתמול מקנדה שם עשה בקשר לחקירת העלמו של ריינר.

עוד מסר ארד כי הצוות יפתח את החקירה מחדש ויתרכז בכיווני חקירה שונים. לדעת ראש הצוות אין להוציא מכלל חשבון חשד של מעשה פלילי נגד ריינר.

ריינר נראה באחרונה ב־5 בדצמבר בטורונטו וכאן נעלמו עקבותיו. ב־20 בדצמבר נמצא תיקו האישי בנהר דטרויט שבין קנדה לארה"ב ליד העיירה מריסוויל שבמדינת מיסיגן. התעורר החשד כי ניסה לחצות את הגבול מקנדה לארה"ב בדרך לא חוקית. לדברי משפחתו ניסה להשיג אשרת כניסה לארה"ב הן בישראל הן בלונדון, אך בקשותיו נדחו. מסטרת מישיגן ערכה חיפושים בעזרת צוללנים בקסע נהר דטרויט שליד מריסוויל. אין [illegible]

תה אנגלי
קפה
ממתקים
הפתעות והצעות מיוחדות
12 טיסות ללונדון
12 טיסות ללונדון
BRITISH AIRWAYS עם
בכל יום יוגרל בין הקונים מישה
כרטיס טיסה (ללא מסים)
סיורים בלונדון
מתנת רשות התיירות
הבריטית
BTA

מסורב העליה אלכסנדר יפה פתח בשביתת רעב במוסקווה

(ע). – מסורב העליה אלכסנדר יפה (49) ממוסקווה, הכריז אתמול על שביתת רעב במחאה על סירוב שלטונות ברה"מ לאשר את יציאתו לישראל עם אשתו, בתו, בנו ונכדתו.

בשיחה טלפונית ממוסקווה למועצה הציבורית למען יהודי ברה"מ בישראל, אמר כי זה האמצעי האחרון שביכולתו לנקוט כדי לקבל את ההיתר והוא לא יפסיק את שביתת הרעב עד לקבלת היתר היציאה.

יפה הוא מתמטיקאי ואשתו רוזה מורה למתמטיקה. שניהם דוברים עברית ונמצאים „בסירוב" 11 שנה. יפה היה מעורב בפעילות תרבותית ובארגון סמינרים מדעיים של מסורבי עליה במוסקווה.

„אורט" תפקח על החינוך הטכנולוגי בדימונה

הנהלת „אורט" קיבלה על עצמה את האחריות להינוך הטכנולוגי בבתי־הספר התיכוניים המקיפים בדימונה. סיכום על כך הושג עם מנכ"ל „אורט" בישראל, ישראל גורלניק, בעקבות בקשת ראש עיריית דימונה, אלי הלוי.

לבתי־ספר אלה נרכש ציוד טכנולוגי ב־250 אלף דולר ולפי ההסכם בין „אורט" לעיריית דימונה, היא גם תדאג להמשך רכישת הציוד הדרוש לבתי־הספר כדי להכשיר את התלמידים במסגרת לימודים ייחודית לפי הדרישות וההתפתחות הטכנולוגיות של מפעלי התעשיה בנגב.

במגמות הטכנולוגיות בבתי־הספר לומדים כיום כ־900 תלמידים.

אנשים ● אנשים ●

נביא הזעם

„איש מבין חברי המועצה שאישרה לארנסט יפת את תנאי הפרישה לא יישאר בתפקידו". הברים אלה אמר ח"כ חיים רמון (בתמונה) – לפליאת עמיתיו בכנסת ובמפלגתו. רמון גם הזכיר לי־חבריו כי בשעתו לא האמינו לו כאשר עמד כמעט בודד במערכה למען יישום מלא של דו"ח ועדת בייסקי. כזכור, המלצות הדו"ח מומשו ולעמיתיו של רמון לא נותר אלא להאמין במה שהם מכנים „הכוח הנבואי" של רמון.

מוטב מאוחר

זוהי הגברת וילהלמין אפביק ברזם (במרכז) מניו ג'רסי שבארה"ב, שהגיעה לגיל 94 הכתה, בשעה טובה, לתעודת הסירת אומות העולם מקונסול ישראל בניו־יורק – על כך שסיכנה את חייה להצלת יהודים במלחמת העולם השניה. ברזם התגוררה באותה תקופה בהולנד. משני צידיה של הגברת ברזם ניצה – רוזנית ויזנתן.

מוחמד בא אל הדר

דב תבורי (בתמונה), יו"ר מרכז השלטון המקומי, הנהלת ה מרכז ונציגי המיגזר הערבי ייפגשו מחר עם השר משה ארנס בלשכתו. כפגישה יידונו בעיות ב־ יישובים הערביים אשר הביאו לאחרונה להקצנה במיגזר ה ערבי. החברים ה ערבים בהנהלת ה מרכז, שקיימו דיונים מוקדמים עם תבורי, צופים כי בעיותיהם בנושאי פיתוח, תקציבים ובנייה יזכו להבנה.

קלף חזק

איימי קארטר, בתו של נשיא ארה"ב ל־ שעבר ג'ימי קארטר, תופעל למשפט בעק בות מעצרה במהלך הפגנה בקמפוס בו היא לומדת. אולם לאיימי, כך מבטיח פרקליטה, יש קלף חזק – היא מתכוננת לקרוא לסוכני ביון ושרי חוץ לשעבר להעיד במשפטה. „אנו נעמיד את הסי.איי.אי למשפט", הצהיר הפרקליט, ליאונרד וויינגלס. יחד עם קארטר בת ה־19, הלומדת באוניברסיטת בראון, נעצר גם אייבי הופמן (בתמונה), מראשי הפעילים לשלום בשנות ה־60 הסוערות. „אנו מנשרים על הפער בין שנות ה־60 לשנות ה־80" הודיע הופמן.

ישחקו הנערים

נשיא המדינה חיים הרצוג הזמין אמש את תיכיכי הצעירים של המרכז לוסיקה במעלות להופיע בקבלת פנים רשמית הנערכת בבית הנשיא לאור שנתרשם עמוקות מנגינתם.

הנשיא ביקר בבית הספר המקצועי של רשת אורט במעלות והעלה על נס את הישגי התלמידים, תושבי העיירה.

ראש המועצה המקומית שלמה בוחבוט, ציין בדברי ברכתו לנשיא, כי תרומתה של העיירה השתפר לאין ערוך בשנים האחרונות ורבים מבקשים להתיישב בה בגלל מעמדה המעולה במקום.

ויזל בראש

אלי ויזל (בתמונה), חתן פרס נובל לשלום, נתן! את הסכמתו לשמש כיו"ר בבוד של „אבוקה" – עמותה לקידום חי חינוך הטכנולוגי בבתי־הספר העדיים בישראל, הודיע יו"ר העמותה ד"ר יוסף ניצן. ויזל נתן את הסכמתו על פי בקי שתו של השר עזר וייצמן, העומד לצאת בקרוב לארה"ב כדי לגייס תרומות ל־ עמותה. חברי הנהלת „אבוקה" נפגשו השבוע עם נשיא המדינה חיים הרצוג, שנתן להם את ברכתו והבטיח לעשות כל מאמץ לקידום עניני העמותה.

קיסר על המגרש

במסגרת יום סיורים בשכונות ת"אביב שערכה מועצת פועלי תל־אביב־יפו למזכ"ל ההסתדרות ח"כ ישראל קיסר, נערכה לו בשכונת כפר־שלם תצוגת כדורגל מרהיבה. קיסר לא היסס ירד עם חגי קאופמן, מאיר, ירד למגרש והודה באופן אישי לשחקנים. בתמונה: קיסר (משמאל) עם שחקני הפועל כפר־שלם ותדי קאופמן, מזכיר המועצה, לצידו.

לא עוד מובטלת

ברס"ה מרן, 48, שכיהנה עד לפני חצי שנה כמזכירת הסתדרות האחיזת, נכנסת בימים אלה לתפקיד חדש בנעמ"ת. היא תשמש אחראית על המתנדבות ועל הפעלתם של 260 המרכזים והקהילתיים והמועדונים של התנועה. פרן פרשה מתפקידה עקב „מרד" של האחיות בבתי חולים. בחצי השנה האחרונה היא סבבה במסדרונות הוועד הפועל באפס מעשה, לאחר שהבטחות שניתנו לה שתקבל את תפקיד מרכזת המגבית העולמית של ההסתדרות לא מומשו.

חיים ביאור

ולטיר מונדייל (משמאל), לשעבר סגן נשיא ארה"ב, הגיע השבוע לישראל ושוחח במלון „מוריה" בים המלח, לרגל ועידת המכון הדמוקרטי ליחסים בין־לאומיים המסונף למפלגה הדמוקרטית בארה"ב. מונדיל, המשמש כיו"ר המכון, אמר אמש כי לחערכתו לא תשפיע פרשת אספקת הנשק לאיראן על יחסי ארה"ב־ישראל. „ממשלת ארה"ב החליטה למכור כמות מסוימת ומוגבלת של נשק לאיראן וישראל שיתפה פעולה עמה לאחר שהתבקשה לעשות זאת על־ידי הממשל. בכלל, אינני סבור שישראל מעורבת בהעברת נשק או כספים למרחבים אחרים", אמר מונדיל. הוא ציין כי הועידה בישראל מתכוננת לראשונה כדי לבדוק ולבחון ארצות דמוקרטיות באזורי משבר. במהלך היום הראשון של הועידה נשאו דברים ראש הממשלה יצחק שמיר וממלא מקומו שמעון פרס (מימין), בועידה משותפים 30 מציגים מישראל ובהם חברי הכנסת שולמית אלוני ועבדול חמד דראושה, הפרופסורים שלמה אבינרי ויצחק זמיר, עורכי העיתונים חגי אמר וחיים ברעב, קציין חינוך ראשי בצה"ל תא"ל נחמיה דגן, ועוד.

אמיר רוזנבליט
צילום: ורה עציון

המדור נערך היום בידי מיכל פלג

هكذا من الأصل

هكذا صدر الأصل

הקונגרס האפריקאי הלאומי מציין 75 שנה בקריאה להגברת ההתנגדות

יוהנסבורג (רויטר וא.פ.).– הקונגרס האפריקאי הלאומי, הארגון נגד משטר האפרתהייד ברדום באפריקה, ציין אתמול את יום השנה ה־75 להיווסדו בקריאה להתקפה מצד כני כל הגזעים במדינה על מוסדות האפרתהייד. כמה מעיתוני דרום אפריקה פרסמו אתמול כתבות על עמודים שלמים לרגל המאורע, והמשפחה הודיעה כי תפתח בחקירה נגדם משום שהארגון אסור בדרום אפריקה.

המשפחה הודיעה, כי חקירה בענין נפתחה ותעבע הכללי יחלים בקרוב אם להגיש תביעות משפטיות נגד העיתונים. במודעות האשמו השלטונות בדרום אפריקה בכך, שפרסמו ריווחים מטולפים על הקונגרס הלאומי האפריקאי. „הבה ניתן לקונגרס לדבר בשם עצמו", נאמר במודעות. העיתונים קראו לביטול האיסור על פעילות הארגון בדרום אפריקה, שהוטל בשנות ה־60.

הקונגרס עצמו פרסם הודעה ביוזרת במקום מושבו בלוסאקה בירת זאמביה. „הבה נתאחד כולנו, צעירים ומבוגרים, לבנים ושחורים, פעילים פוליטים ולוחמים חמושים, במאבק המבוקר", נאמר בהודעת הודעה המרכזי של הקונגרס.

נשיא הקונגרס אוליבר טאמבו ונשיא זאמביה קנת קאונדה נשאו נאומים חגיגיים לכבוד המאורע. בהודעה נאמר עוד, כי מטרת הארגון היא להגביר את ההתקפות על מוסדות האפרתהייד ולארגן בטיסים לפעילות מהפכנית המונית בכל מרכזי השחורים בדרום אפריקה. ההודעה גם קוראת להגביר את הפעילות הצבאית נגד משטר האפרתהייד.

כפרשנות בדרגי ורשמי של דרום אפריקה, המבטא כדרך כלל את עמדות הממשלה, נאמר, כי פעולות הגרילה של הקונגרס כמדינה „אינן מעניקות אמינות לתביעתו של הארגון להשיג את השלטון". ממשלת דרום אפריקה רחתה עד כה כל נסיון תיוך להביא למשא ומתן עם הארגון בטענה, כי עליו לוותר ראשית כל על הטיפוס באלימות.

הקונגרס האפריקאי הלאומי נוסד ב־1912 והוא הארגון הפוליטי השחור הותיק ביותר בדרום אפריקה. הארגון הוצא מחוץ לחוק ב־1960 לאחר שהמשטרה הרגה 67 שחורים בעירה שארפוויל, בשעה שהפגינו יחד עם אנטי הקונגרס למען ביטול חוקי המעבר המפלים את השחורים.

שלטונות הכלא במזרח גרמניה מתעללים באסירים פוליטיים

מערב ברלין (רויטר).– אסירים לשעבר בבתי כלא במזרח גרמניה מאשימים את השלטונות הקומוניסטים בהתעללות וטוענים, כי נכלאו במשך תקופות ארוכות בתאים צרים, בתנאים גרועים ותחת לחץ פסיכולוגי.

האסירים, שדיברו במסיבת עיתונאים תחת חסות ארגון הצעירים השמרנים, אמרו עם זאת כי במזרח גרמניה לא קיימים בתנות ריכוז הדומים למחנות הריכוז הנאציים. דברים אלה באו בעקבות טענותיו של הקאנצלר המערב גרמני הלמוט קוהל בדבר קיום „מחנות ריכוז" במדינה האחות הקומוניסטית.

אחד האסירים, האנס יואכים אנקה, סיפר כי החזיק בצינוק משך שישה חודשים בעיר קארל מארקס שטאט, משום שסייע לאורחים למלא טופסי הגירה. לדבריו, הוא נכלא באזיקים במשך שבועות ארוכים. בתאו הוצבו מקרופנים, ששידרו כלי הפסק שידורי תעמולה מזרח גרמניים.

אסירה אחרת, דורים שטיינקה, ריצתה ארבע שנות מאסר משום שניסתה לעזוב את המדינה באורח בלתי חוקי. „לא סבלתי מעונשים גופניים, אבל מדי יום שמעתי צרחות", סיפרה שטיינקה.

אסירים אחרים, שרובם נעצרו בגין עבירות „פוליטיות" כגון נסיון לברוח מהמדינה, התלוננו, כי הטיפול הרפואי היה גרוע ותאי המעצר צפופים.

יצוין, כי מרבית האסירים הפוליטיים במזרח גרמניה משוחררים אחרי תקופת מאסר קצרה למערב גרמניה בתמורה לתשלומי כסף כמוזמנים מצד ממשלת בון.

מנהיגי ערב: הסיוע זורם לכיסי השליטים האפריקאים

לונדון (ע"מ). – מדינות ערב העשירות מאשימות את שליטי מדינות אפריקה בגזילת כספי הסיוע. הדברים נאמרו בתגובה על ההתבטאויות הרבות לגבי אחלת היד שגילו מדינות ערב העשירות בכל הנוגע לסיוע למדינות אפריקה.

הערבים הוסיפו, שהכספים הערביים שנועדו לסייע לעמי אפריקה נכנסים לכיסיהם של השליטים. הערבים גם האשימו, כי כמה מדינות באפריקה השתמשו בנימוק של אי־הגשת סיוע ערבי כתירוץ לחידוש הקשרים עם ישראל.

העיתון „אלעאלם" מגלה, שהאמיר סלאל מסעודיה טען בוועידה שהתקיימה בריאד לאחרונה, כי מנהיגי אפריקה אינם רואים לדבר פרס לכסאותיהם ולמטסיהם הפרטיים וכי ארצותיהם סובלות מניהול כושל ומשחיתות, והכספים הערביים הרבים אינם מגיעים לעמים האפריקאים הזקוקים להם מאוד.

למרות זאת מדינות ערב נאלצות לספק כספים למנהיגים אפריקאיים ואסיתים, מתוך היענות לבקשות וללחצים מצד מדינות מערביות, שלעתים גובלים בסחיטות, וזאת למרות הידיעה שכספים אלו לא ישנו את מצבם הקשה של העמים האפריקאים.

הכור הגרעיני בריצ'מונד שבארה"ב נסגר אתמול לשיפוצים לשם הגברת אמצעי הבטיחות. (צילום: א.פ.)

8 הרוגים בקרבות בביירות לאחר הפגזת שדה התעופה

ביירות (סוכנויות הידיעות).– שמונה בני אדם נהרגו ויותר מ־20 נפצעו עם ההלקחות הקרבות בביירות לאחר ירי פגזי תותחים על שדה התעופה של ביירות. בתגובה מזיידי עלה באש מטוס בואינג 707 של חברת התעופה הלבנונית.

מיד לאחר הירי לעבר שדה התעופה, שמקרו עדיין לא הובר, הלקחה אש בביירות ובמשך ארבע שעות נורתה אש מרגמות ותותחי הובצר מעבר לשני צידי הקו הירוק, המפריד בין שני חלקי כיתת לבנון. הטיעים האשימו את המליציות הנוצריות באחריות לידי על שדה התעופה ואילו קול הנוצרים טען, כי הפלסתינאים הם שירו מהגבעות הסמוכות.

בהפגזה על שדה התעופה שנמשכה כשעה, לא נפגע איש, אולם כאמור נפגע אחד ממסוסי חברת התעופה הלבנונית שחנה ריק מנוסעים על הקרקע. הטיסות בנמל התעופה שותק, אולם למתקני נמל התעופה לא נגרם נזק של ממש.

בהפגזות בין רובעי המוסלמים לרובעי הנוצרים נהרגו חמישה אנשים, בשעה שפגז פגע פגיעה ישירה באוטובוס מלא נוסעים בשכונת חאדת' שבמזרח ביירות הנוצרית. שלושה הרוגים נוספים היו בשכונות השיעיות שבדרום ביירות. פגזים גם נפלו בקרבת ארמון הנשיאות שבשכונת בבעבדה.

נציגי המליציות הצבא הלבנוני הסכימו במשך אחר הצהרים על הפסקת אש ונמסר כי היא נשמרה באורח כללי. בשעה שנבנמה הפסקת האש לתוקפה התפוצצה מכונית תופת מול מסה הכחוצה הנוצרים הפרו סורים בציר ואחלה ונמסר כי 12 בני אדם נפצעו בפיגוע.

כאמור עדיין לא ברור מי פתח באש הבוקר על שדה התעופה. בציגי המליציות השיעיות טענו שהנוצרים הם שירו משום שברצונם להקים שדה תעופה עצמאי צפונית לביירות, דבר לו מתנגדת עד כה הממשלה הלבנונית.

אולם מקורות בשדה התעופה דחו אפשרות זאת על פי בדיקת כיוון נפילת הפגזים. בשדה התעופה טענו, כי מקור האש היה בבראה מכיוון דרום, מכיוון מחנות הפליטים הפלשתינאיות או בשכונות השיעיות.

מתמטיקאי יהודי שובת רעב למען עליה לישראל

מוסקווה (רויטר).– מתמטיקאי יהודי סובייטי אמר אתמול כי פתח בשביתת רעב ושלח מכתב תלונה למנהיג ברה"מ מיכאיל גורבצ'וב משום שלבנו לא ניתנה אשרה להגר לישראל.

המתמטיקאי אלכסנדר יופה, אמר בשיחת טלפון לכתב „רויטר", כי השלטונות סירבו בחודש נובמבר לתת אשרה לבנו דמיטרי בן ה־23 לאשתו ולביתם הקטנה בטענה כי „אין לזם סיבה מספקת לעזוב את המדינה משום שהוריהם נשארים בה".

יופה שהגיש את בקשת הגירה הראשונה כבר לפני עשר שנים, אמר כי הסביר לגורבצ'וב במכתב את מצבו של בנו וביקש ממנו לאפשר לבן ולמשפחתו לצאת לישראל.

„אני רואה בסירוב לתת אשרה לבני ולמשפחתו מעשה הנוגה ללקיחת בני ערובה המכוון נגדי אישית", אמר יופה. הוא סיפר כי בעבר נטל חלק בכמה הפגנות של ה„סירובניקים" במוסקווה.

הגנבים ניסרו פסל רומאי באתר עתיקות בירדן

רבת עמון (א.פ.). – גנבים חדרו לאתר הארכיאולוגי החשוב ביותר בירדן וניסרו פסל אבן של אריה מהתקופה הרומאית – כך מסר חובר הרשות הירדנית לעתיקות.

הדובר עדנאן הארידי אמר, כי הרשות הציעה פרס לכל מי שיסייע בגילוי הפסל, שמשקלו הוא כ־50 קילוגרם. פסל האריה הוא חלק מתבליט במקדש זאוס בגרש. המקדש הוא מהמאה השניה אחר הספירה.

צוות ארכיאולוגים צרפתים, העובדים במקום, גילו את הגניבה כשהגיעו לעבודתם עם בוקר. „הפסל נוסר והגנבים בילו את כל הלילה במלאכה זו", אמר הארידי. „אינני מבין איך הצליחו להיכנס ולעשות זאת", הוסיף.

הדובר אמר, שקשה להעריך את ערכו של הפסל משום שהוא חלק מתבלים גדול יותר, אולם מדובר בערך משוער של 3,000 עד 6,000 דולאר. גרש היא אחד מאתרי התיירות העיקריים בירדן. העיר נבנתה בתקופה ההלניסטית ושופצה על ידי הרומאים.

אזרחי פקין חולפים על פני המצבה לזיכרו המהפכה, שם מציין זר פרחים את-יום השנה ה־11 למותו של המנהיג צ'ו אן לאי (צילום: א.פ.)

היפופוטאמים יצאו מהשיחים והבריחו את שחקני הגולף

פאלאבוהוה, דראיפ (רויטר-עתי"ם). – צמד של היפופוטאמים ונים אתמול שלושה שחקני גולף ונושאי כליהם במהלך סחדיר בין לאומי על פרסים בסך 65,000 דולאר.

פול ברלי, שחקן גולף בן 25 מצפון אנגליה, הפריע את מנוחתם של סוסי היאור, לאחר שאחד מכרדיו החטיא את המטרה ונחת בשיחים. הוא התכנן לחבוט כדור נוסף, כאשר רעש מחרישאוזנים נשמע בשיחים מאחוריו. „לפתע יצאו שני סוסי יאור, בזה אחר זה, מתוך השיחים והחלו דוהרים לעברינו. נרשא הכלים שלי השליך את הנרטיל ובחח לאורך המסלול במהירות הבזק, אני אחריו" סיפר ברלי.

„ולא סבאנו כל עצים גדולים, אך למזלנו לפתע שינו ההיפופוטאמים כיוון וחזרו כלעומת שבאו" סיים ברלי את סיפורו.

לאחר מכן סיפר תושבים מקומיים, כי מספר משפחות של היפופוטאמים חיות באגם הסמוך, אך הם יוצאים ממנו אך הם יוצאים ממנו לעיתים נדירות בשעות היום.

הנ.ק.וו.ד. עצר את המדען שפיתח הספוטניק הראשון

גילויים חדשים בברה"מ על טיהורי שנות ה־30

מסקווה (רויטר). – שבעון סובייטי פרסם השבוע פרטים ראשונים על פרשת מעצרו של אחד מבכירי המדענים הסובייטים בידי המשטרה החשאית של סטאלין. מדובר במדען סרגיי קורוליוב, שהיה אחר כך מנהל תוכנית החלל בברה"מ.

הגילויים החדשים נכללים במסגרת סקירה ביוגראפית על חייו של קורוליוב, שחלקו המכריע בתוכניות החלל הסובייטיות בשנות ה־50 וה־60 נשמר בסוד עד למותו ב־1966, אז נקבר בטקס ממלכתי מלא. קורוליוב עמד בראש הצוות ששיגר את הטיל הבאליסטי הסובייטי הראשון ב־1947 ואחר כך ניהל את תוכנית המחקר, שהביאה לשיגור הלוויין המלאכותי הראשון, הספוטניק, ב־1957.

הבטאון של איגוד הסופרים מספר, כי קורוליוב נעצר בביתו במוסקווה עם שובו מעבודתו באחר מימי יוני 1938, בשיא תקופת הטיהורים של סטאלין. באותה תקופה, מספר העיתון בתיאור נדיר בכנותו בעיתונות הסובייטית, לא נוקו הרחובות במוסקווה, משום שהשוערים ישנו במשך היום לאחר שהשתתפו במעצרים ליליים, שערכה המשטרה החשאית. בברה"מ, השוערים אחראים על אחזקת הבתים ובתקופת הטיהורים הם סייעו לאנשי הנ.ק.ו.ד.

מחבר המאמר יארוסלאב גולובאנוב מספר, כי קורוליוב ראה מחלונו שני אנשים ממתינים ליד ביתו. המדען ציפה לרע ביותר, אולם הסתבר שהמעקב הושם על דיירים אחרים בבנין. „אך הוא שיער בנפשו כי באחר הימים יגיעו גם אליו", כותב גולובאנוב.

המדען הסובייטי אף השאיר את בתו בת השלוש אצל קרוביו במעון הקיץ שלו, כדי שתמצא „לא יתחרש לבני עניה". „אז נכנסו שלושה אנשים לדירה. הראו לקורוליוב את צווי המעצר שבידיהם. המלו לשבוב חיפוש מדוקדק בדירה", מספר העיתון. „חיפשו נעדר ב„נוסח הסובייטי", בכיוון השעון כשורלת הכניסה משמשת נקודת מוצא.

אנשי הנ.ק.ו.ד. הורימו את כל דברי הדפוס שהיו בדירה והזרו לקורוליוב לקחת עמו חבילת לבנים. „הוא בירך את עצמו על שלקח מעיל עור טוב", ממשיך המחבר. למחרת היום הראשון המדען, שהתמחה במחקר טילים, במכירת תוכניות למפעל המטוסים הגרמני „מסרשמיט".

העיתון לא מוסר פרטים נוספים על מעצרו של המדען הסובייטי הבכיר ומציין, כי הוא שוחרר עם ראשית המתקפה הגרמנית ב־1941. מייד לאחר שוחרורו הועמד הראש תוכנית ההגנה הסובייטית.

מנהיג מחתרת באפגאניסטאן מקבל את הצעת הפסקת האש

איסלאמבאד (א.פ.).– אחד מהמנהיגים הבכירים במחתרת המוסלמית באפגניסטאן קרא אתמול לשיחות ישירות עם ברה"מ על מינוי הכוחות הסובייטיים מאדמת אפגניסטאן ולהכרזת הפסקת אש זמנית. עם זאת אמר כי מנהיגי מחתרת אחרים דחו את הצעותיו.

ג'אללדין חאמראני, המשמש כמפקד בכיר של המחתרת במזרח המדינה, אמר כי הוא מוכן לפתוח בשיחות על פינוי הכוחות הסובייטיים מהמדינה וכי המורדים יהיו מוכנים לקבל הפסקת אש בזמן השיחות. „כדי לשים קץ למלחמה, על הסובייטים לעזוב תוך שלושה חודשים", אמר המנהיג.

כידוע, הכריזה ממשלת אפגניסטאן על הפסקת אש חד צדדית למשך שישה חודשים במלחמה עם המורדים, וברה"מ מסרה אתמול כי היא תומכת בהצעה זו ומוכנה לפנות את כוחותיה תוך פרק זמן קצר.

אולם, הקבוצות העיקריות במחתרת האפגאנית דחו את הצעת הפסקת האש, ואמרו כי לא יתפקר בפחות מאשר נסיגה מיידית של הצבא הסובייטי, וכי לא ייכנסו למשא ומתן עם הממשלה הקומוניסטית בקאבול. מקורות בחוגי המחתרת מסרו, כי חאמראני איננו רשאי לדבר בשם המחתרת.

היתה זו הפעם הראשונה שמנהיג בכיר במחתרת הביע נכונות להיכנס למשא ומתן על ההצעה להפסקת אש. עם זאת הדגיש חאמראני, כי לא יחתם עם הממשלה קאבול אלא אך ורק עם מוסקווה.

חאמראני, שהוא אחד מהמנהיגים הצבאיים המפורסמים ביותר במחתרת, גם הציג שורה של רעיונות לפתרון המלחמה באפגניסטאן. הוא אמר, כי מוסקווה תיאלץ להסכים להוציא את הקומוניסטים האפגאנים מהמשא ומתן עם המורדים וכי תוקם ממשלה זמנית למשך שנה, שתהיה מקובלת על המורדים.

לפי הצעתו. מיד לאחר כינון הממשלה הזמנית יוצפרסו בחות או"ם וכחות מדינות נייטרליות באפגאניסטאן בדי לפקח על הבחירות הכלליות ולהבטיח את הנייטרליות של המדינה.

הסוציאליסטים מאשימים: קוהל [illegible]ות הקין הנאצי

[illegible] ה־[illegible] ה־[illegible] בין המחנות השונים.

מקורבי השר שרון לא שבעו נחת מהודעות של השר קצב, יו"ר נשיאות הועידה, כאילו הביע שרון הסכמה לסרוהים שהציע קצב, העולות בקנה אחד עם מאורי השר לוי שייבחר למלא־מקום יו"ר התנועה במושב.

לדעתם, באו הודעות אלה לאותת שנסלילה הדרך לוועידה ולהרדים את סקרנותם של הצירים שהוזמנו לכינוס שיום שרון והנועד ליום א' הקרוב.

מקורבי השר לוי, כישוב היום מחר"ל ריפנס עם השר קצב רק בסבוע הבא, הביעו אתמול פליאה על מה שכינו כסתירה בין דברים שאמר להם, לדבריהם, סמיר בפגישתם עמו ובין הבחשותיו עליהם בפורומים שונים. לדברי מקורבי לוי, שבעו משמיר שבועידה [illegible] ואילו [illegible] מפלגתו של קוהל, הדמרינוגר.מ, [illegible] מכחישות בתוקף אשמות אלה. אולם ראש ממשלת [illegible] פראנץ יוזף שטראוס אמר לאחרונה, כי על ארצו להתנאות בפועלה מאז מלחמת העולם השניה. „מבלי להתעלם מלקחי ההיסטוריה, עלינו לצאת סוף סוף מצללי הדיכ השלישי", אמר שטראוס.

שמיר מצדו מתח אתמול ביקו[illegible] על שרון, אף שלא כינה אותו בשמו בגלל מודת הרוח שהביע. בפגישה עם קבוצה של צעירי „חירות" אתמול אחר־הצהריים אמר שמיר ש„צריך להגיד לאישים הרואים את חוות הכל בהבלטת עצמם, כי אם ימשיכו כך לא תהיה תנועת חירות".

שמיר אמר עוד, כי המאמץ הנעשה בימים אלה לכינוס הועידה מתוך מינימום הסכמה, „אינו תרגיל". לדבריו, צריך להבטיח „שלא תהיה התבטאות על סדר־היום ותהיה זו ועדה אם לא נוכל לחזו בהרגע הראשון".

אתמול שוחח שמיר עם קצב על התרשמויותיו מהשיחות שניהל עם השרים שרון וארנס שלשום, וגם היום יחדו השניים שיחה כנושאי הועידה. בינתיים גובר המתח לקראת הכינוס של שרון ביום א'. מקורבי לוי, מבין החוג המצומצם שעבו הא כתייעץ, לא ישתתפו בו.

מפלגתו של קוהל, הדמרינוגר.מ, [illegible] שטראוס, העומד בראש המפלגה־האחות הבאווארית של מפלגתו של קוהל, טוען כי על גרמניה להחליט למי לספק נשק אך ורק על פי האינטרסים הלאומיים שלה וכי אין הובה לכבד את ההסכמים, שלפיהם נלקחו מגרמניה שטחים בהם החזיקה לפני מלחמת העולם השנייה.

שגריר ברה"מ בבון יולי קוויצינסקי אמר בשבוע שעבר, כי „הודעות ההיסטורית החדשה כביכול" במערב גרמניה מראיה את מוסקווה. השגריר התכוון לויכוח במערב גרמניה לגבי המדיניות כלפי מזרח אירופה וכן לויכוח בין הסוציאליסטים על השוואת פשעי הנאציזם לפשעיו של סטאלין.

קוהל עצמו אמר לפני זמן־מה, כי „מושגים כמו 'עטריוסיות' ו'מולדת' וסמלים לאומים אחרים חזרו להיות אמצעים לדיהוי מקומו של האינדיבידואל בעולם". הסערה גברה לאחר התבטאויותיו של קוהל השבוע נגד מזרח גרמניה, בהם טען כי במדינה זו קיימים „מחנות ריכוז".

התבטאות זו זכתה לתגובות חריפות מצד האופוזיציה והקואליציה כאחת. הסוציאל־דמוקרטים טענו, כי בכך פוגע קוהל במתכוון ביחסיה של מערב גרמניה עם מזרח אירופה, אולם עיקר הביקורת עסקה בהמעטת ערך הנאציזם על ידי השוואות בלתי הולמות. לפני כמה חודשים גרם קוהל למתח ביחסים עם ברה"מ, לאחר שערך השוואה בין גבלס לבין גורבצ'וב.

לנארט הנסטאם רוחץ להנאתו בין גלדי הקרח באגם שטוקהולם (צילום: א.פ.)

מנהיג מחתרת באפגאניסטאן מקבל את הצעת הפסקת האש

בצער רב אנו מודיעים על פטירת יקירנו

ד"ר קורט הורביץ

ההלויה תתקיים היום, יום שישי ח' טבת תשמ"ז 9.1.87
בשעה 12.00 בצהרים בבית העלמין בקרית שאול
נפגשים ליד השער.

אבלים:
אשתו: הילדה
בנו וכלתו: חנן ורילי הורביץ
בתו וחתנו: תרצה ושמעיהו שלף
נכדיו וכל המשפחה

במלאת שלושים לפטירת יקירנו

זליג שור ז"ל

תערך אזכרה ומקום גילוי המצבה
ביום א' י' בטבת תשמ"ז 11.1.87 בשעה 3.15 אחה"צ
בבית העלמין הישן בראשל"צ. נפגשים ליד השער הצפוני

המשפחה

לחברנו יצחק פיסטינר

משתתפים באבלך הכבד על מות

רעיתך ז"ל

סולכוד חברה לשיווק
וקניות בע"מ

לדוד חדש ומשפחתו

משתתפים בצערכם במות האם

נדיה חדש

מושבת כנרת

ביום ראשון י' בטבת תשמ"ז 11.1.87
יום השנה לפטירת חברנו

שלום פרידמן ז"ל

בשעה 14.00 – אירחה במועדון חברים בבית ר־יהודה.
בשעה 14.30 – עליה לקבר וגילוי מצבה
בבית העלמין ביגור.

המשפחה
ובית יגור

אנו מודיעים בצער על פטירת יקירתנו

ד"ר נחמה (נדיה) חדש
(נוביק)

לבית כרולס

ההלויה תתקיים ביום ו' ח' בטבת 9.1.87 בשעה 14.00
בבית העלמין בכנרת

המשפחה

פינה חמה לרב"י

★★★

השבוע

התרומה המרגשת

מיכאל מהימטוף ממלבורן אוסטרליה תרם את המתנות שקיבל לרגל חגיגת בר המצוה שנחגגה בכותל המערבי בירושלים.
7,084 ש"ח

התרומה הצעירה

לרועי נחום בהגיעו למצוות מקרן ע"ש סבו אלדד נחום ז"ל
500 ש"ח

התרומה הגבוהה

מר צבי פיינשטיין, קרית מוצקין
14,729 ש"ח

היום יותר מתמיד – תן לבך ללב"י

הקרן למען בטחון ישראל

קרן קיימת לישראל, הקריה, תל-אביב 64734

חן המקום

צבי איכן

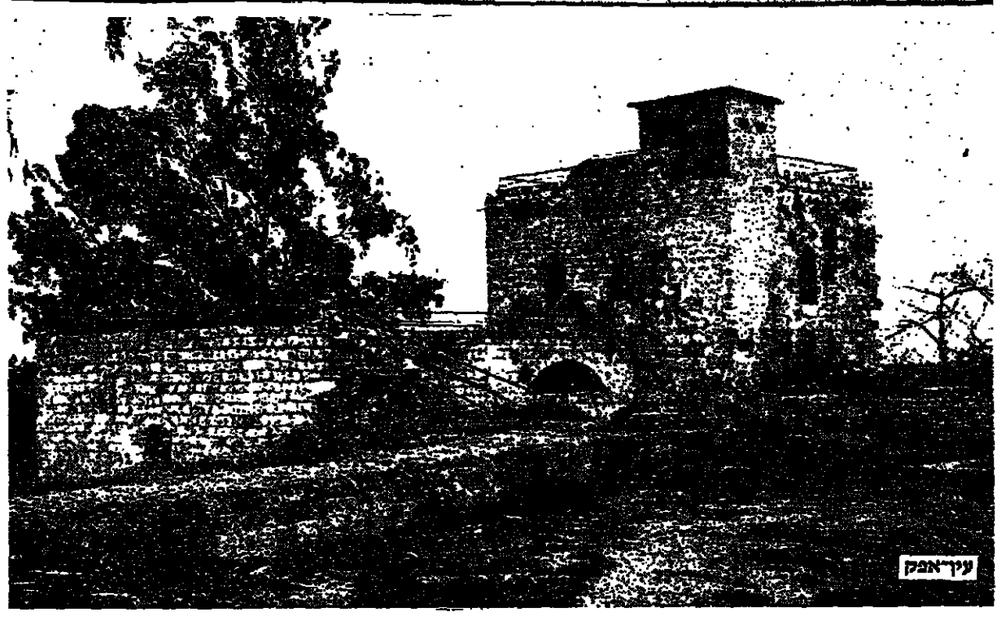

עין־אפק

שמורה בלב המפרץ

לא צריך לנסוע למרחקים. זה קרוב, בלב מפרץ חיפה, סיפורו של נחל נעמן ● ב־21 בפברואר – סיורים ללא תשלום במסגרת שבוע שמירת הטבע

שני קילומטר מלבד מצפון לקיית מוצקין, בצומת שלום, פונה ימינה, מזרחה, בכיוון לשמורת אפק, המתחזקת בידי רשות הטבע, אל־לכן קיבוץ, ממש בלב מפרץ חיפה, בלי צורך לנסוע למרחקים.

טיפורה של השמורה הוא טיפורו של נחל נעמן, שכאן הם מעיינותיו. היישוב העתיק שהשתכן בתל סליידו נקרא אפק, כמו מספר יישובים אחרים בארץ שישבו ליד מעיינות־נחל, מקום שהמים הופקו מן האדמה, ומכן השם. נחל נעמן זורם בצורה משונה במקצת – במקום לפנות הוי־שר מערבה, לים הסמוך, הוא פונה צפונה, בצד רצועת החולות, שאותה לא הצליח להבקיע, וסמוך לחל־עכו, פונה מעבר לרצועת החולות, אל הים, ונשפך אליו מרדום לעיר עכו. תחל הוא נקודת התחלה טובה לסיור בשמורה. שרידים רבים של אפק (הישוב י"ם, ל. שופטים א, ל"א) אין במקום, אך תצפית יפה על הנעמן והמפרץ בכללו יש ויש. לאחרונה נערכה בתל חפירת בדיקה קטנה, בה נחשפו במקום שרידים מתקופה הרומאנסית.

היוזמים קראו לנחל על־שם האל בעל, בלוט בלשונם, ולא מכבר פירסם פרופ' יעקב משורר את העובדה שיש מטבע של עכו מהמאה הי"ג שעליה תגיע ומתוארת המלה 'בלוט', נהר שמם בו היו תגיגים, כך מתברר. הנוד קשור בסיפורים מיתולוגיים, על אודות הרקולס, וכן קשורה בו המצאת יצירת התכת הוסכיות. בקיצור: נחל עתיר זכויות והיסטוריה. מימים קדומים נצלו אנשים את מימיו לצורך השקיה והפעלת מחנות. היות שהנחל נובע בשטח מישורי, צריך היה לאגום את מימיו ולהפילם לצורך יצירת כוח. על המים הנאגרים היו מאבקים גדולים בתקופה הצלבנית.

אם נרד עתה לשמורה, אל המכמה הגדול שבה, נעבור בדרכנו את הסכר הגדול שחוקם לאיגום המים, לא פחות משש מאות עשרים וחמשה מטרים אורכו המכמה הא כתנה מהתקופה הצלבנית, ואלב אפ־ שר קודם, שהיו בה חמש יחידות מחזיה. ניתן לראות באולם שלה והמקום משמש כאתר־הנצחה לבני קרית־ביאליק שנפלו במלחמות ישראל) תוכנית אורקולית על תולדות המקום לדוחתיו. מהסתנה ממשיך השביל מזרחה והנה ראה זה ורש – על אחת מתעלות הנעמן שם הונחו שני גשרי עץ שהשביל מוליך מעליהם ומוביל אל בריכת הנעמן שהועמקה, ויש בה שפע צפורים וצמחיה.

משם ממשיך השביל לרגלי הגל. יש בו עתה פריחה עונתית של כליות בצבע סגול, לבן ומעט אדום. בסביבה תראה שמתחילים בפעולות בנייה, אל תיבהל – הרשות בונה כאן פינות לפעילות יוצרת של תלמידים – מלאכות של תוצרי ביצות – מחצלות, כלי חרס, אפיית פיתות.

מהסתנה יש שביל דרך שאורכם 8 ק"מ, לאלה שזמנם וכוחם עימם. אך אפשר לעשות רק את החלק הראשון – עד לבריכת הדגים הראשונה של קיבוץ אפק, מרחק כחצי ק"מ בלבד. יש שם שפע של עופות – אגמיות, בוחנים, תמרונים, שקשקים ואנפות. מי שרוצה עוד זמן עופות יכול להמשיך בדרך הצפונה לאורך הבריכות. עד לגשר המעבר שליד כפר סמריק, ושם ללכת מעט צפונה לעין נפפיה, ברכ, מים גדולה מבעיה, ובה צמחיה גדות נחלים. מי שלקח את האופציה הקצרה יכול לחזור לאחר בריכת דגים אחת או שתיים.

בעשרים־ראות בפברואר, במסגרת שבוע שמירת הטבע, ייערכו סיורים ללא תשלום במסלול עין אפק – עין נפפיה. מחנה הרשות, כך מסרה לי היחידת שלה, להראות את חמרות נחל נעמן מצד אחד, ומצד שני – להפנות את תשומת־לב ולהתריע על זיהומו בריכב איחוד התעשיה מילואות.

שמורת עין־אפק פתוחה בשעות 6–4. בערבי שבת וחג, 8–3. יש חמשה מסרים אורכו המכמה הא כתנה מהתקופה הצלבנית, ואלב אפ־ שר מטרים. מקום מתאים פיקניק.

נעמן: הסמים בשמים

פרוסת „נקניקיה" עם סוכר

כמה עולה התפריט הזה, שרבים מוכנים ליהרג בשבילו? הרבה. 120–150 דולר לגראם. ויש גם מנות יותר זולות ברחוב התל־אביבי: יש ב־50 ש"ח ויש משופר ב־80 ש"ח. סקירה, אולי תזכורת, של הנעשה בשוק הסמים בעקבות ההכרזה על „מאבק בלתי מתפשר"

מאת נתן רדמי

לפני זמן לא רב ביקרתי נרקומן תל־אביבי, הנזקק למנות קוקאין מדי כמה שעות. כשנכנסתי לצריף, בעיבורי דרום תל־אביב, נדהמתי למצוא בצריף הקטן את רעייתו ואת בנו. ישבתי נרים כאן כמה שניים, כי אין לו כסף לרכוש יחידה. כל הכסף הולך לסמים, אמר.

בשיחה שהתפתחה בינינו סיפרה לי האשה, גברת נאה וסאבודית שגילה אינו עולה על 25 כי היא בת למשפחה מכובדת ועשירה מאוד המתגוררת בשיכון בבלי שהתאהבה בנרקומן, ושאה לו ומחרמת עליידי משפחתה. היא נותרה עם בעלה בצריפון הזעיר הרולף חמוד, מטופלת בילד קטן וחמלה מפה.

סיפור האהבה הזה שב אלי השבוע, כשהקתבים לעניני משטרה בתל־אביב, נועדו עם אנשי מפלג הסמים ביחידה המרכזית. העוסקים כל ימות השנה במרדף אחר סחרי סמים ואחר משתמשים בסמים קשים. הזוקרים ציינו כי המשתמשים הקיצוניים בקוקאין הם אנשי החברה הגבוהה ובעת האחרונה. גם העבריינים, הסכרים כי הסם משפיע מהר יותר מהרואין. והסמי־הזרקה אחרים. אף לא אחד מהחוקרים ציין כי אנשי החברה הגבוהה (לדוגמה, הנעדה משיכון בבלי) מקיימים קשרים אמיצים ביחוד עם אנשי הדרום (לא העבריינים) שמשתמשים בסמים. בפגישות ביניהם נרקמים יחסי ידידות ואהבה שמובילים לטקסי נישואין. האשה, אמנם, איננה נוטלת סמים קשים, אך היא מעורבת בו מאוד.

סגרניצב עמנואל הכט (מנו) הכם ראש מפלג הסמים ומי שהיה בעבר ראש היחידה "הסמויה" (או כפי שהיא נקראת: "מפלג עיקר סמים") יכול לוקף להכות המפלג שהוא עומד בראשו הצלחות לא מעטות בשנה האחרונה. באמצעות מחלק הסמים, בפיקודן של רב־פקד יוסף נ'ומסי, הצליח המפלג מכולו להגיע להשגים לא מעטים בחשיפת עבריני סמים קשים ועסקתיהם של סמים מזרל. חשיפת מקרים אלה מתאפשרת על ידי פעולתם של 44 בלשים־מיומנים בתחום הנעדר שיטות־חקירה

המטרה של המפלג כוללת תקיפה של הזנות סמים ברמת תנועות הרחוב, יבואני סמים גדולים, ומשתמשים בסמים הקשים. בסיום הפעולה המשטרתית, קרי: התפיסה של החשודים, הם מועברים לחלילת החקירות של מפלג הסמים שחוקרת את הנשודים ומעבירים אז הנתוב לפרקליטות מחוז תל־אביב, המביאה כתבי־אישום נגד הנשודים.

הרצון להביא ראיות מוצקות ככל האפשר, בחלק את אנשי מחלק המודיעין במפלג הסמים להעסיק מרחים, מקורות־מידע חשאי, שתפקידם להביא לחוקרים ראיות טובות להעמדתם לדין של עבריינים "כבדים". מחלק המודיעין, בפיקודו של פקד דוד פרץ, כולל רבי מודיעין שהם קצינים־אישוף המפעילים את הנשודים מהם בתנועות ומחוזות. תפקידו של מחלק המודיעין לקבל את המידע על סחר בסמים ולהעמיד לפקודת־ביצוע (מעצר או עיקוב) במסגרת

ומתורכיה, הקוקאין מוברח ממערב־אירופה. היבואן – שעתה לעתים בממון – מעביר את הסחורה לבלדר, שהוא בדרך־כלל חסר כל עבר פלילי כדי למנוע עיקבים או חשדות נגדו בעת שהגיע לנמל ותעופה בקרגוזיון. עם הגיעו של הבלדר לארץ מועבר הסחורה לסוחרים הטפקים על מלאכת ההכנה של הסמים לחלוקה, ולאחר מכן הערבב וההכנה, מועבר הסחורה למנהלי תחנות הסמים.

סגרניצב מנו הכט אומר, כי היבואנים יכולים להיות עצמאיים. בדרך־כלל מרוכזר בישראלים בעלי קשרים בעולם הסמים ואם ואין להם ממון, הם מתפשים ארם או איש עסקים שיהיה מוכן לממן עסקת סמים גדולות. הבלדר מקבל לידיו את הסחורה במרינת הארץ ומשחיל אותו לנתפראג למזוודתו המכולה הנמצא לארץ. הבלדרנו הלוו הם "עקב אכילס" מחקרת הסמים. כיוון שמרובר באנשים ללא עבר פלילי, קל יותר לדובב אותם בחקירה במחקרות המסוגלים לחוקרים, אבל לא

המשוחלים לנופם "נקניקיית ג'לוך" הכוללת סמים קשים במשקל של 200 גרם, משקל עצום. סגן גיבור מרהכט אומר, כי בשנת 1983 נתפס עבריין בשבגופו 250 גרם סמים.

המחירים הם חלק חשוב בסחר הסמים. מתברר, כי גם הרואין עולה לצרכן בישראל כ־120 דולר. קילוגרם הרואין יכול לעלות בחו"ל 35000 דולרים ובתאילנד 3500 דולרים. בבלגיה אפשר לרכוש רבע קילוגרם הרואין ב־8000 דולרים (32000 דולרים לקילוגרם) ואילו בתורכיה עולה קילוגרם הרואין 15000 דולרים. מתחשב פשוט מתברר, כי אם מחירו של גרם הרואין לצרכן הישראלי 150־120 דולר מחיר ברחוב של מאות אלפי־דולרים שמשלשלים לכיסיהם סוחרי הסמים באיזור תל־אביב.

ברחוב התל־אביבי רווחים סוגים שונים של סמים. הרואין תורכי ניתן בצבע חום והוא נוצר לעישון (הרחוב), הרואין האילנרי ניתן בצבע לבן והוא מיועד בעיקר להזרקה, יש גם קוקאין

תמיד פועלת נוסחה זו, שכן שהסוחרים בתחום יבוא כה גדולה, עד שהספקים הגדולים מעדיפים להשאר אנונימיים לגמרי ולשמור על "מרחק" גבוה, שאינו מחייבם להחשף בפני מישהו מאנשי הרשת המבריחה.

יש, כמובן, גם יבואנים־עצמאיים שאינם מוכנים לשתף פעולה עם בלדרים. יבואנים כאלה "עשצים" לח"ל ושבים לארץ עם סם קשה בגופם. יש כאלה

פרס (קוק "פרס"), הנחשב לעידית בין עבריני הסמים הקשים והם מעדיפים אותו על כל הסמים האחרים.

אבל יש גם סמים זולים יותר ומיוחסים פחות. ניתן ברחוב הסמים תל־אביבי לרכוש מנות זולות של סם שעיבוד 50 שקלים חדשים ל־0.1 גרם (מנה), יש "מנות משופרות" שעולות 80 שקלים וחדשים (למנה קוראים "חצי גרם" אף שמחיבר בכמות קטנה מחצי גרם). המנות עטופות ניילון או נייר. כל מנה פואת כוללת הרואין מעורב בסוגי סוכר שונים. רוב העבריינים והסוחרים יודעים להבחין בין סם באיכות סובה, אבל יש מקרים שאפילו עבריינים מנוסים הלכים שולל אחר סוחר בוגל המוכר להם סחורה־גרועה או פגומה, ובעקבות כך מתקשים העבריינים בארץ למכור את הסם. העבריינים הקטנים מכתיבים שמדובר בסחורה גרועה מאוד. מקרה כזה – מספר סגרניצב עמנואל הכט־אירע לחברי רשת־אסיאם, שרומזו עליידי מפיצים מחו"ל שמכרו להם סחורה פגומה והם נותרו עם כמות גדולה של סחורה ללא כל שימוש. פרשים אלה נרקמו במהלך חקירה שעדך המפלג מאז הקמתו בחודש בינואר 1983

סגרניצב עמנואל הכט אומר כי לא נחשפו מקרים של בני נוער המשתמשים בסמים קשים, אך יודע לחוקרים כי בני הנוער משתמשים בסמים קלים, יותר כחשיש ומריחואנה. המשטרה אינה מספלת בבני נוער אלכוהליסטים משום שאין מחזר בעבירה על החוק. למרות כל אלה, פועלת במפלג הסמים יחידה מיוחדת העוסקת בחסיפת בנינוער המשתמשים בסמים במהלך לימודים או מחוץ לחצר בית־הספר.

בשנה הקודמה מתכוון מפלג הסמים לפתוח במאבק בלתי־מתפשר נגד עבריני הסמים, וזאת בעקבות ההכרזה של מפכ"ל המשטרה על שנת 1987 כשנת המלחמה בסמים. לאור המחסור בכוחות־אדם במשטרת ישראל בכלל וביחידה המרכזית בפרט, קשה לדעת האם השנה הבאה עליהם יהיה שנה שבה עבריני הסמים יתגברו או שמא הם ייתפסו ויושמו מאחורי סורג ובריח.

„בזר שטיחים" אשר
רח' דיזינגוף 184 ת"א
המרכז לשטיחים פרסיים וסיניים!!!
למכירה: שטיחים פרסיים סיניים בוכרה בלוצ'סטן
קווקז קשמיר אפגן ושטיחים טורקיים.
שטיחים עתיקים!!
ושטיחים במחירי הזדמנות!!!
„בזר שטיחים" אשר
ת"א דיזנגוף 184 טל' 243598
190 טל' 234580

האגודה הישראלית לבעיות הפרלמנטריזם
העקה פרסים ומלגות
לשנת התשמ"ז — 1987
האגודה הישראלית לבעיות הפרלמנטריזם תע־ניק בשנת התשמ"ז–1987 פרסים ומילגות בעד עבודות בנושאים פרלמנטריים.
עבודות בנושאים פרלמנטריים.
הפרסים יוענקו בעד עבודות סימינריוניות, עבודות גמר ועבודות מחקר, בנושאים פרלמנטריים.
האגודה תחיה רשאית לפרסם את העבודות שבעדן יינתנו הפרסים או המילגות.
לשנת התשמ"ז – 1987 נקבעו 2 פרסים, בסכום של 2,000 שקל ושל 1000 שקל; ו־2 מילגות בסכום של 750 שקל כל אחת.
הזכים בפרסים ובמילגות ייקבעו עיי ועדת הפרסים והמילגות, שחבריה לשנת התשמ"ז – 1987 הם: מר ברוך אזיה, מר מרדכי בר־אזון, פרופ' עמנואל גוטמן ופרופ' י. ה. קלינגהופר.
את הבקשות יש להגיש לא יאוחר מ־31 בטאי 1987.
פרסים ומנאי הענקתם של הפרסים והמילגות נקבעו בתקנון אשר ניתן לקבלו, יחד עם טפסי בקשה, על פי פניה בכתב אל האגודה הישראלית לבעיות הפרלמנטריזם, משכן הכנסת, ירושלים, מיקוד 91999.

מושב רועי
בבקעת הירדן
קולט משפחות
עד גיל 35
לפרטים נא לפנות לועדת הקליטה:
לולי – 02־941842 שלמה – 02־941785
יואב – 02־941895 סיון – 02־941784
או למזכירות מושב רועי בין השעות 13.0 – 8.00
טלפונים 02־941744 02־942086

מפעלי העמק
מודיעים על שינוי מספרי הטלפון והתקנת קווים ישירים, החל מהיום 9.1.87 כדלהלן:
מטבר הטלפון של הארכיה 065–44777
מטבר הטלפון של מנכ"ל המבעלים 065–44794
מטבר הטלפון של מזכיר המבעלים 065–44797
מטבר הטלפון של גזבר המבעלים 065–44796
מטבר הטלפון של מנהל בר' העמק 065–44792
מטבר הטלפון של מבעל הקבואים 065–44750
מטבר הטלפון של מידע העמק 065–44716
מטבר הטלפון של מנבטת העמק 065–44798
אנו מודים ל"בזק" על ביצוע העבודה

לאשר תירוש
לאביעזר דרורי
לרבקה מטוס
לשושנה ליבמן
לנחמה איזנשטיין
במלאות 65 שנה
למושב כפר יחזקאל
שפע ברכות
בחגיעכם לגיל 90
מי יתן ועוד תאריכו חיים ותשרו עליכו מרוח החלוציות והעבודה.
מאחלים: בית כפר יחזקאל

מנת דם חיים לאדם
אכזרי
תרומת דם אחת
מסוגלת ביחוח דם שנתי
לרמשמשאך ולך.
לתרומת דם
מנה למניף
מגן דוד אדום הקריב.

זמני הדלקת נרות
שישי
ירושלים – 4.14
תל־אביב – 4.33
חיפה – 4.22
מוצאי שבת
ירושלים – 5.32
תל־אביב – 5.29
חיפה – 5.30
פרשת השבוע
ר' בשבת תשמ"ז – פרשת ויגש

هكذا من الأصل

עליות שערים ושיפור באוירה

ההתקדמות בדיונים הכלכליים הביאה לאופטימיות

מאת שמואל ריזנבלום*

הפירסומים האחרונים בנוגע לסיום אפשרי בקרוב של התוכנית הכלכלית תוך הסכמה בין גורמי המשק השונים הביאה במרוצת לשיפור באוירת המסחר בשוק המניות.

שיפור זה מצא ביטוי בביקושים נאים למדינת נ"ע ובעיקר במניות הבנקות שסופקו בעליות שערים נאות. חלק מפעילי השוק, שהתייאש בתחילת השבוע מהאפשרות לשוק מניות חיובי לאור הסחבת בדיונים הכמשלתיים, העריך אתמול שטובים סיכויי התוכנית להתבצע בקרוב ולפיכך ניסו אתמול הפעילים להעדיל פרופורציות במניות. הערכות כלליות שנשמעו מפי מקורבי השוק עסקו בנכונות אורחת שוק מניות חיובי ביחוד בעיה ואכן תושג רגיעה בשפ. חלק מהפעילים החושש עדיין מאפשרות ביצוע פיחות, הבשיך להצטייד במניות הבנקאות שנהסדר ששערן עלה בממוצע באחוז וחצי, תוך ביקושים נאים.

במניות התופשות והקלילות נמשכה מגמה מעודבת יותר אך תוך נטיה בולטת לעליות. פרשני השוק מערכים שמי המסחר הראשונים בתחילת השבוע הקרוב עשויים להיות חיוביים בכהותם ולהחזיר מעט מהאופטימיות שציפו לה בתהלך חודש יצאר. בניגוד לימי המסחר הקודמים הורגשה אתמול פעילות חיובית בלידר כצד חלק מקרנות הנאמנות.

נעצר „המחוקי" בים המלח -3.6%

הכותרת עשויה להצביע על מינון גיאולוגי כלשהו אך הכוונה כמובן למניות ים המלח. לאחר שבועים של ירידות שערים קבוצות ושחיקה ניכרת נעצרה מגמת הירידה במניות ים המלח. אתמול נרשם לים המלח עודף ביקוש נאה כל כ15,000 ע.נ. כתבנו במחדנו שלשום שלדעתנו אין „היסוד" רב ברכישת מניות זה המלח לטרק זכן ארוך. קשה להגדיר עדיין בשלב זה את קבריעתנו כנכונה אך נראה שהוסף הנגלה ממכל כנראה (שינוי לפחות זמני) במגמת המסחר.

התעוררות במניות פרוייקטים - ברשון וקבלנים

חלק מניות הפרוייקטים זכו אתמול לעדנה מחודשת או מתמשכת בעיקר על רקע עסקאות מוגדר לבודה. למניות ברשון 5 נרשם עודף ביקוש גדול ועליית שער. למניות מרכז הקבלנים הופיע שוב ביקוש גדול תוך פעילות עזה. באחרונה נפרנו שמועות בכודה שהרוכש הגדול במניות מרכז הקבלנים היו ה"ה גידא גזית לשעבר מנכ"ל בנק הפועלים. שמועות אלו לא זכו לתגובה ממקורות בדוקים. ראוי לציין שמניית הקבלנים אינה דוקא מנ"ע בעלי הטווי הכלכלי „הסבירי" בשוק אלה להפך לחלוטין. למניות אגרן 5 כהן נקלטו „יפה" הצעים בסבוע האחרון נרשם הפקם עודף ביקוש סביר. גם במניות תרו, כהן היו תנודות חדות באחרונה נרשם עודף ביקוש סביר.

מגמת אישוף בסקאנדיה ובשפר הלוגו

מניות חברת סקאנדיה נסחרות באחרונה במגמת איטוף סחורה ברורה תוך גידול בנפח המחזורים והעסקאות. שמועות בדסאיות טוענות שצפוי בסקאנדיה מאזן חיובי כנראה. במניות עפר וסלע שטענן נשחק בכ-50% בחודשים האחרונים מתבצעת כגמת איטוף סחורה בולטת תוך רישום נפח עסקאות גדול יחסית. תופעת איטוף סחורה נרשמת במניית תאת 5 בעיקר על רקע כלכלי כנראה ובעקבות ציפיות להנפקת חברה הבת באה"ב.

פעילות במסחר

ביקושים נאים נרשמו למניות: חיפה בימיקלים, דיסקונט השקעות, חברה לישראל 5, פריק, פולגת ונופסת. עיקר הביקושים בא באמור עקב נסיונות להגדלת פרופורציות בתיקי ההשקעות. מביד להניח שבקרוב תחול „רגיעה" בעליות השערים בכבדות העליות תעבודנה מעט למניות הקלילות ולפרוייקטים. באחרונה מודגשת התעוררות במניות הקשורות לקונצרן דיסקונט, ומקורבי השוק מעריכים שלאחר עליות השערים בדיסקונט השקעות יגיע תורה של מניית אי.ד.ב. פיחות כנראה, מניות הבינלאומי עלו ב-2.7%, ולתא גליל עלו ב-3.2%, ביקוש גדול נרשם באלרן, מניות פסי פלדה עלו ב-6.4% עליה נאה של 4.5% נרשמה במניות אלדן. מניות פקר פלדה . עלו ב-8.5% לאחר פעילות עזה באחרונה. הצעים במניות בדוך נפסקו ועודכי הביקוש בבדוך הביאו לעליית שער של כ-5%. נמשכה פעילות נאה בעלית תוך עליית שערים „קבועה" באחרונה. מניות פועלים ובל"ל בסקטור הבנקאות עלו באמור ב-1.5% בביקושים גדולים יחסית. מגמת המסחר החיובית אתמול נתנה „הוראה" לסוחרי הבורסה הבאמינים בהמשך חיובי בזמן הקרוב.

הדעות הבורסה

תקציב הבורסה - נושא תקציב הבורסה שעודד מודת רחז בקרב חלק מוגבי דיסקוסיון הבורסה, נדחה לדיון בישיבת דיסקוסיון הבורסה הבאה, בסקום ביום הרינים אתמול.

גיל שבכלוניות - המסחר במניות החברה הוסף עד לתאריך 4.2.87 בעקבות הצעת הרכש של ישות.

מלונות הירדן - חוברה מברה בתאריך 31.12.86 59,000 ע.נ מניות מלונות הירדן.

לבדש - בעלי עניין בחברה ה"ה אריה לוי ופנחס ריגנר מכרו מניות לבדש במהלך חודש דצמבר 86.

אפיק - מדיקסוריון החברה פרשו ה"ה יוסי חכמי ואיתמר בורוביץ נציגי חברת הפניקס. במקומם מונו מדיקסוריון באפיק יאיר פיקס - מנהל הכספים בקרן תשמר הנציד, ד"ה מנחם ויבנרב השותף במשרד ד"ה וולקו - ויבנרב בע"מ, ניסים גלעם - סמנכ"ל בבנק כללי בע"מ, ה"ה עו"ד יאיר מינטוס וראובן מדקוזנסקי. מהדיקסוריון הקודם נותרו יהודה דסאפל חדים וחבשני שישמש כיו"ר. כזכור השינויים באפיק הינם על רקע נפילת חברת פיס.

מולנת - יצאו ב-1986 ביחוד מ-100 מיליון דולר, 90 אחוז מזה לבריטניה וארה"ב, בהשוואה ל-82 מיליון דולר בשנת 1985.

תשואות הבנקאיות שבהסדר

בל"ל 14.21%, פועלים ע"ש 14.17%, א.י.ב. רג' 14.22%, דיסקונט א' 14.24%, מזרחי ע"ש 14.46%.

מיטב הנפתחות קרנות הנאמנות ב-1986

חברת הייצוג „מיטב" הכינה ד"ח בנוגע לתעשיית קרנות הנאמנות בשנת 1986. להלן עיקרי הד"ח:

א. סך נכסי קרנות הנאמנות 2.324 מיליארד ש"ח לערך.

ב. בשנת 1986 נרשמה עליה בשיעור 34.3% בנכסי הקרנות והזי עליה ריאלית של 11.9%.

ג. עליה קלה בנתוני השוק של הפועלים, הבינלאומי, מזרחי וברוקרים פרטיים לעומת כיזוסם וקיטון לבל"ל לדיסקונט.

ד. הסיבות הבולט בדפוסי ההסקעה של הקרנות מצא ביטוי בגידול בצמודי מדד ובמניות, ופחות במט"ח.

לפניהו פירוט כללי של תיק ההשקעות בקרנות הנאמנות לפי „עצני" מיטב:

אפיק ההשקעה	31.12.82	31.12.83	31.12.84	31.12.85	31.12.86
צמודי מדד	35	59	43	33	37
מט"ח	7	18	20	17	10
בנקים בהסדר	18	9	24	28	26
מניות	40	14	13	13	18
פיקדונות נדילים	0	0	0	9	9

* הכותב הינו יועץ השקעות.

שערי המניות

בנקים מסחריים

שאינם בהסדר הצמדה

אה.ה.ש	19640				+51.0
הסכנות 0.1	1300	1748	+50	+4.0	+2200
הסכנות 0.5	815	2a92			-1372
הסכנות אחז 2	930	4409			-1295
כלל יא.ביטוח	21500	23.0	-200	-9	-17.0
בנק צפ אמרק	— הפסקת מסחר —				
בנק צפ אמרק 5	— הפסקת מסחר —				
הבינלאומי 5.0	3760	3909	+100	+2.7	+6024
פ.י.ב. 0.5	4740	2905	+5	+1	+458

בנקים בהסדר הצמדה

אידיב רב 100.0	84730	1044	+510	+6	+1571
אידיב ב 100.0	84900	74.0	+2100	+2.5	+308
אידיב בב 2.0	514510		+3510	+7	+2.0
אגוד ושת	63300	123	+560	+9	+124
דיסקונט ב	108300	77.0	+1500	+1.4	+311
דיסקונט א	108160	708	+700	+2	+841
דיסקונט שה 2	12570	55.0	+120	+1.0	+299
המזרח ם	34860	1509	+340	+1.0	+2152
המזרח ב	34870	54.0	+550	+1.6	+438
המזרח שה 9	15760	3.0			-1.0
הפועלים מבב	101000	5	+1010	+1.0	-2.5
הפועלים ש	58100	2110	+840	+1.5	+3811
הפועלים ם	57160	60.0			-6.0
כללי א 1.0	149700	48.0	+4000	+2.5	+160.
כללי שה 5	115000				
כללי שה 7	7060				
כללי שה 10.0	36900	100.0	+540	+1.5	+5084
כללי שה 11	13710	164			-134
מיזמן המזר 1.0	49650	6.0	+200	+4	+4.0
מיזמן המזר 5.0	24399				

בנקים למשכנתאות

ארגים 0.1	27951	36.0			-6.0
לאומי משכנתא ש	2530	971	+180	+2.5	+536
לאומי משכנתא מ	7400	100			
מרכז ש	— הפסקת מסחר —				
מרכז שה 1	— הפסקת מסחר —				
מרכז ב 5.0	8001	42.6	+1		+67.4
מת מסחר ש	2505	1972			+1617
מסמן ב ש	2620	947	+130	+5.2	+1692
עצמאות 0.1	10500	61.0			+46.0
מפותח מסחר ש	— הפסקת מסחר —				
מפותח רב ש	— הפסקת מסחר —				
מפותח שה 1	— הפסקת מסחר —				
מפותח שה 2	— הפסקת מסחר —				
שמר 1.0	2540	601	+140	+5.8	+595
יעקר 5.0	1371	2163	+50	+3.8	+2465
מרכז 1.0	6200	89.0			+69.0

מוסדות מימון

שלמה א ש	522	3755	+22	+4.4	+9069
הוקלאות מסחר א		—	— לא נסחר —		
הוקלאות מסחר ב		—	— לא נסחר —		
לאומי תעשיה א ש	9710	288	+250	+2.6	+348
פורת תעשיה מבב		—	— לא נסחר —		
פת תעש בב 2		—	— לא נסחר —		
פת תעש בב בב		—	— לא נסחר —		
פת תעש בב בג		—	— לא נסחר —		
פת תעש בב ד		—	— לא נסחר —		
פת תעש בב ה		—	— לא נסחר —		
מרכז קבלנים 5.0	1370	7406	+60	+5.9	+9953
הירדן בב		—	לא נסחר —		
כלל לישראל 0.1א	19099	32.0			-4.0
כלל לישראל 0.5	14260	44.0	+680	+5.0	+267
כלל לסיב אג"ח	12200	41.0			-41.0

ביטוח

איתן ברשת ושת	277	3042	-4	-1.4	-8002
אדרם 0.1	1438	366	+18	+1.3	+174
אדרם 0.5	725	1143	-14	-1.9	-1843
מגדל שמיר 0.1	541				-2.0
מגדל מימון 0.5	180.0	2900	+5.0	+2.9	+5050
הדר ושת	360	500	-5	-1.4	-500
הדר ושת	213	930	+5	+2.4	+4020
הפנס ש	337	41286			-640

מלונות ושרותי תיירות

גלי חדר 1.0		— הפסקת מסחר —			
גלי חדר 5.0		— הפסקת מסחר —			
מלונות רן 1.0	1361	506	+11	+7	+199
מלונות רן 5.0	1030	300	-10	-1.0	-100
חוף האלמוג 0.1	5210	22.0			-22.0
כרם 1.0	2009	37.7	-24	-1.2	-37.7
מלונות ירדן 1.0	3650	210			-133

מתשבים ושרותי מחשב

איכות ושת	1650	482			+195
דשן מיקמן 1.0	7993	141	+305	+4.0	+1610
תרכ.ביקמן 1.0	21500	12.0			-12.0
יעקב 1.0	10530	425	+29	+3	+10.0
מיר מחשבים 1.0	13000	38.0	-60	-5	-40.0
כלל.ל. 1.0	25010	77.0	+210	+9	+71.0
כלל.ל. 5.0	6970 תב	781	+800	+9.8	+965
משה 1.0	774	170	+30	+4.0	+999
מטמן אש 1	619	1387	-12	-1.9	-1749
נישר ושת	15500	68.0	+200	+1.3	+13.0
נישר ליפת	7500	153			-35.0
תים מחשבים 1.0	1000	2877			-2313

מקרקעין ופיתוח

נדלן ביני ופיתוח

אברהם ביני 1.0		— הפסקת מסחר —			
אברהם ביני 5.0		— הפסקת מסחר —			
אדרן מכבים 1.0	837	2836	-38	-4.3	-3232
אדרן מכבים 5.0	400	2560			+2985
אחרים 1 ושת	885	9773			+11298
אחרים 1.0	571	1482			+2018
אחרים אגח 3	115.0	21043	+3.5	+3.0	+73700
איתן 1.0	582	12287	+13	+2.3	+8806
אל-רוב 1.0	1350	1149			-681
אמנים 1.0	3400 תב	487	+220	+6.9	+1750
אפריקה 1.0שקח	39600	543	+900	+2.3	+550
אפריקה ושת	34550	707	+850	+2.5	+715
אפריקה אש 5	19200	118	+800	+4.4	+219
אדם 1.0	2250	148	+50	+2.3	+336
ארצו ושת	2500	287			-192
ב.ירלין בת 1.0	1430	2022	+32	+2.3	+2466
בן-לי בת 5.0	4997	240	+220	+4.6	+276
בטרבוט ושת	3210	222			-343
בטרבוט ושת	2385	169			-339
הלקר 1.0	4849	174	+39	+8	+22.0
הדוק 1.0	373	939			+5641
הדוק 5.0	IP 315		+15	+5.0	+1365
דרך 0.1	8700 תב	35.0	+500	+4.1	+105
דרך 0.5	6100	475	+200	+3.4	+482
הסכנות 1.0	1649 תב	589	-120	-6.8	-997
הסכנות 5	1286	627	-65	-4.8	-1285
חלב 0.1		— הפסקת מסחר —			
חלב 0.5		— הפסקת מסחר —			
נכסים ובנין 1.0	3702	2120			+1586
נב-מן 0.1	5140	1471	+200	+4.1	+3156
נב-מן 0.5	4035	1520	+520	+5.6	+1644
הכשרת הישוב 1.0	64900	428	+2000	+3.2	+447
ישפר.ושת	3432	343			-59.0
ישראלתון 1.0	1550	1324	+55	+3.7	+1231
ישרס 10.0	13700	1170	+350	+2.6	+356
כח.פיתוח 1.0	9403	117			+20.0
כלל נדלן 0.1	503 תב	11082	+28	+5.9	+36596
כלל נדלן 1.0	5399	300			+41.0
לחדר 5.0	1995	1406	+87	+4.6	+1504
מ.ת.ב. 1.0	430	4065			-4035
מ.ת.ב. אש 2	268	932	+3	+1.1	+11173
מ.ת.ב. אגח א	100.0	80000	+2.0	+2.6	+84280
מאגר מיה 1.0	838	3582	+33	+4.1	+1771
מישראל 5 ש"ח	360	3920			-362
מסלה 5.0	988	1690			-388
מר-לן 1.0	913 תב	3188	+75	+9.0	+4196
לידנשטין 1.0	421 *	980	+38	+9.9	+5051
*.בצע ולקי	75.60%				
לידשטין 5.0	144.5	8074	+2.0	+1.4	+247
לידשטין 1.0	1720	660			-666
לידשטין 5.0	950	3119			-1826
נאות אביב 0.5	8360	142			-37.0
נכסי אחזים 1.0	891	1200	+28	+3.2	+2080
סור החזקות 1.0	14450	630	+250	+1.8	+57.0
סור החזקות 5.0	11258	35.0	+300	+2.7	+82.0
סחר 1.0	6405				
סחר 5.0	3383				
עמר וסלע 1.0	769	4840		-1	-3281
עמר 5.0		— הפסקת מסחר —			
קיסריה 0.1	2690	544			-493
קיסריה 0.5	1570	659	+10	+6	+2316
רומבין ושת	400	1271	+10	+2.6	+1919
רמבה					
רומבין ליפת	170.0	9001			-6001
רמבה					
רומבין אגח 2	1000	385			-336
רומבין אגח א	101.0	30641	+2.0	+2.0	+97809
רשקי מבנה	7019 תב	233	-780	-10.0	-391
רשקי נת	6210 תב	144	-680	-8.8	-105

תקציאות

מסלי הדר 0.1	2950	413	+30	+1.0	+118
מסלי הדר 0.5	2100	111			+389
מסדרן 0.1	8050	126	+110	+1.2	+282
נכסי הדיגום 1.0	1375	1.2	+16	+1.2	+1705
פרי 0.5	5100	340	+30	-1.6	+74.0
שנמר 0.1שקח	11500	276	-600	-5.0	-408

תעשייה

מזון ומבקר

אקסלס 1.0	1370	255	-30	-2.1	-451
בקרשדוסט 1.0	3050	106			-2.0
בקרשדוסט 5.0	1965 תב	441	+150	+8.3	+1325
בקרשדוסט אש 1	1300	5.0	-13	-1.0	-5.0
דוקן כב ש	4590	2549	+178	+4.0	+4021
דוקן כב ב	4590	2589	+120	+2.7	+3689
זגלבל 1.0	1170	1099	+40	+3.5	+1201
זגלבל 5.0	845	1106	+5	+6	+356
פרי-זה 1.0		— הפסקת מסחר —			
פרי-זה 5.0		— הפסקת מסחר —			
מסמר בירה 1.0	19695	5.0			-5.0
מסמר בירה 5.0	16800	27.0	+800	+5.0	+42.0
יצור ושת	1250	500			-360
יצור א ושת	750	907	+26	+3.6	+2807
מן ושת	619 תב	599	+49	+4	+1565
מן אש	418 תב	700	+30	+7.7	+731
מנפרדוסט 1.0	12000	105			-52.0
עירית 1.0	18600	169	+848	+4.8	+176
עקרן כ 0.5	353	1279	+5	+1.4	+1545
שלמה אבגל 1.0	2700	506	+19	+7	+73.0
שמן מסחר ש	5020	202			-25.0

מקסמיל והנבשה

אדבר 1.0	570	4129	+15	+2.7	+3614
אופים 1.0	1380 תב	600	+80	+6.2	+1165
אופנת בדוך 1 ושת	677	1556	+30	+4.6	+1892
אופנת בדוך 5 ושת	410 תב	410	+20	+5.1	+1735
אופנת בדוך אחז	370	9061	+11	+3.1	+17716
ארגמן ברק 5		17900			-10.0
דקלה-גליל 1.0	3210	2474	+100	+3.2	+3977
דקלה-גליל א 3.0	2435	1936	+80	+3.6	+2357
מסחרי מאדר 1	1699	20.0	-51	-2.9	-20.0
מסרות מאחד 5	924	15.0			-157
ויסלבו 1.0	1469	232	+19	+1.3	+332
ויסלבו 5.0	1000 תב	307	+6	+7.0	+307
ודרנון 1.0	7950	49.0	+150	+1.9	+227
ויקת 1.0	1910	543			-182
ויקת 5.0	1335	690	+60	+4.7	+199
לודיה 0.1	2750	234			-256
לודיה 0.4	1528	1887	+20	+1.3	+1624
ליבת 1.0	750	1901	+10	+1.4	+863
מיפ גליקר 1.0	599	200			-150
סקס 0.1	5001	141			-242
סקס 0.5	2755	1264	+65	+2.4	+1834
ערן 1.0	19650	171			-29.0
ערן 5.0	10558 תב	584	+683	+6.9	+4017
עסקן 1.0	1520	2558	+39	+2.6	+2601
פלגת אש 0.1	3650	310			-237
פלגת ב 0.4	2655	2697	+55	+2.1	+3514
פליגון אש 0.5	8800	273			-221
פרבוד	3565	100			-71.0
ציבור סמרטה	14000	100			-16.0
תעש ותנאים 1.0	2520	500			-177

מתכת ומוצריה

אקסמון 5.0	3220 תב	784	+271	+9.2	+2438
אדרון 10.0	7293 תב	400	+400	+5.8	+233
אדרן 50.0	5990	5.0			-25.0
אלומית 1.0	6500	11	+110	+1.7	+96.0
אלומיות 5.0	4500	71.0	+500	+2.7	-146
בלבים 1.0	25600	18.0	+300	+1.2	+18.0
התנחף 1.0	* 7200	206	-117	-1.6	-207
*.ביצע ולקי 85.00%					
התנחף 5.0	4600	87.0	+105	+2.3	+183
התנחף אשבית	3800	60.0			-30.0
ויקר 1.0	4910 תב	35.5	-545	-10.0	-35.5
ויקר 5.0	2200	520			-110
קסטמות פח 1.0	3070	3084	+116	+3.9	+5130
קסטמות פח 5.0	3800	439	+49	+1.7	+221
מתכת סרוס 1.0	3470	1458	+100	+3.0	+941
כבלי ציון 1.0	2241	800			-690
כבלי ציון 5.0	1255	1866	+30	+2.5	+3659
כבלי ציון אש 3	630	1990	+54	+9.4	+1479
סרגון 1.0		— הפסקת מסחר —			
סרגון אש א		— הפסקת מסחר —			
מתכת שיבוי 1 ושת	224	11426	+4	+1.8	+557

שערי מטבע חוץ ביום 8.1.87

המטבע	השינוי	בנקנוטים: לאומי קניה	לאומי מכירה	הפועלים קניה	הפועלים מכירה	דיסקונט קניה	דיסקונט מכירה	העברות והמחאות: לאומי קניה	לאומי מכירה	הפועלים קניה	הפועלים מכירה	דיסקונט קניה	דיסקונט מכירה	שער יציג
1 דולר אה"ב	+0.006	1.45	1.5230	1.44	1.51	1.50	1.44	1.4778	1.4962	1.4773	1.4957	1.4758	1.4944	1.4859
1 מארק גרמני	+0.003	0.75	0.79	0.75	0.79	0.79	0.75	0.7665	0.7760	0.7662	0.7758	0.7650	0.7746	0.7701
1 לירש"ט	+0.007	2.12	2.23	2.13	2.25	2.23	2.13	2.1709	2.1979	2.1676	2.1947	2.1716	2.1989	2.1829
1 פרנק צרפתי	+0.001	0.22	0.24	0.22	0.24	0.24	0.22	0.2299	0.2328	0.2295	0.2323	0.2294	0.2323	0.2312
100 יינים יפאניים	+0.002	0.92	0.96	0.92	0.96	0.96	0.91	0.9335	0.9452	0.9316	0.9432	0.9321	0.9438	0.9375
1 גולדן הולנדי	+0.002	0.67	0.70	0.67	0.70	0.70	0.66	0.6785	0.6870	0.6789	0.6874	0.6777	0.6862	0.6822
1 פרנק שוויצרי	+0.005	0.90	0.94	0.90	0.94	0.94	0.89	0.9135	0.9247	0.9120	0.9234	0.9109	0.9224	0.9175
1 סנר שוודי	—	0.21	0.22	0.21	0.22	0.22	0.21	0.2177	0.2205	0.2176	0.2203	0.2175	0.2193	0.2191
1 סנר נורבגי	—	0.20	0.21	0.20	0.21	0.21	0.19	0.2000	0.2025	0.1998	0.2023	0.1997	0.2022	0.2011
1 סנר דני	+0.001	0.20	0.21	0.20	0.21	0.21	0.19	0.2039	0.2045	0.2025	0.2059	0.2019	0.2044	0.2032
1 מארק פיני	+0.001	0.30	0.32	0.30	0.32	0.32	0.30	0.3091	0.3129	0.3088	0.3127	0.3087	0.3126	0.3111
1 דולר קנדי	+0.005	1.06	1.11	1.06	1.11	1.11	1.05	1.0779	1.0913	1.0783	1.0918	1.0782	1.0898	1.0838
1 דולר אוסטרלי	+0.004	0.91	1.00	0.94	1.02	1.02	0.95	0.9813	0.9935	0.9787	0.9909	0.9802	0.9925	0.9867
1 ראנד דרום	+0.002	0.45	0.54	0.47	0.70	0.70	0.43	0.6872	0.6957	0.6887	0.6953	0.6853	0.6939	0.6904
10 פרנקים בלגיים	+0.001	0.36	0.37	0.35	0.37	0.37	0.35	0.3622	0.3687	0.3667	0.3712	0.3667	0.3713	0.3693
10 שילינגים אוסטריים	+0.002	1.07	1.12	1.07	1.12	1.12	1.06	1.0858	1.0993	1.0846	1.0982	1.0867	1.1004	1.0918
1000 לירות איטלקיות	-0.009	1.06	1.12	1.06	1.12	1.13	1.06	1.0844	1.0979	1.0852	1.0988	1.0829	1.0975	1.0896
1 -יחל" (ECU)	—	—	—	—	—	—	—	1.5827	1.6094	1.5851	1.6049	—	—	1.5850
1 דינר ירדני	+0.016	4.88	4.55	4.03	4.28	4.22	3.99	—	—	—	—	—	—	4.2200
10 לירות לבנוניות	+0.001	—	—	—	—	0.19	0.14	—	—	—	—	—	—	0.1857
1 ליירה סורית	+0.005	0.75	0.80	0.75	0.76	0.79	0.74	—	—	—	—	—	—	0.7950

שערי קרנות נאמנות

הקרן	מחיר: היתרה הפדיון		מחיר: היתרה הנפדיון		הקרן	מחיר: היתרה הפדיון		הקרן	מחיר: היתרה הנפדיון		הקרן	מחיר: היתרה הפדיון	
אב	4430.99	4494.77	594.42	606.30	הקשת	322.61	329.95	לפיד	1555.49	1582.50	עדן	6435.86	6530.54
אבוקה	395.56	406.81	396.95	401.21	הרלב	207.49	211.62	לקט	882.88	887.39	עבר	1114.71	1139.88
אגנר	207.49	211.62	1299.39	1325.82	הרצון	1398.42	1426.55	מבחר	1068.59	1090.80	עגנון	2151.54	2173.81
אריה	1398.42	1426.55	226.52	230.91	הקיר	2072.59	2113.39	מבטח	3107.80	3136.64	עמיחוד	582.82	598.61
אדום	2072.59	2113.39	449.98	458.22	הרליה	1696.71	1730.56	מגר	204.49	209.57	עקרון	132.61	135.42
אטיד	1696.71	1730.56	377.48	384.68	הרבה	390.13	398.35	מבנן	2923.76	2952.14	פיא	1355.56	1382.58
אד	390.13	398.35	343.80	350.26	רקל	143.12	146.02	מגל	673.39	686.05	צבר	507.59	518.23
אדיון	143.12	146.02	835.44	838.64	הרט	250.67	252.39	מדר	1494.56	1516.20	צמרת	575.35	582.49
אורלי	250.67	252.39	442.70	451.12	הרבוה	669.50	682.80	מדן	776.19	783.63	צנוק	107.63	107.63
אדון	669.50	682.80	2545.35	2701.61	אחר	3340.57	3407.58	מטח	25179.21	25705.54	צבירה	7035.80	7138.41
איל	3340.57	3407.58	17467.00	17872.15	דיר	4263.88	4357.30	מיטר	795.52	811.42	קלע	1879.08	1611.18
אילת	4263.88	4357.30	16404.87	16651.11	אמיר	813.72	829.75	מעין	3536.17	3606.06	רונית	1911.25	1920.85
אדיש	4385.04	4405.22	813.72	829.75	חדרה	131.36	136.29	מעלה	674.12	687.40	ריטון	15924.93	16073.27
איתן	623.61	636.48	131.36	136.29	הלימן	120.25	120.78	מקשה	913.18	917.39	ריקת	110.58	110.53
אלון	524.60	533.73	120.25	120.78	הלמיש	582.26	586.90	מרקלית	1130.67	1135.17	רישף	687.81	618.69
אלמנה	616.65	622.76	582.26	586.90	הון	544.94	555.62	מרחוב	301.73	302.15	שבים	678.11	687.46
ארז	544.94	555.62	121.47	121.96	מקפ	132.47	133.07	מרום	1045.76	1066.37	שחם	706.55	715.35
אש	132.47	133.07	1212.30	1240.27	מל	169.51	172.88	מנהר	23436.18	23788.55	שיבה	844.08	851.69
אשל	169.51	172.

לבאר־שבע „תיאבון" להנחיל הפסד נוסף לבית"ר ירושלים

מאת ברוך הגן

קבוצת הפועל באר־שבע, יחידה שנברה על ביתני ירושלים במשחקי הליגה, מקווה לחידוש „הדום השחור" של הירושלמים. הבאר־שבעים יארחו את מליאי הליגה, הפעם במסגרת גביע המדינה, מתוך כוונה לשחזר את נצחונם הביתי מלפני מספר שבועות.

יציאות נבחרת הנוער למירוץלנד תאפשר למפעל המכוון לשתם את החלל, שנוצר בליגה, ותעמיד בפני הרבים

ירושלמי אחוזה

המשחקים אתגר חליפי. הפועל פ"ת, מחויקת הגביע, תתארח במסגרת בית א' אצל מכבי נתניה, המגלה שיפור ניכר ביכולתה, ואילו בר־יהודה תארח „רבי" מעניין עם הפועל ת"א.

בבית ב' תארח הפועל כפ"ס את מכבי חיפה ובית"ר נתניה תתמודד עם שמשון המצליחה.

בבית ג' מתעמדת בית"ר ת"א לנגוד על מכבי יבנה ואילו מכבי פ"ת ומכבי ת"א יטלו קרב צמוד. הקרב בבאר־שבע יהווה „חצי מגה" בבית ד' וההשלמה תהיה במאבק בין הפועל לד למכבי יפו.

בית א'

הנצחון בשבת האחרונה במסגרת הליגה הוכיח, כי משחק אצל מכבי נתניה, המאמן זאב זלצר ינקש להכות על הברזל החם ויריץ את הרכב המצליח שלו גם מול הפועל פ"ת. סיכוי הנתניתים נראים טיפים.

להפועל ת"א אין, אולי, יומרות גדולות במפעל הזה, אולם כשמדובר בקרב עירוני היא תעשה מאמץ להצליח. לאור הערבב החסר של „הזהובים" ניתן להמר על איזון בכוחות.

בית ב'

כפ"ס כבר גברה העונה על מכבי חיפה ויש לה סגיעות בכוחה גם בעיטות השני. תחזית זו מתבססת על הישגיו הביתי של הכפרסמים בגד על יריבה הכושר הגלילית של ירושלים.

בית"ר נתניה, תקשה אולי, לקפוץ נצחון, אך הזמנים יהיה, כשמדובר בשל המשחקים, המגלים יציבות בשרשים אים.

בית ג'

הניקוי של מכבי פ"ת בחיפה מרמז על שינוי מגמה בקבוצה זו. כדי שתוכל לנצח, חייבת המארחת להמר גם על ההתקפה שלו ונגנה חשקה של מכבי ת"א. שקול.

ביתי"ר ת"א משחקת טוב למרי ת"א, ותוכל לתרגם יתרון ביתי לנצחון על קבוצה אפחיה כמכבי יבנה.

בית ד'

בבאר־שבע מצפים להתעוררות של הקבוצה המקומית מול הלהיט העונתי, בית"ר ירושלים מזוזה אתגר גדול בכל מסגרת ואסוקציה לקהל. יש, איפוא, למקו את ההתעניינות בבית־הגבב. קרב פתוח לכל התפתחות.

סדרת הנצחונות הבאה של הפועל לוד מעניקה לה עדיפות על מכבי יפו. לוד תוכל לטעון לכמוה בבית הזה אלא אם תגלה רפיון מפתיע.

הנוער: מחר ההתכנסות והאימון המסכם בשפיים

מאת אשר בולרשלנר

בבחתה הנוער תתכנס מחר בשפיים לקראת יציאתה מחר בבוקר לאולנד, מירידלנד, לשם השתתפות במתיר הקבוצ שלמי בבריטניה.

ראשי ההתאחדות לכדורגל פנו אל הנהלות הקבוצות בבקשה שלא לשתף את הנערים במשחקי סוף השבוע, בגיל הטוטו בלאוקיות והמחזור ה־15 בארצות, כדי למנוע סיבוכים של הגיע המאמן.

אם בכל זאת יימצע אחר מ־18 שחקני הסגל יזדקק אחר מהארבעה שנמנו ערב שתגיה החוזק. בשבת, בשעה 15.30, יפגיר המאמן גיגי כהן אימון אחרון בארץ.

18 השחקנים לכיא קוניצקי, גיא שרעבי, אלעד שדה, יצחק לוי, תמיר דריאל, חגי לחן, דוחן ביטון, משה איזנברג, יאיר מגרדי, מל בראל, אלון חזן, דן רכינוביץ, בני קורשילי, אליאור בדנס, איתי מדרבי, שחר בראל, מני כהן ושלמה ממן.

בשלוחת ייצאו אריה קרמר (ירדן), שלמה סופר, המאמן גיגי כהן, המנהל אברהם בנרודי, השופט עובדיה בדיצחק, ד"ר מרק רוסנובסקי והמעטה שמואל רחמוביץ.

משה – אייזיק ברג, התקוה הישראלית בגיר־זלנד

טניס

הולנדי מיכל מוויישים, גבר על מחזיק הנתאר מאשתוך, האוסטרלי

מרק וודפורד 6:8,6:1,3:6.

משחקי חצי הגמר הגמר בטורניר „הכל נשאר במשפחה", שנרחוו מהשבוע שעבר בשל. מזג האויר, יעברו בסוף שבוע זה. כל הטורנירים ובינתים מניחאי עבר הזוה, העפילו לשלבים הבהמים.

מאראדונה הקדים את אלוף העולם במיתרצי מבחינת, הבדשתי אלן, פרוסט, הסניסאי הצרכי איזאן לגרל, קופץ. המוס הסבייטי מרגיי בובשה, השיאן האמריקאי מאט ביזנרי, המגן הקבוצי בן ג'נסון, הסניסאי הגרמני מרדים בקר והשחזין המעבר־גרמני מיכאל גרוס.

לוגנו, שזכתה השנה ב"שוד־רוד־פראנסז" לנשים וקבעה כמה שיאי עולם למרחקים שונים, הקריבה במפתיע את הסניסאית מרסיבה גוודראנסילובה, שיאנית העולם בקפיצה לרוחק, הייקה דרקסלר ממזרח גרמניה, אלופת העולם בחתירה (משחים קצרים) השחיינית המזרח גרמנית, קריסטין אוטו, שיאנית העולם ואלופת העולם בקפיצה לגובה, הבולגרית יורדנקה דונקרבה. הסניסאית שספי גראף ממערב־גרמניה נבחרה רק במקום השמיני.

חיפה תבקש להשיג מחר את החצי הראשון של התואר

מאת שמואל מל

בליגה הארצית תוכרעה מחר אלופת החורף. ארבע קבוצות לומשות עיניים לתואר זה. הנעמדות בעלת הסיכויים הטובים ביותר היא המוליכה, הפועל חיפה, שתארח בביתה את הפועל מבשיר.

שלוש יריבותיה במאבק הצמרת יזכאות למשחקי חוץ בהחלט לא קלים. הפועל חדרה, השניה בדירוג תתארח אצל הכח ר"ג בוינסר. הפועל יזר, תרדים כדי לשחק מול סוגרת הטבלה הצמאה לנקודות. הפועל דימונה. הפועל צפריים חולון, מעודדת מצחונה באמצע השבוע על הפועל ים, תתארח אצל מכבי רמת־עמידר.

משחק מעניין אחר, לו עשויות להיות השלכות על הצמרת בהמשך, יפגיש בבירה את הפועל ירושלים עם מכבי שעריים, שתי קבוצות שטולו אכזבה במחזור האחרון.

הפועל עכו תארח את שכנתה בית"ר מבחריה, בית"ר רמלה תשחק בבית עם הפועל ר"ג והפועל מרמורק תארח את הפועל בית־שאן.

עכו – ביתי"ר בחריה

מפגש בין שתי שכנות מבחינה גאוגרפית. הסמוקות משני עבר הטבלה. עכו בחלק העליון תנסה לנצל אפ־ן קרבתה ואת יתרון הביתיות בדי לשמור על שלב נקודות. בחריה, מתחת לקו האדום, שאפה עידוד מנצחונה במחזור האחרון ותעשה הכל כדי להפתיע. סיכויה לכך קלושים.

התחזית: נצחון לעכו.

הפועל חיפה – טבריה

המוליכה מחיפה רוצה לסיים מחצית עונה בפיסגה. לכן לא תסמוך על יריבותיה למאבק ותלך על נצחון. מול הטבריינים שאינם ורבה מיכורותיהם תהיה מלאכתם קלה יחסית. טבריה, עם מאמן חדש, תנסה כמובן לשבש את תכניות ההגנה של חיפה, אך לא תצליח כנראה במשימתה.

התחזית: נצחון לחיפה.

לוד – כפ"ס ביום שלישי

מאת אשר בולרשלנר

רעת ליגה וגביע של התאחדות לכדורגל פסקה כי המשחק הדחוי בין הפועל לוד להפועל כפר־סבא „יערך ביום שלישי הקרוב ולא תהיה שום דחיה נוספת, למרות הפגרה בשל טיפת בנחרת הנוער לנירדילנד.

אי לכך זה יהיה משחק הליגה הלאומית היחיד במשך הפגרה בת שלושת השבועות, המיועדת לגביע הטוטו. בין יעדרכו שני משחקים דחויים בליגה א'.

הפועל רים – שעריים

ביצר ישפיע ההפסד על הירדשלמים, באמצע השבוע, לאחר שבעה בחחנות רצופים? זו השאלה שתעמוד למבחן שעה שחביכיו של פייגנבוים יארחו את שעריים. על הנייר עדיפים סיכויי המקומיים, אולם הם יצטרכו להתגבר לא רק על עצמם אלא גם על קבוצה שוחליפה מאמן לאחר סידרת כשלונות. צפוי משחק שקול עם יתרון קל לירושלמים.

התחזית: תיקו ומעלה לים

רמת־עמידר – אמיריים

כדי להישאר בתמונה חייבת מכבי רמת־עמידר לזכות במלוא הנקודות. אלא שהיא תתקל בקבוצה שאפתנית שהתקרבה באמצע השבוע לכדי שלוש נקודות מהמקום הראשון. לאור יכולתם של האזלונים הם נראים בשלים יותר לנצחון. כנראה שהם יזכו בו.

התחזית: נצחון לחולון.

הכח ר"ג – הפועל חדרה

מאבק קצוות. חדרה השניה בטבלה, המפגרת רק בנקודה אחרי המוליכה, בודאי לא תרצה לאבד נקודות בשלב כה קריטי של המירוץ. אולם להכח אין אפשרות לזוכר מלחץ. לכן עשוי להתפתח מאבק שרוחניים יתרון לאורחים שעל פי הישגיהם עדיפים.

התחזית: נצחון לחדרה.

ביתי"ר רמלה – הפועל ר"ג

מפגש בין שתי קבוצות הממוקמות באיזור המסוכן ממנו אפשר לנשום לליגה נמוכה יותר. אין הבדלים גדולים ברמת שתי היריבות, לכן תהיה לביתיות השפעה על התוצאה. רמלה תנסה לנצל יתרון זה כדי לסיים לפחות חצי עונה חזק מאיזור הנשירה.

התחזית: נצחון לרמלה.

מרמורק – בית־שאן

עוד מאבק בין שתי קבוצות שעיקר מעייניהן נתונים לבריחה מהתחתית. בית־שאן לפחות על פי המצב בטבלה טובה יותר, אולם למרמורק יתרון ביתיות והיא בוודאי לא תרצה לשמוט אותו. המקומיים יזכו קרוב לוודאי בשלוש הנקודות.

התחזית: נצחון למרמורק.

דימונה – הפועל יהוד

מפגש קצוות נוסף בו תארח סוגרת הטבלה את המדורגת במקום השלישי. על פי כל התיאוריות צריכה יהוד לחזור הביתה עם נצחון מול קבוצה שבמאזנה נצחון בודד עד כה. אולם הדימונאים המועמדים לירידה, יצאו לסיים את חצי הדרך בהפתעה. ביום טוב הם מטוגלים לכך.

התחזית: תיקו ומעלה ליהוד.

בליגות א'

● צפון: הפועל טירה – מכבי עפולה; טירת־הכרמל – הפועל טירה; קרית־אתא – בית"ר חיפה; אור־עקיבא – בני־טמרה; מכבי מגדל – מכבי הדרים; קרית־שמונה – אחי נצרת; עליה כפ"ס – הפועל רעננה.

● דרום: רמת־יהודה – בית"ר באר־שבע; הפועל אשדוד – הפועל בת־ים; הפועל רמלה – הפועל אשקלון; קרית־מלאכי – אור יהודה; קרית־אונו – הפועל יהוד; קרית־גת – לוחמי חולון; הפועל ראשל"צ – בית־שמש.

הליגה הארצית

הקבוצה	משחקים	נצחונות	תיקו	הפסדים	שערים	נק'
1. הפועל חיפה	14	7	5	2	20–9	26
2. הפועל חדרה	14	7	4	3	22–15	25
3. הפועל יהוד	14	7	3	4	18–14	24
4. צפריים חולון	14	6	5	3	15–8	23
5. הפועל ירושלים	14	6	1	7	17–17	22
6. הפועל עכו	14	5	6	3	17–14	21
7. מכבי שעריים	14	5	5	4	13–8	20
8. מכבי רמת־עמידר	14	6	2	6	12–15	20
9. הפועל טבריה	14	5	3	6	20–19	18
10. הפועל בית־שאן	14	4	6	4	14–17	18
11. בית"ר רמלה	14	3	8	3	13–16	17
12. הפועל רמת־גן	14	5	4	5	6–10	17
13. הכח רמת־גן	14	3	4	7	9–16	15
14. בית"ר נהריה	14	3	5	6	12–10	14
15. הפועל מרמורק	14	2	4	8	22–16	14
16. הפועל דימונה	14	1	5	8	9–19	8

קרנליס לדין, מגי מדוכא ונזנסון שוחה

מאת משה כהן
שליחנו בצרפת

... בית שרמטים ... בפרי יעדת משכנות ... מכבי ... לעמוד ... בשטר אפיות. ... בין ... בנים ... לדין ... כי ... מדוכא ... ונזנסון ... שוחה ... עם ... לדבר ... עם ...

פאריז: מונית שווה כמו דירה

מאת משה כהן
שליחנו בצרפת

אנרדלמוסיה גדולה שררה אתמול בפאריז, בעקבות השביתה הכללית המשתקת כליל את החיים בעיר. מאות אנשים נדחקו בפראות בתחנות למוניות.

בשל שביתת עובדי ה„מטרו" היתה השגת מונית בגדר משימה בלתי אפשרית. מחירי הנסיעה במוניות האמירו לשחקים. ביום רגיל ניתן להשיגן בשריקה קלה אחת ועתה הן שוות כמו דירה.

תחזיר בפאריז בלתי נסבלים. באוטוסטרדות משתרכים מזרים ארוכים ביותר וכל צומת הופכת ל„מקק תנועה". תחיירים משתדלים לבוחה מהעיר במחירות המשפירה בשל החשש, שגם עובדי התעופה יצטרפו לשביתה.

המוזר בכל הענין, כי הציבור הצרפתי אינו מגיב בזעם על השובתים וגם נסיונות ראש הממשלה, ז'אק שיראק להטיל את האשם בנעיא מיסראן לא גרמו לשינוי בעמדה המאופקת של הציבור, המקבל בהבנה את השובתים.

מדי פעם יוצאות רכבות לודכן בחסות המשטרה, אך השובתים מנסים למנע זאת באלימות.

הטרגדיה של מיקי ומוטי

מאת משה כהן
שליחנו בצרפת

„מכבי ת"א הפסידה את המשחל ולא אורטן ניצחה", כך אמרו מנהלי הקבוצה הצרפתית בתום המשחל הדרמטי. זו גם התוצאה במחנה הישראלי.

בלב הטרגדיה של המשחק ניצב הצמד־חמד הותיק, מיקי ומוטי. שהובילו את מכבי להישגים בעבר ועתה יכולתם אינה מצדיקה שילובם בחמישייה הפותחת. שניהם היו חלשים באורטן.

ארואסיי נכנס במקום ליפין. איבר כדורים וגרם למחיקת הפער הישראלי הנאה. כנראה שאינו מטוגל לשמש כינור שני. בקיבוץ עודד רחמים. ניסה בחריקה נואשת להוכיח כי טרם גם ליתן, אך הוסיא האיבר כדורים גורלים.

מהעובדה שמיקי פתח נפגע דוקא ג'מצ'י, חשש עצמו בצדל מתאים יותר לחמישייה. הכללת ג'מצ'י מרגע האמרון לא הועילה.

עם שחקני הפנים הגבוהים אין בעיה. אך שחקני חוץ לא שומרים אלקה בהגנה.

גם באנגליה תנוח מחר הליגה הראשונה

מאת ב.שרון

באנגליה תפנה מחר הליגה את מקומה לטומת הסיבוב השלישי בגביע והתאחדות. כבר בשלב זה יהיו המישה מפגשים על סהרת הליגה הראשונה. המרכזי (יעדך ביום ראשון) יפגיש את מחזיקת הגביע, ליברפול, עם לוטון במגרשה של האחרונה.

במנצ'סטר יערך דרבי דבו תארח היונייטד את הסיטי. אסטון וילה תארח את צ'לסי, אברטון את שאותהמפטון וקפ.ר את לסטר.

המוליכה ארסנל תתארח אצל ריידינג מהליגה השניה. טוטנהאם תארח את סקאנטורפ ונוטינגהאם את קיסטל פאלס.

במשחקים נוספים: קובנטרי – בולטון; אוולהאם – מנצ'סטר יונייטד – מידלסבורו; נוריץ' – הארדספילד; צ'לסון – וולסאל; אולדשום – אוקספורד; וימבלדון – מאנדלאנד.

מלך השערים של ארסנל, מרטין הייס

אורגוואי לותיקים מעל 35, סיימו במאנסוס בתיקו אפס, לעיני 15 אלף צופים בלבד.

הקיצוני השמאלי הברזיליאי אדר המירץ המזרנות פז, כאשר השוער האורגוואי קורבו הדף כדור אימים של ריבלינו, אבל את הכדור המזר בעט אדו מקרוב מעל הסשר.

בשורות בראזיל הופיעו כמה שחקנים ותיקים יודעים, כמו השוער רנאטו, הבגינים טונינו ומרקו אנטוניו, הקשר קלודואלדו והחלוצים ראדיניו ריבלינו ואדו.

הבוקר עמדו להיפגש באותו מקום במסגרת גביע פלה, נבחרות איטליה ומערב־גרמניה.

פורטוגל – יוון 1:1

בתיקו 1:1, נפרדו בפורטאלגרה, נבחרות פורטוגל ויוון, במסגרת ידידות.

פורטוגל הוליכה בדקה ה־72 על ידי קולייחו, אבל דקה לסיום, הישוה קסאנטופולוס, לאכזבתם של עשרת אלפים הצופים.

מייסון וצ'אבז „מתאגרפי השבוע"

אלוף העולם באגרוף במשקל כבד, מייק טייסון בן ה־20 תוליך סוואר צ'אבז, אלוף העולם במשקל על־נוצה, נבחרו כ„מתאגרפי השנה" על ידי מועצת האיגרוף העולמית שמשבתה במקסיקו סיטי.

בכדורגל האנגלי

פניארול–באסיזגל 3:4

קבוצת הכדורגל פניארול מונטבידאו, זכתה פעם נוספת בתואר אליפות ארגוואי, כשניצחה במשחק הקובע את יריבתה המושבעת, נאסיונל 3:4 בדו־קרב בעיטות עונשין מ־11 מטרים. בתום 120 דקות המשחק לא הובקעו שערים.

מאסארולה הרשמה לשני משחקים

קפטן ארגנטינה לשעבר, דניאל מאסארולה מקבוצת אינטר מילאנו, הושעה לשני משחקים, עקב פגיעה בשחקן אטאלנטה בראשית השבוע הזדוק על כך.

אינטר ניצחה במשחק 0:1 ועלתה לראש הטבלה. ביום א' תשחק אינטר מול וודזנה.

מורס יאמן את בראזילאנה

גזזה מורס בן 48, מאמנה המוזר של נבחרת פורטוגל, נתמנה בימים אלה למאמנה של קבוצת בראזילאנה מהעיר פורטו, המדורגת 11 בליגה של פורטוגל.

תוצאות: בראזיל–אורוגוואי 0:0

נבחרות הכדורגל של בראזיל

הלוח הכללי

VISA
דרוש
הנדסאי תעשיה וניהול
הכישורים הדרושים:
★ נסיון עד שנתיים בתחום הניהולי.
★ ידיעת אנגלית על בוריה.
★ כושר הבעה בכתב ובע"פ.
★ תושב ת"א והסביבה.
מועמדים מתאימים יפנו בכתב, בצרוף קורות חיים ונסיון קודם למחלקת כח־אדם, ת.ד. 25102 ת"א מיקוד 61250.
- סודיות מובטחת -
VISA ויזה יותר טוב מכסף.

לסוכנות ביטוח צעירה בצפון ת"א
דרושה
סוכנת ביטוח
מנוסה - המוכנה לעמוד בפני אתגרים
במשרד 5461843 בשבת 03-496152

דרושה/ת
בולדוזר/ית בפרסום
כישורים:
1. נסיון במכירות ומשא ומתן.
2. כושר שכנוע.
3. דינמיות והעיקר רצון לעבוד קשה ולהרויח הרבה.
4. רכב - יתרון.
תנאים: אחזקת רכב, הוצאות ארוחה, משכורת בסיסית + אחוזים.
מדיום הפקות בע"מ
לפרטים, נא להתקשר: טל. 244176 – אפי

ר.ב.ס. תעשיות תוכנה בע"מ
לפיתוח תוכניות בדיקה דרוש סכנאי אלקטרוניקה
● טכנאי או הנדסאי אלקטרוניקה
● הבנה טובה באלקטרוניקה
● רצוי ניסיון של 2־1 שנים
● יתרון לניסיון בכתיבת TPS
IBS
נא לפנות לנאוה טל. 03-419281 ולשלוח קורות חיים מפורטים ל־ר.ב.ס. רח' ברזיל 15 רמת אביב 69052

אנו חברת ביטוח וחיקה ומבוססת
לרגל הרחבת פעילותנו
אנו פותחים קורס יועצי ביטוח חיים ופנסיה.
אנו מציעים:
★ הכשרה ע"י מומחים.
★ גיבוי וליווי צמוד בזמן העבודה.
★ שעות עבודה גמישות.
★ הכנסה גבוהה למצליחים.
להתקשר לטל. 03-647273
מקבוצת בל"ל

בס"ד הכל אתה צריך לדעת לחשוב, לקרוא ולכתוב!
מבינים אותך דבר ראשון בבקר (ובדייק במשך כל היום) אתה קורא עיתונים, זה הרי חשוב לעבודה...
אם מעבר לכך אתה יודע גם לכתוב, לחשוב ויש לך נסיון
נקופיראיטר
מחכים לך ב־
קול המפרסם 03-201396

תלם בע"מ
שרותי כוח אדם עבדנו
לרחוב דיזנגוף 117
תל־אביב, טל. 03-222171

רשת עמל
האסמכתא המכרעת של העובדים בא"י
ביום מרכז הרשת, תל־אביב רח' קהילת קיב 15. טלפון 497444
תל־אביב
דרושים/ות
מורים / מדריכים / מרצים
במקצועות הדפוס
(מנאי שכר מיוחדים)
לקורסי בקר במקצועות הבאים:
★ צילום אופסט
★ מתכתי ולוחות
★ הדפסת אופסט
נא לפנות כתר בי עזרה, מרכז מנהל הדפוס, טל' 03-497237 נשמרצ טל' 03-267774 הערב.
"עמל" רשת מכללות לעובדים והנוערים – מרשיפר מיכרדים, מכינלוגיים ומכיוים, בתרשפר לחיבורים ובתרשפר תעשייתיים. מרכזי הכשרה מקצועיים. ההשכלה לנוערים ומרכזי ביטוח בתאלב

לחב' בנייה דרוש
מנהל חשבונות ראשי
בעל יכולת לנהל ולפקח על צוות עובדים, הכנת דיווחים חדשיים באופן עצמאי, הכרת המחשב וידע בסיסי בחוקי מס ושכר.
נא לפרט נסיון קודם ותחומי התעסקות
ת.ד. 369 ראשל"צ 75103 עבור מנהל חשבונות ראשי

עצ"ע
למפעלם בירושלים
דרושה
מזכירה
לעבודה בריכוז עבודות משרדיות של מחלקה טכנית
הכישורים הדרושים:
• שליטה בעברית ואנגלית כולל התכתבויות והדפסה.
• נסיון בעבודה על מחשב־יתרון.
התפקיד הוא במשרה מלאה 5 ימים בשבוע.
מועמדות מתאימות מתבקשות לפנות למחלקת כח־אדם טל. 02-810790.

להוצאה לאור של חיל הים
דרוש
גרפיקאי/מונטז'ר
בעל נסיון מוכח, לשירות קבע
טל' 03-693740

هكذا من الأصل

هكذا من الأصل

דרוש/ה
מפעיל/ה מסוף למחשב
רצוי עם נסיון
בעל השכלה תיכונית
לפנות לת.ד. 9155
מיקוד 61091 תל־אביב

לחברה לשיווק ציוד וחומרים לדפוס
דרושים
1. **טכנאי אלקטרוניקה**
בעל ידע בחשמל ורקע טכני
2. **איש שיווק**
בעל רקע בענף וניסיון במכירות
לפנות טל: 03־373096 בשעות 08.00–14.00

ל.המכבי הצעיר"
דרושים/ות
★ רכז/ת בוגרים ונח"ל – משרה מלאה
★ מרכז/ת סניף ברמת־השרון
לפנות בטלפונים 03־773566 03־715738

MAGEN DAVID ADOM IN ISRAEL — מגן דוד אדום בישראל
מודיע על משרה פנויה
מכרז חיצוני מס' 2/12/86 לתפקיד
מנהל סניף מד"א ראשון לציון
לקבלת תנאי המכרז ופרטים נוספים ניתן לפנות לסניף מגן דוד אדום המקומי או למרכז מגן דוד אדום, רח' יגאל אלון 60 ת"א בין השעות 08.00־15.00.
נמר הגשת מועמדות 23.1.87

מהנדס ייצור
(29)
מעניין בהצעות
בעניני המזון/מכסיל
השקעה אפשרית
ת.ד. 2439 בני־ברק.

למשרד עורך
הדרשה
מזכירה
למשרה מלאה, 6 ימים
נסיון על מעבר תפילים
עברית־אנגלית
מלשן 03־303234

דרושה
מנהלת מכירות ושיווק
בעלת ניסיון ורשמה לחברת
יבוא ושיווק מערכות תצוגה
03־247718

לבית מרקחת
בפ"ת
דרוש/ה
רוקח/ת
למשרה חלקית
בבוקר – 9227416
בערב – 354415

דרושה מזכירה
דרושה מזכירה
במשרה מלאה
למחלקת שיווק
דרישות: נסיון בעמדה עם
לקוחות, ניהול משרד, הדפסה
עברית.
★ ידע באנגלית יתרון.
נא לפנות בכתב בציון יכולת
ודים וניסיון לת.ד. 33181
ת"א מיקוד: 61331.

ממעל מתבת
נחשונים מחפש
איש אחזקה
בעל ידע וניסיון
בסגירות ובמכונאות
נא לפנות קבוץ
03־9360675
03־9369456

אם יש לך שנתיים נסיון
במשרד פרסום,
ראש טוב וידיים טובות
ואתה מעוניין בעבודה
עם תוצאים מעולים
התקשר לטל' – 221177
בקש את מיה
ותאם פגישה אישית
אדמון

לצה"ל
דרוש מורה
באזור הצפון
לקבלת פרטים יש להתקשר לטלפון מס' 069־78415
או 069־79383 ולבקש את קליינמן צבי.

קופירייטר בן שנה.
יש לך שולחן פנוי אצלנו!
אם אתה רעיונאי צעיר.
עם המון כשרון ושנת נסיון -
יש לך צאנס להג"ע לתוצאות.
התקשר אלינו. ביום ראשון.
פרסום "תוצאות". 03־204180. 204062.

דרושים לצה"ל באזור המרכז
★ **מכונאים**
★ **מאחזקי מלגזות**
בפרטים נא לפנות לטלפון 03־694355
ולבקש את זמרי נסים

אשת
מיון ואיוש מזכירות בכירות
ללקוחותינו הנימנים על מיטב החברות בישראל
דרושה
מזכירה בכירה
משרה קבועה, המיועדת למזכירה בכירה מהשורה הראשונה, בעלת נסיון וידע מקצועי.
נא לפנות בכתב יד אל "אשתי" – מיון ואיוש מזכירות בכירות, פינסקר 12 ת"א 63421 או לטל. 03־298433 לשולה
סודיות מובטחת

למפעל אלומיניום באזור חיפה
דרוש(ה)
שרטט(ת)
לשרטוט פרטים של
מוצרי אלומיניום
בענף הבניה (חלונות, דלתות וכו')
הדרקע הנדרש:
★ טכנאי/הנדסאי בנין/מכונות
★ נסיון מוכח בענף של 1–2 שנים.
נא לפנות בכתב יד בצרוף פרטים מלאים
לת.ד. 2502 תל־אביב.
– סודיות מובטחת –

לצה"ל דרושים
בוגרי תואר שני ושלישי
בתחומים:
א. כימיה
ב. הנדסה כימית
ג. ביולוגיה
על המועמדים להיות עד גיל 32 בעלי בריאות תקינה, הנתון עדיפות לקצינים במילואים.
★ מועמדים מתאימים ישלחו קורות חיים בציון מספר אישי, שרות צבאי, ורשימת ממליצים לד.צ. 02429 צה"ל עבור „משרת אקדמאים"
פנים מתאימים בלבד ייענו.

לטנא נגה
גלידות ומוצרי חלב
דרוש
איש שיווק נמרץ
בעל השכלה תיכונית מלאה,
נסיון בשיווק מוצרי מזון.
גיל 25 עד 35, בעל רשיון נהיגה.
מגורים בתל־אביב או באיזור גוש־דן חובה.
פניות בכתב יד בצירוף קורות חיים לשלוח לטנא נגה ת.ד. 497 קריית מלאכי. מיקוד 70900 עבור בחור אדם. רק מועמדים מתאימים ייענו.

לצה"ל דרושים
בוגרי
תואר שני ושלישי
בתחומים:
א. כימיה
ב. הנדסה כימית
ג. ביולוגיה
על המועמדים להיות עד גיל 32 בעלי בריאות תקינה, הנתון עדיפות לקצינים במילואים.
★ מועמדים מתאימים ישלחו קורות חיים בציון מספר אישי, שרות צבאי, ורשימת ממליצים לד.צ. 02429 צה"ל עבור „משרת אקדמאים"
פנים מתאימים בלבד ייענו.

comper
ליחידת המחשב
של חברת ייצור ושיווק גדולה
בתעשיית המזון
דרוש
מהנדס תעשיה וניהול
לתפקיד של ראש צוות תוכנה
מועמד מתאים יהיה בעל נסיון של מספר שנים כמנתח מערכות ו/או כמנהל פרוייקטים ביישומים של ניהול ייצור ומלאי ובשפת התכנות קובול.
נא לכתוב בפירוט רב של קורות חיים, ניסיון והשכלה ל"קומפר" בע"מ, דרך פ"ת 114, תל־אביב 67012, או להתקשר לטלפון 332917 לטוני.
המודעה מיועדת לנשים וגברים כאחד.
סודיות תשמר בקפידה.
קומפר
כוח אדם במחשבים בע"מ

לפרוייקט חדשני תייחותי באשקלון
דרושים אנשי מקצוע מעולים:
1. מנהל/ת מסעדות
מומחה בתחום מזון ומשקאות
2. טבח/ית ראשי/ת-שף
3. מנהל/ת חשבונות ראשי/ת
ידע בעבודה עם מחשב
4. מנהלת לישכת מנכ"ל
ידע בעבודה עם מחשב
נא להתקשר
בשעות העבודה
לטלפון 051-39971

ההסתדרות הציונית העולמית
המחלקה לנוער והחלוץ
הנוער הציוני
מפעלי קיץ
דרושים/ות
מדריכים/ות
לעבודה חינוכית בארץ עם נוער וסטודנטים מחו"ל
המטרה: לעזור למשתתפי הקונוכיות להכיר את הארץ על מרכיביה השונים ולחזק את זיקתם לעם היהודי
★ ★ ★
★ המדריך יהיה צמוד לקבוצה במשך כל שעות היממה, במקומות שונים בכל רחבי הארץ.
★ עבודה רצופה מ־6–3 שבועות בתקופה שבין מאי־אוגוסט 1987.
★ המועמדים נדרשים להשתתף בסמינר בן 5 ימים בחודש מאי.
הכישורים הנדרשים!
– השכלה תיכונית מושלמת כולל בגרות
– לאחר שירות צבאי/לאומי
– שליטה טובה באנגלית
– נסיון בהדרכת נוער (בתנועה מתב"ש, מחנות קיץ)
– עד גיל 30
★ ★ ★
להצעת מועמדות יש לפנות באחת מהאפשרויות הבאות:
בטלפון: 02־208522־4־5
אישית: (עם תמונה) ירושלים,
רח' קרן היסוד 19א' בשעות 09.00 — 15.00
ההרשמה תסתיים 27.2.87
■ אין ההסתדרות הציונית מתחייבת לקבל הצעה כלשהי

נשיונל סמיקונדקטור
National Semiconductor
בנשיונל סמיקונדקטור שרותי המכירות אינם אישיים ואנו פועלים באמצעות שרותי משרד מרכזיים המסיעים לכלל המנהלים ולמחלקות השונות במפעל.
אנו מחפשים
מזכירה בכירה
משרה 3301
תאור התפקיד:
- ניהול מזכירות המפעל
- הפעלת צוות המזכירות
- מתן שרותי משרד למנהלים ולמחלקות השונות במפעל
- קשרי עבודה עם תברת האם בארה"ב
- הפעלת ציוד תקשורת משרדי – טלקס, דואר אלקטרוני ופקסימיליה.
כישורים נדרשים
- שליטה באנגלית ברמה של שפת אם.
- שליטה טובה בעברית
- הדפסה עברית ואנגלית ברמה מעולה
- נכונות לעבודה מאומצת.
- נסיון בעבודה משרדית.
נא לפנות בכתב בצרוף קורות חיים אל: נשיונל־סמיקונדקטור אי.סי בע"מ ת.ד. 619 מגדל־העמק 10556 עבור מחלקת כח אדם, לציין את מס' המשרה וטלפון להתקשרות, או טלפונית 065־48626 לאלים.
מודעה זו מיועדת לנשים וגברים כאחד

למפעל תעשייתי באיזור המרכז העוסק בייצור ופיתוח מוצרים אלקטרונים צבאיים
דרוש/ה
מנהל מחלקת פיתוח והנדסה
לעבודה מעניינת ורבת אתגר
הכישורים הדרושים:
● מהנדס אלקטרוניקה ● נסיון בניהול הנדסי ובהפעלת צוות הנדסי של קבוצת עובדים ● נסיון בעבודות פיתוח בתחום האלוני ● הכרת מפקי כוח ממתגים – יתרון.
● ידיעת השפה האנגלית הכרחית.
תנאים טובים למועמד המתאים.
נא לפנות בכתב-יד, בצירוף קורות חיים, לת.ד. 28141 תל-אביב 61281.
– סודיות מובטחת –

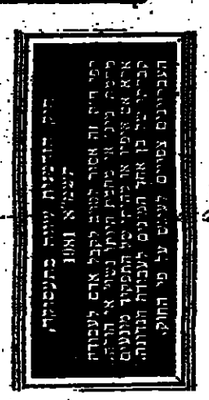

דרוש
מנהל מלון – בעל נסיון
נמרץ וצעיר
למלון 4 כוכבים באילת
תנאים טובים לאדם המתאים
לכתוב ת.ד. 16310/13 ת"א

תלם
בע"מ
שרותי כוח אדם עברנו.
לרחוב דיזנגוף 117
תל־אביב, טל. 03-222171
דרושים
★ מכונאי אחזקה
ידע ונסיון באחזקה מפעלית העשייתית
★ מזכירה
בעלת נסיון של 3 שנים לפחות,
יכולת עבודה בלחץ ויחסי אנוש מצויינים.
★ רתכים/מסגרים
בעלי נסיון, מאזור הוד השרון ופתח־תקוה.
★ עוזר מכונאי רכב
בחור אחרי צבא, אפשרי גם למשרה חלקית.

לחברה ליבוא תרופות וציוד רפואי
דרושים
1. אחראי/ת בנושאי רכש ומנהלה.
העבודה מעניינת ואחראית, נסיון מסחרי קודם בחברת יבוא – יתרון.
ידע באנגלית הכרחי.
2. מנהל/ת חשבונות עצמאי מנוסה.
3. פקיד/ה בעל סוג 1 בהנה"ח ורקע בעבודת מחשב
מועמדים מתאימים יתקשרו מרכזית
בין השעות 14.00-16.00 בלבד
לטלפון: 7514986. או יפנו בכתב
לחברת מרדים גת בע"מ רח' ביאליק 137.
רמת־גן.

United Israel Appeal of Canada Inc.
המגבית המאוחדת לישראל בקנדה אינק
מבקשת מועמדים
למשרה של
מנהל המשרד בירושלים
על המועמד להיות בעל הכישורים הבאים:
– ידיעה שוטפת של אנגלית ועברית
– נסיון בקנדה
– ידע בפעולות הסוכנות היהודית
– נסיון בגיוס כספים
– כושר אדמיניסטרטיבי
– יכולת ביצירת קומוניקציה וקשר עם אחרים
נא לפנות בכתב, בצירוף קורות חיים והמלצות מתאימות, למר וולטר הס, סגן־נשיא אקזקוטיבי המגבית המאוחדת לישראל בקנדה אינק, ת.ד. 7280, ירושלים מיקוד 91071.

לחברת דובק
דרושים
אנשי אחזקה תפעולית למערכות ייצור אוטומטיות
הכישורים הדרושים:
★ בוגרי בי"ס מקצועי מוכר במגמה מכנית.
★ ידע באנגלית טכנית.
מועמדים מתאימים לאחר שרות צבאי יקבלו הכשרה מקצועית מתאימה. העבודה בשתי משמרות.
אלקטרונאים תעשיתיים
★ בוגרי בי"ס מקצועי מוכר באלקטרוניקה.
★ נסיון של 3 שנים לפחות בתעשייה.
★ רשיון לעסוק בעבודות חשמל.
★ שליטה באנגלית טכנית.
עובדים להפעלת מכונות ייצור אוטומטיות
★ בחורים צעירים לאחר שרות צבאי.
★ השכלה של 10 שנות לימוד לפחות עם רקע טכני.
הדרכה מקצועית ותינתן במקום.
העבודה בשתי משמרות.
למחלקת הקרטונג' דרושים:
★ מפעיל מנוסה למכונות "בובסט"
★ מתלמד להפעלת מכונות "בובסט".
ההדרכה המקצועית תינתן במקום.
מבקרות איכות במחלקות ייצור ואריזה
★ בעלות השכלה תיכונית לאחר שרות צבאי.
העבודה בשתי משמרות.
נא לפנות למר אוליר טלפון: 784151-5
בימים א' עד ה' בין השעות: 09.00 עד 15.00

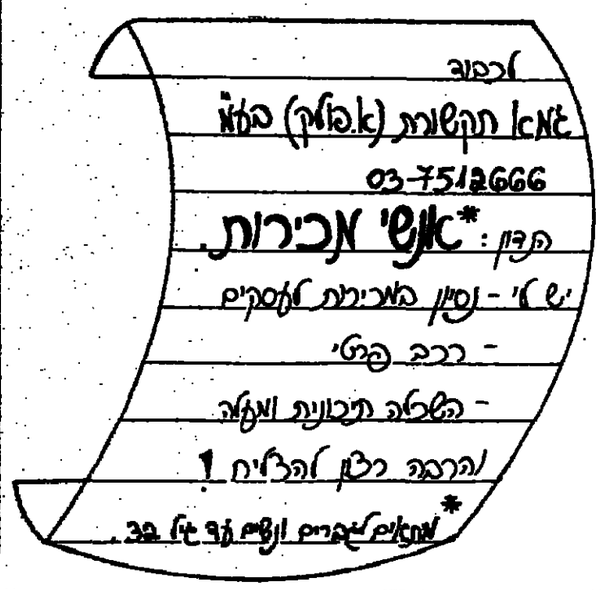
לכבוד
אל תקשורת (אבולוק) בע"מ
03-7512666
הנדון: *אנשי מכירות.
יש לי - נסיון במכירות לעסקים
- רכב פרטי
- השכלה תיכונית ומעלה
והרבה רצון להצליח!
*מתאים לגברים ונשים עד גיל 32.

דרושה
מזכירה מעולה
הכישורים הדרושים:
● יכולת ניהול משרד באורח עצמאי.
● שליטה בעבודות מזכירות.
● הדפסה שוטפת.
מגורים: פתח-תקוה והסביבה
גיל: 30-45
משרה מלאה. 5 ימי עבודה בשבוע.
לפנות טלפונית 03-9267209 או: 03-9267362
החל מיום א'.

אולי תפקיד זה
הוא צעד ראשון
לקריירה חדשה
חברת בת של קונצרן גדול
מציעה מספר תפקידים
לגברים — נשים
● גיל 27 — 45
● נסיון בעבודה עם אנשים ובעלי רצון עז להתקדם ולהצליח
● יכולת ליזום ולפתח רעיונות ומבצעי שיווק
● אישיות בעלת פתיחות, כושר ניהול וארגון
● בעלי השכלה תיכונית מלאה לפחות.
(לאקדמאים במדעי החברה עדיפות)
המועמדים שיתקבלו יועברו מבחני התאמה.
כל המועמדים שיתקבלו יועברו הכשרה ע"ח החברה וישולבו לאחר מכן בעבודה.
למצליחים מובטחת הכנסה גבוהה ותנאים מצויינים
לתיאום ראיון:
ת"א והמרכז
244154 (תמי), 223580 (גיל)
235148 (שלמה), 232156 (יעקב)
חולון-בת-ים
882250 (דוד) 5566940 (רבקה)
טבריה — 067־22870 (בני)
באר־שבע — 057־31106
057־71382 (יצחק)
— סודיות מובטחת —

לחברה המפיצה
מוצרי ניקוי
דרושים
דיילות / סדרני סחורה
ברשתות השיווק באזורים ת"א וגוש דן, ב"ש אשדוד ואשקלון, ישובי השרון, נתניה וחדרה, חיפה והקריות, מצרת, ק. טבעון, רחובות וראשל"צ.
המשרה היא חלקית, לא פחות מ־4 שעות ליום (בעיקר בוקר), 5 ימים בשבוע, לבעלי רכב פרטי אפשרית משרה שלמה.
המעוניינים יפנו אך ורק בכתב, עם פרטים אישיים:
שם/משפחה, כתובת מדוייקת, מס' טלפון בבית. ל"ת.ד. 21207 ת"א מיקוד 61211 בציון מקדמי מכירות.
הערה: פניות שלא תכלולנה הפרטים הדרושים ושלא יגיעו בכתב לא יענו.

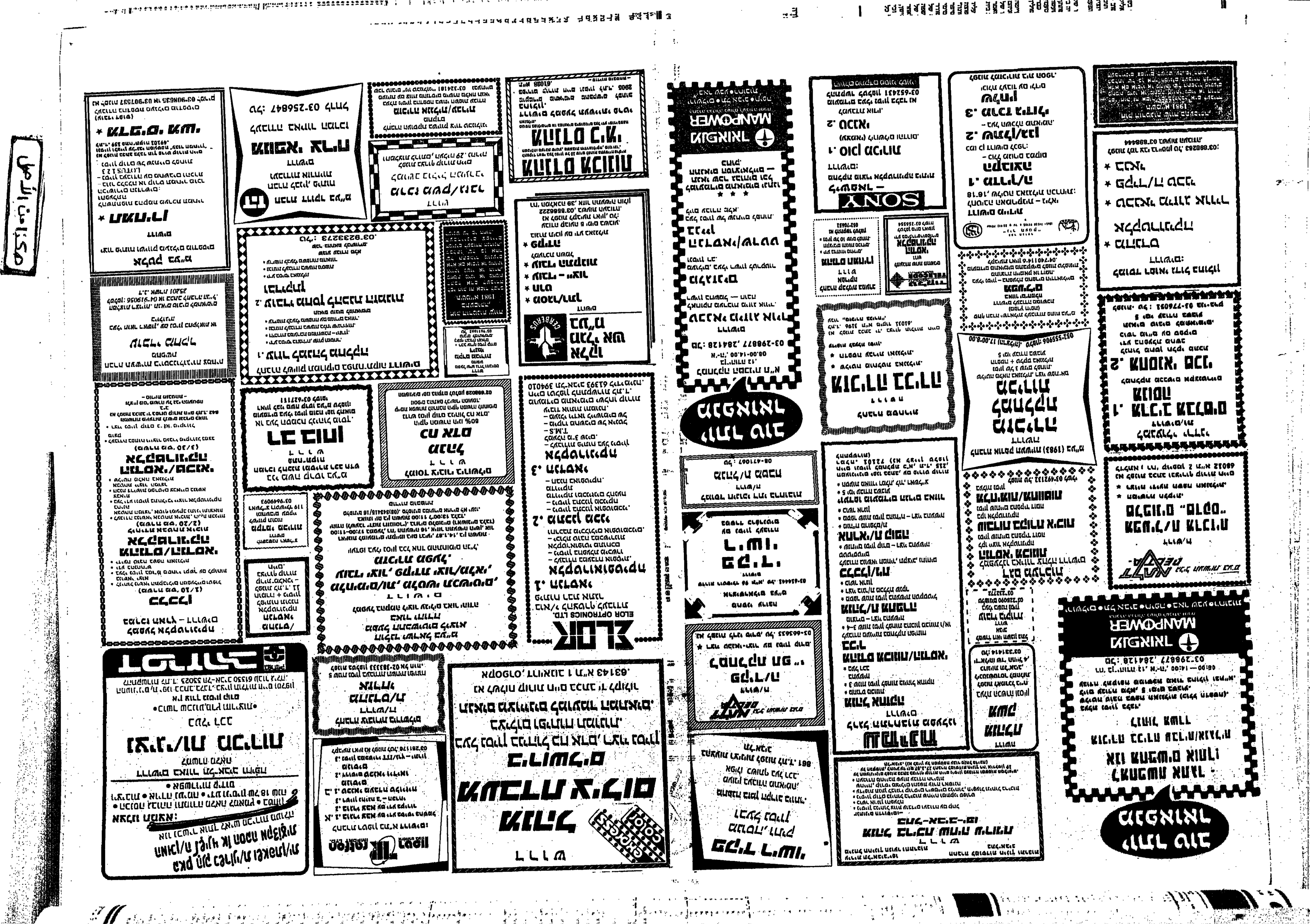
מבצעים חמים
SONY
MANPOWER
מבצעים חמים

מבצע אביב

מרכז הנגרות
רח' הנגר ה'
בית שמש
* מגוון רחב של מוצרי עץ
* מחירים ידידותיים – ראו לבד
* אחריות מלאה
* ימי א'-ה' 08:00-18:00
* מוצאי שבת
טלפון: 02-9911234

מכון יופי "הדר"
רח' הרצל 14, מרכז מסחרי "גן הדס", ת"ד 4455
* תספורת נשים
* צבע שיער
* מניקור ופדיקור
* איפור לאירועים
* עיצוב גבות
* הסרת שיער בחוט
* מבצע: תספורת + צבע – 180 ש"ח
* מומחיות בתסרוקות כלה
* תור מראש: 03-5551234

מוסך אבי ובניו
רח' התעשייה 7, אזור תעשיה צפון, ת"ד 3311
* בדיקת רכב
* חלפים לכל סוגי הרכבים
* מנוע, גיר, בלמים
* מיזוג אוויר
* אחריות על כל עבודה
* ימי א'-ה' 07:30-17:00
* יום ו' 07:30-12:00
טלפון: 03-7654321

מסעדת "הגן הסגור"
רח' הגפן 12, מול הגן הציבורי, ת"ד 2088
* מנות בשר
* מנות דגים
* מנות טבעוניות
* תפריט יין עשיר
* מבצע יום רביעי: מנה עיקרית + יין בית – 89 ש"ח
* ארוחות עסקים בצהריים
* מקום לאירועים פרטיים עד 40 איש
* פתוח מ-12:00 עד 23:00
* שבת – מנות חלה מיוחדות
הזמנות: 03-5551234

מכון יופי "הדר"
רח' הרצל 14, מרכז מסחרי "גן הדס", ת"ד 4455
* תספורת נשים
* צבע שיער
* מניקור ופדיקור
* איפור לאירועים
* עיצוב גבות
* הסרת שיער בחוט
* מבצע: תספורת + צבע – 180 ש"ח
* מומחיות בתסרוקות כלה

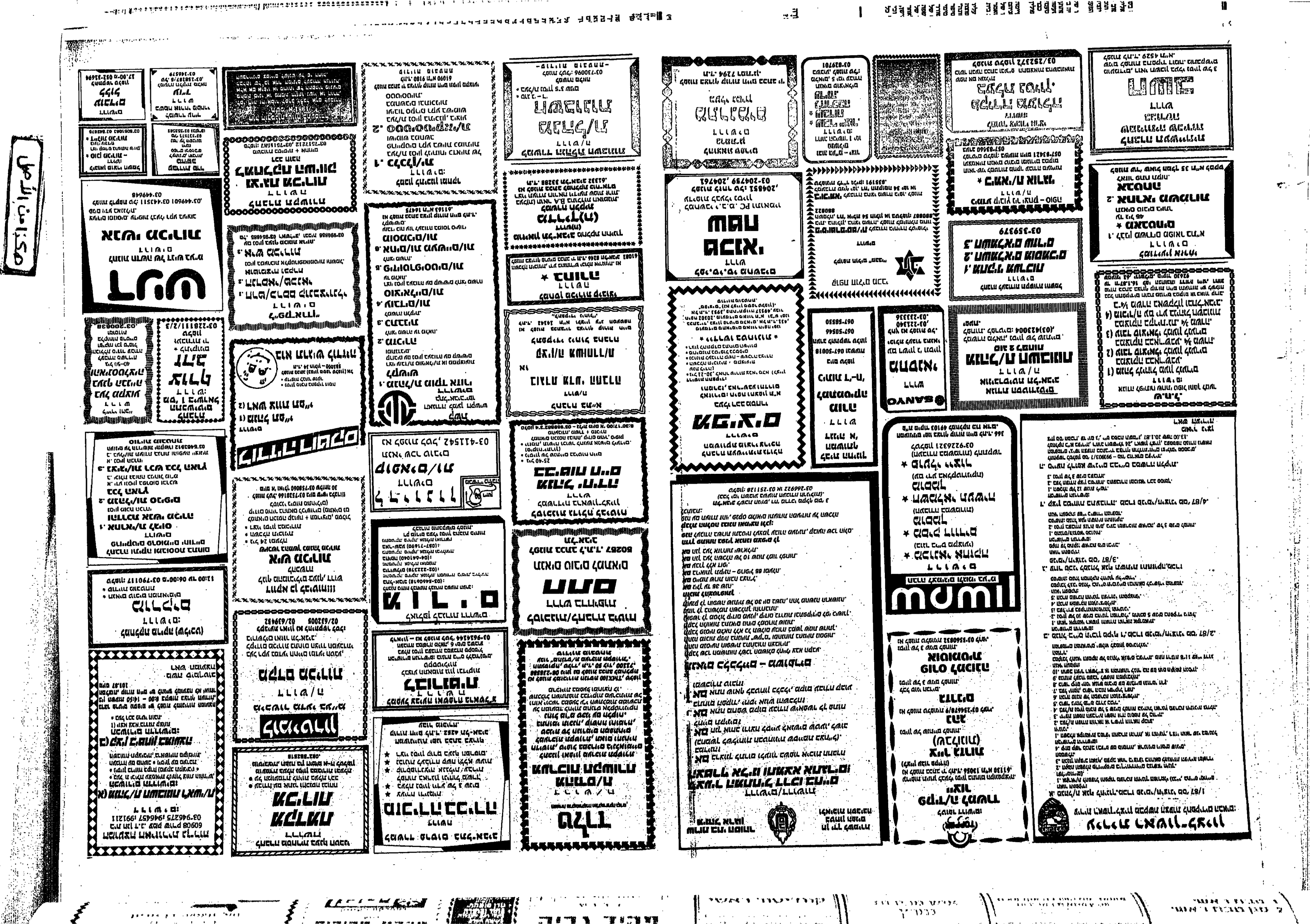

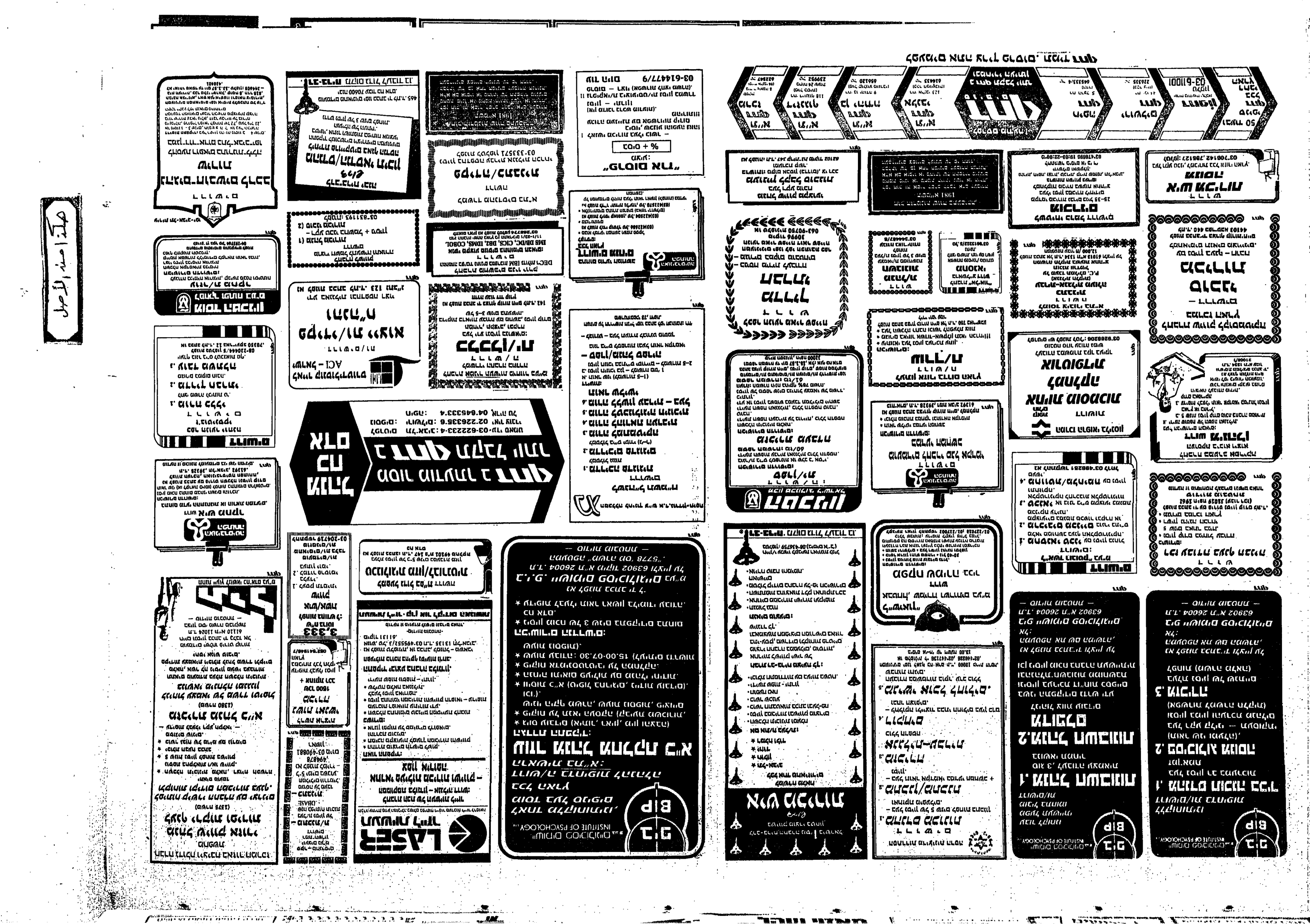
מבצע מיוחד
מלון ים
03-6144779
מוסך
מוסך אבי
מוסך אבי
מוסך אבי

03-611001

מערכת מחשבים

EDAT

מרכז מחשבים

מרכז מחשבים

מרכז מחשבים

هكذا من الأصل

תלמידים מנווני־שרירים מכחילים מקור באין תקציב להחליף הסקה

ההורים: הזנחה פושעת! ● יצחק ולבר: אילו ידענו היינו משביתים הלימודים ● משרד החינוך: האחריות לתחזוקה מסורה לעיריה ● עיריית ת"א: בעיה טכנית ● חבר מועצת העיר שסייר במקום: שרירות־לב!

מאת יגל סרשבין
סופרת דבר לענייני חינוך

הזנחה קשה התגלתה אתמול בבית־הספר המיוחד „תקומה" של עיריית תל־אביב: תלמידים בכסאות־גלגלים, הכפופים ממחלת ניוון שרירים שאינה מאפשרת להם לנוע ממקום למקום, מכחילים מקור בעת השעורים עד אשר מדיהם נאלצים לכפותם בשמיכות חלוניה מקבוקי מים חמים על ידיהם רעד רגליהם. על אף תלונות ההנהלה, לא הצליחה עיריית תל־אביב לתקן את מערכת ההסקה בראשית עונת החורף.

בעקבות תלונות ההורים, ערך אתמול חבר מועצת עיריית תל־אביב, אריה צוקר, סיור בבית־הספר לחינוך מיוחד של עיריית תל־אביב, בדרום העיר.

בסיור התגלה כי גלי הקור שפקדו באחרונה את הארץ, פגעו ביותר מעשרים תלמידים הסובלים ממחלת סי.פי. המרתקת אותם לכסאות גלגלים ואינה מאפשרת להניע את אבריהם כדי להתחמם. מערכת ההסקה בבית־הספר אינה פועלת מראשית החורף, מערכת החשמל המיושנת אינה מאפשרת הפעלת תנורי חשמל, ואילו תנורי גפט אינם ניתנים להפעלה משום שהם מקשים על נשימתם התקינה של התלמידים הנכים.

להורים שהתלוננו על „הזנחה פושעת" של ילדיהם החולים, נמסר כי „אין תקציב להחליף את מערכת החימום". עתה נעשו שני ניסיונות לתקן את מערכת ההסקה הקיימת אולם ההורים טוענים כי יש למצוא פתרון לבעיה, להחליף את כל מערכת ההסקה ולא לסכן את הילדים בפגעי גלי־הקור הצפויים בחודשי זה.

חבר מועצת העיר, אריה צוקר, שבפניו הובאו התלונות, אמר בתום סיורו: „קשה לי להבין את ההזנחה הפושעת של הילדים הנזקקים ביותר. מערכת העריפויות של עיריית תל־אביב אינה מוכנה לי. יש תקציב לפסטיבל פורים: יש תקציב־ענק לבתי־ספר יוקרתיים לאמנויות ולטבע, ואילו לבית־ספר של ילדים שהגורל התאכזר אליהם – אין כסף. שרירות־לב גדולה מזו קשה למצוא".

מזכ"ל הסתדרות המורים, יצחק וולבר, אמר: „אם היה מובא ליידיעתנו המצב בבית־ספר „תקומה", היינו משביתים את הלימודים מיד".

דובר בשרד החינוך מסר, כי משרדו אינו מטפל באופן עקרוני בבעיות תחזוקה של בתי־ספר, וכי הנושא מסור כולו לאחריות הרשות המקומית.

דובר עיריית תל־אביב אמר, כי בימים אלה נעשה ניסיון לתקן את מערכת ההסקה הישנה, לאחר שניסיון קודם לא עלה יפה. „אם יתברר שתיקון לא יפתור את הבעיה, נחליף את כל הבערכת בחימום גאז. זו לא בעיה של תקציב אלא בעיה סכנית", אמר הדובר. בתגובה על כך, מסר צוקר כי הניסיון של העיריה לחסוך באמצעות תיקון חוזר של מערכת ההסקה המיושנת אינו נראה לו, ועל העיריה לדאוג מיד להתקנת מערכת חימום אמינה.

גזר־דין מוות בין דפי הספר

עירנות סוהר בחיפוש שנערך בכלא „אשמורת" חשפה הוראה לרצוח אסיר שנחשד בשיתוף פעולה עם השלטונות

מאת חנה מאר, כתבת „דבר" בשרון

בכלא „אשמורת" בשרון (ליד יקום) סוכל ניסיון לרצוח אסיר, הדגות לעדותו של אחד המודים.

שלשום, סמוך לשעה 7 בערב, נערך באגפי האסירים הבטחוניים חיפוש־פתע. במהלכו, גילה הסוהר, נור סלאמה, פתק המופתר בין דפיו של ספר בספריית האגף. עיון בפתק, התמים למראה, העלה כי כתובה בו הוראה המצווה על האסירים להודג אסיר הכלוא בכלא, משום שנחשד בשיתוף פעולה עם שלטונות הכלא.

גורדיין המחות שהמצא נגד האסיר, הובהל אל כתלי הכלא כמראה עליהי חברים, קרוב: משפחה שבאו לבקר אסירים או עליהי אסירים שהועברו מכלא לכלא.

דיווח על הפתק והוראות הכלולות בו נמסר למנהל הכלא, סגן־נוגרד זאב נגר, והוא הודה מייד להעביר את האסיר למקום מבטחים.

נציב בתי־הסוהר, גונדר דוד מיימון, שיבח את עירנותו של הסוהר וציין לשבח את הנהלת הכלא.

האדריכל רסקין חשוד בשיחוד פקיד מס הכנסה – להקטין קנסות

מאת נתן רוזן, כתבי „דבר" לענייני משטרה

האדריכל תל־אביבי יורם רסקין (49) נעצר עלידי המשטרה לשבעה ימים ישתחרר אתמול בערבות עצמית גבוהה בחשד המתן שוחד עד יולי 86 לציון בדבי (37), פקיד מס הכנסה ובינם־עובד הביטוח הלאומי, בתמורה להקטנת סכומי הקנסות והריביות שלו במס ההכנסה ובשלמנות מס ערך מוסף.

ציון כוכבי נעצר לשבוע־ימים, ומעצרו הוארך בשמונה ימים נוספים. בחיפוש שנערך בביתו של כוכבי נמצא חומר רב, הכולל בין היתר פנקס כתובות של גישומים שונים אשר עליהי החשד הין בקשרים עימו בעניין קבלת שוחד. בפני ציון כוכבי הוצגו על ידי המשטרה יותר מ־100 מסמכים המחשידים אותו בקבלת שוחד בסכומים של אלפי דולרים.

בפרשה זו נעצר ב־6 בינואר 1987 שלום גנר (36), מנהל־חוץ בפקיד שומה 4 במס ההכנסה בתל־אביב, לשבעה ימים עלי־ידי השופט ...הבסה. אחיטוב מבית המשפט השלום בתל־אביב. גנר נחשד עלי־ידי חוקרי היחידה הארצית לחקירות הונאה, המופקרים על החקירה, בעבירות של קבלת שוחד מגישומים שונים של מס ההכנסה באמצעות ציון כוכבי וכן בביצוע עבירות של מרמה והפרת אמונים.

שופטת בית־המשפט השלום בתל־אביב התירה אתמול לפירסום את „פרשת רסקין", 8 ימים לאחר שהפרשה החלה. היחידה הארצית לחקירות הונאה בשיתוף עם מחלקת חקירות של מס ההכנסה עצרה ב־31 בדצמבר 1986 את ציון כוכבי, איש חוליית הגביה של מס ההכנסה עד חודש יולי 1986, אשר נחשד כי בעת שהיה איש מס ההכנסה ביקש וקיבל מגישומים כסף בסכומים של אלפי דולרים בהבטיחו לסייע להם בהקטנת סכומי הקנסות והריביות במס ההכנסה וכמס ערך מוסף. בין הגישומים שפנו אל ציון כוכבי היה האדריכל ואיש העסקים, יורם רסקין מתל־אביב, סלדברין – טוענים החוקרים – נתן לו „הלוואות" של 10000 שקלים חדשים ו־7500 שקלים חדשים.

מקור רות תופרי אמרה בריון כי יש בכוונתה לחקור שפונה אנשים הקשורים „לפרשת רסקין".

חשש לחיי הנעדר צפריר קופר מחולון

(ע). – במשטרה הובע חשש לחיי הנעדר צפריר קופר מחולון.

קופר (24) עזב את בית הוריו ביום ה' שעבר, ומאז נעלמו עקבותיו. להוריו אמר, כי הוא נוסע לירושלים.

בני המשפחה ערכו חיפושים בבתי חברים, באוניברסיטת ת"א, שם למד ובחזרות ירושלים, וכאשר העלו החיפושים חרס – פנו למשטרה.

מכונית חובלה בקריית־מלאכי

מאת דני צרקני, סופר „דבר" בדרום

מטען חבלה קטן התפוצץ אתמול בשעה שש בבוקר מתחת למכונית „מובארדי", שחנתה ברח' וייצמן בקריית מלאכי.

הפיצוץ גרם להריסתה. לא היו נפגעים. המשטרה עצרה מספר חשודים. לפני כחודשים חובלה בעידה זו מכונית של חבלן משטרה.

10 חודשי מאסר – לדוקר שני אחים בקטטה

(ע). – שמעון שיטרית (23) מקריית שפרינצק בחיפה, שהורשע בדקירת שני אחים בקטטה, באוגוסט אשתקד במועדון „סנוקר" בטירת הכרמל, נידון אתמול בבית־המשפט המחוזי בחיפה ל־10 חודשים מאסר בפועל ועוד 20 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים.

השופט גרשון רוד ציין בנוגד הדין, כי יש לשרש את תרבות הסכין והשימוש באלימות ברוטאלית שהפכה לנגע בחברה הישראלית.

הוקצה שטח להקמת בימ"ש שלום ברמת־גן

מאת נתן רוזי, סופר „דבר" לענייני משטרה

עיריית רמת־גן הוקצתה קרקע עירונית, בין צומת צ.ד. לשלישות הצבאית, להקמת בית־משפט שלום לתושבי רמת־גן וגבעתיים, במקומו של בית־המשפט ברחוב ביאליק שנשרף לפני מספר שנים.

הצעת עיריית רמת־גן הועברה להנהלת בתי־המשפט שאמורה להחליט על הקמת בית־המשפט והקצאת המשאבים הכספיים להקמתו. ראש עיריית רמת־גן, אורי עמית אמר אתמול ל„דבר", כי עיריית רמת־גן הקצתה קרקע עירונית חינם והיא אינה מתכוונת להקציב לצורך הקמת בית־המשפט כספים כיזון שאין זה תפקידה.

זה כמה שנים, לאחר השריפה שאירעה בבית־המשפט השלום ברחוב ביאליק, יש „סחבת" בשיפוט עבריינים מקרב תושבי רמת־גן, משום שבית־המשפט השלום בתל־אביב מקציב לצורך השיפוט של תיקים אלה רק שופט אחד, השופט יצחק בראל, במשך כמה ימים בחודש. השופט בראל העיר כבר על נושא זה בהחלטה שנתן ונוגעת לעבריין בניה שגזל אדמות של עיריית רמת־גן וטען כי יש עבריינים שמנצלים את המחסור בבית־המשפט ברמת־גן וסכומים שלא יעשה עימם דין צדק.

מד"א – מבית לבית

כתגובה מגן־דוד־אדום יפתחו בימים הקרובים במבצע בן שלושה ימים לעידוד מכירת כרטיסי הגרלת מדא.

במבצע שיתקיים מ־11 בחודש עד 13 בו, יבקרו המתנדבים בבתים וימכרו כרטיסי הגרלה של מגן־דוד־אדום.

מכונית נשרפה בליל בדרך ירושלים–תל־אביב (צילום: רחמים ישראלי)

חשש כי בכירי מת"ם העדיפו נושים מסוימים על אחרים

מאת סופר „דבר" לענייני משטרה

עורך־הדין אילן שבס, המפרק הזמני שמונה עלידי בית־המשפט המחוזי בתל־אביב לפרק את מיזם אתמול לבית־המשפט כי הגיע אליו מידע שעל פי בקשת משטרת בתי־הסוהר מנעו עלים, בדיריו, פגישה אחד עם הנכסרסים של החברה המשיבת לחברת הנשבבים.

עורך־הדין אילן שבס הגיש אתמול לבית־המשפט המחוזי בל־אביב בקשה לפרק את מיזם המחוזי בל־אביב בקשה לפרק את מיזם המחוזי בל־אביב בקשה לפרק את מיזם

שודש הרע/יואב יצחק

ניגודי אינטרסים

עסקי הדירקטור יוסי פקר נתמכו במימון ישיר של בל"ל. גם לישראל סחרוב היה כדאי „להיות בסדר" עם יפת. מיכה אפרתי חתם ולא היה שותף והתפטר. עו"ד־דירקטור אמנון גולדנברג הוא בעל כפל־תפקידים. ואם אלה אינם אינטרסים מנוגדים, ניגודי אינטרסים מה הם?

מועצת המנהלים של בנק לאומי קיבלה ביום רביעי החלטה להתעות את הסכם עם ארנסט יפת. בישיבה – בה נכחו אלי הורוביץ, אריה דולצין, מיכה אפרתי, אהרן בן עזר, אמנון גולדנברג, יחזקאל הרמלך, פנחס הוסמן המנכ"ל הבנק מרדכי איינהורן – החליט גם לזקים ועדה מיוחדת, שתבחן את תנאי הפרישה והשכר של סמרת הבנק.

ההלטות שהתקבלו – בעידוד ובברכת נגיד בנק ישראל, הפרופ' מיכאל ברנו, נועדו לכבות את השרפה שאיימה להתפשט, אולם, ככל סחולף הזמן, שבות ועולות שאלות חשובות אשר ספק אם אי־פעם יהיה אפשר לאמתן. פרשה יפת היא קצה קרחון ההפקרות והלוקת הישלל שהיתה בבנק לאומי, מעבר לפיצויים הענקסטים שקיבל יפת, שהסתכמו בכ־4 מיליון דולר. ולפנסיה המוגדלת שסוכמה עימו, שהגיעה לכ־30 אלף דולר לחודש, שבו ועלו בעיות היסוד המאפיינות כמעט את כל המוסדות הפיננסיים הגדולים במשק. ניגודי אינטרסים הוזקים לשמים, מדיניות השכר הדיפרנציאלית לפיה מחולקות משכורות ללא קשר למצב הבנק, עזות המצח וההתנשאות הבלתי מובנת – הם רק אחדים ממאפייני הפרשה.

ניגודי האינטרסים בצמרת בנק לאומי הם שאיפשרו מתן תנאי שכר ופנסיה מופלגים לארנסט יפת, ועקיפת הסוכנות היהודית הפולטת בבנק לאומי באמצעות אוצר ההתיישבות היהודית שבמניותיו נסחרות בבורסה בתל־אביב. בראש הסוכנות עומד כידוע אריה דולצין ("שלא ידע"), המשמש גם כדירקטור מן השורה בבנק לאומי.

דירקטוריון בנק לאומי סלו הכיר בנחיצות ועדת משנה, שתקבע את שכרו של יפת, ואת שכרם של יתר חברי ההנהלה המרכזיים, אולם הרכב הועדה נרקם במטבחו של יפת עצמו. יפת, שצבר במהלך פעילותו כח רב, השליט מרחור על הצמרת הניהולית של הבנק ועל חברי מועצת המנהלים. הוא היה – להלכה ולמעשה – בעל הבית, הקים ועדה „לתפארת", מורכבת מאומרי הן או אפילו בני פלוגתא שהיו קשורים לבל"ל בסמרם, וליפת עצמו. חברי הועדה, יוסף פקר, מיכה אפרתי וישראל סחרוב. הראשון, פקר, שהיה יו"ר הועדה, ניהל במקביל עסקים פרטיים, אשר נתמכו – אם לנקוט לשון המעטה – במימון ישיר של בנק לאומי. בנק לאומי החזיק גם במניות של חברת „פקר פלדה" (ונשלטת על ידי משפחת פקר), מה שהקנה לו חזקה על החברה, יכולת לחדור לקרביה, ואף ליצור קשרים לא מעטים ליוסף פקר – אם לא יעלה כמצחנו. דומה שאין צורך להכביר מילים כדי להצביע על ניגודי האינטרסים שהיו בין יוסף פקר לתפקידו הרם בבל"ל. השני, מיכה אפרתי, חבר קיבוץ גבע, התמנה לדירקטוריון הבנק כנציג ציבור. מתברר, כי מיכה אפרתי נבחר לועדה האמורה (שקבעה את שכרו של יפת), דווקא בגלל בדרוחו בעניני שכר בכלל ובגוגע לשכרם של הבנקאים הבכירים בפרט. השלישי, ישראל סחרוב, איש עסקים מובר, מכהן כדירקטור וכיועץ לחברות ממשלתיות, פינגסיות ולחברות עיסקיות שונות. הואיל ובנק לאומי הוא עדיין הבנק הגדול במדינה – והאשראי הבנקאי הוא מאבני היסוד של כל עסק, כמעט, במדינת ישראל, כדאי גם כאן, לישראל סחרוב, „להיות בסדר" עם יפת הבל יכול. ארנסט יפת הרכיב אם כן ועדה לרחוו, שותמה על הסכמי השכר עימו בלי לראותם, שלא לדבר על בחינה מדוקדקת שלהם. גם לאחר שהתברר הכישלון הניהולי של המערכת הבנקאית – ובכלל זה של צמרת בנק לאומי – לא התקשה יפת להשיג את תתימתם של פקר. אפרתי וסחרוב על הסכמים מופלגים. זהו למעשה שורש הרע שגרם לעקיפת הדירקטוריון ולהשתלטותו של יפת על קופת בנק לאומי המדולדלת.

עד כמה התנהלו העניינים ללא ביקורת ופיקוח ניתן אולי להבין מדברים שאמר מיכה אפרתי, בתגובה לשאלות עיתונאים בכניסה ל„בורר" בבנק לאומי (בליל רביעי): „לא הייתי שותף לחלוקת הכספים. אפשר לומר שהפיצויים היו גבוהים מדי. הבנתי שתנאי השכר מקובלים ברמות האלה. אנחנו עוסקים במאות ענינים, למדתי משהו ואני יכול לתרום לעניין הבנקאי־משקי". בעניין הועדה עצמה: „ידעתי שאני לא בקיא בענייני סכר. כל עוד הדירקטוריון נותן בי אמון, לא אתפטר". בינתיים התפטר אפרתי. סממילא לא נחשד בניגודי אינטרסים אישיים. אולם אפרתי הלך אחר יפת בעינים עצומות תרתי משמע. גם כאשר נחטפה לפני מספר חודשים השערוריה בענין הפיצויים המוזהים שקיבל יפת, המשיך לשבת בישיבות הדירקטוריון ולנהל דיונים על פנסיה „צנועה" בסדר־גודל של 30,000 דולר לחודש. כפת אומר מיכה אפרתי: „לא ידעתי ואיני מתמצא בענייני שכר". אכן, ניתן לקבוע בודאות כמעט, כי יפת ניחן בכישרון לבחירת אנשים אומרי הן.

קודם להתפטרותו אתמול, אמר לי אפרתי בשיחת טלפון כי יש לאפשר לאלי הורוביץ, יו"ר דירקטוריון הבנק, ולמרדכי איינהורן המנכ"ל, להמשיך ולנהל את בל"ל. גם הסתערות כלי התקשורת, שחשפה את מעורבותו של איינהורן בוריסת מניות הבנקים, ובהפסדים אדירים (לבנק) מהשקעה בניירות ערך, לא הזיזה אותו כהוא זה מעמדת התמיכה בצמרת הניהולית החדשה.

ניגודי אינטרסים אינם נחלתם הבלעדית של מי שהוזכרו עד כאן אלא גם של עו"ד אמנון גולדנברג, המכהן כדירקטור בבנק לאומי. כשיצא גולדנברג מישיבת הערב המיוחדת, לא הרבה במלים, למעט סירוב אלגנטי למסור הודעה אישית. גולדנברג – בניגוד לדברי ח"כ חיים רמון מעל דוכן הכנסת – לא ייצג את יפת במו"מ שניהל עם הבנק על תנאי פרישתו (היה זה עו"ד יגאל ארנון) אלא את הבנק כאשר יפת דרש לשלם לו פנסיה חודשית של 60 אלף דולר. מכל מקום ביום רביעי ישב במועצת המנהלים כדירקטור והחליט יחד עם חבריה על השעיית ההסכם עם יפת, שקודם לכן היה, כעודדדין, צד לו. אכן, ריבוי הכובעים יוצר ניגודי אינטרסים. אולם אמנון גולדנברג מהלך שנים, ובכשרון, בין הסיפות. על כך אמר יו"ר ועד העובדים של בל"ל: גולדנברג שובר את כל השיאים. יום אחד הוא עוד יופיע בבית משפט, מטעם התביעה ומטעם ההגנה, וגם יהיה ... השופט.

תנאי השכר של יפת חשפי עד כמה מגותקת „האצולה" הכלכלית מהחברה הישראלית, ועם חשיפה זו שבה ועלתה בעיה בסיסית במשק הישראלי: בניגוד למדינות המערב, שכר הבכירים בצמרת אינו נקבע על פי הישגיה. עובדה היא, כי גם לאחר המפולת במניות הבנקאיות והלאמתן למעשה על־ידי המדינה, המשיכו הבנקאים הבכירים, בבל"ל ובבנקים האחרים, ליהנות מתנאי שכר יוצאי דופן. גם כאשר הבנקים הציגו הפסדים גדולים בסך עשרות מיליוני דולרים, לא נגע הדבר בכיסם.

ניגודי אינטרסים, מתברר, הם שהובילו לפיצוץ הפרשה בגילגולה הנוכחי ב„הארץ". עתה, לאחר החלטת מועצת המנהלים של בל"ל, יש לטפל בעיקר, להסיר את ניגודי האינטרסים הקיימים גם היום. רק הסרתם תמנע השנות מקרים דומים בעתיד.

שבוע טוב / ניבה לניר

שם חם יפת

הבכיר ראה את הספרות, קרא את ההסכם וקרע אותו. כאן, הוא אמר, לא אמריקה, שיתבעו אותי על הפרת הסכם

מה יפית ארנסט נביא. תמונת השבוע נראתה על מרקע הטלוויזיה, עוד לפני סלעם היהודי נודעה עוצמת הנוק שנגרם לו בגין שומו של נגיד בל"ל לישראל. על שולחן באולפן נראה טלפון פתוח ממנו היה אפשר לראות את הקולות. „אם היה דבר כזה", אמר אריה דולצין לשפופרת, „הרי הוא חודש תיקון." דולצין, צריך לומר, מתקים יפה. לפני חצי שנה, בחודש יוני האחרון, אמר „לא ידעתי". עכשיו הוא שרשבפרק „אם היה דבר כזה".

הפרשה נחשפה לפני למעלה מחצי שנה, סבוך לחתימת ההסכם בל"ל־יפת. בשיחת הערים בליל שבת ולילה בבאי, עוד לפני פרוץ פרשת השב"כ) שהוקרשה לנושא החם בייסקי־התפטרויות־פיצויים, מספר בכיר בבל"ל (לשעבר, ולא חבר הנהלה) כי מקורות טובים בבנק מדברים על פיצוי פרישה יפת בסדר גודל של חמישה חצי מליון דולר. אחר, אומרים החברים, אתה מגזים. לא, הוא אומר, אני לא מגזים אני מדייק. בהמשך אני מסלפנת לעורך הבלכלי של „דבר" דוחו שרבים. אחר, הוא אומר, את מגזימה, לא, אני אומרת. אני מדייקת. בסיסוס המקורות. לאחר ש„הבנקים המוסמכים" בהנהלת הבנק מסרבים לאשר את הידיעה אך גם אינם מכחישים אותה, הלכנו על פרסום ראשון, יחד מדי יש לוודא ב־שישה של שרבים שהתפרסמה בראשית יחי בעמודי הפנים של גליון השבת. לאחר מכן הועתקה הידיעה אל עמודי החדשות. חברי הכנסת בוועדת כספים לא רק ש„דילגו" על הידיעה, היו גם ככל הנראה, עסוקים מאד בעניינים השוכים מאד. אבל לא רק דולצין התקים יפה, הח"כים תיכון־ווישובסקי־רמון־ויינשטיין האחרים גם, לאט ובבטחה, כיאה למי שעיסוקם מחייב רצינות־שקדנות־אחרינות. „ידיעות אחרונות" עולה על הנושא ומפרסם אותו – ביוני, בעמודו הראשון. הידיעה חוכה, כמנחים מקומיים, לתפוצה נאס"ו. עכשיו גם „קול ישראל" בסיפור. דולצין מתראיין ואומר „לא ידעתי". הח"כים עדיין שוקדים על לימודיהם. שוביה מנדלסון מפרסם ב„דבר" רשימה שכותרתה „האיש שלא ידע יותר מדי". בטח, הוא אומר בפיסקה האחרונה, אם דולצין ידע מה הולך במוסדות שהוא מנהל, יהיה עליו לנהל כיסא ומתן על פיצוי הפרישה שלו. הח"כים ממשיכים להתפתח ולהתקדם ומרחיבים את השכלתם בנושא. יפת מנוזט את ההסכם שלו לחוף מעם בטחה יחתר. לא חמישה חצי במכה אחת אלא ארבעה מליון דולר בפרישה והשאר בתשלומים חודשיים.

מה יהיה עכשיו? אם נכונה הידיעה כי לאחר „מפלת הוויסות" לא היה אפשר לעשות הסכם כזה מבלי שיאושרר על־ידי בנק ישראל, אז אז יש לבל"ל, ליו"רים ולדירקטורים – וליפת בעיקר – בעיה. סביר יחתר להניח שהענין הזה עניין של נורמות. חוקים. אמר לי פעם משפטן, מקבעים את הנורמות באיחור. משך הזמן הנדרש לחקיקה הבאה בעקבות מה שנקבע כנורמה חברתית הוא כעשר שנים. האם השאלה היא שאלה של נורמות, סמכו על עורכי הדין בבודקה בתל־אביב. בראש הסוכנות עומד כידוע אריה דולצין („שלא ידע"), המשמש גם כדירקטור מן השורה בבנק לאומי.

דירקטוריון בנק לאומי סלו הכיר בנחיצות ועדת משנה, שתקבע את שכרו של יפת, ואת שכרם של יתר חברי ההנהלה המרכזיים, אולם הרכב הועדה נרקם במטבחו של יפת עצמו. יפת, שצבר במהלך פעילותו כח רב, השליט מרחור על הצמרת הניהולית של הבנק ועל חברי מועצת המנהלים. הוא היה – להלכה ולמעשה – בעל הבית, הקים ועדה „לתפארת", מורכבת מאומרי הן או אפילו בני פלוגתא שהיו קשורים לבל"ל בסמרם, וליפת עצמו. חברי הועדה, יוסף פקר, מיכה אפרתי וישראל סחרוב. הראשון, פקר, שהיה יו"ר הועדה, ניהל במקביל עסקים פרטיים, אשר נתמכו – אם לנקוט לשון המעטה – במימון ישיר של בנק לאומי. בנק לאומי החזיק גם במניות של חברת „פקר פלדה" (ונשלטת על ידי משפחת פקר), מה שהקנה לו חזקה על החברה, יכולת לחדור לקרביה, ואף ליצור קשרים לא מעטים ליוסף פקר – אם לא יעלה כמצחנו. דומה שאין צורך להכביר מילים כדי להצביע על ניגודי האינטרסים שהיו בין יוסף פקר לתפקידו הרם בבל"ל. השני, מיכה אפרתי, חבר קיבוץ גבע, התמנה לדירקטוריון הבנק כנציג ציבור. מתברר, כי מיכה אפרתי נבחר לועדה האמורה (שקבעה את שכרו של יפת), דווקא בגלל בדרוחו בעניני שכר בכלל ובגוגע לשכרם של הבנקאים הבכירים בפרט. השלישי, ישראל סחרוב, איש עסקים מובר, מכהן כדירקטור וכיועץ לחברות ממשלתיות, פינגסיות ולחברות עיסקיות שונות. הואיל ובנק לאומי הוא עדיין הבנק הגדול במדינה – והאשראי הבנקאי הוא מאבני היסוד של כל עסק, כמעט, במדינת ישראל, כדאי גם כאן, לישראל סחרוב, „להיות בסדר" עם יפת הבל יכול. ארנסט יפת הרכיב אם כן ועדה לרחוו, שותמה על הסכמי השכר עימו בלי לראותם, שלא לדבר על בחינה מדוקדקת שלהם. גם לאחר שהתברר הכישלון הניהולי של המערכת הבנקאית – ובכלל זה של צמרת בנק לאומי – לא התקשה יפת להשיג את תתימתם של פקר. אפרתי וסחרוב על הסכמים מופלגים. זהו למעשה שורש הרע שגרם לעקיפת הדירקטוריון ולהשתלטותו של יפת על קופת בנק לאומי המדולדלת.

עד כמה התנהלו העניינים ללא ביקורת ופיקוח ניתן אולי להבין מדברים שאמר מיכה אפרתי, בתגובה לשאלות עיתונאים בכניסה ל„בורר" בבנק לאומי (בליל רביעי): „לא הייתי שותף לחלוקת הכספים. אפשר לומר שהפיצויים היו גבוהים מדי. הבנתי שתנאי השכר מקובלים ברמות האלה. אנחנו עוסקים במאות ענינים, למדתי משהו ואני יכול לתרום לעניין הבנקאי־משקי". בעניין הועדה עצמה: „ידעתי שאני לא בקיא בענייני סכר. כל עוד הדירקטוריון נותן בי אמון, לא אתפטר". בינתיים התפטר אפרתי. סממילא לא נחשד בניגודי אינטרסים אישיים. אולם אפרתי הלך אחר יפת בעינים עצומות תרתי משמע. גם כאשר נחטפה לפני מספר חודשים השערוריה בענין הפיצויים המוזהים שקיבל יפת, המשיך לשבת בישיבות הדירקטוריון ולנהל דיונים על פנסיה „צנועה" בסדר־גודל של 30,000 דולר לחודש. כפת אומר מיכה אפרתי: „לא ידעתי ואיני מתמצא בענייני שכר". אכן, ניתן לקבוע בודאות כמעט, כי יפת ניחן בכישרון לבחירת אנשים אומרי הן.

קודם להתפטרותו אתמול, אמר לי אפרתי בשיחת טלפון כי יש לאפשר לאלי הורוביץ, יו"ר דירקטוריון הבנק, ולמרדכי איינהורן המנכ"ל, להמשיך ולנהל את בל"ל. גם הסתערות כלי התקשורת, שחשפה את מעורבותו של איינהורן בוריסת מניות הבנקים, ובהפסדים אדירים (לבנק) מהשקעה בניירות ערך, לא הזיזה אותו כהוא זה מעמדת התמיכה בצמרת הניהולית החדשה.

ניגודי אינטרסים אינם נחלתם הבלעדית של מי שהוזכרו עד כאן אלא גם של עו"ד אמנון גולדנברג, המכהן כדירקטור בבנק לאומי. כשיצא גולדנברג מישיבת הערב המיוחדת, לא הרבה במלים, למעט סירוב אלגנטי למסור הודעה אישית. גולדנברג – בניגוד לדברי ח"כ חיים רמון מעל דוכן הכנסת – לא ייצג את יפת בו"מ שניהל עם הבנק על תנאי פרישתו (היה זה עו"ד יגאל ארנון) אלא את הבנק כאשר יפת דרש לשלם לו פנסיה חודשית של 60 אלף דולר. מכל מקום ביום רביעי ישב במועצת המנהלים כדירקטור והחליט יחד עם חבריה על השעיית ההסכם עם יפת, שקודם לכן היה, כעודדדין, צד לו. אכן, ריבוי הכובעים יוצר ניגודי אינטרסים. אולם אמנון גולדנברג מהלך שנים, ובכשרון, בין הסיפות. על כך אמר יו"ר ועד העובדים של בל"ל: גולדנברג שובר את כל השיאים. יום אחד הוא עוד יופיע בבית משפט, מטעם התביעה ומטעם ההגנה, וגם יהיה ... השופט.

תנאי השכר של יפת חשפי עד כמה מגותקת „האצולה" הכלכלית מהחברה הישראלית, ועם חשיפה זו שבה ועלתה בעיה בסיסית במשק הישראלי: בניגוד למדינות המערב, שכר הבכירים בצמרת אינו נקבע על פי הישגיה. עובדה היא, כי גם לאחר המפולת במניות הבנקאיות והלאמתן למעשה על־ידי המדינה, המשיכו הבנקאים הבכירים, בבל"ל ובבנקים האחרים, ליהנות מתנאי שכר יוצאי דופן. גם כאשר הבנקים הציגו הפסדים גדולים בסך עשרות מיליוני דולרים, לא נגע הדבר בכיסם.

ניגודי אינטרסים, מתברר, הם שהובילו לפיצוץ הפרשה בגילגולה הנוכחי ב„הארץ". עתה, לאחר החלטת מועצת המנהלים של בל"ל, יש לטפל בעיקר, להסיר את ניגודי האינטרסים הקיימים גם היום. רק הסרתם תמנע השנות מקרים דומים בעתיד.

צבת בצבת עשויה / חגי אשד

המפתח בידי גורבאצ'וב

כדי שהקפאון המדיני יישבר צריך מישהו לזוז מעמדתו – הירדנים או הסובייטים, אולי שניהם. חוסיין מוכן לוותר על שיתוף אש"ף, אבל בשום פנים לא על שיתוף הרוסים

ארצות־הברית של אמריקה היא, בידוע, מעצמה אדירה. אפילו עכשיו. ואנחנו בידיה מרב הבחינות. היא יכולה להחליט אם יהיה לנו „לביא" או לא. ואם יהיו לנו חלופות ותמורות שנוכל לחיות איתן; או אם נישאר לאחר ביטול ה„לביא" עם שוקת שבורה; ועם אבטלה רבתי של סובי המוחות ההנרסיים שיש לנו; ועם החלשתנו הכלכלית: ועם הורדתנו בדרגת הקידום והפיתוח והתרעה האיכותית ארוכת־הטווח, כנגד מדינות ערב שיש להן לעומתנו יתרון כמותי אדיר.

האמריקאים יכולים להתפתק בזריקת עצם תמורת ביטול ה„לביא". כמה כלכלנים ואלופי שה„לביא" נושא בכנפיו ליצירתה של „ישראל אחרת" – ישראל שתהיה חזקה ובטוחה בעצמה ליטול סיכוני שלום ושתישא בשורת פיתוח וקידמה לעצמה, לתושביה ולכל מי שרואה בה בעלת ברית ערכית ואיסטרטגית הראויה לחיזוק ולתמיכה.

או כן, או לא. נחיה ונראה. וזה לא הכל. האמריקאים יכולים לתפוס אותנו במקום הרגיש והכואב בגלל פרשת פולארד, שבה נתפסנו בקלקלתנו, ולהמשיך ללחוץ כדי שיכאב מאד, ונסכים לכל דרישה אמריקאית אפשרית בכל נושא אחר, ולסרסר אותנו עד שתצא נשמתה של הידידות לישראל בקרב אחרון תומכיה בקונגרס. שהרי איזה אמריקאי יכול להבין אותנו בעניין זה? אין ספק שעשינו שטות גדולה. כלומר – עשה מי שעשה כשמנו ועוד קיבל פרס גדול על כך מהשר אריק שרון. עכשיו יש אמריקאים שמנצלים את ההזדמנות להיפרע מאיתנו עד הסוף על כל מה שמגיע ולא מגיע לנו.

האמריקאים יכולים בהחלט להמשיך לחזק אותנו (הם בעד "ישראל חזקה", כזכור), או להחליש אותנו מאד, אם ירצו בכך. השאלה היא אם יש לאמריקאים פנאי וחשק להיפנות מטרדות איראן והקונטראס וחולשותיו המנטאליות והפיסיות של הנשיא ריגן לחשוב על הבעיות הללו, שהן גם שלהם בסופו של חשבון, ולא רק שלנו.

זאת, ועוד כזנה וכהנה, יכולים האמריקאים לעשות לנו לטוב או לרע. אבל יש דבר אחד שאין הם יכולים לעשות. לא לבדם. אין בכחם בלבד לשבור את הקפאון המדיני במודח־הדיכון ולהתחיל במשא־ומתן משמעותי על התקדמות לקראת שלום. וזאת – מפני שהירדנים מתנים התקדמות כזאת בהזמנת הסובייטים להשתתף בו, ומשום שהסובייטים דורשים עד עכשיו את שיתוף אש"ף במשא־ומתן הזה. הצידוף של שני התנאים הללו גם יחד יוצר מילכוד, שאינו ניתן לפריצה. מישהו צריך לזוז מעמדתו הנוכחית – או הירדנים, או הסובייטים. ואולי שניהם.

החישובים של המלך חוסין הם די הגיוניים בסך הכל. צבת בצבת עשויה וכל חוליה בשרשרת מושכה אחריה את כל יתר החוליות. ואטור שאחת מהן תחסר. כך זה מנקודת ראותה של ירדן. הירדנים כשלעצמם אינם רואים בשיתוף אש"ף תנאי לפתיחת המשא־ומתן. להיפך, הם מעריפים בהחלט שיישאר בחוץ. אלא אם כן ימלא שלושה תנאים (הכרה ב־242 וב־338, הכרה בישראל והכרזה על הפסקת הטרור) וברור שאש"ף לא ימלא אותם. אבל הירדנים חוששים להישאר לבד – עם ישראל, ארה"ב ומצרים – בלי "מטריה" סובייטית.

מצרים איננה "מטריה" מספיקה כדי לגונן על ירדן מפני איומים ערביים. לא מפני איום של הפסקת הסיוע הכלכלי הסעודי. לא מפני איום של "כרוז פלשתינאי" בראשו של המלך חוסין. ובוודאי לא מפני איום סודי כולל – צבאי ותתרני – נגד ירדן.

גם ארה"ב איננה "מטריה" מספיקה למלך חוסין. בעיקר לא נגד הסורים, שהם גם בעלי־ברית חלקיים של ירדן וגם אוייב פוטנציאלי שלה. (גא לא לשכוח שאנחנו חיים במזרח־התיכון. ראה לבנון והפלאנגות וכל השאר. כאן מחליפים בני חג כלי נישואים וכלי גידושין. יש להם מזל לשכנינו שאין להם עסק עם הדבנים החרדים שלנו. אצלם "משחקי הזונות המתחלפים הללו" לא היו מקבלים הכשר).

המלך חוסין נהנה מתמיכת הסורים במהלכיו נגד אש"ף של יאסר ערפאת וממילא גם נגד שיתוף אש"ף בכל מהלך מדיני באיחור. מן הצד האחר – כלל לא ברור מה תהיה תגובת הסורים לכל מהלך מדיני שיישא "חותם אמריקאי", בעיקר אם הסובייטים יתנגדו לו. בקיצור, חוסין זקוק ל"מטריה" הסובייטית גם בעד הסורים – בעד זה שיסכימו – וגם נגד הסורים, שלא יאיימו על ירדן יותר מדי ולא יממשו את האיומים.

אבל חוסין זקוק ל"מטריה" הסובייטית גם נגד האמריקאים וגם נגד ישראל. הוא מתכוון ללחוץ על ישראל – ואולי גם על ארה"ב – בעזרת הסובייטים. המלך חוסין דורש ועידה בינלאומית, גם אם ישראל תקרא לה "פורום", ובלבד שהסובייטים ישתתפו בה. לא רק במושב בתנאים מסויימים, בפי שמובנה. ישראל הועדות הדרגדיות לא יצליחו להגיע להסכם.

זו אכן הנקודה העיקרית, נכון לעכשיו. הירדנים עומדים על כך שבשלב השלישי והמכריע, אחרי שהוועדה הישראלית־ירדנית, למשל, תגיע למבוי סתום, יחזור הריון, לפי דרישת ירדן, למליאת הוועידה, בהשתתפות הסובייטים. ואז – יתחיל הלחץ על ישראל ועל ארה"ב בכוח החלטות מליאת הוועידה, שבה ישתתפו גם הסובייטים, כאמור.

זה הסיפור. המלך חוסין רוצה תוחה מדינית. הוא פוחד מהקפאון שמקשית את עמדת הישראלים הפועלים כל הזמן בגרה המערבית באורח חד־צדדי; ומקשיח גם את עמדת מתנגדיו הפלשתינים הקיצוניים. שאומרים שאין על מה לדבר עם ישראל ואין עם מי לדבר וחוסין סתם מבלבל לכולם את המוח.

המלך חוסין אמר, בימים האחרונים ממש, לכל אחד מאנשי שיחו, שהוא מודאג מהקפאון ורוצה תוחה. זו הסיבה העיקרית לבואו של ריצארד מרפי (עוזר שר החוץ האמריקאי) לסיור נוסף במצרים, ירדן וישראל. חוסין מעדיף לוותר על המכשול של שיתוף אש"ף, אבל בשום פנים לא על שיתופם של הסובייטים.

והסובייטים – לא זו בלבד שאין להם יחסים דיפלומטיים עם ישראל (מכשול ראשון), ולא זו בלבד שהם לא מקיימים מה שהם מבטיחים כל הזמן – להדשות לכל משפחות ה„סירובניקים" לצאת מברית־המועצות (מכשול שני) – הם עוד גודרים איתם גם את הזנב האש"פי לכל מקום במזרח התיכון (מכשול שלישי), עד שלא ברור מי הזנב של מי, במחילת כבודם של הסובייטים. הם של יאסר ערפאת, או יאסר ערפאת שלהם. זו הבעיה שלהם בראש וראשונה. שיחליטו בבר.

הוא שאמרנו בכותרת המאמר – המפתח בידי גורבאצ'וב. הסובייטים צריכים להסיר את שלושת המכשולים שהם עצמם הציבו בדרכם למילוי תפקיד בתהליך השלום באיזור. הם צריכים לסלק מהתחלה לפחות שניים מהם. הראשון – עליהם לוותר על שיתוף אש"ף, לכל הפחות בחודשים הראשונים של המשא־ומתן. הם יכולים לקוות ולדרוש את שיתופו לאחר מכן. נחיה ונראה. השני – עליהם לפתוח את השערים ליהודים (וקודם כל ל"סירובניקים", ורצוי מאד בסיסה ישיבה לישראל ולא לארה"ב דרך וינה, דבר שהוא אינטרס של ישראל וגרה"מ גם יחד). ורצוי מאד – להסיר גם את המכשול השלישי ולחדש את היחסים הדיפלומטיים עם ישראל.

לא צריך להתייאש מהסיכוי שזה יקרה. מסגעים רבים שמתקיימים עם ישראל בכל מיני צינורות. כל הזמן, ניתן להבין שהסובייטים מכדים בטעויותיהם לגבי ישראל. הם מבינים שהם דחפו את ישראל לזרועות ארה"ב בגלל עמדתם החד־צדדית כלפי ישראל. הם מבינים את חששותיה של ישראל מפני הטילים שברית־המועצות טיפקה לסוריה. הם מגלים נכונות לפתיחות סובייטית כלפי ישראל ומבטיחים שגורבאצ'וב פתוח לשינויים בכל הכיוונים. גם, כנראה, כלפי ישראל. יכול להיות שאלה סתם דברי הלקות. הם צריכים לעמוד במבחן של מעשים. בפתיחות הסובייטית הזאת סמן המפתח לסיכוי השלום באיזור.

שמיניות באויר הדחום

לרגע היה אפשר להשתעשע בתקווה שהמיעוט הדרדי הקיצוני יחזור למדים הראויים לו, אי־שם בשוליים. זה היה בהישג יד, ושוב איננו עוד

בהיסטוריה של המאבק המתמשך בין הציונות הליברלית ובין החרדות החומייניסטית רשמו לעצמם האחרונים עוד נצחון בנקודות, בדרך הארוכה לקראת מה שעלול להיות בעתיד הנצחון הסופי. וכמו שקורה פעמים רבות, ולא רק בספורט, היו הפעם לקבוצה הראשונה כל היתרונות כדי לנצח, והיא שיחקה לידי הדיב והגישה לו את הנצחון על מגש הכסף.

למשלת החצי־חצי יש הרכה חסרונות, זאת אין מדבר להכחיד, אבל יש לה יתרון אחד – היא נתמכת על־ידי רוב מוחץ בכנסת. כל השנים בבינו ליכולת הסחיטה של המפלגות הדתיות אבל קיבלנו את עובדת החיים העלובה הזאת מהוך השלמה של „אין ברירה" עם מציאות פוליטית שאינה מאפשרת להרכיב ממשלה בלעדיהם.

והנה הגיע הרגע הגדול. השר פרץ, כמה שנראה כמו משחק פוקר בלוף, בשהצד השני יודע שזה בלוף, מאיים לעזוב את הממשלה. ניתן היה לצפות מממשלת החצי־חצי, שכאוריות הנובעת מהכרת עודף הכוח שלה, יזכלו לראות סרט ביום ששי בלי לחשוש שהם מסכנים בצפייתם את יציבות המשטר. ואם העניין היה נמשך זמן רב היה אפשר אולי להחזיר את הגישות הליבראליות המתקדמות לכמה תחומים בחיינו שבשנים האחרונות מעיב עליהם הצל שמטיל השר פרץ. אולי היו שוקלים שוב את ענין הפטור המאסיבי משרות כצבא לבחורי ישיבה שאינם תורמים דבר למדינה שהם חיים בה חוץ משריפת תונות אוטובוסים או הטלת אבנים על מכוניות בשבת, ומי יודע, אולי אז גם גובי המס היו מעיזים להכנס לשכונות החרדיות כדי לגבות מס אמת גם מהמגזר האנושי הזה.

למרבה הצער הכאב והתרומה, כל זה לא יקרה. זה לא יקרה כי הבלתי־יאמן קורה ממש לנגד עינינו. ממשלת הענק תפסה חיל ורעדה נוכח האפשרות שהרב פרץ יפרוש מהממשלה, וראש הממשלה וממלא מקומו (ולהיפך) עושים שמיניות באויר כדי שיישאר. המפ"ל, שאיבדה כמעט את כל בחירה, ובבחירות הבאות תפסיד אולי, את מה שנותר לה, שבה לימים הטובים של היות לשון מאזניים, אף שאינה יכולה להטות שום כף, וראשי הכפלגות הגדולות ישובות עם גציגי המפלגה המצומקת הזאת ברחילו ורחימו. אי אפשר להבין את זה. אין שום צורך במפלגות הדתיות בתוך הקואליציה, הן רק מפריעות שם. הן היחידות שיכולות להפסיד מישיבתן בחוץ, גם הרב פרץ יודע זאת ולכן הוא בחוץ, אבל דרעי נשאר בפנים.

אי אפשר להבין את ההתרפסות הזאת לפני מרעצות חכמי תורה לסוגיהן דווקא ברגע שאין להן מה להציע (אם בכל זאת היו שורשים, הם דרי היו חוזרים במערכת הבחירות הבאה בכלוא התנופה, לא בנקל מוותרים על היתרונות של להיות בשלטון).

לרגע נעים אחד היה אפשר להשתעשע בתקווה שהמיעוט הדרדי הקיצוני יחזור לכמדים הראויים לו, אי־שם בשוליים ומחוץ למעגל הישות הלאומית שהם בחרו שלא להכיר בה, רחוק ממוקדי הכוח של המדינה שהם אינם רוצים בקיומה אלא אם ישנו את פניה עד שתיראה כמותם.

זה היה בהישג יד, ובמו ידינו, מפסידנים עלובים, אפשרנו לרגע הזה לחלוף לבלי שוב.

אולם כיוון שמרוב בנורמות, וכיוון שביטוס הוא על „קנה מידה אמריקאי" – כאילו שבארצות הברית תברה ציבורית שמפסידה כסף או אינה מראה רווחים משלמת סכומים מהסוג הבל"לי – וכיוון שהתקשורת שוקדת על סידע לח"כים השוקדים על לימודיהם, מן הראוי שיישמו לפניהם את המידע הבא: לידיו של בכיר במשק, מקביל בבכירותו לנגיד בל"ל, אסר ביקורו בארץ כשהוא נוקט לשון המעטה. אני מקווה, אמר לעתונאים, שביקורי כאן לא גרם נזק. באותו יום התפרסמה ידיעה כי בימים אלה, בקרוב ממש, יבקר שריד אצל האפיפיור. מה יאמר החשמן אברשה לתקשורת שתמתין לו בחדאי, ובקצור רזה, בפתח הוואטיקן? אולי יאמר באתי, ראיתי הנהמתי לגלות שעל הכס הקדוש יושב מדעי.

את ביקורו בארץ כשהוא נוקט לשון המעטה. אני מקווה, אמר לעתונאים, שביקורי כאן לא גרם נזק. באותו יום התפרסמה ידיעה כי בימים אלה, בקרוב ממש, יבקר שריד אצל האפיפיור. מה יאמר החשמן אברשה לתקשורת שתמתין לו בחדאי, ובקצור רזה, בפתח הוואטיקן? אולי יאמר באתי, ראיתי הנהמתי לגלות שעל הכס הקדוש יושב מדעי.

נצחון בנקודות / אבנר תבורי

דבר 15

יום שישי, ח' בטבת תשמ"ז, 9 בינואר 1987.

هكذا من الأصل

هكذا من الأصل

פורנוגרפיה, עניין של היסטוריה/חיים גורי

ללא „טאבו"

ללא „טאבו", ללא איסור, ללא חשש עונש, ללא איום קללה או מארה אם ייאמר הדבר או ייעשה, ללא „טאבו", ללא הדהוד שני מול המלים, כמו לא כראי או כמו רצוי אחרת, ללא תחושה כמעט פרימיטיבית, כמעט שבטית, כי לא ייעשה כן במקומותינו. ללא „טאבו" ובלי הכוח העולה מהריסון או מהוריתה, בשם הרשד השמור להודכות כלשהי או לניסוח ואחר. ללא „טאבו" המשיב מיד – „ככה" לשאלה „מדוע לא?" כמו מול גילוי עריות או רצח אב. ללא „טאבו" המקובל על הרבים כחוק אשר נימוקיו ניתנו לפני ימים רבים והתקבלו כמוסכמים עליהם, שהרי כל תרבות היא גם „אקסיומה" ו„טאבו", כלומר מושכלות ראשונים וכזה ראה וקדש. ללא „טאבו" ולו גם מתוך התחשבות בזולת, בשכן, בבחינת שמור לי ואשמור לך. גם ללא „טאבו" בבחינת יחדו: ואל יעבור ולא רק בהקשר הדתי, אלא כחלק ממורשת לאומית שעוצבה והתעצמה במרוצת הדורות.

יאמרו האומרים כי יש כוח רב והעזה אמיתית בכל התגרות ב„טאבו", כי בשדה המתחים הזה מתרחשת הביקורת והקידמה, כי ה„טאבו" הוא יד המתים על כתפנו, כי גוזל הוא מאתנו את החירות והבחירה, כי רק מודיקת כל „טאבו" מאפשרת ליצור ולהמפכן לעצב מערכת־ערכים אחרת היאה לתמורות העתים, להתנערות המתמדת, לחדש המביקע. וכן יוסיפו ויאמרו כי ה„טאבו" הוא גם, לא פעם, מגינם של הצביעות והשמרנות ובצלו חוסה גם הגבלה והערצות ללא חשש טלטלה משחררת בשם ה„טאבו" המקודש, כביכול.

לא קל למצוא את הדרך הנכונה במערכת הסתירות. אולי כאן צירוף הכאב והעם והפחד המאפיין טעמים מנוגדים ופערי־דורות. ישראל של ימינו היא גרעין או ניתנים לעוסקים בכך.

★

סופר לי, הדרבר פורסם באחד העתונים אי המקומונים, או „הדפים־הירוקים", כי באחד הקיבוצים תבע במפגיע גבר אחד מ„העמודים המגיים" של הקיבוץ כי יתר לחברים הרצים בכך לצפות בסרטים „כחולים" ו„בחולים כהים" בהסרנת מעגל־סגור שתיעשה בשעות הקטנות, כשירות שהכלל מעניק לפרט. מדע לא? למה ייגרע חלקו של קיבוצניקו הן כל עירוני, אם רצה הוא בכך, יכול לפנות לקולנוע זה או אחר המציג סרטים פורנוגרפיים וליהנות כאוות נפשו. וכמו כן יכול הוא לרכוש לעצמו מכשיר „ויראו" ולהיות מנוי על סדרות „הכחול" באחת מתנויות „אורט"; ואילו לו, כחבר קיבוץ, קשה להחזיק אישית „ויראו" כזה ולהחליף קלטות בספריות ההן. לכן מבקש הוא את הכלל כי יעניק לו את השידות הזה. „הפורנוגרפיה", הוסיף הבחור, „היא דבר אנושי, ושום דבר אנושי לא זר לי".

והיתה שם תרהמה בשיחת־החברים. היו ותיקים שהתעלפו כמעט למשמע הדברים, אך לא העז להשמיע קולם לבל יתגלו כמזרחי־אוד, מיושנים, ותחזים־זקנים. עד אשר קמה שם חברה אחת מהמייסדות והכריזה, כי רק על גופתה המתה יוקרנו פה, בבית שלנו, סרטי תועבה כאלה. „יש לי מניות במקום הזה", צעקה האשה, „ויש לי זכות וכו' ואני אפנה בעניין הזה לבית־הדין הגבוה בירושלים!"

אולי חלו שינויים מספר בסיפור הזה, אך הוא סיפור אמיתי בעיקרו. אינני יודע מה הוחלט שם בסופו של דבר. יותר משפורנוגרפיה היא עניין לגיאוגרפיה היא, כנאה, עניין להיסטוריה, להבדלי הזמנים.

★

בהצגה „נפש יהודי" של יהושע סובול משמיע הגיבור: „אל מלא משגלים, המצא תנוחה נכונה". בהפסקה שאלו כמה נפגעים את המחבר מדוע הוא שם בפי ויינינגר משפט שאינו מצוי בכתביו של זה. הוה סובול ואמר: „נכון, זה משפט שלי". הוא הוסיף כי ויינינגר פוגש בחייו, וגם בתיאטרון חיפה, את אביו בבית־זונות ויניאי הוא, סובול, רב את ריבו במשפט המזאה הנ"ל.

אמר שם מי שאמר כי בספרות ראשית המאה, וגם בתיאטרון, פגשו לא פעם בנים את אבותיהם באותה קובה וכי הסופרת הצרפתיה קולט יודעת לספר על נשים הנונות שליטרז את סודות־החיים לנערים בני־סובים בברכת אמותיהם של אלה, שהדו מקרב לב לחברותיהן על השיעור. „מה לכל זה ולאלהי ישראל", קרא האיש, „הן באולם הזה יושבים ודאי אנשים שפסוק זה היה כפגיון בלבם, גם הורים שכולים..."

לא נעים. תמיד במקרים כאלה נתפס מישהו מ„סקציית הרצינים" לפתטיות פצועה ודואה כ„חילול הקודש" את הנתפס בעיני המחבר כ„גימיק" מוצלח ופרובוקטיבי „המעורר דווקא למחשבה ולחשבון נפש. והרי זה תפקידו של התיאטרון?" זו אלימות נכונה, אומר הוא. וישנו תמיד בסמוך איזה חובש־כיפה התומך בטובול ומציין בחיוך ש„לי זה לא הפריע" ומוסיף „אין דבר, הקדוש ברוך הוא יסתדר גם עם זה". וההוא, המסכן שקם למחות, מסתלק, זנבו בין רגליו, וממלמל לעצמו: „לדעתי, זה לא בסדר..."

פעם, כשהיו רוצים להפחיד ילד, היו אומרים לו „אני אקרא לשוטר". היום, כשרוצים להפחיד שוטר, אומרים לו: „אני אקרא לילדים" פעם היו הדתיים שומרי החומות והמוסר ומקדשי ה„טאבו". היום מפתיעים אותך פה ושם דווקא שומרי המצוות ואלה המשמיעים את „התקוה" בנפיחות של מטה ומשתינים על הקיר את „שמע ישראל".

אין פגיעה ב„טאבו" או במושגי הטעם הטוב שאינה מעוררת מחלוקת בעד ונגד. מבחינה זו, המצב־הישראלי מסובך יותר. כאן הכל שנוי במחלוקת מחריפה והולכת על עיקרי הדברים. כאן נחרב מראש כל „טאבו" וכאן יכול האיש המתמצא לנחש מראש מה תהיינה התגובות.

★

בחור אחד, יצא סידת נבחרת, ערך לחבריו, על דשא בית הוריו בפרוור גנים, מסיבת „ברבקיו", צלי־אש על גחלים, לחבריו לנשק באותה יחידת עלית, סרם שיעזוב את הארץ לצמיתות, כהכרותו בהזמנה. כמעט כל חבריו באו להיפרד מרעם הטוב. מישהו שהיה שם נשאל אחרכך על־ידי אביה „זה לא נראה לך קצת משונה לחגוג כך? זה לא הפריע לך?" והבן השיב „אולי אני לא הייתי עושה כזה דבר, אבל אם הוא רצה כך זו בעיה שלו".

– ולא שלך? מסיבת־סיום לישראליות שלו? וכולכם שם?

– הוא חבר שלי ואני לא שופט את כל העולם – – –

אחרכך אמר הבן לחבריה „אנחנו דור חלוץ, כולנו כבר חוזרים מהידיד. בשבבר הימים אתה שעזב קיבוץ סבל שנים מרגשי אשמה, התבייש להראות את הפנים שלו. אנחנו היינו קנאים. החיים הפוליטיים שלנו הין טירוף, פילוגים ושנאות. היום הבנים נוקמים בנו, אולי ללא כוונה. בעולם ללא דגלים ואידיאולוגיות הם מגלים סובלנות והתחשבות, הם אינם מטיפים".

ללא „טאבו". גם בשל חשבונו של דור עם עצמו. מהפכנים שהתבגרנו היראים מתוכחה כלשהי פן תוטח בפניהם חרפתם שלהם. מורה אחד, חבר קיבוץ, אמר לי פעם: „יש לי בכיתה בעל אחד שיורד לחיי והורס לי את הכיתה. אך אני חושש להעיף אותו. בעוד שנה הוא ילך לצה"ל ואם תפרוץ מלחמה, הוא יציל את חיי הילד הזה".

כבר אתה שומע קולות לטובת הענוה. הוא לא בוגר ולא מרגל, להיפך: הוא פטריוט ישראלי אמיתי שהפר את קשר השתיקה וקרע את מסך הסודיות הכרוכת מעל ריחתנו. אולי כעת נרון בפעם הראשונה ברציגות בכל „הקונצפציה" הגרעינית. אולי, הוא יודשם בספר־הזהב כמי שהציל את ישראל משואה וכר. לא מלה במלה, אך בריוק כך לפי התוכן, ובכר כתובים הדברים, בעתון.

גם עמים אחרים ותרבויות אחרות אני שומע, מצויים במשבר הזה של אכרון ה„טאבו". קח את אמריקה, למשל, המובילה בעולם בחידושי האופנה והסגנון והפרובוקציה המתמדת. גם שם עומדים רבים מאוד חסרי אונים מול רצח ה„טאבו". זה מגיע עד מיזוזה הטפת „רוק כבר" לרצח הורים ואונס קטינים והתעללות סאדיסטית ובריח עם השטן התאבדות. הקם כבגד רק מסייע לתפוצה ולצמרי הממון ודוקא מהרס ה„טאבו".

זה נכון, אך כאן, בדרום וחצי שלנו, הענינים קשים יותר. למה? ככה? מפני ששטחה של ישראל עומד ביחס הפוך לבעיותיה, למצוקותיה, לסכנותיה, לעוצמת מריבותיה. „חיים על קו הקץ בקרב עם קשקש אירב את הנפש „בימים פרופים אלה".

דו"ח פרשת השב"כ, תמוה / X

סבירות נמוכה ביותר

לפי השתלשלות הדברים המתוארת בדו"ח המשפטנים, האפשרות לפיה פעל ראש השב"כ על דעתו שלו בלבד נראית כבעלת סבירות נמוכה ביותר. התנהגות ראש השב"כ לאחר מעשה והתנהגות ראש הממשלה רומזות דווקא לכיוון ההפוך לפיו ידע ראש הממשלה ואישר את מעשה החיפוי

הכותב, שמו שמור במערכת, מילא תפקידים בכירים ביותר בקהיליית המודיעין

לפני ימים מספר פורסם ברבים דו"ח צוות המשפטנים אשר סיכם את חקירת משטרת ישראל בפרשת השב"כ. הציבור ציפה לדו"ח זה וקיווה כי ישפך אור בשתי השאלות המרכזיות בפרשיה אשר הטרידה את כולנו. השאלה הראשונה, היתה או לא היתה הנחייה/הדאה של ראש הממשלה לראש השב"כ לחסל מחבלים הנופלים בידינו. השאלה השניה, כלום הודה ראש הממשלה, או אישר מראש את מעשה ה„חיפוי" (שם הכינוי המקוצר למתן הודעות ועדויות שקריות בפני ועדת חוקר, צוות בלטמן ובית־הדין המשמעתי של השב"כ).

תשובת צוות המשפטנים, על־פי הדו"ח שפורסם, היא חד־משמעית לחלוטין. בשתי השאלות לא נותר אצלם ספק. ראש הממשלה לא הנחה לחסל המחבלים ולא הודה או אישר את מעשה ה„חיפוי".

כמי שמכיר את הדברים רק מדו"ח המשפטנים שפורסם, הרי הדו"ח עצמו אינו מתיישב עם פסיקה חד־משמעית כזו. תוך כדי הקריאה בדו"ח נתעוררו אצלי שאלות שלא קיבלתי עליהן תשובה מספקת. אפשר, כמובן, כי בנספחים החסויים או בחומר העדויות המפורט, נאמרים דברים נוספים ומה שלקוי בדו"ח שפורסם הוא סגנון הניסוח של המשפטנים. מכל מקום, כמי שלא יודע על כך בצורה מוסמכת, העליתי בזו אחר זו את השאלות שהטרידוני.

צוות המשפטנים כותב כי במהלך החקירה מצאו החוקרים עדויות מנוגדות, זו מול זו, של ראש הממשלה ושל ראש השב"כ. לא ברור מה הביא את המשפטנים להתעלם מתיקו זה, ועל סמך מה קיבלו לאורך כל הדרך וללא פיקפוק את גירסת ראש הממשלה דווקא.

נתחיל בשאלה הראשונה, היתה או לא היתה הנחייה לחסל מחבלים.

שאלת המפתח היא השיחה בארבע עיניים (וללא רישום) שהתקיימה בין ראש הממשלה וראש השב"כ בנובמבר 1983, כמחצית השנה קודם לתקרית האוטובוס בקו 300. לגבי שיחה זו מציינים המשפטנים כי „תוכנה המדויק, ובעיקר הפרשנות לה לאחר מכן על־ידי ראש השב"כ, שנויים במחלוקת ביניהם". עד כאן ה„תיקו". לא ברור איפוא על־סמך מה ממשיכים המשפטנים וקובעים „כי ראש השב"כ לא יכול היה לראות בשיחתו עם ראש הממשלה מנובמבר 1983 מקור לסמכותו לתת הודאה".

א. אם אמנם יש מחלוקת לגבי תוכנה של השיחה, הרי ללא קשר לגירסתו והבנתו של מי היא הנכונה (ובהחלט ייתכן ששני אנשים מפרשים אחרת שיחה שקיימו), מדוע לא היה ראש השב"כ מוסמך לפרש את דברי מר שמיר כפי שפרשם?

ב. יתר על כן, בהמשך הדו"ח מובא ציטוט מדברי עו"ד רם כספי שאמר כי „ראש שב"כ הסתפק באמירה שפעולותיו בפרשיה זו לא תרגו מפעולות שקרטו לה ושבאו לאחריה". זו אינה אמירה חסרת משמעות. להיפך. יש בה כדי לשפוך אור על מה שאכן נאמר והובן באותה שיחה בנובמבר 1983.

ג. לפי גירסה זו נדרשת מיד שאלה למשפטנים ולצוות המשטרה: – האמנם היו מקרים קודמים או מאוחרים לפרשיית האוטובוס בהם הוסלו מחבלים ברוח פירושו של ראש השב"כ את דברי ראש הממשלה באותה שיחה?

ד. אם אכן היו (כמשתמע מדברי ראש השב"כ), כלום ריווח ראש השב"כ על אותם מקרים (הגם שלא זכו לכל פרסום) בפגישותיו השונות עם ראש הממשלה?

ה. ואם אכן דיווח, מה היתה תגובת ראש הממשלה באותם מקרים, אליבא ד'ראש השב"כ ואליבא ד'ראש הממשלה?

ו. דומני כי נעלה מכל ספק שאם אכן היו מקרים דומים, לפני או אחרי פרשת האוטובוס, יש בכך כדי לאמת את טענתו של ראש השב"כ, או לפחות את פירושו שלו, לתוכן השיחה מחדש נובמבר 1983.

ושאלה נוספת. צוות המשפטנים קובע בפסקנות – „כי גם לו ניתנה לראש השב"כ הוראת ראש הממשלה, לא היה בכך כדי להכשיר בכל דרך שהיא את ההוראה להמתת המחבלים". נבצר מביתי להבין למה מתכוון צוות המשפטנים בדברים אלה. יתר על כן, משמעות דבריהם חודרת אל מעבר לפרשת אוטובוס 300, שהרי היחסים בין ראש הממשלה וראש השב"כ, ואולי גם בין ראש הממשלה לבין ראש המוסד, מצדיקים בודאי הוראות מסוג ההנחיה הנ"ל. כלום קבעו בכך המשפטנים כי הוראה כזו מפיו של ראש ממשלה היא בלתי תוקפת? או שמא קבעו כי אל לו לראש שב"כ להביא בפני ראש הממשלה הצעה לחסל מחבלים, שהרי ממילא אין ראש הממשלה מוסמך לאשר זאת. האם ראש הממשלה אינו מוסמך, מי כן מוסמך לאשר זאת?

ושאלה אחרונה בסוגיה הראשונה. אם אכן פעל ראש השב"כ על דעתו שלו בלבד, כיצד אפשר להסביר את המלצת מר שמיר בפני נשיא המדינה לתון את ראש השב"כ על אף שניסם את בקשתו. לנשיא ואמר כי „פעל בסמכות ובדרשות". אם אמנם ידע מר שמיר כי ניסח זה הוא שקר גם וכי בניסח זה מטיל ראש השב"כ את האחריות להרג המחבלים על ראש הממשלה, הרי קשה ביותר להסביר ולהצדיק את התנהגותו של מר שמיר במקרה זה.

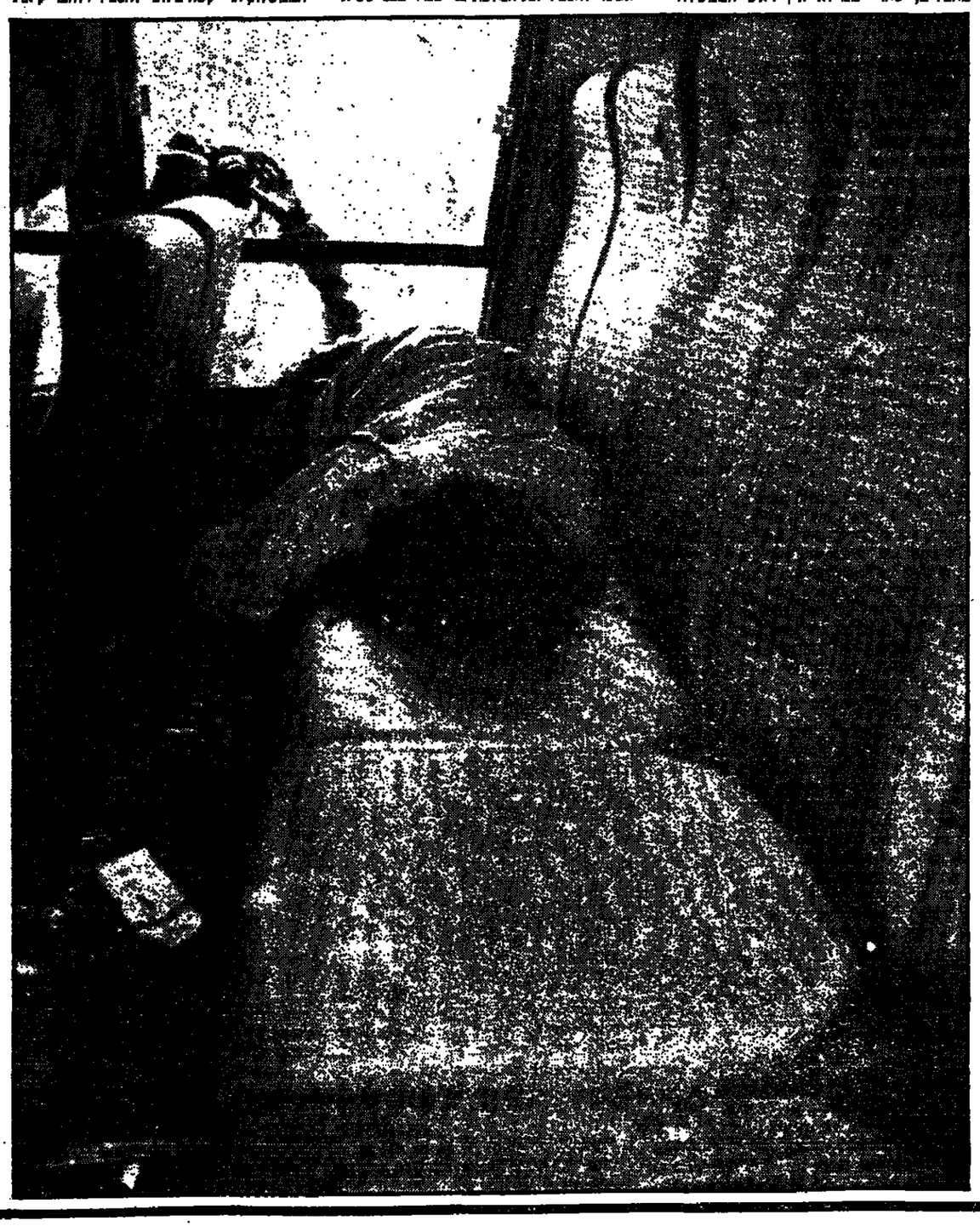

מה שכתוב בדו"ח עצמו אינו מתיישב עם פסיקותיו החד־משמעיות. לא ברור מה הביא את המשפטנים להתעלם מהתיקו – ראש הממשלה, ראש השב"כ – ועל סמך מה קיבלו את גירסת ראש הממשלה דווקא

נעבור לסוגיה השניה – האם הודה ראש הממשלה או אישר את מעשה החיפוי.

גם בשאלה זו, ואולי אף ביתר חריפות, עומדים אנו בפני גירסות מנוגדות. לדברי ראש השב"כ היה תיאום ואישור, ואולי אף הודאה מפורשת של ראש הממשלה למעשה ה„חיפוי". בעוד ראש הממשלה מכחיש זאת לחלוטין ואף אינו מודה כי היתה שיחה בין השניים שיש לה פירושים סותרים. אופי הפירודים למצות פרשת האוטובוס ולאחר שנמצאה ערות צילומית לפיה היו שני המחבלים שלמים בעת מעצרם „חיבור" החלטה חד־משמעית על מעשה ה„חיפוי", החלטה שלא יכלו לפרשה בדרכים שונות. יתר על כן, אם החליט ראש השב"כ על החיפוי על דעת עצמו, הרי שחטאו כפול: לא רק שהורה להטעות במזיד את כל החוקרות שנתקיימו, אלא שהחליט גם להונות את הממונה עליו, את ראש הממשלה. שהרי במקרה זה, מתוך כוונה להגן על „עורך", לא רק שראש השב"כ תינה את ראש הממשלה, הוא אף הקליל עליו בפני פקודיו כאילו מעשה החיפוי נעשה על דעת ראש הממשלה ובהוראתו.

לפי השתלשלות הדברים המתוארת בדו"ח המשפטנים, האפשרות לפיה פעל ראש השב"כ על דעתו שלו בלבד נראית כבעלת סבירות נמוכה ביותר. התנהגות ראש השב"כ לאחר מעשה והתנהגות ראש הממשלה רומזות דווקא לכיוון ההפוך, לפיו ידע ראש הממשלה ואישר את מעשה החיפוי. נתחיל בראש השב"כ. משפנה אליו סגנו ה. באוקטובר 1985 ותבע את התפטרותו מן התפקיד שאם לא כן יחשוף את הפרשה, לא היסס ראש השב"כ והיפנה את ה. אל ראש הממשלה ואל ממלא־מקום ראש הממשלה. מי שפעל ביודעין ללא סמכות וללא אישור בנושא כל כך חמור, מי שידע כי העליל על ראש הממשלה והטיל עליו את האחריות למעשה החיפוי, צריך להיות שוטה גמור כדי לרחוף להכאת הנושא בפני הדרג המדיני הממונה. בפני ראש השב"כ היתה פתוחה דרך מכובדת, לפרוש מן התפקיד מרצון בלי שהפרשה תחשף ובלי שיסתכן בהסתבכות. הוא נמנע מלעשות כן. איך מסבירים המשפטנים את החלטתו זו?

צוות המשפטנים מפתח תיאוריה מן העובדה שראש השב"כ לא ריווח על מעשה ה„חיפוי" לשר הבטחון, בחרבי. אילו עשה כן במוער, ושר הבטחון היה מאשר זאת, הרי שהיה בכך כדי לטהר את ראש השב"כ. יתר עם זאת, ובהנחה ששיקולו של ראש השב"כ באפריל 1984 נועדו למניעת אליבי, הרי שראשונו העיקרית של מר שלום בנסיבות אלה היתה לצמצם ככל האפשר את מספר שותפי הסוד למעשה. פגישה עם שר הבטחון כמעט לעולם אינה ב„ארבע עיניים", ויותר מכך, בנושא רגיש זה בחוד היה מראש כי עלולים להטיל דופי ואשמה בקציני צבא על לא עוול בכפם, והרבי ששר הבטחון היה מתקשה לעכל זאת. ולבסוף, ראש השב"כ איננו כפוף לשר הבטחון ואינו חייב לדווח לו.

ועוד פירוש תמוה של צוות המשפטנים. בעדויותיהם הודיעו ראש השב"כ ושאר שותפי הסוד בשב"כ כי אם תת־אלוף יצחק מרדכי יחשוד בדיווח, „הוא, ראש השב"כ, יראג לגילוי האמת". צוות המשפטנים מסיק מעדות זו כאילו היא שוללת את הקרקע מטענות ראש השב"כ בדבר הנחש שגילוי האמת יחשוף את סודות התנהגותו של מר שמיר במקרה זה.

אם החליט ראש השב"כ על החיפוי על דעת עצמו, הרי חטאו כפול: לא רק שהורה להטעות במזיד את כל החקירות אלא שהחליט גם להונות את הממונה עליו, את ראש הממשלה, ולהעליל עליו בפני פקודיו

בעבור לסוגיה השניה – האם הודה ראש הממשלה או אישר את מעשה החיפוי.

גם בשאלה זו, ואולי אף ביתר חריפות, עומדים אנו בפני גירסות מנוגדות. לדברי ראש השב"כ היה תיאום ואישור, ואולי אף הודאה מפורשת של ראש הממשלה למעשה ה„חיפוי". בעוד ראש הממשלה מכחיש זאת לחלוטין ואף אינו מודה כי היתה שיחה בין השניים שיש לה פירושים סותרים. אופי הפירודים למצות פרשת האוטובוס ולאחר שנמצאה ערות צילומית לפיה היו שני המחבלים שלמים בעת מעצרם „חיבור" החלטה חד־משמעית על מעשה ה„חיפוי", החלטה שלא יכלו לפרשה בדרכים שונות. יתר על כן, אם החליט ראש השב"כ על החיפוי על דעת עצמו, הרי שחטאו כפול: לא רק שהורה להטעות במזיד את כל החקירות שנתקיימו, אלא שהחליט גם להונות את הממונה עליו, את ראש הממשלה. שהרי במקרה זה, מתוך כוונה להגן על „עורך", לא רק שראש השב"כ תינה את ראש הממשלה, הוא אף הקליל עליו בפני פקודיו כאילו מעשה החיפוי נעשה על דעת ראש הממשלה ובהוראתו.

לפי השתלשלות הדברים המתוארת בדו"ח המשפטנים, האפשרות לפיה פעל ראש השב"כ על דעתו שלו בלבד נראית כבעלת סבירות נמוכה ביותר. התנהגות ראש השב"כ לאחר מעשה והתנהגות ראש הממשלה רומזות דווקא לכיוון ההפוך, לפיו ידע ראש הממשלה ואישר את מעשה החיפוי. נתחיל בראש השב"כ. משפנה אליו סגנו ה. באוקטובר 1985 ותבע את התפטרותו מן התפקיד שאם לא כן יחשוף את הפרשה, לא היסס ראש השב"כ והיפנה את ה. אל ראש הממשלה ואל ממלא־מקום ראש הממשלה. מי שפעל ביודעין ללא סמכות וללא אישור בנושא כל כך חמור, מי שידע כי העליל על ראש הממשלה והטיל עליו את האחריות למעשה החיפוי, צריך להיות שוטה גמור כדי לרחוף להכאת הנושא בפני הדרג המדיני הממונה. בפני ראש השב"כ היתה פתוחה דרך מכובדת, לפרוש מן התפקיד מרצון בלי שהפרשה תחשף ובלי שיסתכן בהסתבכות. הוא נמנע מלעשות כן. איך מסבירים המשפטנים את החלטתו זו?

צוות המשפטנים מפתח תיאוריה מן העובדה שראש השב"כ לא ריווח על מעשה ה„חיפוי" לשר הבטחון, בחרבי. אילו עשה כן במוער, ושר הבטחון היה מאשר זאת, הרי שהיה בכך כדי לטהר את ראש השב"כ. יתר עם זאת, ובהנחה ששיקולו של ראש השב"כ באפריל 1984 נועדו למניעת אליבי, הרי שראשונו העיקרית של מר שלום בנסיבות אלה היתה לצמצם ככל האפשר את מספר שותפי הסוד למעשה. פגישה עם שר הבטחון כמעט לעולם אינה ב„ארבע עיניים", ויותר מכך, בנושא רגיש זה בחוד היה מראש כי עלולים להטיל דופי ואשמה בקציני צבא על לא עוול בכפם, והרבי ששר הבטחון היה מתקשה לעכל זאת. ולבסוף, ראש השב"כ איננו כפוף לשר הבטחון ואינו חייב לדווח לו.

ועוד פירוש תמוה של צוות המשפטנים. בעדויותיהם הודיעו ראש השב"כ ושאר שותפי הסוד בשב"כ כי אם תת־אלוף יצחק מרדכי יחשוד בדיווח, „הוא, ראש השב"כ, יראג לגילוי האמת". צוות המשפטנים מסיק מעדות זו כאילו היא שוללת את הקרקע מטענות ראש השב"כ בדבר הנחש שגילוי האמת יחשוף את סודות התנהגותו של מר שמיר במקרה זה.

נ

חלופה מחכה לרוח/אמיר אורן

דינמיקה, גנרל, דינמיקה

גורל ה„לביא" מונח עתה בידי יצרני האפ־16 ובידי שר הבטחון רבין. הראשונים יכולים להציע תנאים קוסמים למטוס אמריקאי־ישראלי; רבין יכול להכריע

נציגי החברות האמריקאיות העיקריות המשתתפות בייצור מטוס־הקרב אפ־16 הוזעקו שלשום ורגיעו ארצה בשבוע הבא לשיחות על תכליתיות והצעה למקם קווי ייצור או הרכבה למטוס בישראל, כתחליף ל„לביא". מינהלת תוכנית ה„לביא" הזדרזה לזמן את אנשי „ג'נרל דיינמיקס" (הקבלנית הראשית וחברת הגוף), „ג'נרל אלקטריק" (יצרנית המנוע) ו„וסטינגהאוז" (המכ"ם) לליבון פרטי ההצעה המפתה ביותר שהוזרקה, בצפון, מסקר־הזלופות של רכז תוכנית ה„לביא" בפנטגון, רב זקהיים.

המעבר המהיר מהקשבה לזקהיים לשיחות עם היצרנים האמריקאים שימח כמה ממתנגדי ה„לביא" והראיג אחרים, החוששים כי החיפוש נועד להכשיל בחינה מעמיקה של ההצעה. כפלי־התעוזות של מעריצי אפ־16 מעיד כי גורל ה„לביא" נתון עתה בידי כמה גנרלים, שם „ג'נרל דיינמיקס" (ופחות מכך „ג'נרל אלקטריק") וכאן ג'נרל יצחק רבין, ראשלוף בימים ושר הבטחון של מדינת ישראל, שפעל עד כה בהכרעות על ה„לביא" בהיפוכו של דיינמיקס, ג'נרל פלגמטיקס.

תן ביטול, קח טכנולוגיות.

רבין התייחד השבוע עם זקהיים לשיחה, בנפרד מטקיות הזלופות באתני צוות בכירי מערכת הבטחון. האמריקאים יודעים כי אם יתייצב רבין לצד אפ־16 ישראלי וייעזר בתכנסים פשוט או שניים לחיזוק גימוקי־האמת בעד תחליף זה, יסתוף עימו את הממשלה. התכנסים יהיה דימונם של אלופי צה"ל ובכירי חיל־האוויר, בינתם כל המתמודדים על קבלת פיקוד חיל בתם הגו השנתי. לדיוני־הכרעה הממשלתיים שכתם ישמיעו את הסתייגותם מה„לביא".

כמה מקדמי רבין הם נוהגים כך מכבר, לו ביקשו תגבורת מקבוצת לעמדתם בעת הצגתה במסגרת פוליטית. רבין שותף בינו־לבינו להתסייגויות, אך עד כה היסס ליישם את מסקנותיו בפעולת החלטתו. בקור קווים המריץ אותו לאפסן את הסתפקות. עתה דחפו לו שני מהלכים נוסף ביחד מצלה עם היצרנים האמריקאים, ושלישה אישיות קבריגים של זקהיים ושל מתנגדי ה„לביא", עמתו קסאר וינברגר.

מקודמי אמריקאים מזמנים דיחוי השבוע – חקהיים לא אישר ולא הכחיש – כי תמורת אימוץ האפ־16 יסכים הפנטגון להעניק לישראל אישורים נכספים, בינתם להעברת טכנולוגיה מסוגות לצימצום שיעור תלותה מכרים (ובכך להגברת הישרדותם של מטוס ומיים הלחמה אלקטרונית) והרחבת השימוש בלוחיית־צילום. רק וינברגר יכול להבדיר לרבין אם יש ממש בדיוחים אלה, או שמא גם הם תרגילי הסחה הזנאה כמקובל במלחמת ה„לביא", לחב אמנם מהצד־שכנגד.

המובטלים שטרם עברו.

בזיכוח הקולני על ה„לביא" היה עד כה חדגש על הבטי הממון הדעשוקה. זקהיים, שהכיר שלשום בגימה בטמה כי דבריו מיצגים לא רק את הפנטגון, אלא את מימשל רייגן כולו (ומהברת המערכת הפוליטית ואילוצי התקציב, גם כל נשיא רפובליקאי או דמוקרטי לעתיד), סיכל את נטיונות הדעשה האווירית להתמקד על אומדן עלות ה„לביא" לפי תחשיבים ישראליים, השונים מן הדחשיבים האמריקאים. לצורכי סקר־הזלופות, ובינו זקהיים כי הדעשה האווירית צורכת באמרגה הממעיט וכי ישראל תעמוד בפקק 550 מיליון דולר הנשנתים שהוקצו ל„לביא". הקצאה זו היא מתוך הסיוע האמריקאי, לא מתוך אוצר־השקלים של תקציב הבטחון, אבל ההחלטה עליה משקפת ויתור ישראלי על קדימות אדירות. אם תבחר ישראל בתחליף ל„לביא", יאפשר לה המימשל להשתמש בסכום זה לייצור המטוס האחר, לא בהכרח בתיזום הנוכחי של רבע מיליארד להוצאה בתחומי ארה"ב, ו־300 מיליון להמרה לשקלים.

הכל יודעים כי הנחת־העבודה אינה מכריחה: ה„לביא" יעלה הרבה יותר מאמרגיה המוצהרים של הדעשה האווירית (ב־45 אחוזים יותר, שעות אדם: האמריקאים מוכנים להבטיח עשרות מיליוני שעות לתעשיה הישראלית (עד 80 מיליון בקניה־והרכבה מפורט־זוורה, עד 55 מיליון בייצור אפ־16 בארץ), כלומר לא פחות משני מיליארד דולר, אם שעת־אדם בתעשיה הישראלית עולה כמעט 40 דולר.

לאביאי, מטוס ישריקאי.

בנקודה הכספית יכולים הפנטגון ו„ג'נרל דיינמיקס" להכריע את הכף אם יתיישרו בסמוך לבחיר שבו קודנה הראשון מהשניה, כמחצית מחיר של אפ־16 ללקוחות חיים־כישראל. הפנטגון משלם כ־8 מיליון למטוס, ומיוחס עם ישראל הוא על 15 מיליון, לעומת 17, או 18, או 20, אך אם יסולקו ה„העמסות" ומחיר אפ־16 ייורד בכ־10 מיליון, לא יוכל ה„לביא" להתחרות במחיר־הצעה כזה. ההנהלה החדשה של „ג'נרל דיינמיקס", לאחר התפטרותו הכפויה של דייוויד לואיס, התקיף־עד־כדי־אטימות, פתוחה יותר מבעבר לאפשרות כזו ונכללים בה מקרים ידידותיים לישראל מראשית רכש האפ־16. יתכן שניתן לשכנעה בנקודת היקר, כמו ביקורה להמשיך ולבנות „לביא" גם את הזן הישראלי של אפ־16, כדי להמחיש את ההמשכיות שבין שני הפיתוחים ואת הישגי התעשיה הישראלית, כדרך שיצרני־מכוניות שוטרים על שמות דגמים לאורך שנים גם כאשר עיצובם משתנה.

מי שהגה כבר עתה ברגם ג' של ה„לביא", ישתמש באיפיון אפ־16„לביא־2 או כיוצא בזה (אפ־16„לאביאי, רמז לאהבת „גנרל דיינמיקס" לישראל?) בדיוק כפי שבחיל־הים האמריקאי הפך ה„כפיר" החוכר לאפ־21. כתקרים יצוא עגום ל„לביא", אפשר שה„כפיר" הוא מטוס־הקרב היחיד בעולם שנמכר אך לא שולם (אקוואדור לא פרעה שטרות) ושולם אך לא נמכר (החכרה לטייסי הצי והנחתים האמריקאים). הפנטגון מתרה בישראל שלא להשתעשע באשליית מכירת ה„לביא" כמטוס תקיפה אך איטון לאווירה האמריקאית, לתדעותיה.

מרוב דולרים, מיטשטש הגיון־קיומו של מטוס־הקרב הישראלי, שאינו אלא מטוס ישריקאי או אמראלי, כי שני־שלישים מהפיתוח והמימון אמריקאיים. התיבוב הכספי הוא צד הקבלן, יצרי־העסקים המובן של התעשיה האווירית. אסור לו לדחוק לשוליים את צד המשתמש, והנדוך המיבצעי של חיל־האוויר. בצד זה, עוד יותר מאשר בצד האמריקאי, אין חסק ב„לביא".

הימור על ניירון. באווירון־נייר, ה„לביא" הוא מטוס נהדר, אלוף מכל מטוס מקביל בעולם ומותאמים היטב לצורכי הזירה ולתנאי החיל. בעשור הבא עלולים מטוסים כאלה, או מקביל סוביייטי כמיג־29, להקיף את ישראל בשירות חילות־האוויר של ירדן, סעודיה, מצרים, לבנון ואף סוריה. בהיתקלות בהם – ואיש אינו יכול לערוב לכך שרק אפ־15 ישראלי יפגוש אפ־16 ירדני או מיג־29 סורי – עלול ה„לביא" להימצא נחות.

עם אפ־16 ואפ־15 לדגמיהם, „פאנטום" שהשבח ושאריות הסקרנות לאימון מיבצעי של מדרגי קרבים ולסיוע אלקטרוני בקרבות אוויר־קרקע, יכול חיל־האוויר להתחרר היטב גם בלי ה„לביא". הוא אינו יכול להסתדר עם ה„לביא", בשתמדתו מדחמים מנועים בסיסות עתידות נסיון ומסורת. ההשקעה במכונה אינה משתלמת, אם למינונה ולהפעלתה לא לפני 1997, גם בהקפאת הדרישות המיבצעיות לאחמול – מושבתים מפיל־מיגים ותיקים בהצבות־חירום ובמילואים, מי שנסיונם בקרבות־אויר הוסך סיוחנים מופלים ביחוסים הראשונים של המלחמה הבאה.

שתוק, אמר בגין. חולשתו של חיל־האוויר כחוקע אילם נובעת הן מעמדתו הדפה של מפקדו הנוכחי, הן מנסייתו המבדרכת להצדיע ולתניח את הכרעת בניין־הכוח בידי הדרג המדיני הממונה. בלולאה קודמת היה חיל־האוויר עצמו אחראי לניפוח ה„לביא" מגירסת־הזוטא הקבילה למפעל־ענקים תובעני ותלוי־אמריקה. דוד עברי, שהמליץ כראש להקן אוויר על רכישת אפ־14, הכשלון היקר של חיל־הים האמריקאי (בני פלד הדיחו את אפ־15, למולו של צה"ל), ניצל את כחותיו הבניינים של מנהם בגין כשר־הבטחון להגדלת המנוע. בגין, לדברי משתתפי הדיון הגורלי ההוא, ניימנם והתעוור לאשר את הצעת „אלופי" עברי. מנכ"ל משרד־הבטחון, יוסף מעיין, לשעבר ראש להק ציוד בחיל־האוויר בדרגת תא"ל, מיהר לתחות אם משמעויות אישור־פתע זה ברוזדות. בגין השתיקו בגסות וה„לביא" יצא משליחה.

עברי הוא עתה מנכ"ל משרד־הבטחון ומתומכיו המעטים של ה„לביא" בדרג הבכיר של מערכת זו, בניגוד בולט לרמטכ"ל הבא ולמפקד הבא של חיל־האוויר שעומד רבין למנות. השבוע הצמידו סייסים לזקהיים את כינוי־האחוזה „רוכיל" ודיברו על תקוותם כי יפטור את חיל־האוויר מעונשו של ה„לביא". אבל משאלתם האמיתית, לחלופה עם הדוה, בוחנה לרבין, אב־טיפוס לגנרל ישראלי שסמכותו האישית כשר־בטחון לא תעורר, אם יכפה אותה, אם ימריא סוף־סוף במלוא העוצמה ויקפל את גלגליו.

מטוס עברי ראשון / טלי זלינגר

הכניסו עז ייצא לביא

בחיל האוויר תפסו שהמשך ההשקעה ב„לביא" תפגע בהצטיידות חיונית לחיל. מימדין האימתניים של המטוס הבהילו את מפקדיו

בצה"ל מהלכים עכשיו על קצות האצבעות. זהירות מונעת אסון שמנע שיבוש. כמו כל דבר אחר בצבא, מחולקת תשומת הלב רוויית המתח לגבי העתיד לשלושה חלקים: לוי, לכנון, „לביא". בכל אחת מהטוגיות העתידניות הללו יש לכל אחד רעה והיא גלחשת בחדרי־חדרים: בכל אחת מהן תיפול ההכרעה הסופית בחדרי הדרג המדיני, שיחסי הגומלין שלו עם הדרג הצבאי אינם נטולים השפעה והזנה הדדית. אבל מה שיקבע בסופר־של־דבר הוא תוש הרית של הפוליטיקאים, בתהליך קבלת החלטות שיהיה בוודאי מבולבל ולא מקצועי ושהשיטתיות היחידה בו היא בחוסר השיטה. כך בכל דבר ועניין, כך גם בשאלת ה„לביא", אשר לגביו יש לצה"ל עמדה – אמנם מדוכנת, אבל בשלב זה בבר מגובשת למדי. נסיון לשחזר את הדרך שעשתה עמדת הצבא בעניין פרוייקט הפיתוח והייצור של מטוס קרב תוצרת ישראל לחיל האוויר מעלה דרך מפותלת למדי, שפרעלים בה אינטרסים כיתתיים והלכי־רוח אישיים.

בתחילת 1980, לפני שבע שנים חסר חודש, הציג שר הבטחון עזר וייצמן את רעיון מטוס „לביא" כפי שהתגבש, אחרי תכנונים, לוודאציה צנועה יותר. מפקד חיל האוויר דאז, האלוף דוד עברי, התנגד. מפקדי חיל האוויר רוצים תמיד את מיטב הציוד ומהר כדי לחמש בו את ציים. מול היתרונות שבתפירת חליפה גזורה היטב למידותיו ולדרישותיו המפציפיות של חיל ניצבים החסרונות של הזמן, היתיור בחוסר הוודאות לגבי המוצר המוגמר והמחיר, כל אלה מצננים, וצננו גם אז, את ההתלהבות מן הרעיון החלוצי של מטוס בייצור עצמי. בצה"ל, יבשה וים, לא היו ערים במידה מספקת למהלך, ובוודאי לא למשמעויותיו. איש לא יכול היה לשער אז את מלוא היקפו, מה גם שרוכר בגרידה צנועה יחסית. על אחת כמה וכמה עברי, כך משחזרים המשחזרים, שלא אהב את רעיון הויתור על סחורה טובה ישר מהמדף, אבל הוא שהציגו לממשלה בראשות מנחם בגין.

בסיפורנו שמור לנפשות הפועלות מקום של כבוד בפנתיאון הטעויות. ראש הממשלה ראו מנחם בגין הינו תובב ידוע של מדים וכוח צבאי. דברים היוצאים מפיהם של גנרלים עברים במדינה היהודית כמוהם כמים חיים במדבר. גנרלים עברים במדינת היהודים, בעלי מוחות זרדים וראויים להערכה, ידעו את שיודעים הכל בעניין נטיית הנפש הזאת של ראש הממשלה, וברגע שנוצרה הסיטואציה הנוחה, שולח „לביא", או כמו שזה נראה עכשיו מכאן, שולחה הנה, אל המטרה.

כששר הבטחון עזר וייצמן התפטר מתפקידו ומנחם בגין התיישב במשרד הבטחון, בכל יום חמישי בשבוע, נוצר המהלך הבא. חיל האוויר בחר, ככל הנראה, ללכת עד הסוף עם רעיון המטוס מתוצרת עצמית. בבחינת „אם כבר אז כבר". לשר הבטחון, שהוא ראש הממשלה, הוצגה עמדת לובשי המדים הכחולים, לפיה „לביא" שהובא בשעתו לאישור הממשלה, על־ידי מפקד החיל עצמו, איננו מטוס בהיקף הנכון למימוש הרעיון של חליפה מותאמת היטב. בחליפה שחיל האוויר מדבר עליה צריך להכניס כמויות אוויוניקה, „חוכמה" סכנולוגית אלקטרונית, בסדר גודל שהמנוע שעליו סוכם לא יסבול, ויש לדבר במונחים של הגדלת הנוף והוספת המנוע ל־20־11 של חברת „פראט אנד וויטני".

בחיל האוויר תפסו שהמשך ההשקעה ב„לביא" תפגע בהצטיידות חיונית לחיל. מימדין האימתניים של המטוס הבהילו את מפקדיו

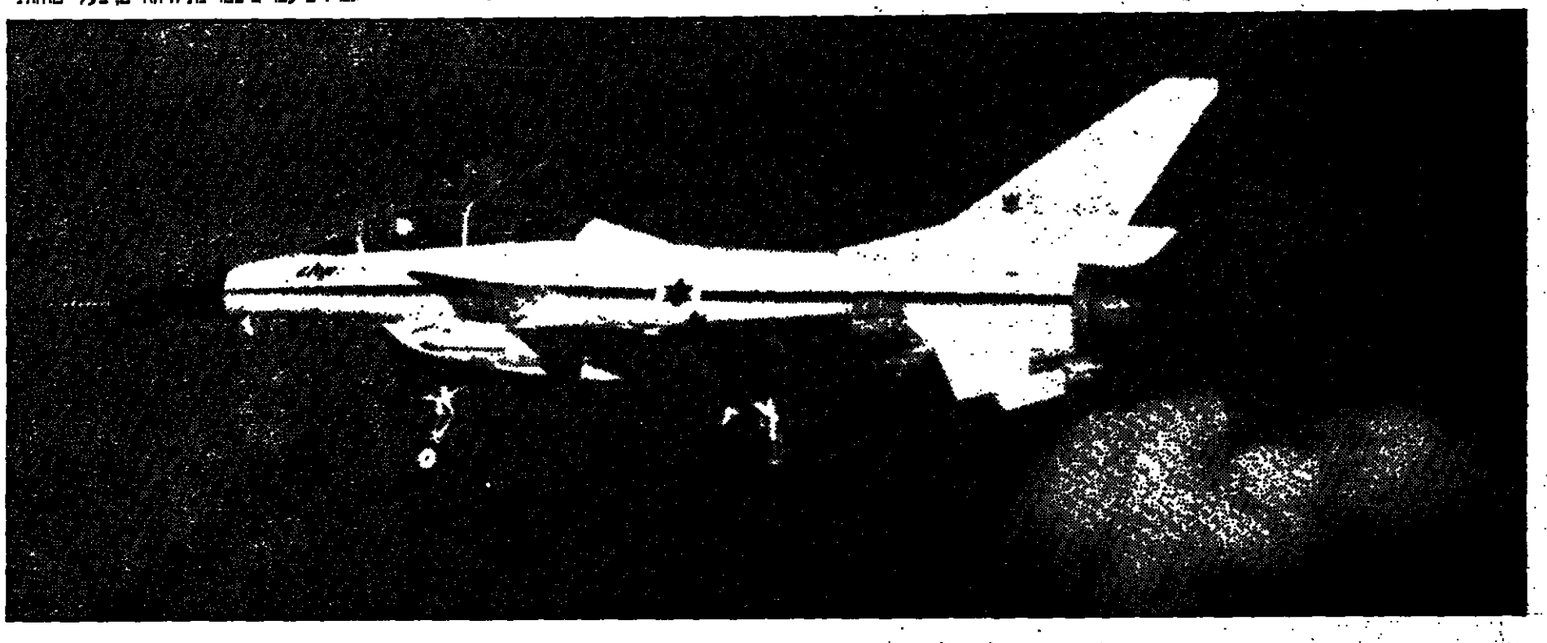

האגדה מספרת שראש הממשלה ושר הבטחון נראה באותם רגעים מרוכז מאד־מאד בחומר ועיניו עצומות, יש אומרים מנומנם, ובכל מקרה, מבלי להביא את העניין שיש לו השלכות תקציביות מרחיקות־לכת ועקרוניות לאישורו ההחלטה הקודמת בפורום הממשלה, הסכים – בסופו של הדיון המעייף – לכל מלה שהצבא הביא בפניו. כעבור זמן קצר כבר הצ"ג בפניו מפקד חיל האוויר את הצעה המגובשת. ובחדר אחר לא גדול בקריה בתל־אביב, התקבלה החלטה שאת הגיבנת שלה סותבת מדינת ישראל עד עצם היום הזה.

בצבא הירוקים ובחיל הים עדיין לא עיכלו בשלב זה את התהליך שהקפיץ את עלות ה„לביא" המתוכנן בכ־50 אחוזים לפחות. המשמעויות של ביטול פרוייקטים לירוקים וללבנים בגלל הכחולים לא הובנו עדיין. הנחה היתה ש„יהיה בסדר". מכל מקום, חיל האוויר אוהב את התכנית שהציג ומאמין בהחלט ביכולתו של מטוס כזה, אם אמנם ייצא אל הפועל, לענות על הצרכים. בקרב השורות הכחולות נטמעו, עם־זאת, כבר בשנת 1981 קולות המזכירים את יתרונות הרכיסה של סחורה מובטחת מן המדף. קולות אלה עדיין לא קיבלו תאוצה ותהודה רבה.

שר הבטחון אריאל שרון מתייסב במשרד הבטחון אחרי הבחירות ב־1981. השר החדש מבקש לבחון מחדש את כדאיות הפרוייקט הזה, שכובדו מתבהר יותר ויותר. הבעיה עם הבדיקות היא, שהן לעולם יוכיחו את כדאיות הפרוייקט, מפני שהמערכת הבודקת היא המערכת הניזונה ממנו והמאמינה בו, כמו תלות שנוצרת בין אסיר וסוהר. כך או כך, נערכת בחינה מחודשת, מתקבל אישור מחודש בממשלה, אך תוך הבטחה שהפרוייקט הלאומי לא יבוא על חשבון תקציב הבטחון אלא מתקציבי המדינה. הבטחה שבמציאה הוברר כי שוויה כקליפת השום. אבל בזאת שלזמנה היתה טובה להדגיע את התלונות ההולכות ונרקמות בצבא הינבשה על סכנה לאינטרסים שלהם.

גלולות ההרגעה השפיעו לסוות קצר והיה צורך להעלות את המינון. לתסיסה שהצבא מעורר עונה הדרג המדיני במלהמת לבנון. אז יורד ה„לביא" לזמדמה מסדר היום בכלל ובצבא בפרט. הערנה באה לו משני מקורות אור וחום. משה ארנס, מהגדס אוירונאוטיקה, בטחוניסט ואיש התעשיה האווירית, נכנס לאותו חדר ודחד עברי, עכשיו אלוף במילואים ואבי ה„לביא"

קצינים בכירים במטב"ל התבטאו בחריפות נגד המטוס וטענו שאם ימריא, יקרקע את הצבא כולו

הולך – לאן אם לא לתעשיה האווירית. כמובן, בתפקיד יו"ר פעיל של הדיריקטוריון. שנתה כפולה ל„לביא", המקבלת חיזוק של־שי – את מקומו של עברי בראשות חיל האוויר תופס „גרופ" אחר של מטוס העתיד העברי – עמוס לפידות, שבתפקידו הקודם היה ראש מנהלת פרוייקט הלביא. לא ברור מה קדם למה, והאם העובדה שלפידות קיבל את ראשות החיל מצביעה על כוונת המכונים בדרג הפוליטי לחזק את מגמת „לביא" בבורסה. התוצאה – ה„לביא" מגורר היטב ברשת של תומכים. את כוחה של התעשיה האווירית בדרגים הפוליטיים, בשל היותה מעסיקת עובדים, השווים כמה מגדסים לניחוש תוכנן בפוליטיקה, יתנו המנתחים הפוליטיים והכלכליים. התוצאה היא שבמסדרונות מערכת הבטחון, גבוה יותר ורועש קולם של אנשי המגדסים בפוטנציה מאלה של לובשי המדים, שגם להם, אגב, יכות הצבעה בכל קלפי אוזרחי. בשלב זה, עולות האוקסבות של שני הצדדים. יבשה – עם ים מזנב מאחור במחאה צנועה – מתרעם נואשות על הקיפוח ועל חוסר האחריות בהסקעה בהימור לא בטוח, גם אם אסטרטיבי, על חשבון עשרות פרוייקטים קריטים לא פחות, וכנראה אף יותר, להכרעה בשדה הקרב בעתיד הקרוב והבינוני. מתנבטת גם אידאולוגיה בצבא, המעגנת את סיעוניה באותן עובדות שכביאים המצדדים ב„לביא" והלוחצת את הנקודה לפיה הסיעון של פיתוח טכנולוגיות לטובה „לביא" קביל בהחלט, אבל דווקא ההשקעה של כספים אמריקאיים ושקלים בברזל של המטוס היא בזבוז לעומת השקעה אפשרית של שקלים בשכל הישראלי לתרבה ביזונים אחרים.

אבל עברי חזר לצבא, כסגן רמטכ"ל, ה„לביא" הרים כנף, הירוקים מונהגים על־ידי כחול. ודווקא בכחולים היו הפתעות. בחיל האוויר תפסו שהמשך השקעה ב„לביא" עלולה לפגוע באמצעים נוספים החיוניים לחיל לא פחות. הממדים האימתניים שקיבל המטוס העברי הראשון עם הדיחיפה הנלהבת של הבכרת התחילו להבהיל גם את קציני החיל. במקום שהיתה הסכמה, נפערה פירצה.

תושב חדש בקריה, יצחק רבין, לא היה יכול להתעלם מן הקולות הבוקעים מכל ורוקות הצבא. הוחלט על בחינה מחדש, וטוב אותן בדיקות ושוב אותם אישורים למטוס, שכבר ברור כי בשל היקפו וסיכוכיו הוא לא יאפשר שיחדור מתלות בגורמים זרים על־אף שזאת אחת מהצדקות קיומו הראשיות. הפוליטיקה חזקה יותר מן הכלכלה, שכבר החל להתבהר מצבה העגום ביותר. כדור הכסף המשיך לכן להתגלגל, ומול חזית ה„לביא" ניכרת כבר כשנה חזית אחידה של יזוקים־כחולים־לבנים. הנשימות נעתקות אצל יותר מאשר משחקי ה„שבע־נא" הצבאי. עכשיו הפיים בעיצומו.

„לביא" ישאב, מי לא יודע? אנשי חיל האוויר לא יודעים איך לגרש את העז מחצרם. ראשי הצבא הירוק שהתבטאו בחריפות נגד המטוס והתריעו שאם ימריא יקרקע את הצבא כולו: ראשי הפנטגון ומחלקת המדינה האמריקאים, שקצה נפשם בהרפתקה הזאת ובלחצים המופעלים עליהם מצד גורמים כלכליים רב־עוצמה בחצרם. סיפור התמיכה ב„לביא" הוא סיפור מובהק על משחקי כח ועל עוצמות אישיות, פוליטיות וכלכליות. התפקיר של הצבא, צרכן ויצרן, הוא למרבה האירוניה שולי, והוא אולי התפקיר של המקוהלה בטרגדיה היוונית. הרבה קולות, ושום השפעה על העלילה.

החלופה שלא נדחתה על הסף / חיים ביאור

1700 ולא 3000

עוזר שר הבטחון צבי בן־משה מציין השבוע, לאחר הפגישות עם רב זקהיים, כי מערכת הבטחון אינה דוחה על הסף את גרסתו של זקהיים, לפיה תישמר רמת התעסוקה שתוכננה בתעשיה האווירית למשך 15 שנים, גם אם יחולק לקבל אחת מהצעות החלופה ל„לביא".

דברים אלה סותרים, ככל הנראה, את טענותיה של התעשיה האווירית. יעקב שפי, יו"ר ועד העובדים, טוען שהפרוייקט מעסיק 4000 עובדים וכי 3000 מהם, מהנדסים וטכנאים, יפוטרו אם יופסק פיתוח המטוס. הוא מזהיר כי „הפיתוח במדינה ימות, התעשיה האווירית ומפעלים נוספים יהפכו מעתירי ידע לעתירי עבודה".

צבי בן־משה מתקן נתונים אלה. הוא טוען שהתעשיה האווירית מעסיקה במסגרת פרוייקט ה„לביא" 1700 מהנדסים בלבד. בן־משה אומר, שאם יוחלט לייצר את „אף־16" בשיתוף עם האמריקאים, לא זו בלבד שלא יצטרכו לפטר אותם – ייווצרו בתעשיה ביקושים לבעלי מקצוע מתאימים.

שר הבטחון לעניני תעשיות, כי מערכת הבטחון אינה דוחה על הסף את גרסתו של זקהיים, לפיה תישמר רמת התעסוקה שתוכננה בתעשיה האווירית למשך 15 שנים, גם אם יחולק לקבל אחת מהצעות החלופה ל„לביא".

דברים אלה סותרים, ככל הנראה, את טענותיה של התעשיה האווירית. יעקב שפי, יו"ר ועד העובדים, טוען שהפרוייקט מעסיק 4000 עובדים וכי 3000 מהם, מהנדסים וטכנאים, יפוטרו אם יופסק פיתוח המטוס. הוא מזהיר כי „הפיתוח במדינה ימות, התעשיה האווירית ומפעלים נוספים יהפכו מעתירי ידע לעתירי עבודה".

צבי בן־משה מתקן נתונים אלה. הוא טוען שהתעשיה האווירית מעסיקה במסגרת פרוייקט ה„לביא" 1700 מהנדסים בלבד. בן־משה אומר, שאם יוחלט לייצר את „אף־16" בשיתוף עם האמריקאים, לא זו בלבד שלא יצטרכו לפטר אותם – ייווצרו בתעשיה ביקושים לבעלי מקצוע מתאימים.

יהיה־לא־יהיה / יוסי מלמן

מרוב החלטות לא רואים

אם נשפוט על־פי נטיות־לב ואידאולוגיה, ה„לביא" ימשיך להתעופף ואם על־פי נתוני זקהיים, אפשר – אולי – להגיע למסקנה הפוכה

על משקל אימרתו של וינסטון צ'רצ'יל אפשר לומר כי מעולם לא החליטו בישראל ממשלות רבות כל כך החלטות חד־משמעיות כל כך על נושא אחד. ובכל זאת, דווקא ריבוי ההחלטות ולכאורה נחישותן, מעיד על היפכא מסתברא. ככל שהממשלה בארץ נזקקת לאישורים מחודשים, כן היא בעצם מפגינה את חולשתה ומקפוקיה.

בעבר, כשרצו להקים „פרוייקטים לאומיים" עשו זאת hush hush. כך היה עם הכור הגרעיני בדימונה, כך עם טנק המרכבה וכך עם עוד מערכות נשק חשובות. גם בהקמת המוביל הארצי וממעלי תעשיה או הקלאות אחרים נהגו כך. החליט מי שהחליט, הביא לממשלה, קיבל אישור והתחיל לבנות.

עם ה„לביא" זה כבר סיפור אחר. בתעשיה האווירית תחת הנהגתו של שר הבטחון שמעון פרס, הגו את רעיון מטוס ה„אריה", שנועד להיות ה„כפיר" של הדור הבא. אחר כך באה ממשלת מנחם בגין עם שר הבטחון עזר וייצמן ואישרה לבנות את מטוס הלביא. אבל זה נועד להיות „לביא" קטן כלומר עם מנוע קטן חזל. אבל מתעשיה האווירית ובמגים אחרים לא היו מרוצים מההחלטה. הם רצו לביא גדול וטוב יותר. כל עוד היה עזר וייצמן בממשלה, הוא עמד כחומה בצורה נגד כל גילויי ה„מגלומניה". אבל כשהתפטר מתפקידו ומנחם בגין גטל עליו את תיק הבטחון, החלה שרולת „הלביא הגדול" להרים ראש. גם לשר הבטחון אריאל שרון היו ספקות לגבי כדאיות העסק המוגדל. אך בסופו של דבר, תחת הנהגתם של בגין ואחר כך במיוחד בהשפעתו של משה ארנס – שהצליח לשכנע את אה"ב לאפשר להמיר חלק מכספי הסיוע הדולרי לשקלים ולהוציאם בארץ – התכנסה הממשלה והחליטה על „הלביא הגדול", כפי שהוא קיים במתכונתו הנוכחית.

כשהוקמה ממשלת האחדות הלאומית, מונה יצחק רבין, שהתנגד בעבר בתוקף „ללביא", לשר הבטחון. יש בכך לא מעט אירוניה. רבין לא הסתיר מעולם את יחסו האמביוולנטי לעניין. הוא לא מתכחש להתנגדותו בעבר, אך מדגיש כי כשר בסתון עליו להביא בחשבון עוד שיקולים ולדאוג לאינטרסים של המערכת שהוא מופקד עליה.

הפתרון שמצא יצחק רבין ללבטיו היה פשוט. לשתף בהם עוד שרים. זה אפילו נראה אצלו כמין עקרון. כך נהג כשרדש משרד האוצר לקצץ בתקציב משרד הבטחון: כאשר לא הסתפק בנוהג המקובל, שהממשלה שומעת דיווח כללי ביותר על מגמות הקיצוץ בכל משרד ומשרד ודרש ליידע אותה גם בפרטי הפרטים ומשמעויותיו. וכך בדיוק נוהג יצחק רבין בקשר לפרוייקט ה„לביא". לפני כשנה הוא כפה על הממשלה דיון מיוחד בנושא זה. הממשלה אז קיבלה החלטה מחודשת ושבה ואישרה את הפרוייקט. בקרוב היא תצטרך שוב לקיים דיון כזה.

לאור הלחצים מארה"ב לבטל את פרוייקט הלביא ולהסתפק באחת החלופות המוצעות, תידרש הפעם הממשלה להחלטה מכרעת – האם לבטל את הפרוייקט או לקיימו. רבין לא יסכים שהחלטה קרדינלית כזו תתקבל רק בפורום השלושה – שמיר, פרס, רבין – ואפילו לא בקבינט.

איזה החלטה תיפול שם? תלוי בנקודת המוצא של הדיון. אם לשפוט על פי נטיות הלב, האידאולוגיה, התבטאויות העבר של השרים, אפשר להניע למסקנה כי ה„לביא" ימשיך להתעופף. יש בממשלה רוב בעדו. ראש הממשלה יצחק שמיר, ממלא מקומו שמעון פרס, שלא לדבר על השר משה ארנס, מובילים את ראש החץ של שדולת ה„לביא". אליהם אפשר לצרף שרים נוספים. אבל אם נצא מנקודת דיון אחרת, זו ששוקלת את הנתונים החדשים של רב זקהיים, ואם נחזור למה שפתחנו בו, אפשר אולי להגיע למסקנה הפוכה: מרוב החלטות ממשלה „לביא" לא יָרֵאה.

هكذا من الأصل

هكذا من الأصل

הנשק שפועל לשני הכיוונים / ברוך בן־אריה ודב תמרי

נשק כימי, שתיקה שהופרה

„שימוש בנשק כימי במלחמה איננו תופעה חדשה במאה ה־20". אין זה ציטוט ממקור מסויים אלא, לאחרונה, משפט שגור למדי. אף־על־פי־כן מוזר וצריך לשאול, האם אין השימוש בנשק כימי במלחמת עיראק־איראן והצטיידותה של סוריה בנשק זה – כך בהסתמך *על ידיעות שונות* – תפנית או התייחסות שונה לשימושים בסוגי נשק בלתי קונבנציונאלי באזורנו. במילים אחרות, האם מה שנחשב כסאבו – אפילו חלקי ומסוייג – אינו הולך ומתברסם. האם החל תהליך העלול להוביל להסרת מחסומים, אמיתיים ומדומים, בפני שימוש בנשק כימי במלחמה בין ישראל לשכנותיה.

הלוחמה הכימית. השימוש במשג „לוחמת אב"כ" מקביל לעיתים להכללה בכל הקשור לשימוש בנשק בלתי קונבנציונאלי. אולם מתוך קבוצת הנשק המכונה אב"כ – (אטומי־ביולוגי־כימי) הנשק הכימי הוא פחות קטלני מאשר הנשק הגרעיני, והשימוש בו נפוץ יותר. מקובל לתאר לוחמה כימית בכינוי „לוחמת גאזים". אין זה מדוייק, כי במקרים רבים החומר הכימי במערכת הנשק מופיע בצורת נוזל או תרסיס. נשק כימי נועד מסבעו לפגוע בבני־אדם פגיעה קטלנית או פגיעת נזק (לפי סוג הנשק), אך אין הוא גורם הרס מתקנים או ציוד. *החבחנה בין קבוצות שונות של חומרי* לוחמה כימיים הינה על־פי טיב השפעתם על בני־אדם. שתי הקבוצות הנפוצות שאליהן התייחסו כלי התקשורת בהקשר להופעת נשק כימי בסוריה־ישראל ובמלחמת איראן־עיראק הן, בהכללה רבה, חומרי העצבים ומה שמכונה גאזי כוויה (גאז החרדל). חומר העצבים הינו המסוכן, הרעיל והקטלני שבין החומרים וגורם מוות גם ברמת ריכוז נמוכה. גאז החרדל מוכר כגורם נזק, בעיקר כוויות קשות, במגע עם העור. קיימות קבוצות חומרי לוחמה כימיים פחות מוכרות. וביניהן החומרים הפסיכוכימיים הפוגעים בכושר המנטלי, מנטרלים מוטיבציה ומטשטשים את יכולת האבחנה והשיפוט של הנפגע.

הפיתוח המואץ של הטכנולוגיה בעשורים האחרונים – פיתוח נשק טילי ואמצעי שיגור – הביא בעקבותיו מגוון אפשרויות לשיגור חומרי לוחמה כימיים למטרתם. אין כל הפתעה בידיעות בדבר הצטיידותה של סוריה בראשי חץ כימיים הניתנים להרכבה על־גבי טילים. בעולם מוכרות גם צורות שיגור אחרות של נשק כימי וביניהן פצצות אוויר, פגזי ארטילריה ומתקני ריסוס ממוסדים. אין להוציא מכלל אפשרות שגם אמצעים אלה, לפחות חלק מהם, מצויים בידי מדינות מזרח־תיכוניות נוספות.

כיצד פועל הנשק הכימי ומהן הסכנות הנובעות ממנו?

חומר כימי, לאחר ששוגר, מתפזר בעודו באוויר או על פני הקרקע, מתנדף והופך לענן גאז או נותר בצורתו הנוזלית במקום הפגיעה. החומר הכימי מתפזר באוויר וחודר לדרכי הנשימה. החומר הנוזלי העמיד, בצורת טיפות לוזגמה, פועל במגע עם השד ותודר דרכו. בגד רגיל אינו מגן בפני הפגיעה.

תנאי מזג האוויר משפיעים מאד על יעילותו של הנשק הכימי. סמפרטורה גבוהה עשויה להקטין את ריכוז החומר הרעיל ולהפחית את השפעתו, כיוהי רוחות ועוצמתן מכוונים את ענן הגאז ואת מהירות התפשטותו. כלומר תנאי מזג־האוויר מגבילים את השליטה בנשק ומקשים על חיזוי התוצאות. כך לדוגמה עלול המשתמש בנשק כימי למצוא עצמו נפגע, אם לא הביא בחשבון כיוהי רוח ונורמי מזג־אוויר אחרים שאינם ניתנים לשליטה. המסקנה הברורה היא כי המשתמש בנשק כימי חייב להגן על עצמו מפניו ולא רק מחשש לגמול. לשון אחר השימוש בנשק הכימי והצטיידות באמצעי מיגון מפניו הם שני הצדדים של אותו מטבע. לפיכך הצטיידותה של מדינה באמצעי מיגון עשויה להוות עדות עקיפה על הצטיידות בנשק עצמו.

הסכנה. מבין אמצעי ההגנה השיגרתיים ידועים במיוחד הסיכה להגנה על דרכי הנשימה, ובגד המגן להגנה על הגוף בנגד תזיה עורית של החומר הכימי. אמצעים אלה עשויים לספק הגנה נאותה לחייל בשדה הקרב, בתנאי שהתקפה בנשק כימי מצאה אותו מוכן לה מעוד מועד – חבוש במסיכה ולבוש בבגד מגן, או שהוא מצוי בטנק או בנמ"ש אטום, המוגנים במערכות סינון אוויר. תנאי זה יכול להתממש אם היתה התרעה מוקדמת על ההתקפה הצפויה. אולם זו מעודדת בעיה נוספת – ככל שעולה רמת המיגון, יורד כושרו של חייל לבצע פעולות פיזיות בשדה הקרב. ייתכן אם כן שחייל יהיה מוגן היטב בפני נשק כימי אך יתקשה ללחום. הבעיה אם כן כפולה. על מנת לספק לחייל הגנה יעילה נחוצה התרעה מוקדמת, אך ההגנה היעילה מכביתה עליו לתפקד כלוחם.

הגנת האוכלוסיה בעורף הינה דבר אחר לגמרי. הגנה כזו, יחסית, היא אפשרית, אך היא מותנית בהשקעה כספית גדולה ומתמדת. על־מנת להגן על האוכלוסיה אין די במסכות נגד גאז רעיל. ראשית, חלק מהנשק הכימי אינו במצב צבירה גאזי, ושנית, כיצד יגנו על תינוק בן שבוע ועל זקן בן 90 באמצעות מסיכה?

מיגון האוכלוסיה מחייב פתרון לשישה עניינים מרכזיים.

I. ציוד התגוננות אישי. הצכ־ידות המתנית תהיה יקרה מאד.

II. מאחר שבציוד אישי בלבד אין אפשרות לספק מיגון, יש צורך במקלטים, או ליתר דיוק להכשיר את המקלטים הקיימים לעמידה בפני התקפה כימית. הכשרה הכרוכה בהשקעה כספית עניקת.

III. שמירת הציוד ברמת שמישות חמינות גבוהה על מנת לעמוד בפני התקפה פתע. עניין זה כשלעצמו עולה עשרות או מאות מיליוני דולרים כל שנה.

IV. פיתוח ו/או רכש של גלאים אלקטרוכימיים הדגמים אוטומטית את האוויר, מזהים את החומר הרעיל ומשגרים אותות אזעקה. הגלאים אינם בבחינת אתרעה מוקדמת בפני התקפה כימית משום שהם מזהים את ההתקפה מרגע שזו כבר החלה. ערכם הוא בהתרעה לקראת התגוננות ולהיערכות שיירותי הרפואה לשעת חירום. הגלאים עדוים לוודא האם ובאילו אמצעים תותקף האוכלוסיה ומסייעים למניעת פאניקה, שנוקיה יכולים להיות רבים מעבר למה שיגרום הנשק הקונבנציונלי או הכימי בעורף ובחזית.

V. הערכות מתמדת של שירותי הרפואה לטיפול בנפגעי לוחמה כימית. עניין זה מחייב אימונים, ציוד וחומרי רפואה ספציפיים והיערכות בתי־חולים לקליטה המונית של נפגעים. כל אלה עולים גם הם סכומים לא מבוטלים במלאים ובכוננות רפואית.

VI. לאימון האוכלוסיה יש משמעויות חברתיות עמוקות מעצם קביעת נורמה של „מלחמה טוטאלית בכל רגע", שהשפעתה על החברה עלולה להיות בלתי־נסבלת.

כמעט בכל המדינות בעולם שהתלבטו כיצד להגן על האוכלוסיה בפני התקפה כימית הגיעו לשתי מסקנות קיצוניות ומנוגדות לכאורה. האחת, לוותר על המיגון, בהנחה שמלחמה מן הסוג הזה אינה צפויה. השנייה, לסמוך על הרתעה באמצעות נשק בלתי קונבנציונאלי, שתמנע את התוקפי מלהשתמש בנשק כימי.

מדינות אחדות מסתפקות מטעמים של חוסר תקציב, במיגון חלקי לקבוצות מצומצמות באוכלוסיה המשרתות ישירות את המאמץ המלחמתי. ואכן, עלול להיווצר מצב בו־ינים עגום: מיגון האוכלוסיה יהיה בלתי־שלם ולא יעניק הגנה מספקת ובמקרה של מלחמה ושימוש בנשק כימי תוזיה האוכלוסיה חשופה ולו גם חלקית למוראות הנשק הקטלני. יתכן שעדיף לוותר במידה מרובה על מיגון האוכלוסיה ולסמוך על יכולת ותרתעה.

הפעלה. השימוש בנשק כימי במלחמה משולב בתפיסת המלחמה ובתפיסת הבטחון של מדינות. בדוקטרינה הסובייטית לדוגמה, היה אפשר להבחין בשתי תפיסות: האחת גרסה, כי נשק כימי הוא נשק טאקטי כמו כל נשק אחר. אין משתמשים בו אלא במעורב עם סוגי נשק אחרים מקובלים – ארטילריה, הפצצות אוויר וכדומה. תפיסה זו ראתה בנשק הכימי אמצעי לוחמה קונבנציונאלי ולכן היא שילבה את אמצעי השיגור וכן את אמצעי התגוננות כחלק מאירגון ומבנה יחידות הדרג הלוחם הטאקטי. התפיסה השניה ראתה את הפעלת הנשק הכימי כשלב מעבר ממלחמה קונבנציונאלית למלחמה גרעינית. שתי התפיסות אינן סותרות אלא משלימות אחת את השניה. כלומר, מכאן אפשר להניח כי התקפה בנשק כימי על האוכלוסיה בעורף תוזיה משולבת בהתקפה טאטיבית בנשק קונבנציונאלי, בעיקר כדי להעלות את הסיכוי להסות את השימוש הצפוי בנשק הכימי ולהעלות את יעילותו.

ההרתעה. עקרונות ההרתעה המקובלים, המונעים מדינות לצאת למלחמה פועלים גם כאשר יש למדינות יכולת לוחמה כימית. אין דמיון רב בין הנשק הכימי לנשק הגרעיני ואין להקיש מהאחד לשני, אולם יש פנים דומים למחשבת הגדים המעורבים. כבר אמרנו כי לא ניתן להרתיע באמצעות מיגון מחלש של הכוחות הלוחמים ושל האוכלוסיה בעורף ולכן מעדיפים הגדים להשקיע בהתרעה הדדית. השקעה זו היא קלה יחסית, משום שמכל שלוש הלחמות הלא־קונבנציונאליות, הכימית היא הזולה ביותר. מדינות שאין ברשותן יכולת טכנולוגית גבוהה יכולות לרכוש נשק כימי או לייצרו בכוחות עצמן. ההרתעה מבוססת על העקרון הפשוט כי הדיב לא יממש את יכולתו מחשש למכת גמול. אף־על־פי־כן, מקור חשש אמל המדינות הדיבות שמא יתפתה הגר האחר וישבור את ה„טאבו". על מנת למנוע את הפיתוי מגדיל כל צד את מאגר הנשק הכימי או את קטלניותו ומוצא דרך לא פורמלית להביא מידע זה לידיעת הגר השני. וכך, באופן פראדוקסלי, גרלה הרתעה מצד אחד וגרלים מחסני ומימוש מצד שני, לעיתים בכמויות שאין בהן הגיון וצורך.

המזרח־התיכון. ככל הידוע למדינות מזרח־תיכוניות היה נשק כימי כבר בשנות ה־60. מצרים השתמשה בו כנגד המלוכנים בתימן. העיראקים, כידוע, משתמשים בו נגד האיראנים. העובדה המזרקת לעין היא כי מאז השימוש הראשון בגאז חרדל [illegible] המלחמתי הראשונה לא הפעילו מדינות וצבאות נשק כימי נגד יריב בעל נשק דומה, אלא רק נגד יריב חסר הגנה וקשר יכולת תגובה דומה. יוצא איפוא שעד כה פעלה ההרתעה ההדדית למרות שבמורת־הזיכון היו מלחמות

מדינות ערב לא הלכו אף פעם „עד הסוף", כנראה משום שחששו מהגמול הצפוי. קשה לומר דברים דומים על ישראל, אשר לא אחת פגעה בצורה מבוקרת בעורף מדינה ערבית

בני־אדם. שתי הקבוצות הנפוצות שאליהן התייחסו כלי התקשורת בהקשר להופעת נשק כימי בסוריה־ישראל ובמלחמת איראן־עיראק הן, בהכללה רבה, חומרי העצבים ומה שמכונה גאזי כוויה (גאז החרדל). חומר העצבים הינו המסוכן, הרעיל והקטלני שבין החומרים וגורם מוות גם ברמת ריכוז נמוכה. גאז החרדל מוכר כגורם נזק, בעיקר כוויות קשות, במגע עם העור. קיימות קבוצות חומרי לוחמה כימיים פחות מוכרות. וביניהן החומרים הפסיכוכימיים שהצדדים הלוחמים ראו בהן מלחמות קיום. במלחמות נגד ישראל מדינות ערב לא הלכו אף פעם „עד הסוף", כנראה משום שחששו מהגמול הצפוי. קשה לומר דברים דומים על ישראל, אשר לא אחת, ובצורה מבוקרת, פגעה בעורף במדינה ערבית במטרה להפסיק את המלחמה או את התשה. חיזוק להנחה הנ"ל של הימנעות מהתקפה על אוכלוסיה בלתי־לוחמת אפשר למצוא בתפיסת המלחמה המצרית ב־1973 שהתבוננה להשיג יעדים צבאיים ומדיניים מוגבלים. אין מסלימים מלחמה עד לפגיעה מאסיבית באוכלוסיה אם רוצים להגיע למשא־ומתן מדיני שישא פירות מדיניים ואפילו סדיטוריאליים. מותר להניח שהגיון דומה מדריך גם משטר קיצוני כמשטר המורי. אפילו המשטר העיראקי, החש בסכנה אמיתית לעיזמו חושש לתבוסה במלחמה, אינו מתיר לצבאו שימוש רחב ומאסיבי בנשק כימי. הצבא מפעיל נשק כזה רק במצבי משבר בקרבות, כאשר נדמה שאין מוצא אחר.

נראה גם שכל שלטון מודע היטב לסיכון הכרוך בהפעלת הנשק הכימי ולכן סידורי הפיקות והשליטה על הנשק מרוכזים בידי הדרגים המדיניים הבכירים העליונים. אפשר אם כן להניח שגם במלחמת תשאר ההחלטה בידי הדרג המדיני הגבוה ביותר כשם שעצם ההחלטה על פגיעה באוכלוסיה האזרחית לא תינתן לדרג הצבאי הטאקטי. במקרה של מלחמה בין ישראל לאחת משכנותיה, עשוי להינתוסף להרתעה ההדדית משימוש בנשק כימי משקלה של האפשרות שמא יש בידי ישראל נשק גרעיני. עצם ההנחה הזו, בלי שיהיה צורך לאמת, מגביר את ההרתעה ואת שיקול הדעת מפני שימוש בנשק כימי.

החייל בשדה הקרב יכול להתגונן בפני התקפה כימית בתנאי שיקבל התרעה מוקדמת. אך בכל שעולה רמת המיגון יורד כושרו של החייל להלחם

שהצדדים הלוחמים ראו בהן מלחמות קיום. במלחמות נגד ישראל מדינות ערב לא הלכו אף פעם „עד הסוף", כנראה משום שחששו מהגמול הצפוי. קשה לומר דברים דומים על ישראל, אשר לא אחת, ובצורה מבוקרת, פגעה בעורף במדינה ערבית במטרה להפסיק את המלחמה או את התשה. חיזוק להנחה הנ"ל של הימנעות מהתקפה על אוכלוסיה בלתי־לוחמת אפשר למצוא בתפיסת המלחמה המצרית ב־1973 שהתבוננה להשיג יעדים צבאיים ומדיניים מוגבלים. אין מסלימים מלחמה עד לפגיעה מאסיבית באוכלוסיה אם רוצים להגיע למשא־ומתן מדיני שישא פירות מדיניים ואפילו סדיטוריאליים. מותר להניח שהגיון דומה מדריך גם משטר קיצוני כמשטר המורי. אפילו המשטר העיראקי, החש בסכנה אמיתית לעיזמו חושש לתבוסה במלחמה, אינו מתיר לצבאו שימוש רחב ומאסיבי בנשק כימי. הצבא מפעיל נשק כזה רק במצבי משבר בקרבות, כאשר נדמה שאין מוצא אחר.

נראה גם שכל שלטון מודע היטב לסיכון הכרוך בהפעלת הנשק הכימי ולכן סידורי הפיקות והשליטה על הנשק מרוכזים בידי הדרגים המדיניים הבכירים העליונים. אפשר אם כן להניח שגם במלחמת תשאר ההחלטה בידי הדרג המדיני הגבוה ביותר כשם שעצם ההחלטה על פגיעה באוכלוסיה האזרחית לא תינתן לדרג הצבאי הטאקטי. במקרה של מלחמה בין ישראל לאחת משכנותיה, עשוי להינתוסף להרתעה ההדדית משימוש בנשק כימי משקלה של האפשרות שמא יש בידי ישראל נשק גרעיני. עצם ההנחה הזו, בלי שיהיה צורך לאמת, מגביר את ההרתעה ואת שיקול הדעת מפני שימוש בנשק כימי.

בחירות במערב־גרמניה / שלמה שפיר

התוצאות שעל הקיר

מי שמשקיף אחורה על התנודות בין ימין לשמאל ברפובליקה הפדרלית רואה שהחילופים בין ממשלות ימין־מרכז ובין ממשלות שמאל־מרכז התחוללו בהפרש ניכר של שנים. הסוציאלי דמוקרטים פינו את ספסלי הממשלה רק לפני כארבע שנים

מערב־גרמניה עם יותר משש מיליון תושבים היא אחת משתי המדינות המובילות בקהילה האירופית וגם אחת משתי בעלות־הברית החיוניות ביותר של ארה"ב בנאט"ו. לכאורה, צריכות היו הבחירות הכלליות, שייערכו בה החודש, לעורר עניין רב במערב כולו, נוכח ההזלטות המכסמה הלאומית ברפובליקה הפדרלית לגבי דרכה העתידה בברית האטלנטית ואף לגבי היחסים עם הארצות הקומוניסטיות. אך למעשה אין שותפיה של בון בברית המערבית מגלים עצבנות כלשהי. שהרי לא זו בלבד שהקנצלר הלמוט קוהל ומפלגתו הנצרית־דמוקראטית בטוחים בנצחונם ביום ההצבעה בעוד שלושה שבועות, אלא שגם האופוזיציה הסוציאל־דמוקראטית השלימה עם כך ומקווה רק להקטין את ממדי מפלתה. עלי־פי המשאלים האחרונים נשקפת לה סכנה של כשלון חדרק.

שורה של גורמים חברו יחד, כדי להבטיח לדמוקראטים הנוצרים את הנצחון מראש. המצב הכלכלי האיתן, המתבטא בהעדר אינפלציה, בעצמת המארק לעומת הדולר ובמאזן ופעילים רבים אחרים לא הוסיף גם הוא לחזק את המפלגה הנראית בעיני בוחרים רבים כמוצלחת יותר בניהול משק המדינה. אפילו האבטלה הגבוהה יחסית פחתה בכמה עשיריות של אחוז בשנה האחרונה. לכדות הדישום הגיבר של האסון בכור הסוביטי בצ'רנוביל על חלק מדעת־הקהל אף משתלמת, כנראה, בעיני רוב האזרחים ועובדים רבים דבקות הממשלה בהמשך הפיתוח של אנרגיה גרעינית לצרכי שלום כמרכיב בקידום הטכנולוגי. הדמוקרטים מבקשים להציג עצמם כמפלגת הקידמה הכלכלית ולהבליט את נימתם האופסימית לעומת הגישה הביקורתית והפסימית תכופות של חלק לפחות מרוזבי האופוזיציה הראשית.

אם נשקיף אחורה על התנודות בין ימין לשמאל ברפובליקה הפדרלית, ניווכח שהחילופים בין ממשלות ימין־מרכז ובין ממשלות שמאל־מרכז התחוללו רק כעבור מספר רב של שנים, 17 שנה לאחר בחירת ארנאור לראשונה כקנצלר ב־1949 ו־13 שנה אחרי כינון הקואליציה הסוציאל־ליברלית ב־1969. פרט ל־1972, היו הדמוקראטים הנוצרים תמיד המפלגה הגדולה ביותר בבונדסטאג, אם כי פעם אחת בלבד – בימי

מודעת בחירות. גרמניה. יוני 1987

השיא של אדנאואר ב־1957 – הם זכו ברוב מוחלט בפרלמנט. על פי ניתוח זה ממילא לא היו סיכויי הסוציאל־דמוקראטים טובים עכשיו, שהרי עברו רק קצת יותר מארבע שנים, כאז פינו את ספסלי הממשלה. אולם הפופולאריות הרבה של יוהאנס ראו, ראש ממשלת צפון־ריין־וסטפאליה, שנקבע כמועמד המפלגה לתפקיד הקנצלר, עוררה תחילה התלהבות ותקוות רבות שנתבדו כליל בחודשים האחרונים. במידה גוברת והולכת הובהר שהועזע של צ'רנוביל – שבעקבותיו נתקבלו הזלטות בדבר „הפרישה" מהכוח הגרעיני בוועידות של בית האיגודים המקצועיים ולאחר מכן של המפלגה הסוציאל־דמוקראטית – סייע בעיקר ל„ירוקים" בעלי הוותק האנטי־גרעיני. ואילו הפער בין הקו האנטי־סיסי המתון של ראו בעניני מדיניות הפנים והחוץ כאחד לבין הקו הראדיקלי יותר של אישי צמרת ופעילים רבים אחרים לא הוסיף גם הוא למהימנות האופוזיציה, זאת בשעה שהקנצלר קוהל בעל התדמית הבלתי־מושכת התגלה כפוליטיקאי מפלגתי מעולה שהשכיל ללכד את כל המחנה שלו מסביבו.

לכל אלה נתווספה בחודשים האחרונים מפלת המשק השיתופי המערב־גרמני, שטופח מטוף שנות החמישים עלידי המנהיגות הסוציאל־דמוקראטית של האיגודים המקצועיים. לאחר שנכשלה מכירת חברת השיכון „גויא היימאט" ליזם אפיה ברליני, היא נמצאת עכשיו בתהליך של פירוק. כן נמכרו לידיים פרטיות רוב המניות של „הבנק למשק שיתופי", פאר משק העובדים, שוואלטר הסלבר הפך אחרי לאחר הבנקים החשובים בגרמניה. בקרב צמרת האיגודים החשובים נעשה עתה חשבון־נפש נוקב לגבי הפער המחריף בין התיאוריה לפרקטיקה היום־יומית, הניגוד בין העובדים למעסיקים במשק השיתופי בתנאי הכלכלה הקפיטליסטית ואיבוד האמינות של זרועות המשק השיתופי, שהביאו לפשיטת הרגל שלהן. יו"ר איגוד עובדי המתכת, פרנץ שטיינקילר, הארשיות הבולטת ביותר בצמרת והזרועות של האיגודים, יצא.זה עתה בקריאה למנוע ניצול כשלון מפעלים אלה בידי יריבי העובדים נגד המשך המאבק של האיגודים לרפורמות חברתיות וכלכליות. אולם לטמון קצר הנזק שנגרם למפלגה הסוציאל־דמוקראטית כתוצאה מפרשה זו ברור ואינו מחייב הסברים נוספים.

בעיה אחרת היא, שבמפה הפוליטית הנוכחית מוסרת סיעות פרלמנט בבון נשארו הסוציאל־דמוקראטים ללא שותף־קואליציוני, גם. אילו סיכוייהם בקלפי הין טובים יותר. הליברלים ש„בנדו" בהם ב־1982 אינם באים עוד בחשבון בשנים הקרובות, ואילו קואליציה עם „הירוקים" שנתאפשרה ומנית בחבל הסן אינה ישימה בפרלמנט הפדרלי בגלל היסודות המנוגדים המוסיפים להתרוצץ בסיעת „הירוקים" הפדרלית. עם כל הכיוקוה, הנמתחת במפלגה הסוציאל־דמוקראטית על מטשל ריינג, ועם כל ההסתייגויות מעמדות שונות של נאטו אין המפלגה מוכנה להתפשר עם הגישה הנייטרליסטית של „הירוקים". נוסף על כך נטושה בעצם התחרות בין שתי המפלגות על מצביעים מקרב מה שמוגדר „התנועות הסוציאליות החדשות" – תנועת השלום, תנועת הנשים והתנועה האקולוגית, והסוציאל־דמוקראטים מודאגים מאוד מהצלחתם הרבה של „הירוקים" בקרב חלק מהאינטלקטואלים ובני הדור הצעיר המשכיל. עד לבחירות הבאות ב־1991 עשויים אמנם עוד להזל שינויים לא מעטים, אך הערד שחוף עלול להמשיך בספק את סיכוי הסוציאל־דמוקראטים גם בסיבוב הבא.

ובכל זאת, מה עוד נתון להברעה בבחירות הקרובות? קודם כל, גורלו של יוהאנס ראו, סגן יו"ר המפלגה הסוציאל־דמוקראטית וראש הרשימה שלה בהתמודדות זו. אם אמנם תיכשל המפלגה בראשותו כשלון חדרן, עלול הדבר להזיק למעמדו בצמרת ואף להחליש בראש המדינה הבא שלו בדיסלדורף, אפשר שבמקרה כזה יגבדו סיכוייו של מועמד אחר, שמאלי יותר, לרשת בזעיקה הבאה ב־1988 את מקומו של הירד וילי ברנדט, חשם המחכר במיוחד הוא אוסקר לאפונטיין, ראש ממשלת הסאר. המבחן האחר ופא, אם אמנם תזכה המפלגה הדמוקראטית נוצרית יחד עם מפלגת האחות הבווארית שלה ברוב מוחלט. במקרה כזה יהיה עד למאוד משקלם של הליברלים נשותף קואליציוני, האפשר ששר החוץ גנשר, המכהן בתפקיד זה כמעט 13 שנה, יצטרך לפנות את מקומו כסגן ראש הממשלה ושר החוץ לפרנץ יוזף שטראוס.

מכל מקום, גם בלי שטראוס בקבינט בבון יהווה הדבר מפנה ימינה מבחינת מדיניות הפנים והחוץ כאמר ויתבטא בהגברת האמצעים נגד הטרוריסטים, בהגבלת זכות המקלט לפליטים ובפירוש – מצמצם יותר של „האוסטפוליטיק" עם ברית־המועצות ושאר המדינות הקומוניסטיות. ולמרות העובדה החשובה שהגיש שטראוס כשר האוצר בממשלת ארנאור באמצעת נשק לישראל בשלב קדישי בסוף שנות ה־50 זהחילה. שנות ה־60, אין כל בטחון, שיהיה לצמרת השלטון יכוה עכשיו מפנה לטובה מבחינת היחסים בין בון לירושלים. הכוונה היא לא רק לאספקת הנשק למדינת ערב, ששטראוס הא בים המחיב הציקרי שלה, אלא גם למגמה הנוכחית של השתחררות מהעיטוק בהתמודדות. המתמדת עם העבר הנאצי. הכחות השמרנים במערב־גרמניה, ושטראוס בכללם, רואים בהתמודדות זו מכשול לחיזוק הזהות הלאומית, שצריכה ליגוק השראתה מתודעת היסטוריה שאין להתביש בה.

מודעות בחירות. גרמניה יוני 1987

לא רק בתוקף העבר/טדי פרויס

לא רק טונגה

צריך לומר לגרמנים כי עדיין אין הם יכולים להרשות לעצמם את הלוקסוס של אנטישמיות ובקשת מחילה מהפלשתינאים. נשיא מדינת ישראל הוא האיש הנכון לומר דברים כאלה

מאז 1952, שנת השילומים, סעגו המתנגדים לכינון יחסים עם גרמניה פעמים רבות: ש„בכך הענקנו לגיסיטציה סופית לגרמניה", „מתחנו קו מתחת לזוועות הנאצים". כך סעגו חוגי השמאל ועוד יותר הימין. כשניסה מנחם בגין בפעם השניה לתפוס את השלטון בכוח, על־ידי שיסוי בריוגיו בכנסת, הוא התריע על שסוגרים את „חשבונגו עם עמלק" ומחזירים את גרמניה למשפחת העמים. הוא אמר, וכפי שהתברר בצדק, כי אחר כינון קשרים כלכליים, לא יחזק היום ויחסים מדיניים יבואו בעקבותם. בן־גוריון אמר את הדיפיר: אין קשר הכרחי, החזרת השוד לא תחייב קשרים מדיניים.

עד מהרה התפכח היוצרות. בחתירתו ליחסים דיפלומטיים, אמר בן־גוריון שאחר הסכם השילומים, יחסים מדיניים, יהיו תוצאה טבעית, בבחינת ב' אחר א'. גם בגין הפך את משנתו: השילומים לא היו אלא החזרת השוד; שאינה מחייבת סום דבר, בוודאי לא קבלת שגריר גרמני וגנינת „דויטשלנד אובר אלס" בגמל התעופה לוד. כשנודע, בסוף שנות ה־50, כי ישראל מוכרת נשק (קל) לגרמניה, צעקה „חרות" ש„הנה נמתח הקו הסופי". עוד קו סופי אל־בא ד„חרות" נמתח בקיץ 1965, בעת שרולף פאולס הגיש את כתב האמנתו לנשיא שזר. אבל התברר כי היה זה קו לפני האחרון בלבד, כי באביב 1966, כשביקר בארץ הקנצלר לשעבר קונראד אדנאואר, שוב זעקו הקו האחרון".

מאז לא דובר עוד על האולטימה־ליניה, גם לא כשהגיעו הקנצלרים וילי בראנדט והלמוט קוהל, וגם לא בעת ביקורו של הנשיא ריכארד פון ויצאקר בארץ. ביקורים אלה, כמו ביקורו של ראש הממשלה יצחק רבין בבון, עברו פחות או יותר בשקט. „סגירת חשבון", „קו אחרון" ו„מחיקת זוועות השואה" התעוררו שוב כשנודע על הנסיעה המתוכננת של הנשיא הרצוג לגרמניה. „חרות", וגם חוגים בשמאל ואחרים פרסיים, העלו את החשש כי דריכתו של נשיא ישראל *על אדמת גרמניה, תהפוך את הדף* על העבר.

להיפך. הנסיעה של הנשיא מתוכננת עם מבט לעבר העתיד. היא לא תשכיח את העבר ולא תסגור את החשבון, אלא אם אנחנו נאמר שכך יקרה.יותר מכך: בניגוד לנסיעה השנויה במחלוקת של הנשיא לאוקיאניה, יכולות לביקורו בגרמניה להיות תוצאות רבות חשיבות. גם גרמניה, הלא רק טונגה, אוסטרליה או האיים המאלדיוויים, היא ענק כלכלי ועומדת להיעשות גם מעצמה מדינית. בניגוד לאוסטרליה, הועידה מבחינת אוכלוסייתה, העומדת על סף פשיטת רגל, ועמה ייש לישראל מאזן מסחרי חיובי, ובה גילה הנשיא „פוטנציאל אדיר", גרמניה היא באמת מעצמה עם פוטנציאל אדיר, שאת הקשרים עמה ניתן וצריך לפתח.

עד 1981 עשתה גרמניה מאמצים לשפר את יחסיה עם ישראל והעם היהודי, אך באותה שנה גילה הקנצלר הלמוט שמידט לבני עמו כי בעצם יש להם מחוייבות מוסרית לפלשתינאים. יחדשו בקאנצלריה הוסיף הערות רבות סאטט ורגישות. וכך *דירזו שניהם את תחיית האנטישמיות עד* ששוב מדברים שם על „הון יהודי", צידוף שמאז מיגוד הנאציזם לא הושמע בגרמניה. מי שרוצה יכול לומר כי לאור כל אלה אין נשיא ישראל צריך להופיע על גדות הריין. אך מי שעיניו לעתיד יסכים כי דווקא משום כך צריך מישהו לומר לגרמנים מה רעתנו וכי עדיין אין הם יכולים להרשות לעצמם את הלוקסוס של אנטישמיות ובקשת מחילה מהפלשתינאים.

נשיא מדינת ישראל הוא האיש הנכון לומר דברים כאלה, ולא רק בתוקף העבר, אלא למען העתיד. הגולל לא. יימתם על העבר בפעם המי זכר כמה – אם הנשיא יבקר שם. גרמניה 1987 ראויה לתשומת לב לפחות כמו אוסטרליה, טונגה והאיים המלדיוויים, גם אם לאחרונים „פוטנציאל אדיר".

גירושין כהלכה. דו"ח מסוג אחר / טובה צימוקי, נח זבולוני

לובי לדיני נפשות

בשבוע שעבר הונחו בפני שר המשפטים המלצותיה של הוועדה לבחינת יישום דיני המשפחה.

נקודת המוצא בעבודתה – ההליכים בבתי הדין הרבניים ובבתי המשפט בעיתיים, שלא להשתמש במונח חריף יותר, ולפיכך טעוני תיקון. הקושי המרכזי בעבודתה – היעדר סמכות לפעול בתחום הדין הדתי. ההמלצה המרכזית – הקמת בית משפט למשפחה. המלצות נוספות – ריסון עורכי־הדין, מעורבות יתר של השופט.

ההמלצות, סוברים משפטנים, אינן מזעזעות את הסטטוס־קוו בין המימסד הדתי לרשויות המדינה וכיוון שכך – ישימות

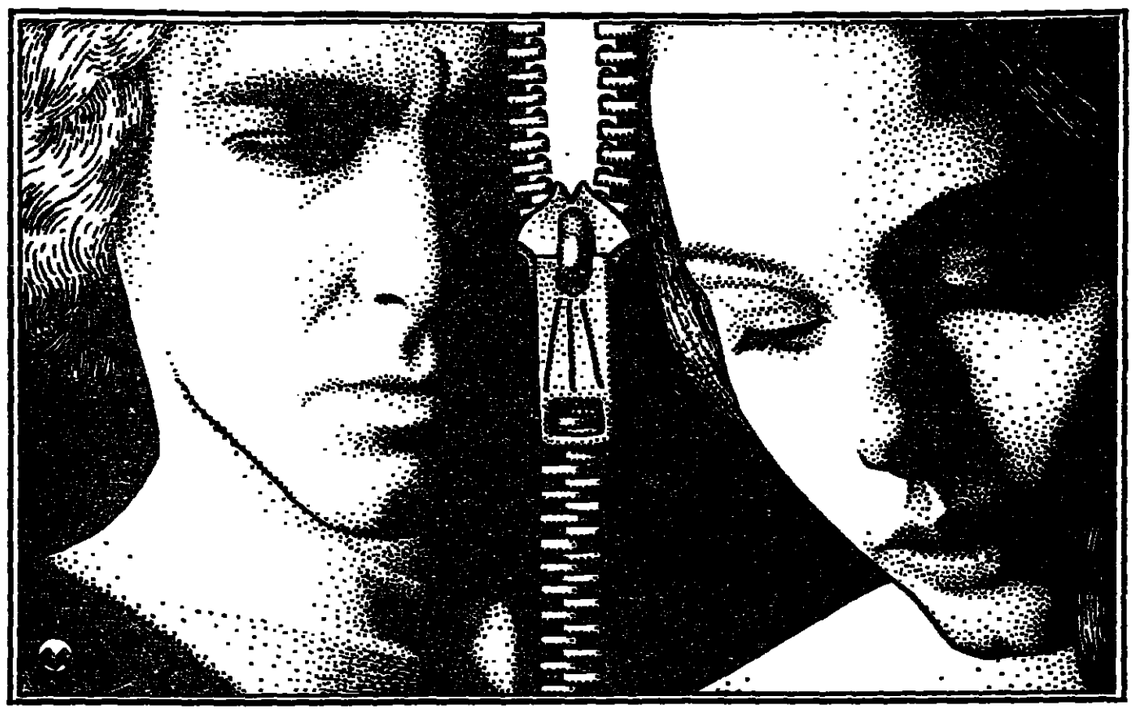

המלצות מרחיקות לכת בתחום דיני המשפחה נוכשו כאמרנה בידי ועדה ציבורית שהוקמה לשם כך לפני ארבע שנים שר המשפטים דאז משה ניסים. שר המשפטים הנוכחי אברהם שריר, אשר קיבל את ההמלצות, הקים מיד צוות כדי לבחון אם אפשר ליישמן. מוטחים שישבו בוועדה ובראשם ד"ר אריאל רוזן־צבי מאוניברסיטת תל־אביב, גורסים כי אפשר ליישם את ההמלצות בתוך פרק זמן קצר ביותר וכי הרבה תלוי עכשיו רק ברצונן של הרשויות. לדבריו, אין בהמלצות כדי לזעזע את הסטטוס קוו בין המימסד הדתי לבין רשויות המדינה ולכן אין מניעה ליישמן.

הוועדה, בראשות שופט בית המשפט המחוזי בתל־אביב אליעזר שיינברים, הוקמה בלחץ מספר גופים ציבוריים, בעקבות אי־שביעות רצון בציבור ממהלך ההתדיינויות המשפטיות בדיני משפחה. חברי הוועדה היו אישי ציבור, עורכי דין בציבי משרד הרווחה, בציבות ויצ"ו, איש אקדמיה ובציבי משרד המשפטים. הוועדה בדקה את כל הנושאים שעניינם דיני משפחה בשטח האזרחי וכן בחנה דרכים משפטיות להקל את סבלם של בעלי הדין. יתרה מזו, הוועדה ניסתה לבחון גם את כל מי שמשתתף במערכת זו מלבד בעלי הדין עצמם: עורכי־דין, שופטים, יועצים. הקושי העיקרי היה, שרבות מן הבעיות הצומחות בבתי־הדין, מעוגנות בדין הדתי ובתחום זה לא היתה הוועדה מוסמכת לפעול. היא היתה צריכה למצוא דרכים עקיפות כדי להגיע לפתרונות בלי לפגוע בבתי הסמכות.

במגבלות אלה אין ספק שהוועדה הגיעה למסקנות מרשימות. ההמלצה העיקרית היא אשרטבית – הקמת מין פורום של בית משפט למשפחה. זאת על־ידי ריכוז כל הסמכויות המפוזרות בין בתי המשפט השונים בבית המשפט המחוזי. כן מוצע שינוי בחלוקת תפקידים בין הוועדות השונות. שופט יהיה מעתה פעיל. הוא יזכו את הפעילות השיפוטית ולא ישאיר את הזירה לצדדים לעניין.

מתריינויות על ענייני גירושין, למשל, יזמן השופט עדים; הוא יחקור אותם, ואף יזכל להיות מפשר. עורכי־הדין של הצדדים, שעליהם מותה הדו"ח ביקורת נוקבת כמי שמהוים למעשה קבוצת לחץ נגד הסדר בין בני הזוג, ימלאו על־פי המלצות אלו תפקיד צנוע. הדו"ח מאשים את עורכי־הדין בחוסר רגישות ובחוסר מוחיות הנדרשים להעמקת הקרע בין בני הזוג. הדו"ח ממליץ לקבוע כללי אתיקה מיוחדים לעורכי־הדין הללו מן הסוג המיוחד העוסק בגירושין.

אחד החידושים הבולטים בדו"ח הוא הקמת מערכת משקמת־תומכת ליד המערכת המשפטית. הרעיון הוא שבית־המשפט למשפחה אינו רק גוף משפטי, אלא גם גוף משקם. דיון משפחתי אינו מיועד רק להסדר לטווח ארוך, אלא להשגת הסדר בתוך המשפחה. הדו"ח מבהיר כי צדו המשפטי־אזרחי של הסכסוך המגיע לבית המשפט הוא רק קצה הקרחון. מוצע שבית המשפט יראה את הבעיה בכללותה. המוסד לדיון ופישור קיים במקומות שונים בארה"ב ובאוסטרליה. הוא מוסד מעין שיפוטי, המקדים את התדיינות ומסרתו לאתר – באמצעות איש מקצוע מתאים – בעיות בחיי המשפחה לפני שהן באות לדיון משפטי ובלי השתתפות עורכי־דין. למוסד לדיון ופישור תהיינה שתי פונקציות. אם ניתן להחזיר שלום בית, יהיה זה באמצעותו. אם לא יהיה אפשר לעשות זאת, יוכל המוסד לעזור לצדדים להגיע להסדר ביניים על הסדר הגירושין. במרכז יעמוד הפישור ולא ההסדר המשפטי, שאותו רוחפים עורכי־הדין. ד"ר אריאל רוזן־צבי אומר כי ההצלחה של בית־הדין הזה בקליפורניה מגיעה לידי 50־60 אחוזים. אם כי, יש לומר, עיקר ההצלחה הוא במציאת הסדר גירושין ולא בשלום בית.

בדו"ח כלולות עוד המלצות רבות, אשר רק מתרייני גירושין יודעים את השיבותן. למשל, מוצעים הסדרים לגבי דירת מגורים. מי שהתנטה בגירושין יודע שעל פי רוב, הסדר לגבי הדירה הוא עקב אכילס של הסדר הגירושין ומשמש לא פעם לסחטנות. מוצע שבמקרים רבים דירת בני הזוג לא תימכר עד אשר אחרון הילדים יעזוב את הבית.

ד"ר רוזן־צבי סבור כי בתי המשפט ישמחו מאד להסדר, מכיוון שהיום שורדת אי נחת של השופטים מהתדיינות בעניני משפחה הם היו מעדיפים שהמערכת העוסקת בכך תהיה משולבת. לדבריו, חלק מהשופטים מרגישים עצמם כבולים, אבל אם ייתנתו להם כלים מתאימים באמצעות תקנות תגבר מעורבותם. השאלה היא האם המדינה מוכנה להשקיע משאבים למען דיני נפשות. לדברי רוזן־צבי, הקמת בית־הדין למשפחה מחייבת התארגנות מסיימת ותיאום בין רשויות ממשלתיות. יש לשכנע את הממשלה שההשקעה כדאית. השאלה היא אם יימצא לכך לובי. "לדיני נפשות אין בדרך כלל לובי", אומר רוזן־צבי.

בעניין מקומם של בתי־הדין הרבניים היתה, כאמור, מגמה ברורה שלא לפגוע במעמדם. ברור שמבחינת ההמלצות יהיה בית המשפט לדיני משפחה אטרקטיבי יותר. אבל רוזן־צבי טוען כי ההעדפה כבר קיימת ממילא. הציבור מצביע ברגליים ואינו פונה לבית־הדין הרבני. תיפקודם הטוב יותר של בתי־המשפט לדיני משפחה ייצור מעין תחרות, וזו תיטיב את השירות הניתן בבתי־הדין הרבניים.

בנספח לדו"ח, אבל אולי כחלק ההשוב ביותר שלו, כלולות המלצות של ד"ר רוזן־צבי בנושא הלוקח הסמכויות בין בית־הדין הרבני לבין בית המשפט המחוזי בשלב הגירושין. הוועדה במליאתה חשבה לטפל בנושא, אך ברגע האחרון נרתעה מכך. "חשבתי שבעיית מירוץ הסמכויות היא נקודת תורפה המעיבה על חלק מתיקוני הוועדה. מירוץ הסמכויות מכניס את הצדדים למערבולת הרסנית, מחריף את היחסים, מאריך את התדיינות, מייקר אותה וגורם בזבוז שיפוטי. לא היתה מחלוקת שזו הבעיה הקשה והמעיקה ביותר, אבל חששו להיכנס לנושא מטעמים פוליטיים. לכן החלטתי, בתיאום עם נציגת ויצ"ו, להגיש דו"ח נפרד. הגעתי למסקנה שחייבים לבטל את מירוץ הסמכויות הזה באופן שבית־הדין הרבני יעסוק רק בענייני גירושין ובית־הדין המחוזי יעסוק בכל העניינים הנלווים – רכוש, מזונות, ילדים. הפרדה כזו, בנסיבות הקיימות בישראל, היא הרע במיעוטו. יצרים אז מצד שכל העניינים נחתכים בבית משפט וחלק מהבעיות ייפתרו, למעט מקרים של אנשים קשים במיוחד".

רוב חברי הוועדה הסכימו עם נספח זה, ואין ספק כי לו היתה על כך הצבעה היה נמצא לו רוב. אבל כמו בוועדה אחרת, בסיימה את תפקידה לא הוסל עליה לברוק את העניין החשוב ביותר וממילא לא היתה לה סמכות להכריע.

על מה הם נלחמים

זירת הקרב בין בית המשפט לבית הדין

שלום בית. בית הדין הרבני מנסה להרחיב את מסגרת הסמכות באמצעות שיבוץ רוב הסעדים המשפטיים במסגרת עילה של שלום בית. במסגרת זאת מוצאים על ידי בית הדין גם צום נגד אחד מבני הזוג להמנע מלהפגש עם צד שלישי בן המין השני. במקרים רבים מעמד שלום בית היא ניצול הדין הדתי לרעה ומיועדת לרכוש לטוען יתרונות בלתי הוגנים.

בית המשפט תוחם את המונח שלום בית למסגרת מוגבלת יותר, במטרה למנוע את הרחבת סמכותם של בתי הדין ללא הגבלה.

החזקת ילדים. בתי הדין לוקחים בחשבון שיקולים בעלי משמעות מוסרית, דתית. לשיקולים כאלה ניתנת העדפה על ידם. הבעיה חריפה במיוחד במקרה שהדיון בו בבית הדין הרבני נכפה על אחד הצדדים ללא הסכמתו האיל ונכרך על ידי הצד השני בתביעת הגירושין.

החלטות רבות של בתי הדין בוטלו על ידי בג"צ בטענה כי לא נשקלה טובת הילד עצמו וניתנה העדפה לשיקולים חיצוניים. בג"צ תקף אם את אי תקינות ההליכים ואת *ההחלטות הבלתי מנומקות בנושא זה העוסק* בדיני נפשות.

הסכמי גירושין. על פי המצב המשפטי הקיים ניתן לאשר הסכם ממון בבית המשפט המחוזי. במקרים רבים ההסכם הוא תוצאה של פשרה שעוברה באולמו של השופט המחוזי וזאת לאחר שורת הליכים ארוכים, יקרים ומייגעים.

בשנה האחרונה יותר הרבבים של בתי הדין מסרבים לדון בתביעת גירושין אם לא ייערכו שינויים בהסכם תוך פרשנות מחמירה במיוחד של הדין הדתי. יש התובעים כתנאי לדיון הכללת סעיף המקנה לבית הדין סמכות לדון בכל הסכסוכים אשר יתעוררו בעתיד במסגרת ההסכם. כתוצאה מכך תהליך יקר ומסוכן יורד לטמיון, העניין נפתח מחדש ומסכת הסבל נמשכת.

העליון נגד הרבני

בית המשפט העליון על בית הדין הרבני

השופט אהרן ברק בפרשת בנקובסקי נגד בית הדין הרבני:

"איני יכול שלא להביע את הזדעזעותי העמוקה מגישתו של בית הדין הרבני האזורי, אשר על יסוד מספר קטן של תשובות לשאלות, שאותן יזם הוא עצמו, היה מוכן לפסוק ... האם כך יש להכריע בגורלו של אדם? הרי עניין לנו בדיני נפשות ממש. האם כך דרכו של בית הדין הרבני *האזורי בחיפה?*"

השופטת שושנה נתניהו בפרשת שני נגד שני:

"לא נוכל כלי להצביע תוך מורת רוח מרובה על עובדות ועל נסיבות חמורות נוספות, שהן כשלעצמן מהוות פגמים המגיעים עד כדי חריגה מסמכות. זכות השמיעה... נפגעה... שיקול טובת הילדים כלל לא נשקל... לא ניתנו כל נימוקים לצד. ההחלטות שבה ניתן הצו... ללא כל בירור, כשלא נראה צורך דחוף ומיידי לנקיטת צעד מרחיק לכת זה ללא הגבלה בזמן, כשלעצמה מעוררות דאגה".

השופט רב לוין בפרשת פלונית נגד בית הדין הרבני:

"דרך ייסודם עברה העותרת בבית הדין הרבני האזורי בפתחתקוה עד שעלה בידה לבטל צו... שניתן נגדה בבית הדין... מהלך המאורעות, שהביאו לעתידה זו, מעורר דאגה עמוקה... רשלנות וא־שימוש נאות בשיקול הדעת הם שגרמו לעותרת להוציא הוצאות... בית הדין הרבני הוא ערכאה, *השייכת למערכת הערכאות של המדינה*, ההוצאות, שנגרמו לעותרת, על ידי אורגן השייך למדינה נגרמו לה. לפיכך תחויב המדינה בתשלום ההוצאות".

תלוי בסוף, אם הוא טוב / נעה גל

בין אורי לדוד

בניין הרבנות בתל־אביב קודר, ארצי ומוסיף למצב רוחך הלא־שמח, שלא להותיר ספק – לא באת לבלות

ההתחלה היא ברח' אורי 1. בין אורי לדוד המלך אשה כבדת גוף, ששפתיה מרוחות באדום להט. על ראשה בדם אביבי ירוק ומתנו צנוח בד מחודר שאמור לסוכך על עיניה, היא לובשת שמלה ירוקה תואמת לצבע הכובע וגם מעיל לבן היא לובשת. היא הכלה. לצדה עומד בבר עבה וכבד שכתפי המתאגרף שלו מדומות עד גובה אוזניו. הוא לובש חליפה אפורה. הוא חתן. האשה מסתובבת על מקומה באי שקט. נושכת את קצה האצבע, פונה אל הגבר. בפינת האולם מסתדרים הקרובים. שני גברים נמוכים ושתי נשים נמוכות. מישהו יוצא מאחד החדרים ומסמן ביד. עכשיו הכלה מחדשת מרגל לרגל. הגבר נטוע במקומו. "מרישה קים, קים, הם רוצים להתחיל", קוראת לעברו אמו או דודתו או חמותו המיועדת. האשה בשמלה ובברט הירוקים והגבר בחליפה האפורה יהיו עוד מעט בעל ואשה. אם יסתיים הטיפוס בטוב, לא יעברו לצידו האחר של הבניין שבו נישאה לבית הדין הרבני ברח' דוד המלך 33.

הבניין – פרי תכנונו של האדריכל רב כרמי – נבנה בסוף שנות החמישים. שני אגפים בעלי גג שטוח, שתעורת בסון חשוף מקיפה אותם. מגדל משרדים, המשמש לאדמיניסטרציה של המועצה הדתית בתל־אביב מחבר ביניהם. *הארכיטקטורה של* שלהי תקופת הצנע העדיפה בבניני ציבור פשוטים, צנועים ופונקציונליים. בניין הרבנות מעיד על ניצני שינוי. בטון נשאר בטון, בלוק נשאר בלוק, לא מטייחים ולא צובעים, אבל בחזית הדרבקי, מעשה יוקרה, לוחות שיש.

את הבית תיכנן ארם חילוני שלא חיפש בו סימבוליקה דתית. אם ידעת שתיתקל כאן בלובשי שחורים, עטרי זקן, שתרמיתם בביטוי מתקשרת עם ברות לגבי מנהגיו החופשיים של העולם, שהומניזם או ליברליזם רחוקים מהשקפותיהם, הבניין הקודר, הארצי, מוסיף למצב הרוח המרוכא שלך. שלא להותיר ספק, לא באת לבלות. באולמות הדיונים וחדרי המנוחה של הדיינים שבקומה העליונה ממיקה חברת ויסוצקי רחוקים נאים. השבשים מהלכים שם שוב ושוב עם בסות תה מתביל.

הטוטר בקומה ז' נתקל בקר גדול ושחור, שעליו מוטבעים באותיות מתכת פסוקים מספר דברים. "שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך..."

בקומת הקרקע שירותים (נקיים) ואמריהם מזנון שפוזרים בו כמה שולחנות וכסאות "שישנה", אלומיניום ופרמייקה אדומה. כוס קפה 1.5 ש"ח, עוגה 0.90 ש"ח, בקבוק מיץ 1 ש"ח. מיזשן, ספרטני ולא אסטטי, קודר וחמוד מדי.

השוטר מיכאל עומר מאחורי דלפק עץ מימין לדלת הכניסה. 25 שנה במשטרת ישראל, חמש עשרה שנה בית דין הרבני. מכאן, הוא אומר, יצא לפנסיה. אם צריך להפריד בין מתפרעים, להשליט סדר, לעצור – בשביל זה הוא נמצא שם. יש לו שותף, עובד בית הדין, אבל במצוקת כוח האדם העבירו אותו לעבודה בארכיון. אז מיכאיל הוא גם שומר, וגם יועץ, מסביר, מפנה לחדר הנכון, מחלק את הטופס המתאים, מחלק כיסאות קרטון. הוא בקי יודע ומבין את מה שעיניו רואות. לראשו כיפה שחורה, אבל הוא, לדבריו, "רחוי עד הגלת". בחורה צעירה שואלת איפה היא יכולה להצהיר שהיא רחוקה. "תגשי לחדר 21", הוא אומר לה ונותן לה טופס הצהרה. "אלה נוסחות שהן רחוקות כשמגיע צו הגיוס", הוא אומר כשהיא נעלמת. בחור צעיר, שוחרחר, רוצה להגיש בקשה לגט. "אתה לבד"? שואל אותו מיכאל. "מה זה לבד"? "לבד זה אתה לחדר והיא לחדר", הוא מסביר. כל מרינה בבית, הוא אומר, אני מתמסל בהבטחה: תוך שבוע אני מסדר גט.

אולמות דיונים יש שמונה. מקיפים את הקומה השניה, מסומנים באותיות הא"ב. לכל אולם סדרן קבוע משלו. חלקם לבושים כמדרני קלגוע, אבל אחרים הכיפה השחורה המעיל, חוקן והנעליים השחורות נראים לא רק כבגדי עבודה. כשהדיון באולם הסתיים או כשנדרך לקרוא לסדרן פנימה מצלצל פעמון חשמלי שהופעל מבפנים. זהו אות לסדרן שיכנס ויבוא. או אז הוא פותח את הדלת מבחוץ במפתח המתאים ונבלע מאחוריה. הסדרנים מכירים את עורכי הדין, המתמחים והעורכים. בקיאים בפרטי הנקרים, עדים, קרובי משפחה. אפשר להעזר בהם בסיתוי תור, בהחתמת נייחות דיונים.

הקהל יודע ברוב המקרים לאן הגיע ומה נדרש ממנו. הלבוש, למשל, שחלק מן הנשים יקפידו שיראה כאילו עיטוקן היומי הקבוע הוא בעיון ב־באיבה ואיבה" וכאילו קיבלו את חינוכן בק"ק בני ברק. ובכניסה לאולם אין מדפרפים על פני המזוזה, סתם כך בלי משים, כי אם מצמידים אליה את היד סלה ואחר־כך מנשקים אותה, את היד, כאילו היתה לחיו של ילד מתוק.

התכנה מתחילה כבר משעת הבוקר. בין 8.30 ל־12.30 מקבלים קהל, אבל הישיבות נמשכות גם מאוחר יותר. בפתח כל אולם תלויה רשימה יומית ומתחלפת של שמות משפחה. לצד השם – מתפרסמים סימנים או מלים מפורשות: שקר – מודרן. רובשטיין – ת.נ.ש פירושו תביעת גט.

טופר סת"ם – אם נרשם על יד שם המשפחה ס.ג. שפרושו "סירוב גט", יוצא הבעל מאולם הדיונים בדרך־כלל בזיוך, ובידיו גם צידה לדרך, נייר בריסטול דמוי קלף, בקבוק קטן ונוצה לבנה. אין פירושו שפסקו לו בפנים השלמת שיעורי היסטוריה בהתפתחות הכתב. פירושו שעליו לגשת עם הציוד אל הדר מאשר סת"ם, שעליפי ההלכה יכתוב את הגט במקומו. הוא יכתב, יטול את הציפורן ודשום לאיטו עד שיסיים. כמה שיקח – יקח. הבעל ישב ויחכה. אסור לו לדבר עם איש בעת הכתבה ואף לא לעזוב את החדר. אם תחול טעות באחת האותיות אין מוחקים, מתחילים את הכל מן ההתחלה. כשיסיים הסופר את כתיבת הגט יתחזר הבעל לאולם, יניח את הגט המגולל בין שתי כפות ידיה של אשתו ויאמר בין דברים נוספים: "הרי את מותרת לכל אדם".

במקום להחליף מהלומות / אוריאל בן־עמי

פתי כבר לא מאמין לכל דבר

„נסים זווילי לא יקבע איפה יעבור הגבול של מדינת ישראל", אמר ליס, „את הגבול יקבעו הישובים שלנו". „כולנו מטורפים", אמר שילה גל, „יוסי מכה את יוסי והפוליטיקאים ממשיכים בשלהם"

פתאום נוצרה שם אחוות מפתיעה. מתיישבי רמת־הגולן והבקעה לא מאמינים בפרס. מתנחלי ישו"ש לא מאמינים בשמיר. במועצה האזורית בקעת־הירדן החליטו לנפץ את הביניות של מחייבי ההתיישבות. לפתע הבינו, שהם קרובים זה לזה יותר מאשר לפטרוניהם.

בשבועיים האחרונים עוד הוליפו מהלומות זה עם זה בערוצי התקשורת. איתן ליס, ראש מועצת ישובי הגולן, קרא לא להקים עוד ישובים חדשים, בשעה שמושבי הגולן מאוכלסים. דניאלה וייס, מוכירת גוש־אמונים, תקפה אותו על דברי הבפירה האלה והצמיד בין ראשי ירש לראשי רמת־הגולן הבקעה גבר. שילה גל, ראש המועצה האזורית גוש־עציון נבהל. הוא פנה לישראל גוריבי, ראש מועצת בקעת־הירדן ואמר לו ש"כולנו מטורפים. יוסי מכה את יוסי והפוליטיקאים שם למעלה מלקקים את השפתיים וממשיכים בשלהם". השניים סיכמו להפגיש את ראשי כל אזורי התיישבות, כדי להיאבק באייב המשותף – הממשלה והחטיבה להתיישבות של הסוכנות.

בפגישה הזו הם לא נותרו חיבים לאיש. איתן ליס קבל מרות נגד נסים זווילי, ראש המחטיבה להתיישבות בסוכנות. "זווילי לא יקבע איפה יעבור הגבול של מדינת ישראל", אמר ליס, "את הגבול יקבעו הישובים שלנו". אורי אריאל, מזכיר "אמנה", התנועה המיישבת של גוש־אמונים, לא הסכים לוותר על ישובים חדשים. "למה אלה טוב אלה"? שאל אריאל וליס אמר שיש רק קושה אחת למדינה הזאת. אריאל אמר שלא זו הנקודה. הקמתם של שישה ישובים חדשים, הוא טען, תעלה חמישה־עשר מיליון דולר בלבד, שהוא סכום הריבית של חובות הישובים לחודשים.

בכל־זאת ניכר שם נתק בין איתן ליס לדניאלה וייס ועתניאל שגלר. ליס סיפר בכאב על מושבי הגולן שגבנו ותוכננו לתפארת ומאיימים עתה לקרוס תחת חובותיהם. הוא ורשראל גוריבי סיפרו כיצד מוטטה החטיבה להתיישבות את המושבים. על סמך הבטחתה של החטיבה להתיישבות, קיבלו המושבים הלוואות, באמצעות ארגוני הקניות. החטיבה לא עמדה בדיבורה ולא העבירה את הכסף המובטח לארגוני הקניות. הארגונים התמוטטו ועתה מאיימים הנושים על חשבונותיהם הפרטיים של המושבניקים.

דווקא סובי המושבניקים בבקעה עזבו. ביניהם היו גוזר מושב בקעות ומרכזת הדיונך בבקעה, שמצאו ביטוי לכשרונם במקום מגוריהם החדש. חובות פרטיים של כעשרת אלפים דולר תפחו, עקב הריבית, לשלושתאות אלף דולר ורדפו אחרי העובים, למקומותיהם החדשים.

ישראל גוריבי סיפר, כי מי שנשאר בבקעה, מרגיש פרייר. כיתות לימוד התפרקו. מתוך חמישים תלמידים נשארו רק עשרים וחמישה בכיתה אחת. שלושים משפחות, מתוך מאה ועשרים, עזבו את מושבי גב ההר של הבקעה. הפרחיים עדיין תקועים בה. חושבים בקנאה על המוכשרים שאחרו אומץ לעזוב ולהצליח במקום אחר. הוא סיפר שתגרעת הכושבים הכפה לעצמה את הבקעה התחתונה, שארמתה טובה לחקלאות. את מודדות הבקעה החתיזו לתגרעת האיתור החקלאי, תוך המלצה להקים בהם מושבים שיתופיים ולא חקלאיים. אבל המלצות לחוד ופוליסיקה לחוד. אחרי שהקמו כמושבים שיתופיים, הפכו חמרה, מכורה ובקעות למושבי־עוברים שיושביהם אוכלים הצץ מן הארמה הטרשית.

איתן ליס קרא לעצור את הנסיגה מן הגולן. שמונה אחוזים מתושבי הגולן עזבו אותו כשנה שעברה. אם יימשך התהליך לא תהיה עוד התיישבות חקלאית באיזור. כך גם בבקעת־הירדן. במושב מכורה נותרו שמונה־עשרה משפחות מתוך שלושים בשנה שעברה. ישראל גוריבי מספר שאין קליטת מתיישבים חדשים. אלה סבבר דוגים להגיע אינם יכולים. החטיבה להתיישבות אינה מספקת אמצעי ייצור סיאפשרו להם להיקלט בבקעה. מאתים וארבעים מיליון דולאר חובות רובצים על ישובי הגולן והבקעה – סיכמו ליס וגוריבי בביתה אתו. שלושים משפחות, מתוך מאה ועשרים, עזבו את מושבי גב ההר של הבקעה.

כשהוא נתקל בי־אושם של אנשי הגולן והבקעה. שגלר הציע פעילות משותפת, כדי למנוע את הייאוש. "כולנו באותה סירה, בהידרדרות הערכית", אמר. דניאלה וייס לא הסכימה שכולם התרדרדו. הכסף איננו הבעיה, אמרו אנשי יש"ע. אבל איתן ליס תקוע עם מאה ושבעים מיליון דולר – חובות אנשיו בגולן. באמתה גסה אפשר לומר שאנשי יש"ע מציעים את הדוה לאנשי הזמר, העוסקים, עדיין, בחקלאות.

ליס הציע לדבר עם ראש־הממשלה. אנשי יש"ע מכירים אותו מקרוב. אין עם מי לדבר, אמרו. ליבם מלא על שמיר. הוא לא קיים את הבטחתו להם להקים את ששת הישובים, כנאמר בהסכם הקואליציוני. דניאלה וייס אמרה, שאינה רואה אותם מתרוצצים בכנסת למען עניינים. איתן ליס, איש המעשה, חושב שזה מיותר. אריק ר, ראש מועצת "משגב" בגליל, שהחזון גם הוא לפגישה, אמר שהוא עסוק בפינוי אשפה כישוכין והוא גאה בכך יותר מאשר בסיור בכנסת. רז גם הוחיד, שאם למישהו ממשתתפי הפגישה יש פרסניות להגיע לכנסת ולא לעסוק בהתיישבות לשמה – אז אין כל סיבוי להדברות הזאת.

בזה אחר זה הסכימו הדוברים שיש לשנות את העדיפויות של הממשלה, שהפקירה את ההתיישבות ובוזה לה כערך מקודש לציונות. פתאום, הם אומרים, התחלנו להיאבק התיישבות מול התנחלות והתהליך עלול להתדרדר למאבק בין ישוב לישוב עד שיגיע למלחמה בין מתיישב למתיישב. כני קצובר האשים את כולם. הוא דחה את הרעיון של חיזוק הישובים הקיימים על חשבון הדשים. עלי־פי ההגיון הזה, אמר, צריך למנוע גם עליית יהודים לארץ. הרי גם היא תהיה על חשבון היהודים שכבר ישבים בה. קצובר היכה על חטא. המתיישבים שיתקו לידי הפוליטיקאים ואחר־כך נוגחו בידי הפוליטיקאים הירבים. "אסור לנו ללכלך את ההתיישבות בעצמנו ולהפקיר אותה לפוליטיקאים. אנו תורמים בעצמנו לכך שאנשי הליכוד והמערך אינם חושבים עוד על ערך ההתיישבות".

אחרי כשש שעות החליטו להמשיך ולהיפגש. הם יודעים שמחכות להם כמה צפרדעים בדרך אך ישתדלו לבלוע אותן. קיבוצי הבקעה לא ירוצו כל־כך מהר אחרי המתנחלים של יהודה ושומרון. המתנחלים לא יוותרו על ישובים חדשים. אבל, בסנם המלאה על פרס ושמיר מבקשת להתרוקן על הפוליטיקאים. הם חולו להאכין בהם ומאיימים עתה גם לא לבחור בהם.

هكذا من الأصل

هكذا من الأصل

פרשה לעולם חוזרת / גד שטרן

שתי פרשות ב־8 מערכות

30 שנה מפרידות בין שתי פרשות מרכזיות שפקדו את המערכת הפוליטית של מדינת ישראל אך למרות פער הזמנים והשינויים המהותיים הן בחברה הישראלית והן בארגון מוסדותיה מפתיע כמה רב הוא הדמיון בין שתי העלילות בכל שלב ושלב בהתפתחותן

„הוראה שלא במקומה"

פרשת לבון. מערכה ראשונה. יולי 1954.

ב־2 ביולי 1954 שילשל הברס דסה חבילת נפץ לתיבה בבית הדואר המרכזי באלכסנדריה – והבתלע. ב־14 ביולי המשיך גל הפיגועים: נרתיקי מקפיים ממולכדים „נשכחו" על המדפים בספריה האמריקנית בקהיר ובאלכסנדריה. את הפעולות ביצעו צעירים יהודים ילידי מצרים, שחברו לרשת מחתרתית ובמסגרתה אף הגיעו לתקופת אימונים קצרה בארץ ב־1953. מפעילם היה אברהם (אברי) דידנברג (אלעזר) שכונה „פאול פרנק" ולימים דבק בו התואר „הארס השלישי" בפרשה שזה הוחלה.

ב־16 ביולי נעדרו בארבע עיניים שר הבטחון, פנחס לבון, וראש אגף מודיעין בצה"ל, בנימין גיבלי. השניים רנו בפעולת הרשת ומה שוודאי הוא שלא התקבלה בפגישתם החלטה להפסיק פעולות החבלה. ואלו אכנם נמשכו ב־23 ביולי, כאשר התפוצצות של נרתיק נפץ בכיסו של ויקטור לוי בדרך ליעד, הפכה את המבצע ל„עסק ביש".

משכשלה הרשת וראש הממשלה כשה שרת תבע הסברים טען גיבלי, כי קיבל הוראה באותה פגישה בארבע עיניים. לבון הכחיש. שרת שאל: מי נתן את ההוראה – ונותר ללא תשובה.

במדינת ישראל של אותם ימים יודעים על הפרשה מלבד שרת, לבון ואנשי הצבא המעורבים רק עוד שלושה שרים בממשלה: לוי אשכול, גולדה מאיר וזלמן ארן. הציבור שומע על אודות הארועים במצרים אך לא יודע דבר על *מעורבות ישראל. כאשר נפתח משפט חברי הרשת* בדצמבר 1954 מכריז ושדר הארץ בירושלים, כי המשפט הוא מבויים ודמוי, כי זו אכנם פעולה ישראלית מגיעים לציבור רק מעתונות חוץ. השבועון הלונדוני „ניו סטייטסמן" כותב „נוסב לו למר שרת, שיקים פקח תקף על משרד הבטחון הישראלי ועל פעולותיו הסודיות הדבגניות".

הדרך לבירור העובדות היא אחת: הקמת ועדה.

פרשת השב"כ. מערכה ראשונה. אפריל 1984.

אוטובוס אגד מספר 300 לאשקלון נחסף על־ידי ארבעה מחבלים. סמוך לזריחה בבוקר יום ש"ש, ה־13 באפריל, משתלם צה"ל על האוטובוס ושניים מן המחבלים נהרגים. השניים הנותרים מובלים אל מחוץ לזירת הקרב וצלמי עתונות מנציחים מעמד זה. במשך 2־3 דקות מתחקר אותם קצין צנחנים וח"כ ראשי, יצחק מרדכי, הכסה בהם מכות נמרצות. הוא מבקש להגיל מפיהם מידע אם המטען שנותר באוטובוס ממולכד. לאחר מכן הם נמסרים לטיפול השב"כ. הבר צה"ל מודיע: שניים נהרגו, שניים נשבי. מחצית השעה לאחר תום המבצע כבר אין ההודעה נכונה. ראש השב"כ ינהה את עוזריו: יש אישור להרוג מחבלים הנתפסים בפיגוע מיקות. דובר צה"ל נאלץ לתקן ההודעה: שנים מהמחבלים מתו מפצעיהם בדרך לבית־החולים. ה„ניו־יורק טיימס" יכתוב מקץ יומיים: שניים הורדו מהאוטובוס חיים. צה"ל יסביר: הם מתו ממכות שספגו בעת ההשתלטות. תמונות הצלמים הן עדות מהשטה המעודדת סימני שאלה.

הציבור סומע, אך איננו יודע בוודאות. השאלה הציבורית היא: האכנם ניתנה הוראה להרוג המחבלים ואם כן – מי נתן את ההוראה.

הדרך לבירור העובדות היא אחת: הקמת ועדה.

מולינים חוקר בכחש

פרשת לבון. מערכה שניה. סתיו 1954.

שר הבטחון פנחס לבון מבקש את ראש הממשלה משה שרת להכריע ודורש שתשמע גם עמדתו בעקבות הבירורים שנערכו בצבא. ראש הממשלה ממנה את מה שיהוה לימים דגם לאישון של ועדות חקירה ממלכתיות: שופט ואיש צבא מהבכירים במערכת – נשיא בית־המשפט העליון יצחק אולשן והרמטכ"ל הראשון של צה"ל רב־אלוף יעקב דורי. שרת מבקש בכתב הבירור: „כוונתי היא כי הבירור כולו יישאר בסוד כמוס. הבסקנות תוגשנה אך ורק לי. עצם העובדה שבירור כזה מתקיים היא סודית ותובת הסודיות האת חלה על כל מי שייקרא להעיד בפניכם". לבון בא בפני ועדת אולשן־דורי ומוסן: מייחסים לי הוראה שלא נתתי. בין השאר הוא מצביע על תארוך הפגישה בארבע עיניים שזמנן שבועים לאחר תחילת הפעולות.

„הארס השלישי" מובא במיוחד כחו"ל לחקירה בועדה, אך לימים נטען, כי בדרכו מבדה התעופה הוישר אל אולשן ודורי עוכב בכל זאת על־ידי אנשי הצבא אשר הריחו אותו לעדות שקר.

ועדת אולשן־דורי הלכה, איפוא, שולל.

פרשת השב"כ. מערכה שניה. אפריל 1984.

דו"ח פרשת השב"כ מספר, כי תחילה „ראש השב"כ תיאם פגישה בנסיון למנוע את פרסום תמונת הכתבלים בעתונות. הנסיון נכשל והתמונות פורסמו. בעקבות כך התעוררה דרישה בציבור לחקור מה גרם למותם של המחבלים. ראש השב"כ עשה כל שביכולתו למנוע חקירה בעיקר על־ידי מגעים עם ראש הממשלה. לבסוף הוליך שר הבטחון בהסכמת ראש הממשלה בתחשב בלחץ הציבורי למנות את האלוף (מיל') זורע כבוקר על פי חוק הטיפוס הצבאי".

על הועדה הוטל „לקבוע" את העובדות בקשר לסיבות מותם של המחבלים, להסיק מסקנות ולהמליץ המלצות, לרכות מסקנות והמלצות בתאום הראשי".

הועדה מתחילה לפעול ביום ה' 26 באפריל 1984 בסודיות. כדי להבטיח את שמאיתה מכנס שר הבטחון את ועדת העורכים והשתף אותם בסוד פעילותה ומוסיף וקורא להם לסתן, איפא, תביעתם לחקירה. למחרת הוקשי עתון „הרשות" את דברי הקמת הועדה ומשלם על כך בעונש סגירה לשלושה ימים.

אך גם ועדה זו מתקשה לחשוף את האמת. ראש השב"כ הצליח לשכנע את ראש הממשלה ושר הבטחון לצרף לוועדה איש שב"כ. בתאום עימו סרבם בצמרת השב"כ סיפור כיסוי והעדים תודרכו בהתאם.

ועדת זורע הולכה, איפוא, שולל.

הצדק לא יוצא לאור

פרשת לבון. מערכה שלישית. חורף 1954.

אולשן ודורי אינם מודעים כלל לעובדה שהנו אותם. הם מחברים דו"ח ומבראים אנו לראש הממשלה. „אין לנו אפשרות לומר, אלא כי לא שוכבענו למעלה מכל ספק ומתקבל על הדעת כי ראש אמ"ן (גיבלי) לא קיבל הוראות משר הבטחון (לבון) עם זאת איננו בטוחים, כי שר הבטחון אכנם נתן את ההוראה".

שרת מקבל הדו"ח ומהרהר בפיטורי לבון. הוא מונה ביחמנו סיבות *להחליפו אך מנגד תושש ש„תהיה בזה הודיה* משתמעת באחריותנו למבצעים במצרים, אשר הכחשנה נמרצות" ועוד הוא תושש „לבון לא יקבל את הדין ויפוצץ את העניין בפומבי". אלא שלבון חש שבידודו בצמרת המפלגה גובר ומחליט להתפטר. לשרת ולממשלה הוא מסביר זאת בדחיית תביעתו להעביר את גיבלי מתפקידו. לעתונות מסתננת ידיעה לפיה התפטר כשל „בדיוק מסרים שנתקיים לפני ועדה מיוחדת". שר התחבורה יוסף ספיר יסביר: „היתה בעיה של השיקול הנכון בקביעת העניינים, שיטת הפעולה ואווירה מסריימת" ושרת העבודה גולדה מאיר תאמר: „ללבון היו סיבות להתפטר".

במרירות רבת פורש לבון מהממשלה אך לא מהמערכה.

פרשת השב"כ. מערכה שלישית. קיץ 1984 – קיץ 1985.

ועדת זורע אינה מודעת כלל לעובדה שהנו אותה. זורע קובע, כי נעשו עבירות ומכיון שהמעורבים בארגון נמנו עם נופים שונים – צבא, שב"כ, משטרה – מוחלט להקים צוות חוקרים בראשותו של פרקליט המדינה יונה בלטמן.

בשב"כ מנסים למנוע הקמת ועדה נוספת זו ללא הצלחה. לפיכך נערכים להמשך ההנאה. דו"ח פרשת השב"כ קובע: „לצורך גיבוש גירסת השב"כ בפני צוות בלטמן קוימו מספר דיונים בלשכת ראש השב"כ בהשתתפות חלק משותפי הסוד. לאנשים שהופיעו בפני צוות בלטמן ניתנה הוראה להסתיר את חלקו של השב"כ בהמתת המחבלים. „חלק מהם זומן לשיחה עם היועצים המשפטיים של השב"כ על מנת לבחון שוב מה הן הנירסאות אותן הם עתידים להשמיע. ביום הדעת זומנו כל הערים למשרדי השב"כ, תודרכו ונשלחו להעיד בפני צוות בלטמן ועם סיום עדותם היה עליהם לחזור למשרדי השב"כ ולדווח על מהלך חקירתם".

צוות בלטמן ממליץ באוגוסט 1985 להעמיד שישה מאנשי השב"כ לדין בפני בית־דין למשמעת של השב"כ אך לא באשמת של המתת המחבלים.

בהתייחס לסיבת המוות מטיל, איפוא, צוות בלטמן את החשד על תא"ל יצחק מרדכי. בעוד הטיפול המשפטי באנשי השב"כ הוא סדרי חוקי השבדקון „כחרת ראשית" ללא אישור הצנזורה עוד בפברואר 1985 את מעורבותו של תא"ל יצחק מרדכי והאצבע הציבורית המאשימה מופנית כלפיו. זמיר מאכין המסקנות וקובע להעמיד לדין את מרדכי באשמת התנהגות לא הולמת בלבד. ב־18 באוגוסט 1985 זוכה מרדכי לשמוע מפי שופטו, אלוף (מיל') חיים נאדל, על זיכויו. הדרגשה בציבור: מרדכי ככל הנראה הרג והנה הוא מואשם רק בהתנהגות לא הולמת ואף יוצא זכאי.

במרירות רבה ממשיך מרדכי את שרותו הצבאי ואין הוא יוצא לנהל מאבק על מיהותו. מישהו אחר משתוהה ביתתיים, אך עומד לחדש את הטיפול בפרשה.

ההנאה נחשפת

פרשת לבון. מערכה רביעית. קיץ 1960.

בסוף אוגוסט 1960 הסתיים בירושלים משפטו של „האדם השלישי" והוא נדון ל־12 שנות מאסר באשמת קיום קשרים עם פולמאן, הנספח הצבאי הגרמני, שהיה כחוקרי הרשת היהודית בקהיר. במשפט הועלה חשד, כי אלעזר הוא שהכשיל את הרשת בפעולתה ואף הסגיר אותה, אך להאשמה זו לא נמצאות הוכחות משפטיות. עם זאת הוא מעיד במשפט, כי ראש אמ"ן לשעבר, בנימין גיבלי, הדיחו ב־1954 למסור עדות שקר בפני ועדת אולשן־דורי. זמן קצר קודם לכן מתברר, כי נעלמו או זויפו מסמכים הקשורים בפרשה. ראש הממשלה ושר הבטחון, דוד בן־גוריון, מודה לרמטכ"ל חיים לסקוב למנות ועדת חקירה. שופט בית המשפט העליון חיים כהן מתמנה לתפקיד והוא אמנם יאשר, כי אמנם היתה הדיחה לעדות שקר, אך לא יוכיח, כי אכנם זויפו מסמכים.

עם חשיפת ההנאה – ועוד טרם השלים חיים כהן את בדיקתו – בא לבון, המשמש כעת מזכיר ההסתדרות, אצל ראש הממשלה ומבקש הטהרה על זכאותו. הוא קיווה כי „יעבה על נפלה, אך בן גוריון מסרב.

בחשיפת ההנאה אין דבר נדרש, איפוא, לעימות פוליטי עקרוני עם ראש הממשלה.

הצדק לא יוצא לאור

פרשת לבון. מערכה שלישית. חורף 1954.

אולשן ודורי אינם מודעים כלל לעובדה שהנו אותם. הם מחברים דו"ח ומבראים אנו לראש הממשלה. „אין לנו אפשרות לומר, אלא כי לא שוכבענו למעלה מכל ספק ומתקבל על הדעת כי ראש אמ"ן (גיבלי) לא קיבל הוראות משר הבטחון (לבון) עם זאת איננו בטוחים, כי שר הבטחון אכנם נתן את ההוראה".

שרת מקבל הדו"ח ומהרהר בפיטורי לבון. הוא מונה ביחמנו סיבות *להחליפו אך מנגד תושש ש„תהיה בזה הודיה* משתמעת באחריותנו למבצעים במצרים, אשר הכחשנה נמרצות" ועוד הוא תושש „לבון לא יקבל את הדין ויפוצץ את העניין בפומבי". אלא שלבון חש שבידודו בצמרת המפלגה גובר ומחליט להתפטר. לשרת ולממשלה הוא מסביר זאת בדחיית תביעתו להעביר את גיבלי מתפקידו. לעתונות מסתננת ידיעה לפיה התפטר כשל „בדיוק מסרים שנתקיים לפני ועדה מיוחדת". שר התחבורה יוסף ספיר יסביר: „היתה בעיה של השיקול הנכון בקביעת העניינים, שיטת הפעולה ואווירה מסריימת" ושרת העבודה גולדה מאיר תאמר: „ללבון היו סיבות להתפטר".

במרירות רבת פורש לבון מהממשלה אך לא מהמערכה.

פרשת השב"כ. מערכה שלישית. קיץ 1984 – קיץ 1985.

ועדת זורע אינה מודעת כלל לעובדה שהנו אותה. זורע קובע, כי נעשו עבירות ומכיון שהמעורבים בארגון נמנו עם נופים שונים – צבא, שב"כ, משטרה – מוחלט להקים צוות חוקרים בראשותו של פרקליט המדינה יונה בלטמן.

בשב"כ מנסים למנוע הקמת ועדה נוספת זו ללא הצלחה. לפיכך נערכים להמשך ההנאה. דו"ח פרשת השב"כ קובע: „לצורך גיבוש גירסת השב"כ בפני צוות בלטמן קוימו מספר דיונים בלשכת ראש השב"כ בהשתתפות חלק משותפי הסוד. לאנשים שהופיעו בפני צוות בלטמן ניתנה הוראה להסתיר את חלקו של השב"כ בהמתת המחבלים. „חלק מהם זומן לשיחה עם היועצים המשפטיים של השב"כ על מנת לבחון שוב מה הן הנירסאות אותן הם עתידים להשמיע. ביום הדעת זומנו כל הערים למשרדי השב"כ, תודרכו ונשלחו להעיד בפני צוות בלטמן ועם סיום עדותם היה עליהם לחזור למשרדי השב"כ ולדווח על מהלך חקירתם".

צוות בלטמן ממליץ באוגוסט 1985 להעמיד שישה מאנשי השב"כ לדין בפני בית־דין למשמעת של השב"כ אך לא באשמת של המתת המחבלים.

בהתייחס לסיבת המוות מטיל, איפוא, צוות בלטמן את החשד על תא"ל יצחק מרדכי. בעוד הטיפול המשפטי באנשי השב"כ הוא סדרי חוקי השבדקון „כחרת ראשית" ללא אישור הצנזורה עוד בפברואר 1985 את מעורבותו של תא"ל יצחק מרדכי והאצבע הציבורית המאשימה מופנית כלפיו. זמיר מאכין המסקנות וקובע להעמיד לדין את מרדכי באשמת התנהגות לא הולמת בלבד. ב־18 באוגוסט 1985 זוכה מרדכי לשמוע מפי שופטו, אלוף (מיל') חיים נאדל, על זיכויו. הדרגשה בציבור: מרדכי ככל הנראה הרג והנה הוא מואשם רק בהתנהגות לא הולמת ואף יוצא זכאי.

במרירות רבה ממשיך מרדכי את שרותו הצבאי ואין הוא יוצא לנהל מאבק על מיהותו. מישהו אחר משתוהה ביתתיים, אך עומד לחדש את הטיפול בפרשה.

ההנאה נחשפת

פרשת לבון. מערכה רביעית. קיץ 1960.

בסוף אוגוסט 1960 הסתיים בירושלים משפטו של „האדם השלישי" והוא נדון ל־12 שנות מאסר באשמת קיום קשרים עם פולמאן, הנספח הצבאי הגרמני, שהיה כחוקרי הרשת היהודית בקהיר. במשפט הועלה חשד, כי אלעזר הוא שהכשיל את הרשת בפעולתה ואף הסגיר אותה, אך להאשמה זו לא נמצאות הוכחות משפטיות. עם זאת הוא מעיד במשפט, כי ראש אמ"ן לשעבר, בנימין גיבלי, הדיחו ב־1954 למסור עדות שקר בפני ועדת אולשן־דורי. זמן קצר קודם לכן מתברר, כי נעלמו או זויפו מסמכים הקשורים בפרשה. ראש הממשלה ושר הבטחון, דוד בן־גוריון, מודה לרמטכ"ל חיים לסקוב למנות ועדת חקירה. שופט בית המשפט העליון חיים כהן מתמנה לתפקיד והוא אמנם יאשר, כי אמנם היתה הדיחה לעדות שקר, אך לא יוכיח, כי אכנם זויפו מסמכים.

עם חשיפת ההנאה – ועוד טרם השלים חיים כהן את בדיקתו – בא לבון, המשמש כעת מזכיר ההסתדרות, אצל ראש הממשלה ומבקש הטהרה על זכאותו. הוא קיווה כי „יעבה על נפלה, אך בן גוריון מסרב.

בחשיפת ההנאה אין דבר נדרש, איפוא, לעימות פוליטי עקרוני עם ראש הממשלה.

פרשת השב"כ. מערכה רביעית. סתיו 1985.

ביום ראשון, 27 באוקטובר 1985, חזר ראש הממשלה שמעון פרס מארה"ב. מקץ יומיים מזומנת לו בלשכתו פגישה עם המשנה לראש השב"כ, ראובן (צ'וצ'ו) חזק. חזק חושף בראשונה בפני הדרג המדיני את פידוח מהלכיו של ראש השב"כ להטות חקירה.

בין אם בא אצל ראש הממשלה משום שלא יכול היה *לשאת יותר אם מעשה ההנאה שלו היה שותף בעצמו* ובין אם עשה כן במסגרת מאבק על כסא ראש השב"כ – נתבע עתה ראש הממשלה לטפל במציאות עגומה הנחשפת בפניו. אולם פרס נותן גיבוי ל„אברום" ומציע לראובן חזק לצאת ללימודים בחו"ל.

ראובן חזק יחד עם פלג ודאי ורפי מלכה מן השב"כ מחליטים לפנות ליועץ המשפטי לממשלה, יצחק זמיר, ומפתיעים אותו בעובדות המהימות. זמיר מגיע מיד למסקנה, כי קיימות חשדות לכאורה, שראש השב"כ נתן עדות שקר, השמיד חומר סודי, שיבל עדים לעדות שקר והכחיש מעורבותו תוך שהטיח אשמות באיצ'ק מרדכי לגבי הארועים שלאחר *ההשתלטות* על האוטובוס. זמיר בא אצל ראש הממשלה ומבקש להשעות את ראש השב"כ ולפתוח מיד בחקירה. פרס מכנס את „ועדת ראשי הממשלה" בה חברים הוא עצמו וכן שמיד ודבין ויחד הם מחליטים על נטחאות חקירה שאינן מקובלות על זמיר. פרס יסביר, כי חוק ודאי ומלכה הם „קליקה" והוא לא ייכנע לסחטנותם. זמיר איננו מוחזר.

מסתבר כי בחשיפת ההנאה אין דבר. זמיר נדרש, איפוא, לעימות פוליטי עקרוני עם ראש הממשלה.

ראש הממשלה אומר: לא

פרשת לבון. מערכה חמישית. סתיו 1960.

פנחס לבון, שנפגע מפסיקת התיקו של ועדת אולשן־דורי ב־1954, זקוק כעת רק להצהרת דיסי רשמית, שתסיר מעליו תווית של חשוד במעון הוראה. עם העובדות החדשות הוא בא אצל בן־גוריון, מציג הקונייה של הקצינים וקובע, כי אין צורך בבדיקות נוספת ואפשר להבריז ברבים על נקיון כפיו. בן־גוריון מוצא עצמו בלתי מוסמך על פי חוק להעניק דיסי בעל משמעות משפטית, משום ש„איני חוקר ואיני שופט". במכתב, ששולח בן גוריון לבון, השוהה אז בחו"ל, הוא מספר על תביעתו זו של לבון ומפרט את דברי תשובתה. „אבל אני לא שופט – אמרתי לו – ואיני יכול לתת אותך, כי פידוח הדבר שאני מרשיע בואת את הקצין הבכיר ואני לא חקרתי ודרשתי מה שקרה בשנת 1954 ואיני מוסמך לכך".

בן גוריון דבק בגישה הממלכתית הקנאית גם להפרדת רשויות קפדנית ומציע ועדה משפטית. לבון שלאחר הנאת אולשן־דורי כבר אינו מאמין בועדות, ודאי לא משפטיות. הוא אינו רוצה זיכוי משפטי בהטרת, די לו בזיכוי ציבורי – וללא שהיות.

נוכח התביעה לזכותו רק באמצעות חקירה משפטית מאיים לבון להביא הפרשה לידיעת הציבור.

פרשת השב"כ. מערכה חמישית. חורף 1986.

זמיר בא שוב ושוב אצל ראש הממשלה ותובע: חקירה. פרס חושש מחשיפת שיטות העבודה של השב"כ וחשיפת עוד מקרים, שלאורם יסבירו אנשי השב"כ כי פעלו לפי נורמה מקובלת. פרס מציע לזמיר: אזמין אלי את ראש השב"כ, החשודים בהנאה – ואתרה בהם. זמיר תובע פיטורים או השוהיה ומציע לחקור אותם בעצמו. החשודים מגיבים, כי הם מוכנים להיחקר, אך לא בידי היועץ המשפטי לממשלה יצחק זמיר, שחרץ כבר את דינם לפני שמעמ אותם. פרס מציע לזמיר מינוי ועדת חקירה בראשות ראש השב"כ לשעבר הרמלין – ונדחה. זמיר מציע חקירה בראשות השופט לנדוי תוך השעייה או פיטורי ראש השב"כ מיד. פרס מסכים ללנדוי, מסרב להשעייה. השניים לא מגיעים לפתרון. אחר הרד לבטחון, שני מוטרד מפגיעה בחוק.

נוכח הסירוב לחקירה משפטית מאיים זמיר להביא הפרשה לידיעת הציבור.

חוסר צדק צריך להראות

פרשת לבון. מערכה שישית. חורף. 1960.

בידי סיעת חרות בכנסת נופל שלל רב. העתונות יודעת ערנה. שר הבטחון לשעבר פנחס לבון פותח את פיו. הוא מגיע אל ועדת חוץ ובטחון של הכנסת, שם מחדרות חרות להחליף את אחד הח"כים שלה ביוחנן בארד המשפטן, יידרו של לבון משכבר, ההופך להיות לו סניגור במאבק משפטי־פוליטי. ועדת חוץ ובטחון, שכמעט לא רולפת ממנה אינפורמציה, זוכה בימים אלה לתואר „ועדת החצוה" – הכל מגיע אל התקשורת. עתון „הארץ" תוקף בבן־גוריון ואילו „מעריב" תומך בלבון ומריץ העיסוק הציבורי בפרשה. הרוב בציבור (לפי מכתבי המערכת בעתונים או תשואות בעת הקרנת יומני „גבע" או „כרמל" בבתי־הקולנוע) תומך בלבון. ולבון מאיים לחשוף עוד ועוד מעוללות מפא"י, כדבריו.

הכל עוסקים בפרשה, אך עדיין לא בקיאים בפרטים. כראוי לפרשייה בסחונית מאמצים שמות קוד: „הארס השלישי", „הקצין הבכיר" (גיבלי) או „המזכירה" (של הקצין הבכיר).

די בבל אלה בדי ליצור לחץ כבד על ראש הממשלה. בן גוריון אינו מוותר, לבון אינו מוותר – במערכת הפוליטית מתחשים מרצא. ללבון הוא עלול לעלות במשרתו.

פרשת השב"כ. מערכה שישית. אביב 1986.

מול תשעה חברי קבינט (ייתכן נוחר במיעוט) מבקש זמיר להסביר, כי הנימוק הבסחני עומד לעיניו גם כן, אך הוא מוחרד גם *משיקולים נוספים כמו סוכת המדינה*. לפיכך הוא מחליט – עדיין ללא כל פירסום ציבורי – להגיש ב־8 במאי 1986 בקשה למפכ"ל המשטרה לחקור חשד להריגה ובידוי ראיות. המפכ"ל קראוס מבקש לדחות החקירה עד שהם מתופשתו. ערב נסיעת קראוס לתופשה האירועים שלאחר *ההשתלטות* על האוטובוס. זמיר בא אצל ראש הממשלה ומבקש להשעות את ראש השב"כ ולפתוח מיד בחקירה. פרס מכנס את „ועדת ראשי הממשלה" בה חברים הוא עצמו וכן שמיד ודבין ויחד הם מחליטים על נטחאות חקירה שאינן מקובלות על זמיר. פרס יסביר, כי חוק ודאי ומלכה הם „קליקה" והוא לא ייכנע לסחטנותם. זמיר איננו מוחזר.

מסתבר כי בחשיפת ההנאה אין דבר. זמיר נדרש, איפוא, לעימות פוליטי עקרוני עם ראש הממשלה.

ראש הממשלה אומר: לא

פרשת לבון. מערכה חמישית. סתיו 1960.

פנחס לבון, שנפגע מפסיקת התיקו של ועדת אולשן־דורי ב־1954, זקוק כעת רק להצהרת דיסי רשמית, שתסיר מעליו תווית של חשוד במעון הוראה. עם העובדות החדשות הוא בא אצל בן־גוריון, מציג הקונייה של הקצינים וקובע, כי אין צורך בבדיקות נוספת ואפשר להבריז ברבים על נקיון כפיו. בן־גוריון מוצא עצמו בלתי מוסמך על פי חוק להעניק דיסי בעל משמעות משפטית, משום ש„איני חוקר ואיני שופט". במכתב, ששולח בן גוריון לבון, השוהה אז בחו"ל, הוא מספר על תביעתו זו של לבון ומפרט את דברי תשובתה. „אבל אני לא שופט – אמרתי לו – ואיני יכול לתת אותך, כי פידוח הדבר שאני מרשיע בואת את הקצין הבכיר ואני לא חקרתי ודרשתי מה שקרה בשנת 1954 ואיני מוסמך לכך".

בן גוריון דבק בגישה הממלכתית הקנאית גם להפרדת רשויות קפדנית ומציע ועדה משפטית. לבון שלאחר הנאת אולשן־דורי כבר אינו מאמין בועדות, ודאי לא משפטיות. הוא אינו רוצה זיכוי משפטי בהטרת, די לו בזיכוי ציבורי – וללא שהיות.

נוכח התביעה לזכותו רק באמצעות חקירה משפטית מאיים לבון להביא הפרשה לידיעת הציבור.

פרשת השב"כ. מערכה חמישית. חורף 1986.

זמיר בא שוב ושוב אצל ראש הממשלה ותובע: חקירה. פרס חושש מחשיפת שיטות העבודה של השב"כ וחשיפת עוד מקרים, שלאורם יסבירו אנשי השב"כ כי פעלו לפי נורמה מקובלת. פרס מציע לזמיר: אזמין אלי את ראש השב"כ, החשודים בהנאה – ואתרה בהם. זמיר תובע פיטורים או השוהיה ומציע לחקור אותם בעצמו. החשודים מגיבים, כי הם מוכנים להיחקר, אך לא בידי היועץ המשפטי לממשלה יצחק זמיר, שחרץ כבר את דינם לפני שמעמ אותם. פרס מציע לזמיר מינוי ועדת חקירה בראשות ראש השב"כ לשעבר הרמלין – ונדחה. זמיר מציע חקירה בראשות השופט לנדוי תוך השעייה או פיטורי ראש השב"כ מיד. פרס מסכים ללנדוי, מסרב להשעייה. השניים לא מגיעים לפתרון. אחר הרד לבטחון, שני מוטרד מפגיעה בחוק.

נוכח הסירוב לחקירה משפטית מאיים זמיר להביא הפרשה לידיעת הציבור.

חוסר צדק צריך להראות

פרשת לבון. מערכה שישית. חורף. 1960.

בידי סיעת חרות בכנסת נופל שלל רב. העתונות יודעת ערנה. שר הבטחון לשעבר פנחס לבון פותח את פיו. הוא מגיע אל ועדת חוץ ובטחון של הכנסת, שם מחדרות חרות להחליף את אחד הח"כים שלה ביוחנן בארד המשפטן, יידרו של לבון משכבר, ההופך להיות לו סניגור במאבק משפטי־פוליטי. ועדת חוץ ובטחון, שכמעט לא רולפת ממנה אינפורמציה, זוכה בימים אלה לתואר „ועדת החצוה" – הכל מגיע אל התקשורת. עתון „הארץ" תוקף בבן־גוריון ואילו „מעריב" תומך בלבון ומריץ העיסוק הציבורי בפרשה. הרוב בציבור (לפי מכתבי המערכת בעתונים או תשואות בעת הקרנת יומני „גבע" או „כרמל" בבתי־הקולנוע) תומך בלבון. ולבון מאיים לחשוף עוד ועוד מעוללות מפא"י, כדבריו.

תמונות משכבר ותמונות מהיום. למעלה מימין לשמאל: בן־גוריון, לבון, גיבלי, דורי ואולשן. למטה מימין לשמאל: זורע, מרדכי, זמיר, שמיר וחרש.

די בבל אלה בדי ליצור לחץ כבד על ראש הממשלה. פרס אינו מוותר, זמיר אינו מוותר – במערכת הפוליטית מתחשים מרצא. יפיו של זמיר, שכבר ותבטא כי ברעתו לפרוש בקרוב ממשרתו, ממורים.

מוצא ללא מוצא

פרשת לבון. מערכה שביעית. חורף 1960.

פנייתו של לבון לועדת חוץ ובטחון הפתיעה אף את חבריו בסעלה. התבטאויותיו בפני הועדה הרחיקו אותם. בין השאר איים בפרסום „תיק סדי" נגד מנהיגי המפלגה.

בינתיים השלים חיים כהן הבדוק לגבי הדיווחים באנף המדיעין ובוטח מימצאיו החמורים כלפי גיבלי ביקש האחרון להקים ועדת חקירה. בתביעה שכזו יכול היה בן־גוריון לתמוך. במפלגה ניצלו מצא זה וכפו על בן־גוריון ולבון חקירה שתנוהל על־ידי ועדה של שבעה שרים. לבון התנגד לעצם הקמת ועדה אך שקט נוכח החברים בה, כולם אנשים פוליטיים. בן גוריון התנגד להרכב הוועדה ומכאן לעצם הקמתה. אך הוועדה יצאה לדרך בהעדר פתרון אחר.

תפקיד הוועדה על פי החלטת הממשלה היה „לעיין בנושא" ובעקבות כן להחליט „אם להביא זאת לממשלה אם לא". שר המשפטים פנחס רזן (פרגרסיבים), שהתמנה ליו"ר הוועדה, הבטיח בכתב לבן־גוריון: „המסקנות של הוועדה תוגשנה נוחליות בלבד". בידורי הוועדה היו חלקיים. הם התייחסו רק לשאלה, אם נחוץ לסגר את לבון. מסקנת הוועדה היתה: „אין לה אמון בגרסתו של „הקצין הבכיר" ועוד פסקה „לבון לא נתן את ההוראה".

לכך לא ציפה בן־גוריון. ראש הממשלה יצא כנגד שריו וקבע: הוועדה חרגה מסמכותיה בלחץ השיקולים הפוליטיים. לא רק שנטלה סמכות משפטית אלא אף לא קיימה הליך משפטי נאות וגילתה משוא פנים בגבית עדויות. כאשר הודאו מסקנות הוועדה לממשלה ב־25.12.60 הם זכו ככל זאת לתמיכת הרוב. בן־גוריון הגיב, כי הוא מתפטר מהממשלה ובכך ביקש למנוע האישור להחלטות. בשל הקונגרס הציוני שעמד להערך ו„ניטוק מיוחד" (לחץ אמריקאי בעניין הכור בדימונה) השוהה התפטרותו עד 31 בינואר 1961. התפטרותו המאוחרת כבר לא יכלה לבטל ההחלטה ובן־גוריון המשיך במאבק בדיסי שניתן שלא בדין.

כדי לסיים במעט את רוגזו של בן־גוריון יומו בדיון במרכז מפא"י ביום שבת שלאחר ההחלטה בממשלה את הדחתו של לבון מראשות ההסתדרות בשל הופעתו בפני ועדת חוץ ובטחון. לבון גם נמחק מרשימת מפא"י לכנסת בבחירות שהתקיימו עקב התפטרות ראש הממשלה.

לאמורת הכל מפתיים. לבון השיג איפוא זיכוי ושלום במחיר של פרישה מחקריירה. בן־גוריון נחל תבוסה בממלכתו דוקשנותו פגמה בתדמיתו. בממלכה ביקשו לשים „סוף מסוקי" לפרשה.

סוף כל סוף

פרשת לבון. מערכה שמינית. 1964.

פרשת מתן הזיכוי ללבון שלא כדין ממריחה את מנוחתה של בן־גוריון גם אחרי פרישתו מן הממשלה והכנסת ביוני 1963. הוא פונה ליורשו, לוי אשכול, שישוב ויחקור ומסיק ופונה לשר המשפטים, דב יוסף, לחקים ועדה של שופט בית־המשפט העליון, שתבדוק אם פעולת ועדת השבעה היתה כחוק. להגרסת הביעתו זו הוא מציג מסמך, המכיל ריכוז עובדתי של כל מהלכי הפרשה משנת 1954 שרים חבי אשר, אשר הביע לסקנה הסרכה הכנת כתבי אישום בהנבעה נגד ועדת חקירה ממלכתית מצטרפים יגאל הורוביץ מנוש המערך ויוסף בורג לנוש הליכוד ובהם קולות של 14 מול 11 נרחית ההצעה. חריש מודיע למשטרה לחקור.

ב־6 באוגוסט מודיע בן־ץ בדוב קולות, כי הנבעות, גם כשהן מרוגעות בסרם חקירה או משפט, הן תקפות וכי לאור החלטת הממשלה לחקור נרחות, איפוא, העתירה המחייבות אותה למעשה לעשות כן. בו ביום מצהיר שמיר בדמלה אנו בוים להיות המגינים על אנשי השב"כ.

ב־11 באוגוסט נפתחת חקירת המשטרה. ב־24 באוגוסט נענה הנשיא ומעניק עוד 7 הבנות לאנשי שב"כ. בסוף אוגוסט נחקר שמיר ומקץ כמה ימים גם פרס. ב־8 בספטמבר מוסרת המשטרה מימצאיה לועדת המשפט לממשלה שעיקרם: סתירה בין גרסת ראש השב"כ לדו"ח המרכזי.

הועדת המשפטי מסיל על צוות משפטנים לפסוק והלל קובעים: „מבצעי הפגיעה הם אנשי השב"כ. האחראים הישירים למותם של שני המחבלים קיבלו הבנה. ראש השב"כ הוא נותן ההוראה. הוא הודה במשטרה במת ההוראה. לאנשיו להמתת שני המחבלים. לדעתנו, בנסיבות שהיו לא היתה צריכה הוראת ראש השב"כ להיתנתן והיו מסולה מכל וכל. מסלקת בדיקת מהראה לתהליך הדיווי הסמכה, שניתנה לו מידי ראש הממשלה בשיחה בחדר בנובמבר 1983, בה נדון בארוכה כללי הנשא של סטרי במחבלים. פרשנותה של שיחה זו, שקיימה בארבע עיניים שני בתחלוקת בין שני שותפיה. לפיכך קובע הד"ח פרשו השב"כ „ראש השב"כ לא יכול היה לראות בשיחתו עם ראש הממשלה מנובמבר 1983 מקור לסמכותו לתת או ההוראה בענין המתת שני המחבלים". בהתייחס לשעבר ראש השב"כ בפני שמיר, כי פעל באישור אנגם, הרי ראה השב"כ עצמו הבהיר, כי אישור כזה לא ניתן לו.

לאמורת הכל מפתיים. זמיר השיג איפוא חקירת שלום במחיר פרישה מזוריזה מתפקידו. ראשי השב"כ נמצאו נאשמי בחריגה ובהטאה. ודרג המדיני מבקש לשים „סוף מסוקי" לפרשה.

סוף כל סוף

פרשת לבון. מערכה

לספרות, אמנות ועיון

לגלות את המגולה?

מאת אברהם הגורני

דן מירון, „תפארה מן האני העני: מחלך בהתפתחות שירתו המוקדמת של חיים נחמן ביאליק" הוצאת הקיבוץ המאוחד, תשמ"ח, 422 עמ'.

זיזה שמיר, „הבריאה משורר הגלות: לזכר היסוד העממי בשירה חיים נחמן ביאליק", מסדרה, אוניברסיטת תל אביב, 1986; 182 עמ'.

הלל בריל, „ח.נ. ביאליק, ש.י. עגנון: מחקר ומידרש", הוצאת „יצירה", תשמ"ח; 390 עמ'.

אחד מחוקרי המעניינים ביותר של ביאליק – במקום לצורך הוצאת יצירותיו מחדש – הורעם בשעתו מאוד על הביקורת. מהנה היא לגלות את המגולה – טעון – במקום להשוות את חדש, מה רבותא, היה שואל, להכריע בפעם המיליון כמה, כי ביאליק היה הגדול מכולם. אי־עליעריכן, בשעה שהספיד הוא את המנה הגדול אמר, בין השאר: „יבוא יום ועובנו הספרותי ייבחן לא רק בחינה רעיונית והיסטורית, אלא גם מבחינה לאבראטוריות. ברמה לי, כי אז יעמוד המחנים על מדרגה מכובדת ביותר". אם כן, מה שאפשר להעניק לו, בדיעבד, ציונים הערכות על ביצוע מהנה. מי שנתן ל„תרמוס" של המשוררים המגולה למן הסיפורות הראשונים האולמניים ועד לתוצאה הגלוי במגעה ההגלתה, המתקבלות, המגולה. התוצאה הידועה, כמובן, לכל. זו שהפכה את ביאליק ממשורר נוסף לנוסר. למשורר לאומי.

ההתעניינות המחודשת של המחקר הספרותי בפעלו השירי של ביאליק איננה מלווה אצלנו, לפי שעה, בהתפתחות מקבילה מחוץ לקבוצה הקטנה של החוקרים. גם בין הסטודנטים, בקרב הנוגים לספרות, קשה למצוא הנעיות המתלהבות לנושא. המבשרים עצמם לחדאה מגלים קצרות הסתייגות מעיסוק בו וחלק מן המורים המלמדים בבתי־הספר מרבים להתאמן, כי מלעיגים אותם ביחוד מרי ביאליק ובשאות מרי יחדים בבית־ספר בעל־כורחם ושלא בטובתם. נוצר איפוא מצב פאראדוקסאלי: בשעה שהחוקרים המובילים בתחום מביעים הסתייגות עקיפה ממצב השירה בתחומן ע"י שיבה אל ביאליק הרי המתבים בין המבקרים לבין הספרות מוסיפים לעסוק בסוגר ראש במשורדי „הראש הקטן", אלה שזכו לתחילה מידי הביקורת המימסד הספרותי האקדמי־הארי. אחמל.

כדי להרבות בילבול ומבוכה מתפתח הוילך בקרית ספר מעבל יוסי־הביבות, שמתחיל ללוות לא רק המאמרים הרבי שיר אלא גם חפשת ספרי מחקר חדשים. יש ספרי המחקר מגלים־כדבר חדש של ספרי מיבדה. נוכח מבול השבחים קשה לו, לקורא הקונבנציונאלי, ליישב את הסתירה המגלה לעתים, בין מה שרואות עיניו לבין מה שהורעף עליו המומחים בעלי השם המכובדים.

מקרים אני את הדברים הללו להערותי על שלושת הספרים החדשים על ביאליק, שראו אור באחרונה ואשר כל אחד מהם ראוי היה לדיון בפני עצמו. מחמת קצר המצע אתייחס בדברי הבאים לחיבורים מסויימים בלבד בלי למצמה את הדיון בכל חיבור וחיבור.

★

אין צורך להביא את דן מירון כ„ביאליק" מתוסכל דוגמה כדי להסביר את נהייתו אחר זהות וזיר ויצירתו וסוד הצלחתו של המשורר הלאומי. אמנם הנטיות אישיות בכתיבת שירה ומודעות לכשלונו של הנסיון עשויים להעניק לאדם המוקשר מימי נוקף להיאור נסיון מקביל בשלב זה או אחר ביצירתו של משורר, אך מה שמייחד כתיבה זו הוא הלאור המסאי־בראסיבי. דן מירון מנקש להכריח על פרידה מן האני העני של הוקרמרון המלקט אין־סוף עדויות ושוקע בתיאור משמים של מימצאיו המסוריינים כדי לבסס הימנו תיאוטיסי זה או אחר. תחת זאת הוא משתמש בכל המסמכים הקיימים כדי ליצור עליזה, שהוא, כמחבר יודע־כל, ערשה לעצמו להקיף בה את הגיבור כדי לחשוף את סודותיו. התחבולה הזאת פוטרת אותו, מביה וביה, מסימני שאלה, מהבעת הסתייגות, מהשארת פתח לאופציות אחרות. כאן מדובר במחלך. במרוזק שניתן להמיר בחישבי יצירה הכביתי זמן ומשם כי אין מקום לטעות. צריך רק להגדיר במונחים מדויקים את משמעותם של ההישגים, את עדכם הגולל, את יחסם להישגי משוררים קודמים, את דיקנם להתמונות המגולה המוצהרת והנו מקומם במרחב הקיום והרוזק יותר. מעם, למשל, במונחי איכם של הדובר ופעם אחרת במונחי איכם של הזאתר, אך הדרמה העיקרית היא נמדדות ומתמודדות. הגישות. הכשלונות. הישגים הזלקים. הלוך ורוח. „הביקורת כידע יכולה – במקרה הטוב – להאיר ולפרש את השיר הקיים. כזה ביילודו של שיר שעדיין לא בא לעולם מוכל בספק גדול" (מיסמר של מירון (163). אמנם באינטרפרטציות של שירי ביאליק לא־היינו עניים גם לפני התהלך הזה, אך כאן מדובר באינטרפרטציה לצורך העמדת פראמיקה היסטורית וזאת המבול הגדול. אינטרפרטציה המתוקה אחר שיקולי הדעת על יחד הפדע לבשלונות כמו גם להישגים של קודמיו ומבקש להתמודד עמם על מנת לדשת אותם ולהצדיר את השירה קיימת.

★

...תלמיד בית הספר, שלפניו מונח מקטע קצוני של שיר, איננו מעלה על הדעת בלל כמה ייסודיים־נפש וחיבוטי־קבר עמד עליו על הדובר עד שהשכיל להגיע אל אותה יצירתיות השוכנת בבור באנתולוגיה הספרות מוסיפים לעסוק בסוגר ראש במשורדי „הראש הקטן", אלה שזכו לתחילה מידי הביקורת המימסד הספרותי האקדמי־הארי. אחמל.

כדי להרבות בילבול ומבוכה מתפתח הוילך בקרית ספר מעבל יוסי־הביבות, שמתחיל ללוות לא רק הדמאים הרבי שיר אלא גם חפשת ספרי מחקר חדשים. יש ספרי המחקר מגלים־כדבר חדש של ספרי מיבדה. נוכח מבול השבחים קשה לו, לקורא הקונבנציונאלי, ליישב את הסתירה המגלה לעתים, בין מה שרואות עיניו לבין מה שהורעף עליו המומחים בעלי השם המכובדים.

מקרים אני את הדברים הללו להערותי על שלושת הספרים החדשים על ביאליק, שראו אור באחרונה ואשר כל אחד מהם ראוי היה לדיון בפני עצמו. מחמת קצר המצע אתייחס בדברי הבאים לחיבורים מסויימים בלבד בלי למצמה את הדיון בכל חיבור וחיבור.

★

אין צורך להביא את דן מירון כ„ביאליק" מתוסכל דוגמה כדי להסביר את נהייתו אחר זהות וזיר ויצירתו וסוד הצלחתו של המשורד הלאומי. אמנם הנטיות אישיות בכתיבת שירה ומודעות לכשלונו של הנסיון עשויים להעניק לאדם המוקשר מימי נוקף להיאור נסיון מקביל בשלב זה או אחר ביצירתו של משורר, אך מה שמייחד כתיבה זו הוא הלאור המסאי־בראסיבי. דן מירון מנקש להכריח על פרידה מן האני העני של הוקרמרון המלקט אין־סוף עדויות ושוקע בתיאור משמים של מימצאיו המסוריינים כדי לבסס הימנו תיאוטיסי זה או אחר. תחת זאת הוא משתמש בכל המסמכים הקיימים כדי ליצור עליזה, שהוא, כמחבר יודע־כל, ערשה לעצמו להקיף בה את הגיבור כדי לחשוף את סודותיו. התחבולה הזאת פוטרת אותו, מביה וביה, מסימני שאלה, מהבעת הסתייגות, מהשארת פתח לאופציות אחרות. כאן מדובר במחלך. במרוזק שניתן להמיר בחישבי יצירה הכביתי זמן ומשם כי אין מקום לטעות. צריך רק להגדיר במונחים מדויקים את משמעותם של ההישגים, את עדכם הגולל, את יחסם להישגי משוררים קודמים, את דיקנם להתמונות המגולה המוצהרת והנו מקומם במרחב הקיום והרוזק יותר. מעם, למשל, במונחי איכם של הדובר ופעם אחרת במונחי איכם של הזאתר, אך הדרמה העיקרית היא נמדדות ומתמודדות. הישגים. הכשלונות. הלוך ורוח. „הביקורת כידע יכולה – במקרה הטוב – להאיר ולפרש את השיר הקיים. כזה ביילודו של שיר שעדיין לא בא לעולם מוכל בספק גדול" (מיסמר של מירון (163). אמנם באינטרפרטציות של שירי ביאליק לא־היינו עניים גם לפני התהלך הזה, אך כאן מדובר באינטרפרטציה לצורך העמדת פראמיקה היסטורית וזאת המבול הגדול. אינטרפרטציה המתוקה אחר שיקולי הדעת על יחד הפדע לבשלונות כמו גם להישגים של קודמיו ומבקש להתמודד עמם על מנת לדשת אותם ולהצדיר את השירה קיימת.

★

...תלמיד בית הספר, שלפניו מונח מקטע קצוני של שיר, איננו מעלה על הדעת בלל כמה ייסודיים־נפש וחיבוטי־קבר עמד עליו על הדובר עד שהשכיל להגיע אל אותה יצירתיות השוכנת בבור באנתולוגיה

ביאליק

שלפניו. משום כך, במקרים רבים, הוא גם מתקשה להעריך את הדושב. לעמוד על טיב ההערות שהבריע מיזבר. על סוד. שינויי הגירסאות. על. ההתמודדות הכבירה עם כמות איתנים המושכים לדרך הסלולה, המפתים לבישים קלים, להעמדת פנים, לזיוף. ניתן לשער את גודל המאמץ, לתבנת את המחמות המגוונים, אך אי־אפשר למסור את הדושה לקורא שלא בדרך הסיפור תוך הסתייעות בדימוי תוך פרידה מעדויות מוצקות במקום שהגלוי נגמר ומתחיל שלטון הסוד. הביקוף של כמיכה סשורית על תהליך התגבשותו של האני הפיוטי הביאליקאי עם אינטרפרטציה של שירים לאורך ציר הזמן – ציזוף זה כשלעצמו הוא, כמובן, לגיטימי לצורך השגת המטרה. הוא לגיטימי גם אם לצורך העניין נוצץ „לזקרים" או „לאור" ומן הדברים אי לישושם של מקסמים. אולם בכל המהלך המרהיב והציורתי הזה של שעבוד כל הפרטים לשידות הרעיון המרכזי מתעדד, בכל זאת, סימן שאלה ועיר. הוא מקפץ

ביאליק

לו, מעשה שטן, ומתעורר בנעשה המרכבה האמנם? האם ניתן להעמיד על יסוד אחר, חשוב כבל שיהיה, את המהלך כולו. האם איזהו של הדובר הביאליקאי, דרך משל, הראהא מפתח וקסם לאיזהותו של סוד הייחוד. ובו בדוכים יסודות מן הביוגרפיה וסודות מן הלאבראטוריה. הוא הפוטל קסעים שלמים מנוסחים קסאיים ובחר על אחריהן הוא האומר אל הדיפור ברמות זו תראיני את קסמי הארץ הסובה המרובמות ובדמות אחות תקבלי מפי את רשמי גלות ומדי. הישבה של ארץ ישראל. דומות הדובר המבוקשת הופכת כה גורלית עד שעליה מונח הבל. דובר זה רק שיהיה אישי, אך לא פרטי כדי משמש הלאומי. בציר זי צורבה של האומנותיה אך לא בלתי־דוקן כדי לוכר את כל תלאות הדע. צוע אך לא כדי מחילת כבודו של מי שבא לבשר מהלך חדש. ועוד כהנה וכהנה איזהי־איזהים. וכיוצא באלה הראוי.

כיון שאין המשורד ראוי בבל הישגיו עד לכאן, והיו נחשבים בעיני רבים ומוכים כבל שיחשבו, אלא הכנה לכתיבה הדבר הגורל באמת: כיון שללא פואמה של ממש – לא יגיע למעמדו של יל"ג, דוד משל, ודי מכאן ואילך יתפתח וילך מאמץ אדירים רדמטי להרים את המעמסה. להרים ולשאת אותה כיבדת דרך הגונה מן הסקס אליו הגיעו קודמיו. אך מה לעשות ואין כוחו של אותו אני בסיפורי עלילה ודי־קוויים. מה יעשה. כלום יצייר עלילות מסוגן אל הראשון. כלום ישאיר עלילותיו מקוטעות. ושמא מעגלים־מעגלים, מחוזרים־מחוזרים, יחוג־יחוד סביב ביבוד. ויתמיד עד כי ישתה אם הנוסח הנכון לו. כדי להשתלב בנוסח המפורסם. אחר בסיפור ואחר במסה והא בשיר. פואמות דחוקא.

לא מהות המבקשת ביטוי חד־פעמי ייחודי. לא אידיאה גרידא. לא משכר גדול. אלמנט ספרותי בספתה. אמנם ביאליק המהדיר לא יחס חשיבות מרכזית לצד הספרותי של היצירה. לצורה. הוא גרס תוכן. חיים קודמים לספרות. מעבות לתוך ומעשה לתוך. המעשה. ריבוזאלי. המשורד כבעל־מקצוע חייב לשקוד על המיגון ובנמון של הימודות כדי להגיע לתוצאה המבוקשת. כך וכך לירוקה וכך וכך אפיקה. מן משולש מאחן לבל תהיה התוצאה אצבע משולשת. עירוב המוסיב האישי בתיסטיקה ציבורית־לאומית. נוסחאות. לאבראטוריה. עמל קשה. איך פותח מירון „ביאליק שיקע כ'אל הציפור" עמל רב ומתשך אולי יותר מזה ששיקע בכל אחר משיריו האחרים להוציא „המתמיד" (עמ' 11). שאלתו של יל"ג „למי אני עמל" מתחשת וחשב מתוך ויאור ומתאיך הסמוי מן הנין הזה.

וזהי, אם כן, התמיהה הקלה המתלוזה אל קריאת המתלך. כי ללא הזמקרות בחזרת ראיה מסויימת צמיחה סבנה של אובדן ביטון ביקר של פרשים – על כך אין כלל מחלוקת. כל מבקר חשוב ניסה להגיע את ביאליק מחזרת מיוחדת כזאת. הן מירון בחר בחזרת שבחר. עם מסען והשכלה שלו. ולאחר שהיטיב ללמוד את כל שעשו קודמיו. האתגר שהוא מציב לבאים אחריו איננו נופל מהאתגר שהציבו קודמים בפניו. בצד התמקדות, ולעתים התמקדות היתר, מיבטם הסמיים – קיים עדיין תחום ערפילי, סמוי. המבקש לחישאר חסוי. וכל תוקר המבקש לחשוף אותו עד תום מייב לדעת, עם זאת, שתעום זה הוראהוא המתמסק מביתת סופי, מסיכום חד־משמעי. הוא המגיע קוראאמת לבקש בשיר את האמת הנרשת לו. הוא המבקש ליחס למשורד סוד־קסם בלתי ניתן להסבר מחלש. ויכוחי־חוסא שכבר התעוררו כ„שפחה" המסמכה אל כ„בי־הדר", כגון אם בשיר שלמני גובר היסוד הביוגראפי על הפסבד־ביוגראפי, הם רמז בלבד למה שעתיד, בנראה, להיאמר אם יוסיף ביאליק לשמוד על מעמדו. בין כך ובין כך אין פוחדים על מעמדו של מירון עצמו כחוקר־יוצר המפקיע את הענין ביצירות מפרות מרון משמים נוסח „מדע הספרות" ומחזירו אל מדיב המסה המהנה.

★

זיזה שמיר היא מן הפעילות בדור החדש של החוקרים ומן הדבקות בביאליק כמושא למחקר, לעיון, להשוואה. בעוד שרן מירון תוקף את היסוד הקאנוני, מבקש, כדבריו, לחזור אל תבניות היסוד, אל התשתית – מדגימה שמיר את המהות הביאליקאית דרך בניסות צדדיות. משורר גדול, מסתבר, מעולל בכל אשר ייקלע לעטו ניסי־ניסים. במחי קולמוס הוא מותח קו על מה שיצר קודמיו, מפעיל מערכת מורכבת של ויקוח־גומלין עם מעגלים של לשון ויצירה ומשאיר את הקורא המעמיק נבוך, משתאה ומקסם מן הידיאוזיות. כל זאת בלי להבליט, כלפי חוץ, את לחסוסי הידיאוזיות האלו.

בכל שאמנה מסיבי וקודא ניתחה שירים, בדרך שבה עורכה אותם הזקורת, אותה חש יחתר ויחתר מדוע אישלשון כשלונסקי לא יכול היה להשתחרר מעבוחות

(המשך בעמוד הבא)

זרבבל גלעד

לאורך הדרך

לְאֹרֶךְ הַדֶּרֶךְ הַשְּׁמוּת פּוֹרְחוֹת
אֲשֶׁר הָעָלִים בְּגִבְעוֹת אוֹר וְזָהֹבוֹת
וְשָׁמוֹת הַמְּשׂוּכוֹת וְגִלּוֹת וָהֹב שָׁמוּם
שָׁלָה.
כְּעֵרֵי כַּלָּה.
שוּב אֵינִי צוֹעֵר בְּשֹׂכֶל הַמַּצָּל
וְהַשּׁוּרָיָה עַל כְּתֵפַי אֵינָהּ
תּוֹלֶה בִּיעוּי בְּכִבְנוֹנִית מְרִיָּה
וּמְהַרְהֵר: עַקְשָׁן דַּרְכִּי בְּטֹהֲרָה:
לֹא גַּן שׁוֹשָׁנָה וְלֹא בְּצִפְעוֹנִי,
הַכְּבִישׁ דּוֹהֵר לְפָנַי וּמַבְרִיק
הַכְּבָר אָנוּ עֲרֵבִים לָאֹרַח הַמַּשָּׂרָה,
אֲבָל מַשֶּׁהוּ אֲבַר בַּדֶּרֶךְ שֶׁבְּתַקְצָרָה,
מַשֶּׁהוּ שֶׁאֵין לוֹ תְּמוּרָה.

המשורר והרב

מאת פנינה מיזליש

לחוקרי תקופת השואה ידוע שמו של הרב יצחק ניסנבוים, בעיקר כמי שקבע בניסו הראשה את המושג "קידוש החיים", אשר נכנס ללקסיקון הלאומי שלנו וחוקא משום שהיה אנטיתיזה מפורסמת ל"קידוש השם". מעטים עודם זוכרים את הרב ניסנבוים, כמי שהיה אחד מפנהיגיה החשובים של הנועדת "המזרחי" בפולין. ורק בודדים שמעו על העיתונאי והפולמיציסט המחונן, שבמשך כיובל שנים פירסם מאות רבות של רשימות בעיתונים היהודיים החשובים של התקופה, האיש שכתב את הטבוית הראשונה על הקרן הקיימת לישראל, כדי לוחיין את רעיון גאולת הקרקע בין המוני היהודים במזרח אירופה.

אך דומה כי מעטים יודעים כלל, כי הרב ניסנבוים היה גם מידידיו הקרובים של ביאליק. במשך שנים ארוכות.

לראשונה נפגשו ניסנבוים וביאליק בימי לימודיהם בישיבת תלזין. ובקיץ תרנ"א (1891) היו בין מיסדי אגודת הסתרים "בצה ישראל", שהתארגנה בישיבה זאת, ואשר שאפה ל"ישוב ארץ ישראל על מדת הקודש" – למזג בין תורתו של אחד העם לבין תורתו של ראב יעבץ. כאשר נסגרה ישיבת תלזין בפקודת השלטונות הרוסים, בחודש תרנ"ב, עבר מרכז אגודת "בצה ישראל" לסיגסק, וביאליק המשיך דרומה, לאודסה. בדרכו לשם סר למינסק, ובמשך שעות אחדות, אל תוך הלילה, שוחח עם ניסנבוים ודברו "על דבר בצה ישראל והפונתיה". את השיחה הזאת, על כל ריגושיה, הזכיר ביאליק במכתבו אל ניסנבוים, שנים רבות לאחר מכן, בשנת 1929.

באשר פידסם ביאליק את "אל הציפור" כתב אליו ניסנבוים – "... לך בכוחך זה משורר נחמד, ותעיר ותעורר את האהבה לעמנו, דתנו וארצנו, עד שיתמלא כל העם."

ניסנבוים, שהעמיד את כל כשרונו הספרותי לשירות הרעיון הלאומי, סבור היה, שאף על ביאליק לעשות כן, בלי להבין כי לכשרונו האמנותי של המשורר יש זכות קיום עצמי. ותוך אותה קורספנדנציה אף פנה אל ביאליק, במכתב מיום י"ט באב תרנ"ו (1896), שנשלח מסעם לשכת חובבי ציון בבאלטיסטוק וכתב – "דרוש לי שיר קטן, בעל ארבע או חמש שורות, ולא יותר, שיביע ברכת איש לרעהו... שמחת סתם... ברכה שייחבר בה שם ציון". את השיר שאותו הזמין מביאליק ביקש ניסנבוים להדפיס על נייר מכתבים, כברכים ברכה, שתמורתו אמורה היתה להיות קרש ליישוב ארץ־ישראל. ביאליק נענה לפנייה, ושלח לניסנבוים שלושה שירים קטנים, בהצעה לבחור לו אחד מהם, למטרתו.

שנים מן השירים פורסמו במאמרו של מ. אינגרפלד "ביאליק וסופרי דורו", השלישי – אבד. להלן שני השירים:

לא מברחת ירדן מראש הר הלבונה
מלבי ברכות תבואנה
ויחוי על עב קל ישאן אליך
בדרך הגולה ציונה.

ויחוי נא רגעי הגיל קרני אור
המבשרים יום בחיי הקוראים לדיור
ותחי נא הנוס המנוחפת אל על
לתקומת הר־ציון, לתשורת עם ה'
כי שם ציוה אילוה את הברכה לעד
שם מקוה ישראל אור יחמו הדר.

אך ניסנבוים, שלא ביקש את רשותו של ביאליק, צידד שנים משלושת השירים. הללו לשיר אחד. עם שינויים שונים, והדפיס את הנוסח המתוקן, בשמו של ביאליק.

לבי לגרות הדרן, לראש הר הלבונה
ומלבי ברכות תבואנה
ויחוי אל עב קל ישאן אליך
בדרך הגולה ציונה
וממעמקי לבבי אליך אביאנה
שאלת עבדי באלהי ברכת הברכות
יתנך אלוהים שלו בארץ נפרזה
והשיבך ציונה לשבע שמחות
כי שם ציוה אילוה את הברכה לעד
שם מקוה ישראל, תשובנה עדי עד.

המשורר כעס על כך מאד, וכינה את ניסנבוים בשם "בעל נשמה גסה". ניסנבוים ניסה לפייס את ביאליק, וכעבור חודשים אחדים הזמין אצלו שיר לפורים, שוב – מתוך אותה אמונה בשירה מגייסת, שכן אמור היה תוכן השיר המחמון "לקשר את יתי הפורים עם הקולוניזציה בימינו..." אך לאחר נסיון העבר סירב ביאליק הפעם להזמנה.

השנים שחלפו, הקה, ככל הנראה, את עוקצו של הרב. וכאשר נפגשו השנים בבאד נויהיים שבגרמניה ב־1923, הציע ביאליק לניסנבוים שיעלה ארצה וישתתף עמו בהוצאה לאור של כתבי "חכמת ישראל", כפי שעשה ניסנבוים בעבר, בהוצאת "תבונה" בוורשה. אך מסעמי בריאות לא יכול היה ניסנבוים, שביקר בארץ כבר ב־1905, להיענות להצעתו של ביאליק, ונשאר בפולין עד הסוף המר.

פגישתם האחרונה של ניסנבוים וביאליק התקיימה בוורשה, כשנת ראשית תרצ"ב (1931). לאחר ששניהם נאמו בבית הכנסת "מוריה", החזמן ביאליק לביתו של ניסנבוים, שם שוחחו ארוכות, בעיקר על מה שאמר ביאליק בבית הכנסת, כי למעשה לא עזב מעולם את בית המדרש.

לאחר פטירתו של ביאליק, בחמש תרצ"ו, כתב עליו ניסנבוים מאמר ארוך וסרגש בעיתון הידיד רב התפוצה "דבר מאמנים", בשם "ביאליק וסביבתו הראשונה" („ביאליק און זיין ערשטע סביבה"). במאמר זה סיפר ניסנבוים על ידידותו רבת השנים עם ביאליק, עוד מימי ולוזין ו„בצה ישראל", שיבה את פעלו של המשורר בהוצאה לאור של "ספר האגדה" ובמלאכת הביטוס של "חכמת ישראל", ואת פעלו בעיתוד לימוד התנ"ך והשפה העברית בבתי הספר. תוך כדי ניתוח כמה משירי של ביאליק, הראה ניסנבוים באותו מאמר, כי גם לאחר שביאליק עזב, מבחינה פרטאלית, את העולם הישן, עולם הישיבה, לא ניתק את עצמו ממנו כליל, וכי למעשה נמשכה השפעת הדתה בית המדרש, על כל מעשיו של המשורר, עד אחרית ימיו.

המשורר כעס על כך מאד, וכינה את ניסנבוים בשם „בעל נשמה גסה". ניסנבוים ניסה לפייס את ביאליק, וכעבור חודשים אחדים הזמין אצלו שיר לפורים, שוב – מתוך אותה אמונה בשירה מגייסת, שכן אמור היה תוכן השיר המחמון "לקשר את יתי הפורים עם הקולוניזציה בימינו..." אך לאחר נסיון העבר סירב ביאליק הפעם להזמנה.

השנים שחלפו, הקה, ככל הנראה, את עוקצו של הרב. וכאשר נפגשו השנים בבאד נויהיים שבגרמניה ב־1923, הציע ביאליק לניסנבוים שיעלה ארצה וישתתף עמו בהוצאה לאור של כתבי "חכמת ישראל", כפי שעשה ניסנבוים בעבר, בהוצאת "תבונה" בוורשה. אך מסעמי בריאות לא יכול היה ניסנבוים, שביקר בארץ כבר ב־1905, להיענות להצעתו של ביאליק, ונשאר בפולין עד הסוף המר.

פגישתם האחרונה של ניסנבוים וביאליק התקיימה בוורשה, כשנת ראשית תרצ"ב (1931). לאחר ששניהם נאמו בבית הכנסת "מוריה", החזמן ביאליק לביתו של ניסנבוים, שם שוחחו ארוכות, בעיקר על מה שאמר ביאליק בבית הכנסת, כי למעשה לא עזב מעולם את בית המדרש.

לאחר פטירתו של ביאליק, בחמש תרצ"ו, כתב עליו ניסנבוים מאמר ארוך וסרגש בעיתון הידיד רב התפוצה "דבר מאמנים", בשם "ביאליק וסביבתו הראשונה" („ביאליק און זיין ערשטע סביבה"). במאמר זה סיפר ניסנבוים על ידידותו רבת השנים עם ביאליק, עוד מימי ולוזין ו„בצה ישראל", שיבה את פעלו של המשורר בהוצאה לאור של "ספר האגדה" ובמלאכת הביטוס של "חכמת ישראל", ואת פעלו בעיתוד לימוד התנ"ך והשפה העברית בבתי הספר. תוך כדי ניתוח כמה משירי של ביאליק, הראה ניסנבוים באותו מאמר, כי גם לאחר שביאליק עזב, מבחינה פרטאלית, את העולם הישן, עולם הישיבה, לא ניתק את עצמו ממנו כליל, וכי למעשה נמשכה השפעת הדתה בית המדרש, על כל מעשיו של המשורר, עד אחרית ימיו.

אורציון ברתנא

סתם סלט

מִתַּת מְתוּלוֹת קְטַנָּה שֶׁנִּפְלָה מְסוֹבְבִים גְּרוּלִים
לְתוֹךְ עֶרֶב שֶׁל רֹאשִׁית סְתָו עִם שֶׁלְּחָן וְקִיר וּמְנוֹרָה
מַה תַּעֲשֶׂה לְגוּר־הַדִּין הַמְחֻבָּה בְּשֶׁלְוָה נְוָרָצָה?
רַק תִּקְחוּ כִּסְכֵּיר הַפְּנָה בְּמִקְרֶה בְּמַגֶּרֶת.
תִּקְצֵץ יְרָקוֹת
כְּאִלּוּ לֹא לָהּ מְנַבְּאָה רַגְזָנִית וְקִצְרַת סַכְלָנוּת
כָּל אֲכָזָה וְאֲכָזָה.
וְתַזְמִין מִתּוֹךְ הָאֲפֵלָה הַמְסוּכָה שֶׁמֵּעֵבֶר לַקִּיר
אֶת כָּל הַזָּרִים הָעוֹמְדִים וּמְחַכִּים לְסוּפָהּ.
תַּזְמִינָם אֶל לִפְנֵי הַמְנוֹרָה. שֶׁיִּהְיֶה אוֹר.
שֶׁיִּהְיֶה אוֹר.
תַּעֲרוֹךְ לִפְנֵיהֶם הַשֻּׁלְחָן.
וְתַגִּישׁ סְתָם סָלָט.

(מתוך „מקום נמלאי", ספר שירים שיראה אור בקרוב ב„הוצאת פועלים")

„האוטופיה הפתוחה" בהשקפת עולמו של יצחק טבנקין

מאת יוסף גורני

האוטופיה בדרך אחרת, כפי שנוכיח זאת בהמשך, עדיין שכנה דניה, כי אם הקיבוץ לא יעמיד את כל כוחותיו ויכולתו לרשות התפתחותה של הארץ, הוא ייהפך „לאנטיתזה, לחזון ללא הגשמה" (24).

במקביל ליחס המסתייג מן האוטופיה במבוא המעשה מרבו טבנקין בשנת 1924 על הסוגרת „מארקס־באקונין" בקשר לקומוניזם הקומוניסטית הרצ'ראלית (25) ובשנת 1929 הוא מוציא לעורתו את קרופוטקין כאשר הוא מסיף להוריד את הנוער גבו חדיו הבדגנים והפועלים כאחת על מנת להשליש את הגמונית של א"י בחינוך הילד והחדר בגולה (26).

בשנת 1957 חל המפנה המשמעותי ביחסו אל האוטופיה כדרך להגשמת האידיאל הסוציאליסטי. בנקודה זו רצוני להתעכב ולהן בה בהרחבה. ראוי, לא רק מפני חשיבותה בהבנת המהפכה הקומוניסטית בבר"מ – חל מפנה ביחסו של טבנקין אל האוטופיה. המעניין הוא שטבנקין קשר את הסרד ההתגרי בהלך־רוח ותוכניות אוטופיות הנובעים מתוך הביקורת והדעות על המצב הקיים. בהקשר זה פיתח שתי הנחות: האחת שהיתה המשך להשקפתו המסורתית והיא ש„השלב האוטופיסטי אינו מתבאר בחלישה שכלית, אלא הוא קשור אובייקטיבית בתנאי הזמן" (27), והמשך באה „הנחה השניה, ב„דבר זה אנו לומדים גם מן העובדה כי השלב האוטופיסטי איננו תופעה הרצ'ראלית". כלומר האוטופיה כתופעה ראלית הנוסחת מתוך החיים איננה קשורה דווקא לשלבים המוקדמים של התפתחות החברה הקפיטליסטית, אלא היא הוחדת ומופיעה בכל זמן של משבר חברתי. מבאן אפשר לומר כי הסוציאליזם לא נע „מאוטופיה למדע", אלא שהוא מטלטל בין אוטופיה למדע. לדעתו, האוטופיה, אשר הופיע מחדש עם התקוממות הבנגבריה, עלול גם ללבוש אופי שלילי ריאקציוניראסיסטי, אולם זהה רק הופעה־לוואי של כל מרה; לעומת זאת, האמין כי „רוב המבקרים המתקדמים, ההמון הלא־ריאקציוני, נמצא – ביחס לראיית העתיד – במצב של אוטופיה. אפשר שאוטופיה כזו תיוחס למציאות, ואפשר שלא תימצא לה משענת במציאות... התשובה מקפלת בפתרון של שאלה אחרת, היא – מיהו הנושא שיגשים את השינויים" – ועל השאלה הזאת באה קודם כל תשובה שיש עמה קביעה עקרונית: „בקביעת הפתרון לבעיה, בראיית המשה – יש מקום נרחב למחשבה אוטופית".

טבנקין זקק עכשיו למחשבה האוטופית משני סעמים עיקריים: מפני המשבר אשר פקד את תנועת הפועלים הבינלאומית על שני אגפיה: הסוציאלדמוקרטי והקומוניסטי; ומשום שהתאכזב מנושא ההגשמה הסוציאליסטית, הפולריזרין הנעשיתי.

בנקודה זו חל מיפנה חשוב בהשקפת עולמו, אשר הביא אותו לסמוך מן המארקסים, ולהעדיף מחדש את האוטופיה. לדבריו: „בימים עליונו לשאול את עצמנו האם יש יתרון לפולריזרין הנעשיתי בבית־חדרשת מולאם על פני אימרות קולקטיבית בכפר סוציאליסטי, יתרון מבחינת הגשמת הסוציאליזם והתפתחות האומה?" כלומר, השאלה מופנית כלפי פולריזרין באירגון סוציאליסטי במדינה הקומוניסטית או בתעשייה המולאמת במערב. ותשובתו היתה: „בהחלט, שלא זו בלבד שאין לו לפולריזרין יתרון כזה, אלא להיפך – האחריות הקולקטיבית עולה עליו". כלומר, בשונה ממארקס, שגרולתו, אצל טבנקין, היתה בהעמדת הסוציאליזם על הגשמה ובגילוי הפולריזרין כנושא הגשמה – נמצא עכשיו נושא הגשמה חדש – האחריות הקולקטיבית, ומכאן הגיע טבנקין אל החזון האוטופיסטי ומארקסיסטי, לפי טענתו, בדבר ביטול הבדלים בין העיר והכפר. הכפר השיתופי המבוסס על הטכנולוגיה המתקדמת ביחוד יכוא במקום התרבות העירונית. ועל כן „הישוב הקיבוצי שלנו – – – מבחינה אובייקטיבית הוא

(המשך בעמוד הבא)

„אידיאולוגיה האוטופית", וכה נאמר כי „העלמותה של האוטופיה מביאה לידי קפאונה עולמו של מארקס מפני הזמן האדם ללא יתור מאשר חפץ. בעתיד, איפוא, בעמוד בפני הגדול שבמארקסים שאפשר לדמיין כלל. האדם אשר הסיג את הדרגה הגבוהה ביותר של השליחה השכלתנית על החזרה, ללא אידיאל יהיה ליאור המנע על ידי רוחניים. כך אחרי תקופת התפתחות ארוכה, מיוסרת, אבל גם ודאית, בשלב הגבוה ביותר של המדעות, כאשר הדיסטרוקציה תלה להיות גורל עיוור ובעשיה יתור מיתר יבריתו, של האדם, עם בטישות האוטופיה, מאבר הוא את רצונו לעצב את הזמשמדיה, ובכך את יכולתו להבין אותה" – דברים אלה אשר נכתבו בשנות ה־30 יפים לדעתי, גם, אף יותר, לימינו אלה. אולם דווקא מפני נטיותי אלה מצאתי את עצמי נוגע בהחזרות מרבית כלפי השקפת עולמו של טבנקין בהקשרה האוטופי. וכך הגעתי אל המושג „האוטופיה הפתוחה", שיש בו, כפי שיסבר בהמשך, מן הצירוף שבין האידיאל האפיריורי והמציאות הקונקרטית. אולם, לפני שאפנה לבירור של המושג הזה אבקש להבריר את שני מרכיבי האוטופיה והפתיחות.

בתחילה אנסה בדרך „מדעית" או אקלקטית להגדיר את מושג המחשבה האוטופית. המחשבה האוטופית הנדונה בהברה והתנשאה המתבדת לחלוטין למציאות הקיימת, אף־על־פי שהאוטופיה אינה דוגלת במהפכה שלילית נגד המשוג הקיים, הרי היא שואפת לשנות מיסודה את החברה של זמנה. עיקרו של תהליך השינוי נתפס אצלה לא כדרך הקיים, אלא בבניין החדש. על כן האוטופיה היא קרם כל בעלת אופי קונפליקטיבי, המושג אותה בעיצוב הבדלות בחברה המשמרת, ניסה עקה אחר הסיבות האוטופיים במחשבה המערבית, ניסח את המושג נטיה אוטופית – UTOPIAN PROPENSITY. הוא מצא אותה אצל מארקס, ולדבריה „קל מארקס לא כתב אוטופיות... אף על פי שמעולם לא. חיבר סיפורים אוטופיים משעממים, הוא רשם ראשי־פרקים של האוטופיה שלו בסידרה של אמרות תמציתיות מבחינה..." (10) על כן בבואי לדון בטבנקין הרי מפני מפעל חייו ומשום המרכזיות המיוחד שלו רצוני להצביע קודם כל על הנטיה האוטופית, ואחרי כן לדון בהברה האוטופית שלו. לשון אחרת, בהתייחסותו המודעת אל המחשבה האוטופיסטית.

هكذا صدر الأصل

ישראל אלירז

שְׁלֹשָׁה יָמִים לְיַד הַמַּיִם

(1)

דַּי בִּשְׁלֹשָׁה יָמִים לְיַד
הָאֲגַם, מַעֲלָיו, כְּדֵי לַעֲמֹד
עַל קַפְּרִיזוֹת צִבְעֵי הַמַּיִם
הַמִּתְחַלְּפִים תְּחוּף הָעֵץ

הָעוֹמֶדֶת וּמְנַקָּה אֲדָרֵי עַצְמָהּ
בַּלְּחֹלְחוֹת שֶׁמַּעֲלָה בָּהּ
הָרוּחַ. הַגֶּשֶׁם מִתְקָרֵב,
מִתְרַחֵק וְקוֹרֵעַ עַצְמוֹ לְגֻזָּרִים

מְנַסֶּה, כְּבָרְאָה, לוֹמַר לָנוּ
דְּבָרִים עַם סוֹדֵי הַתְּמָרִים,
לְהָעִיד עַל אֵיזֶה עֹשֶׁר
גָּדוֹל שֶׁל פּוֹרִיּוּת

מִין הַכְּרָחִיּוּת
שֶׁיֵּשׁ לְהַבִּיט בָּהּ לְאַט
כְּמוֹ בְּדָבָר שֶׁאֵינוֹ גָמוּר
בְּמָקוֹם בּוֹ הַכֹּל אֲמִתִּי

(2)

כְּמוֹ כְּפִתּוֹר בְּמַעְגָּל
קָטָן מִתְנוֹצֵץ
הַבַּיִת עַל הַגִּבְעָה,
לֹא הַרְבֵּה יוֹתֵר

מַזֶּה אֲנִי יָכוֹל
לוֹמַר עַל כָּךְ
וְעַל סוּס גָּבֹהַּ כָּהֶה
הַמַּגִּיחַ מֵאַחֲרֵי הַמַּאֲמָר.

שוּב עוֹבֵר קֹלְשׁוֹן־גֶּשֶׁם,
הַשֶּׁמֶשׁ מְחַזֶּכָה שֶׁיְּנִיקָה לָהּ
וְהַשָּׁקֶט, שֶׁאֵינֶנּוּ שֶׁתֹּם
דָּבָר אֶחָד מִלְّבַד

שֶׁקֶט וְכֹר כְּמוֹ טִפָּה
בִּקְצֵה הָאַיִן, מַבְטִיחַ
לֹא לְהַסְתִּיר דָּבָר

(3)

הָעֵץ הַלָּבוּר מִתְנוֹעֵעַ
לָעוֹר לָנוּ לְהַגִּיעַ עָדַיִן
לְהַבִּין אֶת חֻלּוּף
הָעֵרֶב וְאֶת שִׁרְוַח הָעֵרֶב

הַנֶּגְמָר הֵיכָן שֶׁיֵּשׁ פִּתְאֹם
דָּבָר־מַיִם בָּאֲוִיר, קָפֵל
בְּהִיר, שֶׁאֵינוֹ תָּלוּי
בִּי, וְעוֹבֵר אֶל
שִׁבּוּדָם שֶׁל הַדְּבָרִים

וְאֵין דַּי בְּקוֹלוֹת
שֶׁמְּבִיאִים לְאַרְנוֹדָע
אֶל קְצֵה הָאֲגַם
הַמִּתְחִיל בְּטִפַּת הָעֵץ

פִּתְאֹם מִדָּם מִמֶּנּוּ
הַכֹּחַל וְזֶהוּ לֹא
עוֹד סָיָם כְּלָל

(4)

אֲנִי וְלֹא דַּיָּנִי עוֹמֵד
עַל קְצֵה הַלָּשׁוֹן

לְיַד הַמַּיִם שֶׁעָדַיִן
לֹא נַעֲשׂוּ אֲגַם דַּי הַצֹּרֶךְ

דָּבָר שֶׁל הוּא לָשֶׁבֶת כָּאן
וְלִשְׁתֹּק שְׁלֹשָׁה יָמִים, לְהַנִּיחַ
רֹאשׁ בַּעֲנָנָה אוֹ עַל
צֵלַע הַמַּעֲטֵר־כָּחֹל הַנִּמְצָא

בַּקְּצָווֹת שֶׁל פְּלִדְבָּר.
וּבַכְּפוֹר הַלָּבָן הַנּוֹסֵעַ

פְּנִימָה בִּשְׁקִרִיּוֹת
רֹאשׁ־פִּנָּה אוֹ עַל גֶּרֶב

מוֹכֵב כְּבְרִי הַמַּנָּח
רְחוֹק מֵאוֹד מִתַּחַת לְאֵלֶּה

הַיָּמִים הַבָּאִים יִהְיוּ יְמֵי עָנָן.
בָּאֱמֶת אֵין חֹשֶׁךְ לְסֹעַ מִפֹּה.

מָה יִהְיֶה עַכְשָׁו?

(5)

מִבֵּין הָעֲצָצִים וּבְאֵין רוֹאֶה
בָּאוּ וְעָשׂוּ רְקוּד

אִשָּׁה הִכְתָּה עַל תֹּף
וְאִשָּׁה נָעָה בְּאֵי־תְנוּעָה

בֵּין יָד לְיַד דַּי
הָיָה לָהּ הַמָּקוֹם וְהַגּוּף,

הַמִּסְתַּפֵּק בְּעַצְמוֹ, מֻשָּׁךְ
אֵלָיו אִשָּׁה וְעוֹד אִשָּׁה

כָּאן כָּאן כָּאן –
לֹא אַפְרִיקָה אֲבָל כִּמְעַט.

שָׁרוּ שִׁירִים שֶׁמִּזְּמַן שֻׁחְזְרוּ
עַל עַצְמָם אֶל עֵבֶר הַמַּיִם

יָדָיוּן הַמִּתְרוֹמְמוֹת הַבְּרָכוֹת
וְהַגִּיפוּ אֶת יוֹם הַזִּמּוּשׁ

(6)

אֲנִי וְלֹא דַּיָּנִי עוֹמֵד
עַל קְצֵה הַלָּשׁוֹן

לְיַד הַמַּיִם שֶׁעָדַיִן
לֹא נַעֲשׂוּ אֲגַם דַּי הַצֹּרֶךְ

אֲנִי מְעַכֵּם אֶת שׁוּלַי
הָאֲגַם הַמִּסְתַּתֵּר
בְּתוֹךְ הַנִּרְאֶה וּמֵעֵבֶר
עַלֵּיהֶם אֶת הָאַצְבַּע
הַיְרֻקָּה שֶׁל הַמַּזְשֶׁבָה

עַד שֶׁמִּתְעַצֶּבֶת צִרְבָּה
שֶׁגַּם אִם וְחֻלְּקֵת

הִיא מַרְחִיקָה הַמְּשִׁיתִ וַאֲנִי
יָכוֹל לְקַחְתָּהּ הַבַּיְתָה

כְּמוֹ כְּבוֹד מִתַּחַת בֵּית־שְׁחִיטָה
הָאֵינְסוֹפִי שֶׁל הַזִּכָּרוֹן –

מיפגשים מן הסוג העשיר

מאת טליה רפפורט

אילת זוהר, גליה „בתרשבו", רחי בוגרשוב 66, תיא.

תערוכתה הראשונה של אילת זוהר היא כרטיס ביקור מרשים, בהחלט, בייחוד משום שבעבודותיה נוצר עולם אישי ומתנה כבר בראשית הדרך. עבודותיה גדולות, עשירות ויש הרבה מה לחוות בהן – גם לחושים וגם למוח. הקומפוזיציות נרשמות בשפע רישומים, צורות, צבעים וחומרים שביניהם נרקמים יחסים מעניינים. לעיתים אלו הן קומפוזיציות דיפסיכוגניות או טריפסיכוגניות והן עשויות להוכיר פה ושם את גאספר גזנס. באחדות מן העבודות חופרת אילת זוהר וחלים פגימים בתוך הדיקט, המזכירים במקצת את עבודותיו של יאשה צירינסקי, שהצנו לא מזמן בגלרה גולדי נ. בקטעים אחרים יש גיבוב של פיסות דיקט קרועות ואקספרסיביות מצד אחד, ומגזרות דיקט שאבלוניות־הנרטיות, שמוכירות קצת את עבודותיה החדשות של נורית דוד, מצד שני. אך כל אלו הן הקבלות חלקיות של אמצעים מסוימים ואילו יתר המרכיבים שונים לגמרי.

בעבודותיה של אילה זוהר נוצרים משוקים מרחקים, לאו דווקא מחשבתיים־רעיוניים, אלא אסוציאטיבים ואינטואיטיבים יותר, בין האלמנטים השונים שמרכיבים כל יצירה. אין כאן קשרים הגיוניים ישירים ופשוטים בין הדימויים ואין צורך לפענח ולנסח סמרים מילוליים, שכן הדברים זורמים, נזילים, לא תמיד כוגדרים ואינם מסתפקים בעדצים שכלתניים בלבד.

רוב העבודות הן ללא כותרת, אך שתים מהן נקראות „מרקו פולו" ואחת „בריכות מסתוריות". כותרות אלו תורמות אף הן הקשר אוטוביוגרפי נוסף למערכת השלמה. במקביל לשכבות הפיסיות־חומריות פועלים בעבודות גם מישורי תודעה שונים, כך שנוצרת חוויה מרוכבת.

אחד האיפיונים החוזרים במרבית העבודות בתערוכה היא שכבת־על של פסים צבעוניים, שמופיעה על פני העבודות ושרוכה אנו רואים את יתר מישורי ההתרחשות הציוריים והתבניתיים. היא מתפקדת גם כאמצעי חוזרי שמעשיר את העבודות וגם כמסך מבודד, שמרחיק, מכסה ומערפל חלק מן הדברים הפנימיים.

באחד משתי העבודות שנקראות „מרקו פולו" הופך המסך המטופס לשורה של פסי עץ ירוקים. הנראים כשלבי תרס וגם זו דרך להתבונן דרך הציצה. עוד יש בעבודה זו צלליות חלולות בצורת פסנתר־כנף, שמנוטרות מתוך הדיקט, דמויות שנראות לעיתים קצת מתמיות מדי ומתפקדות כדגם אנונימי מבלי שהוזנן ומשמעותן ברורה דיה. כמו כן מודבקים בעבודה זו מספרים ומחרוזות ומוכתמים, שאף הם נראים כמאולצים שם. פה ושם יש אמנם בטערכות מתוחכמות אלו חריטות קלות, אך בדרך כלל הן פועלות יפה.

העבודה הנקראת „בריכות מסתוריות" מורכבת משלושה מאגלים , שבהם מופיעות צורות מעגליות גדולות וסבוכות ממולאות בדגמים גיאומטריים־אורגאנמטאליים. בכל מאגל משתנים הציבורים. אחד מטוגנן ודקוראטיבי, בשני מופיעה סבכיה של חריצה בעץ וצביעה בשחור, שמזכירה חיתוך עץ פרימיטיבי והשלישי מופיע טיפול מופשט, כתמי, גזול ואסמוספרי, שמזכיר את סגנון „ציור שדה הצבע". אף כי העבודה מרשימה, יש לפעמים תחושה של הפעלת מאניריות ואפקטים.

לאילת זוהר יש, ללא ספק, רקע עשיר, ידע, רגישות ותיאבון אמנותי רב. היא מפגישה ומקמתה שפות, סגנונות ומבנים שונים ונורשת את עבודותיה בכלי־שוב. בדרך כלל, זה מזמן כבר בראשית הדרך. עבודותיה גדולות, עשירות ויש הרבה מה לחוות בהן – גם לחושים וגם למוח. הקומפוזיציות נרשמות בשפע רישומים, צורות, צבעים וחומרים שביניהם נרקמים יחסים מעניינים. לעיתים אלו הן קומפוזיציות דיפסיכוגניות או טריפסיכוגניות והן עשויות להוכיר פה ושם את גאספר גזנס. באחדות מן העבודות חופרת אילת זוהר וחלים פגימים בתוך הדיקט, המזכירים במקצת את עבודותיו של יאשה צירינסקי, שהצנו לא מזמן בגלרה גולדי נ. בקטעים אחרים יש גיבוב של פיסות דיקט קרועות ואקספרסיביות מצד אחד, ומגזרות דיקט שאבלוניות־הנרטיות, שמוכירות קצת את עבודותיה החדשות של נורית דוד, מצד שני. אך כל אלו הן הקבלות חלקיות של אמצעים מסוימים ואילו יתר המרכיבים שונים לגמרי.

בעבודותיה של אילה זוהר נוצרים משוקים מרחקים, לאו דווקא מחשבתיים־רעיוניים, אלא אסוציאטיבים ואינטואיטיבים יותר, בין האלמנטים השונים שמרכיבים כל יצירה. אין כאן קשרים הגיוניים ישירים ופשוטים בין הדימויים ואין צורך לפענח ולנסח סמרים מילוליים, שכן הדברים זורמים, נזילים, לא תמיד כוגדרים ואינם מסתפקים בעדצים שכלתניים בלבד.

רוב העבודות הן ללא כותרת, אך שתים מהן נקראות „מרקו פולו" ואחת „בריכות מסתוריות". כותרות אלו תורמות אף הן הקשר אוטוביוגרפי נוסף למערכת השלמה. במקביל לשכבות הפיסיות־חומריות פועלים בעבודות גם מישורי תודעה שונים, כך שנוצרת חוויה מרוכבת.

אחד האיפיונים החוזרים במרבית העבודות בתערוכה היא שכבת־על של פסים צבעוניים, שמופיעה על פני העבודות ושרוכה אנו רואים את יתר מישורי ההתרחשות הציוריים והתבניתיים. היא מתפקדת גם כאמצעי חוזרי שמעשיר את העבודות וגם כמסך מבודד, שמרחיק, מכסה ומערפל חלק מן הדברים הפנימיים.

באחד משתי העבודות שנקראות „מרקו פולו" הופך המסך המטופס לשורה של פסי עץ ירוקים. הנראים כשלבי תרס וגם זו דרך להתבונן דרך הציצה. עוד יש בעבודה זו צלליות חלולות בצורת פסנתר־כנף, שמנוטרות מתוך הדיקט, דמויות שנראות לעיתים קצת מתמיות מדי ומתפקדות כדגם אנונימי מבלי שהוזנן ומשמעותן ברורה דיה. כמו כן מודבקים בעבודה זו מספרים ומחרוזות ומוכתמים, שאף הם נראים כמאולצים שם. פה ושם יש אמנם בטערכות מתוחכמות אלו חריטות קלות, אך בדרך כלל הן פועלות יפה.

העבודה הנקראת „בריכות מסתוריות" מורכבת משלושה מאגלים , שבהם מופיעות צורות מעגליות גדולות וסבוכות ממולאות בדגמים גיאומטריים־אורגאנמטאליים. בכל מאגל משתנים הציבורים. אחד מטוגנן ודקוראטיבי, בשני מופיעה סבכיה של חריצה בעץ וצביעה בשחור, שמזכירה חיתוך עץ פרימיטיבי והשלישי מופיע טיפול מופשט, כתמי,

אילת זוהר, ללא כותרת (טכניקה מעורבת על דיקט)

בשדה עיון דב ברניר

הסוציאליזם האפשרי

„מאפף לחקר תנועת העבודה הציונית והסוציאליזם", המרכז לתיעוד ולחקר של השומר הצעיר, בשעת חביבה חוברת פיז: קיץ תשמ"ז.

היו זמנים כאשר הסוציאל־דמוקראטים באירופה אמרה: מריפורמה לרפורמה ובכיבוש הדרך הפרלמנטארי נגיע לסוציאליזם; היו זמנים כאשר הלייבור הבריטי אמר: מהלאמה להלאמה נגיע לביטול הקניין הבריטי ולהגשמת הסוציאליזם; היו זמנים כאשר הקומוניסטים אמרו: משביתה לשביתה וממיתרס למיתרס עד להתקוממות כללית נגיע לדיקטאטורה פרוליטאריית ולהגשמת הסוציאליזם. בינתיים בגרנו מאוד והיסטוריה חמדה לנו לצון: 140 שנה לאחר „המאניפסט הקומוניסטי" הקאפיטאליזם המערבי עמד על כנו, ועם כל מומיו ומחדליו נראה, בעליות ומורדות, מרהיב ושגשג. במורה התקוממו עמים, בפולין, בהונגריה, בצ'כיה וסאטארוב יצא לחופש בערבון מוגבל, אחרי שמונה שנות סתימת פה. היש פלא שאחדים ותיקים וצעירים שואלים את השאלה הסוציאלית – מה מלילה אשר לנו בישראל, מולדת הסוציאליזם הקונסטרוקטיבי, מקדימה מערכת ה„מאפי" במעין תביעה מלנבוליתו: „קיים הכרח קיומי בחידוש ההלכה הציונית־הסוציאליסטית על רקע המשבר הרעיוני בו שרוי מתנה העבודה בישראל". קל מאוד להציג את השאלה הזאת – וקשה ביותר להשיב עליה. מעל לכול – הרבים, בחלוקות הגבוהים ובחזוב – מתעלמים ממנה, כאילו היתה נחלת הצבר ומשהו רלוואנטי לעתידנו.

★

חוג רעיוני מרכזי של הקיבוץ הארצי עסק בכך בדיוק אני כמזרח ממערב מכל אידיוניה עצמיות) אך משאל אותו חוג ליהודי שהשיב בשאלה על השאלות שבאלוהה. הארלי הנגת השאלה היא, אם לא מוצדק, לפחות כבר רבע מן התשובה המבוקשת אותיבה אישיב, במידת יכולתי, בקשיות המועלות, ואנסה להשיב עליהן בעצמה, כאחד הקוראים מן המניין. למשל: הסוציאליזם – מהו. „שאיפה אידיאופית", „חלום בצחי של האנושות", או שוב „אוטופיה" ללא דופי – או שמה „מדע", כלומר, דגם של „החברה הטובה"? הוגה לא נראה משיב, או פוסק. אומר אישיא, שלגבי דידי המדע לחברה טובה נראה לי כדרך הטובה ביותר, או המכשיר ביותר, לגבור על ספקות הציבור, והספקות שבלבבו. ומאחר שתועלת הספק מוסיפה לכרסם, ומי שאינו ריאליסט כמעט חשב כמת – הדרך, כן הדרך, ועוד מעט הדרך, אפילו בטוח הביטוי – כיצד אמר פעם קארל מארקס – עדיפה על מאה פרוגראמות. האם לפחות על כך השיב „המאסף", והיינו, הוגה הרעיוני המפרסם בו את ממצאיו? כאן מסתבר כי נשאלו כל השאלות החשובות: היש בכלל בנשא חברתי רציני הרוצה ונרתם לשינוי החברה? מה בין שוויון מיכאני בין הבריות לבין שוויון (עליתר דיוק אי־שוויון) בין צרכיהם, השונים מאוד זה מזה? מי לא ויבר, או השתעשע, בעשורים האחרונים במתנה כמו ר: דומות סטרוקטוראליות, או בעברית, מבניות – אך כיצד ייעשה הדבר הלכה למעשה: „מלמעלה" (כלומר, מגנגוניון), או „מלמטה" (משמע, דימוקראטיות, שדרך שיתוף העובדים, או אפילו דרך „ביחול עצמי"?) הוי ספקות", כתוב ב„מאסף". „לגבי השאלה האם אפשר עדיין לראות במעמד הפועלים את הנושא העיקרי של המאבק לסוציאליזם" – אך אם לא הוא – מי כן?

ומה בדבר הסוציאליזם עצמו – שהוכתר פעם כ„מדעי" בשאר מעצם מעריצוו מקופלות בו מרבית התשובות שנשאלו לעיל. משיב הוגה – ואני נוטה מאוד לתשובתו – כי „הסוציאליזם, בניגוד למה שנרסבו בעבר – אינו „מדעי". האוטופיה היא עבודנו, „הנוסטלגיה לעתיד". עם זאת – לאחר שנשאלו כל השאלות: הרלוואנטיות – מסכם הוגה שטיין (שהב ללא צל איזהנה מצידו, שכן תודיתם היא תודיתיו) אינו סיכום, באמרה „התפיסה הסוציאליסטית המבוססת על תשובות אלה: סרם הוגבשה לדרך שלישית כוללת". ולמען הוסיף מכה על „חבורה – ברגים על הקיבוץ כנושא לשינוי חברתי – אומר הוגה כי: „בעבייה מרכזית צריך הפער בין הוזוייה הקיבוצית ובין היעדר תודעה סוציאליפטית וקיבוצית תואמת". ברכו אחר אין צל של ספק – ובכך נבדלים הם מאחרים: אנשי הוגה הם סוציאליסטים לכל דבר, וגם אם „הדרך השלישית" היא, בחלקה, עדיין עלומה, מכפרת הנודעה הסוציאליסטית לעת מצוא על היעדר תשובות של ממש. רוקא במגיה זאת יצמה להתמודד פרופיסור אלקנה מרגלית במסתו, באותו קובץ, תחת השם: „הלכה ומעשה בסוציאליזם הדימוקראטי בן־זמננו: השאל במלגת הלייבור הבריטית", כאשר, החל מוילסון, דרך מיטראן בצרפת, מפלגות סוציאליסטיות מגיעות לשלטון ושוב יוכדו ממנו, כאשר מתגשם, לעוגמת־נפשנו, מה שמלומר צדפתי קרא „הנפרים הבריטי של הבשלון".

★

במה נסכם: אולי זהו „שגעון" של הדור הוותיק המרגל להתפלסף בבעיות הסוציאליזם – כאשה בעיני הדור הצעיר, הדבר חשוב כקליפת השום – אך גלגל המזל מסתובב ומסתיר. מה שנראה לעתים כמלאכה בטלה לשעה שהב מרעיש את העולם. מזיה אישא ונראה.

עד ייאמר משהו על אותו „חסריט" – והוא חזר על עצמו ברוב הארצות הדימוקראטיות, כאשר, בדרך פאראדוקסאלית דוקא „הליכוד" אצלנו, בעת שלטונו הטשליטסי הבלעדי, חזר על „החסריט" הנ"ל ב„הסיבה עם הפה". בדם, חשובה כאן המסקנה, בעדות ההזלהות, שאליה מגיע מרגלית בתום מסתו: „היש בידם ביסוס תיאורטי מקיף שעליו נשענות הצעות המעשיות בתחום המדיניות הכלכלית? ודאה כי אפשר להגיל ספק בדבר... זו אמנם הבעייה של תנועת העבודה כולה, בארצות הדימוקראטיות". מסת מרגלית אינה אלא ואולה בעיניה, ובצאה להמשך חיפשיה. ובינתיים נשוב ל„חסריט הטשטי של הבשלון". בסגנון „מלגראפי" הוא בנוי על המיסאים הבאים: תנועת העבודה, בהגיעה אל בשורה לשלטון, ממהרת להעלות את שכר העובדים כולם, ובראש וראשונה של בעלי השכר הנמוך – עוד בטרם תרגה הכלכלה הלאומית מן הסטאגנאציה ותתרשה בה הצמיחה ושיטעת הסחורות. מתרחשת צריכה גוברת, ללא ייצור מוגבר מקביל, היבוא גובר, היצוא אינגו מרגיק פיגוד זה, מפעלים מקומיים קורסים ונופלים לטובת הזרות הזה, האבטלה גוברת, חיבה של „המשלה המעולים" מר בעיני הזמנים, הללו פונים ימינה... הדרך סלולה לנצחון הריאקציה. זוי מעגל הקסם שדידרר את הסוציאליזם המערבי מאיגרא רמא לביראו עמיקתא, וכאן, אם ניתן להסיק משהו – אפילו כהנחלה צנועה – מן המבוך שבו מסתבכות מחר־שהר המפלגות הסוציאליסטיות הדימוקראטיות, בעיה דומה בעקבות מרגלית נטעים, כי מעתה ואילך מעמד הפועלים התעשייתי, ואפילו בשירותים, איננו עוד בר־יחיד. הוא נוקק לשותפים הבדוחים מן המקצועות הנמשכים והלקי מעמד ביניהם. פירוש הדבר כי – בסולה של מי יזדע עד מתי – לא השוויוניות, תוך התנגשות־מצח עם הדיפרנציה, היא שתעשה נפשות. נוכר אני כאן בארשרתו של פנחס לבון ז"ל, עדיין אז מכיר ההמנורות, שטען כי מעמד השכירים בולל – גם אם יש בו מעדים שכיחים רציניים בהבנה – זכאי לקייה נתמת של שכרו ויחסיו, יחד עם הבולה מרין הייבור הלאומי. „חסריט הבשלון" נוצר כאשר אין תואם מספיק בין „הבולה העובה הלאומית" לבין עליית השכר ודמת הזיים של השכבות הפרולטריות בעם. זו נקודה ראשונה.

הינם נוסף הוא: מי מעיע את גלגלי המשק לקראת צמיחה מחודשת? הליבראליזם: או הניאו־ליבראליזם שוב מעה: „תנו לחיות בארץ הזאת", כלומר, הדירדרנו את גמל המסים מכתפי היזם הקפיאו ביצתיים את השכר, ויקום הפלא של תידוש הצמיחה. קשה לומר כי הגבת מאצ'ו, או ריגן, או שיראק, הקיבו כי בר הרבו. טוען המשכל הבריטי, בסיזה יודעה גם הארגונים המקצועיים והלייבור כי הממשלה, הוויכוח, הסיוע הממשלתי המלקטיבי להשקעות, פרושם גם הלאומות (ולא להיפך, מכירת חברות ממשלתיות ליזמים פרטיים) של חברות כושלות או סרבניות, הם שיחשיבו את המשק, יחדשו צמיחה, יקטינו אבטלה, ובמשפט של דבר יעלו שוב בקנה אחד פריון ורמת חיים נאותה ועולה. נחיה איפוא ונראה, מבלי שנפסוק הלכות, וגם נתיימר כי „תפנו את אלוהים ברגליים". ומסכן – לכמה הערות ביקורת על הנחות מוסעות (רק בחלקן) של דב פלג, נציג מכיר בהסתדרות המקדיש את מסתו לנשאב „ההסתדרות ותורת לחבריה". מתוך עשיית אי־צדק לרבות מהנחותיו הנדוקות, נגיב רק על כמה מהגיבוי הנראים לנו מוטעים.

פלג כותב, כי „עקרון אחדות הפונקציות" (פעם היה זה נושא דראמאטי מאוד בפולמוס עם פעל־ציון שמאל ועם הקומוניסטים – ד.ב.) „בולד מרעיון שהתגבר שהוא מוסעה המחשבה בראשית שנות ה־120 שכל הישוב בארי מנוכשת וסיגתמסת כאות...אבל השלבים השונים בתולדות יהודי רוסיה ובריתם המוצעת מראשית המהפכה ועד הנפילה הליגיטימית הפכו לאיזה מעין אבן־בוחן לעיל. משיב הוגה – ואני נוטה מאוד לתשובתו – כי „הסוציאליזם, בניגוד למה שנרסבו בעבר – אינו „מדעי". האוטופיה היא עבודנו, „הנוסטלגיה לעתיד". עם זאת – לאחר שנשאלו כל השאלות: הרלוואנטיות – מסכם הוגה טיטס שעיין (שוב ללא צל איזהנה מצידו, שכן תודיתם היא תודיתיו) אינו סיכום, באמרה „התפיסה הסוציאליסטית המבוססת על תשובות אלה: סרם הוגבשה לדרך שלישית כוללת". ולמען הוסיף מכה על „חבורה – ברגים על הקיבוץ כנושא לשינוי חברתי – אומר הוגה כי: „בעבייה מרכזית צריך הפער בין הוזוייה הקיבוצית ובין היעדר תודעה סוציאליפטית וקיבוצית תואמת". ברכו אחר אין צל של ספק – ובכך נבדלים הם מאחרים: אנשי הוגה הם סוציאליסטים לכל דבר, וגם אם „הדרך השלישית" היא, בחלקה, עדיין עלומה, מכפרת הנודעה הסוציאליסטית לעת מצוא על היעדר תשובות של ממש. רוקא במגיה זאת יצמה להתמודד פרופיסור אלקנה מרגלית במסתו, באותו קובץ, תחת השם: „הלכה ומעשה בסוציאליזם הדימוקראטי בן־זמננו: השאל במלגת הלייבור הבריטית", כאשר, החל מוילסון, דרך מיטראן בצרפת, מפלגות סוציאליסטיות מגיעות לשלטון ושוב יוכדו ממנו, כאשר מתגשם, לעוגמת־נפשנו, מה שמלומר צדפתי קרא „הנפרים הבריטי של הבשלון".

★

„האוטופיזם הפתוח"

(המשך מהעמוד הקודם)

הנודה העליונה של הנרטיבה האנושית כיום". מלומר מי שיצא מקדמוניות גם שם אלה.

ההכרה בתנאים החדשים שנוצרו בחברה ובתנועת הפועלים הביגלאומים, הביאה אותו למסקנה כי „כאן ועכשיו" – „יש מקום נרחב למחשבה האוטופית" והביגיונה הפנימי, להערכה מחודש של א.ד. גורדון ולגיליה של מרטין בובר. שמונה שנים אחרי מתן „הלגיטימציה" למחשבה האוטופית בחוה, בשנת 1965, בסידרת הרצאות ב„אפעל" בדבון על הקשר הדיאלוגי והערכי בין החלוציות לעבודה, אמר, שעיר העבודה, „ביטוי הכי מוצלח, הכי מנוכש הוא גורדון". הוא ביקש במפורש להתעמק את „הבנה שלנו לגורדון", ולא נרתע מן המושג „רת העבודה", ואת מפני ש„עבודה יש לה ערך לא רק כשיש לך הפרודוקט, אלא שאותה נעשה שותף למעשי בראשית" (28).

יתירה מזו, באותה סידרת הרצאות הקדיש סבנקין מקום נרחב לספרו של בובר „נתיבות באוטופיה", ואף לתודתו בכללותה. הוא אפילו הצהיר, כי בכתונתו לסתוב חיבור מקיף על הסקפתו הרחית של בובר. בובר שכנע אותו מחדש כי „יש איזה קו, שיש בו אמת – אם כי לא כל האמת – יש איזה קו מהאוטופיה עוד בנין התחישבות העובדת בארץ" (29). סבנקין מצא זוות בינו לבין בובר בכמה רעיונות: בראיית המסמעות האוניברסלית במפעל ההתישבות השיתופית „על גוניה", של א"י העובדת, ביחס המסוג כלפי מגנגון המרינה, ברבקותו באנרכו־פרדליזם, באמונתו בחיי „חברותא", אותם כינה סבנקין חיים חלונטריסטיים, ובקביעה הנרצת, כי באי־האוטופיה הנה בעלת אופי סופי. או כדברי סבנקין „מה שהיה מחוייב על פי העובדות נמצא מתאים למשמה". בכך היתה האוטופיה (הנשמה) לתועפה ריאלית (עובדתית). (כאן אני מבקש לשים לב, האוטופיה או הריאות, אינה מוצר לוואי או תוצאה של המציאות או העובדות, אלא ישות העומדת בפני עצמה. כך גרס סבנקין באותן השנים. על כן לפה שרמזה רוטנשטרייך, קולה, בראונרן וחרשיש נמצא מעוגן במפנה שחל בהשקפת עולמו של סבנקין כלפי האוטופיה.

ברצוני לסיים בהערה המקשרת הרצאה זו אל הדיון שיבוא בעקבותיה. אנחנו חיים בתקופה שבה העובדות זועקות לחשיפת כמיהותיה של הנשמה ועלינו לחזור אל המחשבה האוטופית־הריאלית, זו שהביאה את כל הטוב בחברה שלנו. עליונו לחזור אליה, כי השעה יפה לכך.

(דברים בפתוח מבנקין שנעיך באפעל לציון יום השנה ה־15 למותו)

מופשט חווייתי

תמרה ריקמן, בגלריה שרה לוי, פינלס 10 תיא.

תמרה ריקמן מציגה אצל שרה לוי תמונות מופשטות עשויות בצבע ספרה על נייר, שיוצר שיכבה עבה, סמיכה וחומרית. כל עבודה מתבנית בדרך כלל מכמה קטעי נייר גדולים, שחוברו יחדיו בסיכות „שרגן" באופן גס, כך שהחיתוכים הסיכות גלויים לעין ולאו דווקא ישרים וסימטריים.

המיתחרים של העבודות פשוטים ואין כאן שום רמזים או איזכורים של דברים, או נקודות מוצא מציאותיות כלשהן: זוהי שפת מופשט טהורה, עשירה בניואנסים של גוונים, מרחבות, שריטות ומרקמים. הצבעים לרוב כהים ואפרוריים, פני השטח מחוספסים והלך הרוח השורה על העבודות מופנם ומרוחף. במקרה אחד, שבו צפה צורה מרובעת גדולה הממלאת את רוב חלל התמונה, אפשר היה להיזכר בתמונותיו המרשיבריות של מארק רותקו האמריקאי. במקום אחר עשויים לעלות אולי בתודעה העיבודים הרגישים של קופפרמן הישראלי, אך במופו של רבר יש לתמרה ריקמן סגנון עצמאי לגמרי וזוהי תעודה חווייתית אגינה.

לגלות את המגולה?

(המשך מהעמוד הקודם)

ביאליק הגדול. ביאליק ספג במידה כאות במסקעי לשון המקודות, ובה באותה שעה, בעממית מפרחית עד כי אין אפשרות לקרוא שורה אחת כפשוטה. שוב אין מדובר לא בהשראה ולא בהתגלות אלא במציאה. האיזון בין היסודות השונים המגונדים. מכאן נגזרות אישיות „מבעיות" ומכאן ההמנה הרשמית של קובעי הקו האורתודוקסי. נטה הוא לעממית אך חש צורך לספק את הצורך בשגב לאומי רגשני. לא ייפלא, על כן, כי מה שנראה לחוקר אחד כמאמיקה של השיר המתפקר מתגלה עתה כרגון להתפיים ולרצות את הכל. אלוי זהו שלום הבית המשרני שמצא שלונסקי בדבו. נטייה לרכא יסודות מסוימים, שאינם הולמים את הנורך הלאומי והבלטתם של יסודות אחרים. דן מידון מעיד את המאמץ האדיר שהשקיע המשורר הצעיר בקביעת הנוסח הסופי של „אל הנישר". זוהי שמיר קובעת: „המשורר הרכין את ראשו, מוקן מתוך שיריו את היסודות המתרשים, שלא התקבלו על דעתם של תודני דיבו, ושינה את שיריו ברוח הבריאות אחרי" (11) אם אכנס כך הדבר – ניתן להבין את מרוחות הדבה של המשורר האגנוס, הפנויה להתגלות באדיקות ביטויים של יחסי ניכור בינו לבין הקורא הקולקטיבי.

מתוך התיאוריות הללו עולה, כי לפנינו לא אדם ודור־שליחות הבטחון, הלוחם כדי לכפות את הנוסח שלו על המערכת הספרותית הקיימת, אלא אדם המאבד לעיתים את בטחונו והצמוד נסיון בביטוי כל הרשגים של קודמיו כדי לתת להם את הלישוש המפרך. זה אשר ישאיר אותם בצל ואותו יתפוך למייצג הבלעדי של מרשת השירה. לא מדבר, לא פורץ גדרות. איש שקול. חיור. כדשב. רק לאחר שקנה לעצמו את הבעמי הבטוח החל מרשה לעצמו לתת ביטוי גלוי יותר לנטיותיו.

גם זיזה שמיר, כמו דן מידון, מעמידה את הזיהוש הביאליקאי על אמתות ואמרייה. דרך משל, מתגלגל דומאני, קצר יחסית וקליל לכאורה, במתכונת שירי העם. יוצא אישא, שביאליק נוקק לנסק וביקורתי של המאודיה לשם יצירתו הצמית המאוחרת יחסית. האם נוה כך בכוונה מכוונת האם עשה זאת מישום שלא יכול היה להשתחרר מנטיותיו אלוה הבעתה של המחברת היאה הבא נתייחס אל מדה זו כאל דרך המוראה לחשיפה אישית של המשורר. מכיון שביאליק היה איש פואטיקת החוויה בכל רמ"ח אבריו הוא השתמש בצורות המסורתיות העממיות ובניבוריהן כדי להביע בכמה מבשלוחותיו המבאבים ביותר. אבל כבעל פואטיקת החוויה גרס ביאליק מציאות ביטוי ורפעמי לרגע החויה הבלתי נשנה לעולמים. כיצר ליישב אפוא שימוש בצורות המוכרות או בסאריה עליון עם כנות, נפשיות, אמת, נסיון־חיים? התשובה היא אמן בדול אינגו צריך ליצור יש מאין. אמנם מוב היה אלמלא נברא העולם לפני ואלמלא קרמו לו משורדים, שביש נתנם מחויות דומות, אך משורר גדול ניכר במר הצירוף החדש של היסודות הקיימים.

המחבר אינגו רק בחומר פולקלוריסטי, כמוכן. ישנם המיתוסים, סיפורי המקודות, האגדות. בכל אלה מסיל ביאליק „רשרשאניות מרחיקות לכת". הלל ביאל אינגו לעיתים את בסמוגו והצמוד נסיון בביטוי כל הרשגים של קודמיו כדי לתת להם את הלישוש המפרך. זה אשר ישאיר אותם בצל ואותו יתפוך למייצג הבלעדי של מרשת השירה. לא מדבר, לא פורץ גדרות. איש שקול. חיור. כדשב. רק לאחר שקנה לעצמו את הבעמי הבטוח החל מרשה לעצמו לתת ביטוי גלוי יותר לנטיותיו.

דן מידון חיזה שמיר לא הרשו לעצמם להפליג לאינסוף. גם לא כדי לבטל מאמצי מחקר ופירוש של קודמיהם ולבריקה מיוחדת בדרש יחסה של שמיר ללאה גולדברג. הלל ביאל היה הלמידו המובהק של ברוך קרצנוביל המנוח. מנדלי מבשיטו, שמרם קם לו ירוש. בידיעה, העמיקה את קרצנוביל רבות הרשמה הביאליקאית. ביחוד זו שבמאמרי מרבי". אך הרבי נעשה על דרך הרמזי. על דרך הרמזאה מבטיחים ומבטיחים ומבטיחים אמרה. אמנם, לא מיוד בדיוק מה בין הרמזה כלשהי הבאה בסוד. לבין הרמזה כ„אין סוף". אבל בשיטתו של ביאל שמתה הרמזה בסוד. בתעלומה שאינה ניתנת לפענוח. וכך מחוד לשירה משוש ממעמה ומעד המסתרין. הרמזה ותעלומה – ניתנה קריאה כאין ס

הלוח הכללי | ידיעות אחרונות | הלוח הנפוץ ביותר | דבר ראשון בבוקר

עסקים

● לחברה שיווק מזון דרושות חברות מכירה בתפקידים ראשיים ומנהלים חד־פעמיים 03-865548 (#18517)

● לרצועת לחברה בינלאומית בתחום הפרוטאינים דרוש/ה מנהל/ת מכירות ראשי/ת. דרישות: ניסיון מוכח בתחום המכירות, יכולת ניהול, יכולת ארגון, יכולת עבודה עצמאית, יכולת מו"מ, ידיעת אנגלית ברמה גבוהה. 03-5137793 03-4945734 (#320)

● להשכרה מסעדה שכרות באחוזת הקיר־ שוכרת מרוחות 04-5392282 (#19563)

● מרכזן ראיונות עבור חברת כוח בראשון לציון. 3446030 451197 (#19568)

● לרצינים לשכירה בית ספר אקדמי מכ"ל כלפ 03-9369527 03-9368634 (#19563)

● להשכרה, לשכירה עסק בעל מקרר בעבר 059-79249 059-79217 (#19564)

● איש מכירות נסיון רב מעניין לבי חל אלים הנמכה, חמה ה.ר. 037 מנהיר (#19559)

● חלוצות לחברות בשקים בתנאים הכי טובים רבב בחי על מכתבי 36 המשלמים מה: 03-285344-5 (#19281)

● מיכאנים משקיעים עסקים עסקי לים/ לא עסקים בכל הנקי מיס נר 198.000 דולר. אילן רב השקעות פלס 03-285344-5 (#19835)

● לסטודנט- שחף מקצוע- קשרים לכלות עבודה ולא השקעה 03-378668 (#19181)

● חברת שיווק אריזת מתאים לחנות רשתות בארץ. הזדמנות לבעלי קשרים חשמל. 03-5711 (#19180)

● מרכזת מכירות לחברת בנייה בתנ"ל. מנהלת מכירות. 03-5337000 (#19133)

● מכרזה מכירה לניהול משרד נסיון בע"ש עונים ותשמה קו"ח/ אנגלית בר לת יזמות בתחומי 03-9234062 03-9240031 (#19100)

● מיכר רכש דע בתיקונים, ומר לת מכון "מר" 03-221214 (#19053)

● למערך מרפוא דרושה מזכירה לחברה מעולה 5 יד עבודה ניסיון בשפרד מרפוא הבוד 331251 לה (#19000)

● בי"מרוטלי" נפתחים קורסים מיום לקדנות, תכילולות בתנאות תל-אביב 03-624144 בחר-מבא 052-444342 (#18994)

● לעיר" דרושה סייעת מנוסה בעבר לה לחני הסרה 295004 03-(#19221)

● לחלוטין מלא בתוכנה הנהגת שרון, ולא זה באלקין 3. דרושה מר כיתה בעמה ובריבוי. שעות עבודה 03-6520e9 09.00 עד 15.00 כל: 03-652665 (#19247)

● למשרד תוכי דרושה מקיצה לבית אריזה. בערב: 02-941233 ;02-941194 02-941715 (#19184)

● דרושה מקיצה מתחילה עם הסכלה לעזה לסמדרים 03-235961 (#19179)

● לחברה ציבורית דרושה מזכירה כחבית ,בבית 03-6135309 לבנים. (#19133)

● דרושה מזרח אחרי אבא לעבודה במשרד 03-333620 (#19103)

● מכרזה מכירה לניהול משרד נסיון בע עונים ותשמה קו"ח/ אנגלית בר 03-9234062 03-9240031 (#19100)

● מיכר רכש דע בתיקונים, ומר לת מכון "מר" 03-221214 (#19053)

● למערך מרפוא מזכירה בעבר רפואה מעולה 5 יד עבודה ניסיון בשפרד 331251 לה (#19000)

● דרושים עבודות בעלות ניסיון לבי לין מפרדים אחר 03-579446 (#18414)

■ לסמעל הזדמנות לאדו דרושים/ה ארגונים מרשרי מי אבא אבא (רצוי נסיון בשלוי שרון) לשמת מחתב בתרוף קרות חיים לחברה ברי־מי מי בעיים בראשונה 8 תל אביב 67338 (#18419)

● עבודה עם קרטון איפי ובקבוקי חלק בשרוך חדים שלנו בעיבוים ודי קים/ות ומשפחה בעיבוים בא לחיות אחרת בעיבוי החלקים 03-262240 03-259231 כולם אי יה בשפת העבר יה (#18309)

● דרושים מפרסם לשפרשרות ברי־ נו מרבי ודש מתנה ליום. הנה. 03-745489 (#18306)

● לסמעל ליום ודשות בנים חדי שות מעלות יומי 8-9. 16.30 אי־ה 14.00 08.00 03-284128 (#18280)

● עוד מזון בעל נסיון בבשות דים ,אונ" 03-203052-3 (#18158)

● לשרד אדיבלים ודרשים אדיבל מבטבר אדיבלות אל: 03-206373 (#18746)

● לחשוק מחלון מרפיס אפשר ובלב ובלם מעבדה. לבתעדים מגרים מר ביס 03-808502 03-803919 (#18735)

● 1,000 בנה בארשים ודרוש לשעל מי מנה ,ודרון בתרבר. 03-8222287 (#18723)

● לעבודה בחרים אנשים לה רכבת מדרים במלבלות. לתנות. 03-259144 (#18721)

● צבדה ודשר ,רשקרות המחוזרת בשפיר ,בבנים בבלוה לאבי ר' עסקים ודרים ,יחר אישי אפשר 03-259654 (#18737)

● מכובר אמתה מנוסה מבטבות תעשייתית לבמרה בדרום ,אנת" 03-203852-3 (#18712)

● לחשוק בתנון יחר ודשים/ות מ מרים בעבדות בעבר המלילים. הנה. הה בבמעבדה. לפנות למנה ודון 03-378822 (#18702)

● מרכז מכירות לחנות בבשרי מר שמרות ,עוזי" מקולה 27 חילון. 03-840721 03-889022 (#18222)

● דרוש מנהל בתפה שכר הולם. 03-995315 (#18054)

● דרוש מנהל מחנה שכר הולם. 03-995315 (#18089)

● לקרשק ודרוש מרכבת מנוסה לעבודה ודרגה בתחום שרשים בעמת בשרון ,הכה הבר. ,חנון. תל. 191 ,בתנו בשקה 55101 (#18798)

● דרוש מבר לרשת מלאכיון לעבודה מלה 12.00-20.00 כל המבוע 03-653716-8 (#18791)

● לחנות לחם מלה לילה ודרשים מבנים. 03-863666 03-597718 (#18775)

● לסמעל הנעשות בנסיון ודש חבי מלאי מוסמך, מסיק דוורים. 03-756141 (#18772)

● לסמעל הנשרשים ודש מנוף בבחר 7512290 (#18776)

● לעבודה ומבין מתל־אביב ירושלים ודרשים מבר ותשן לעבודה מקרהות בנשבות הזל בשעת ומבדרים ועד הנקר. "מבאמר" ברחוה 12 ת"א, א"ר 14.00 08.00 03-284128 (#18780)

● עוד מזון בעל נסיון בבשות דים ,אונ" 03-203052-3 (#18758)

● לשרד אדיבלים ודרשים אדיבל מבטבר אדיבלות אל: 03-206373 (#18746)

● לחשוק מחלון מרפיס אפשר ובלב ובלם מעבדה. לבתעדים מגרים מר ביס 03-808502 03-803919 (#18735)

● "125 מה לים לבדיים ות "בר" ,מר" הבבר 03-7221017 (#19252)

● לחנות לבתעדים ות מרבי־ מבלבלת לעבודה אחרבר 03-337290 (#19355)

● דרוש מכן עם הנסת בבחת הנשיון מרבות הבלבות בעמי בעבדים ומחנה על אחרים בלבה. לאלון בנו א' 03-622861 03-615399 (#19228)

● לקבלן פיתוח דרוש מקפטרוס־ נסיון לשרפאל• עלות 03-450111 (#19227)

● לסמעל לאלקטרוניה ודרשת בנה רות אחרי בבא לעבודות הרכבה 03-253337 (#19135)

● מרפאן ישראל לחנות בעיים עי בל 28 בשנה מלאה, שבר בנה 5 יחי עבודה, השלבות המלל, אם אה/ה בעל/ת הפעה בנה, כשר בשר ומעי מה בנה אליבו 03-812193 (#19142)

● מכרזי מכירות בחיפה ובירושלים ודר מנהל/ת לרשתות הסיטון לאחר מבחר מל 03-9221017 (#18687)

● עכבר מקצועי לחרשים ומעולים לחנות אוטוסרט 851557 הכבדה 5561795 (#18686)

● לסמעה בתל־אביב עמי מבר, מר מי כלים מלבדות 03-244396-7 (#18696)

● לחנות הבמלה בחנות ודרשים מבנים בחנות המלקטרוניה החשמל בכל חלקי הארץ ניסיון מרבי יתר אים מבנים למתאימות טלפון: 08-453820 (#19345)

■ לסמעל ביחוד ודרשים עובדים רצינים רצוי קב רקע בעבודות בתין ודשין מרבנו. 03-362529 (#19315)

● ודרשים מבנים לרבב אמריקאי יהרון לבבות בנים שבשמרים 5 בים בשבוע 03-335369 (#19294)

● "1100 שה לחדשה מבטחת מבר עם לבטחרים/ות מהל בתל "בדיבה" הב בב 4 התנה מרבית (#19293)

● מלרשות לחנות לאלקטרוניה בר מרבע 5 יחים בשבוע 03-7517803 (#19281)

● "125 מה לים לבדיים ות "בר" ,מר" הבבר 03-7221017 (#19252)

● לחנות לבתעדים ות מרבי־ מבלבלת לעבודה אחרבר 03-337290 (#19355)

● דרוש מכן עם הנסת בבחת הנשיון מרבות הבלבות בעמי בעבדים ומחנה על אחרים בלבה. לאלון בנו א' 03-622861 03-615399 (#19228)

● לקבלן פיתוח דרוש מקפטרוס־ נסיון לשרפאל• עלות 03-450111 (#19227)

● לסמעל לאלקטרוניה ודרשת בנה רות אחרי בבא לעבודות הרכבה 03-253337 (#19135)

● מרפאן ישראל לחנות בעיים עי בל 28 בשנה מלאה, שבר בנה 5 יחי עבודה, השלבות המלל, אם אה/ה בעל/ת הפעה בנה, כשר בשר ומעי מה בנה אליבו 03-812193 (#19142)

● מכרזי מכירות בחיפה ובירושלים ודר מנהל/ת לרשתות הסיטון לאחר מבחר מל 03-9221017 (#18687)

● עכבר מקצועי לחרשים ומעולים לחנות אוטוסרט 851557 הכבדה 5561795 (#18686)

● לסמעה בתל־אביב עמי מבר, מר מי כלים מלבדות 03-244396-7 (#18696)

● לחנות הבמלה בחנות ודרשים מבנים בחנות המלקטרוניה החשמל בכל חלקי הארץ ניסיון מרבי יתר אים מבנים למתאימות טלפון: 08-453820 (#19345)

■ לסמעל ביחוד ודרשים עובדים רצינים רצוי קב רקע בעבודות בתין ודשין מרבנו. 03-362529 (#19315)

● ודרשים מבנים לרבב אמריקאי יהרון לבבות בנים שבשמרים 5 בים בשבוע 03-335369 (#19294)

● "1100 שה לחדשה מבטחת מבר עם לבטחרים/ות מהל בתל "בדיבה" הב בב 4 התנה מרבית (#19293)

● מלרשות לחנות לאלקטרוניה בר מרבע 5 יחים בשבוע 03-7517803 (#19281

הלוח הכללי · ידיעות אחרונות · הלוח הנפוץ ביותר · דבר

מכונות תפירה

שרות מעליות

שרות מיוחד

מכונות כביסה

תלבושות ושיטוח

בת זוג

ריפוי והדרכה

בן זוג

דירות

הלוואות

חקלאות

מקרקעי

חוגים

חקלאות

ידיעות אחרונות

מכונות כתיבה

חיות בית

רוצים לקנות

מוכרים/ות

בנסיונרים

שרותי אחיות

שליחים

רהיטים

עובדי יהלומים

פועלים/ות

עובד/ת מתכת

שומרים

ספרים/יות

נגרים

מחסנאים

נהגים

טכנאים/הנדסאים

חשמלאים

גזרה/תפירה

מחשבים

עוזרות ומטפלות

אמנות

בתי־כנסת

כלי נגינה

מטבעות ומדליות

פוליש ונקיון

אמנות

ציוד בנין

אותיות דביקות

חניות

אוטו

עסקים

מלון הלוח הכללי

הלוח הכללי | ידיעות אחרונות | הלוח הנפוץ ביותר | דבר ראשון בבוקר

הלוח הכללי | הד כפול וחכם כפל

מכונה מקורית

הלוח הכללי | ידיעות אחרונות | הלוח הנפוץ ביותר | דבר

מיני־מינור

מסחריות

מסחר

טלבוט

טנדרים

סבארו

מרצדס

לנציה

דייהטסו

אלפא רומיאו

אל.ס.ו.

ב.מ.ו.

אמריקאיות

אוטו

אוטו־אנדי

אוטו־אופל

מכוניות

דיזל מרוחות

דיזל

אוטו־אופל

אוטו־אנדי

אוטו־אופל

אוטו־אנדי

אוטו־אופל

אוטו־אנדי